

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อม
เพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557

ผู้วิจัย

นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์

นายจิรศักดิ์ สมบัติ

นายณัฐพัชร์ วงศ์ธรรมมา

ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

พฤษภาคม 2557

สนับสนุนโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ร่วมกับศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ดำเนินการศึกษาวิจัย “โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2557” โดยมีวัตถุประสงค์ประการแรกเพื่อวิเคราะห์ทบทวนเนื้อหาแบบสอบถามในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งที่ผ่านมา ประการที่สองเพื่อวิเคราะห์ทบทวนวิธีการสำรวจและการสุ่มตัวอย่างให้มีประสิทธิภาพและสะท้อนถึงการเกิดปัญหาอาชญากรรมที่แท้จริง ประการที่สามพัฒนาเนื้อหาในแบบสอบถามการสำรวจครั้งต่อไป ให้เข้าถึงผู้ตอบได้ง่ายขึ้น และทำให้การตอบคำถามมีประสิทธิภาพมากขึ้น โครงการศึกษาดำเนินการในช่วงระหว่างเดือนเมษายน 2556 – พฤษภาคม 2557

ขอบเขตการศึกษาที่สำคัญได้แก่ 1) การศึกษาวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของข้อจำกัดในการสำรวจครั้งที่ผ่านมาที่มีผลต่อการทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง มีการศึกษาข้อมูลจากเอกสารและผลงานสำรวจวิจัยที่เคยดำเนินการมาแล้ว การศึกษาดูงานจากหน่วยงานตำรวจที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ จากผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูล/จัดระบบสถิติอาชญากรรม และศึกษาความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) 2) การศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัด (Measurement) หรือแบบสอบถามในการสำรวจ โดยนำประเด็นข้อปัญหาในการเก็บข้อมูลครั้งก่อนหน้ามาพิจารณาในการแก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามต่อไป โดยมีการศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานสำรวจที่ผ่านมา และจากประชาชนที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายในรูปของการสนทนากลุ่ม (Focus Group) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) 3) การศึกษาเพื่อนำเสนอวิธีการสำรวจ และการสุ่มตัวอย่างให้เป็นไปตามหลักวิชาการ สอดคล้องกับระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Social Science Research) 4) ดำเนินการศึกษาวิจัยนำร่องเพื่อทดสอบแบบสอบถามด้วยการสำรวจกลุ่มเป้าหมายประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และตัวอย่างจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค และ 5) ดำเนินการสัมมนาเพื่อนำเสนอผลการศึกษาและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาปรับปรุง

จากการศึกษาทบทวนในโครงการดังกล่าว มีข้อสรุปและข้อคิดเห็นประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ทบทวนการสำรวจที่ผ่านมา

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ที่สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมได้ดำเนินการในครั้งสำคัญมีดังนี้ 1) การสำรวจข้อมูลอาชญากรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2549 2) การสำรวจข้อมูลอาชญากรรม จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2550 3) การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2555 (อาชญากรรมที่เกิดระหว่างเดือนตุลาคม 2553 - กันยายน 2554) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

คณะผู้วิจัยได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับเครื่องมือวัด การสุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล และการจัดการ/วิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

➤ เครื่องมือวัดจากการสำรวจที่ผ่านมา

การดำเนินงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้สำรวจจดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีสมาชิกอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 ตุลาคม 2553 ถึง 30 กันยายน 2554) และสัมภาษณ์รายละเอียดเฉพาะสมาชิกในครัวเรือนที่ประสบเหตุ หากขณะไปสัมภาษณ์ไม่พบผู้ประสบเหตุให้สอบถามจากสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในเหตุการณ์ โดยใช้เครื่องมือหรือแบบสำรวจดังนี้ 1) แบบสอบถาม. 1 (ผนวกข้อคำถาม A25 – A30 ในโครงการ สพค. (สำรวจข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือนพ.ศ. 2555) ปฏิบัติงานโดยใช้เครื่อง Pocket PC) ใช้บันทึกและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายเขตแดนนับตัวอย่าง ได้แก่ จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีสมาชิกอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 ตุลาคม 2553 ถึง 30 กันยายน 2554) จำนวนผู้ประสบเหตุทั้งสิ้นในครัวเรือน และจำนวนผู้ประสบเหตุ คดีอาชญากรรมในแต่ละประเภท 2) แบบสอบถาม.2 (แบบแจกนับ) ใช้สัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลรายละเอียดเฉพาะสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ตามลำดับที่ครัวเรือน (A7) ที่ปรากฏใน สพค. 3) แบบสอบถาม.3 (แบบคุ่มยอด) ใช้บันทึกข้อมูลรายละเอียดเฉพาะลำดับที่ครัวเรือน (A7) ที่มีสมาชิกประสบเหตุอาชญากรรม จำนวนผู้ประสบเหตุ ทั้งสิ้นในครัวเรือน และจำนวนผู้ประสบเหตุในแต่ละประเภททั้งที่แจกนับได้/ไม่ได้ รวมทั้งเหตุผลที่แจกนับครัวเรือนไม่ได้ และ/หรือเหตุผลที่ไม่สามารถสัมภาษณ์ผู้ประสบเหตุได้

ข้อสังเกตและข้อคิดเห็นโดยภาพรวมต่อแบบสอบถามข้อมูลอาชญากรรมจากครัวเรือนส่วนบุคคล (แบบสอบถาม.1) มีดังนี้ แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบการนับจุดข้อมูลบุคคลในครัวเรือน ร่วมกับการสำรวจข้อมูลพื้นฐานครัวเรือน (สพค.) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติในประเด็นต่างๆ โดยมีข้อคำถามการบันทึกข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนเป็นส่วนหนึ่งในคำถามชุดนี้ ประเด็นคำถามเริ่มจากการสอบถามคัดกรองว่า “ครัวเรือนนี้มีสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปประสบเหตุอาชญากรรมต่อไปนี้หรือไม่” ซึ่งจะให้กลุ่มตัวอย่างระบุว่า “มี” หรือ “ไม่มี” ผู้ประสบเหตุ และระบุจำนวนผู้ประสบเหตุ จากนั้นจึงทำการแจกแจงว่ามีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ จำนวนกี่คน ได้แก่ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมทางเพศ และมีการระบุประเภทอาชญากรรมแบบกว้างๆ ไม่ได้มีการแจกแจงรายละเอียดของชนิดอาชญากรรมอ้างอิงข้อมูลเอกสารส่วนตัว ซึ่งเป็นการสอบถามการประสบเหตุที่มีตัวแทนครัวเรือนเป็นผู้ให้ข้อมูลแทนสมาชิกในครัวเรือนให้เห็นชัดเจน ผู้ตอบจึงอาจจะขาดความเข้าใจเพียงพอเกี่ยวกับลักษณะปัญหาและรายละเอียดของปัญหาอาชญากรรมแต่ละประเภท และอาจจะทำให้ไม่สามารถให้ข้อมูลครอบคลุมตามจำนวนประสบการณ์ถูกกระทำจากเหตุอาชญากรรมได้ครบถ้วน จึงมีโอกาที่จะทำให้ข้อมูลตกหล่นขาดหายไปไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงได้

ส่วนผลการวิเคราะห์ลักษณะข้อคำถามในแบบสอบถามคณะผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลความคิดเห็นต่อปัญหาข้อจำกัดของเครื่องมือวัด (แบบสอบถาม) สามารถสรุปสาระสำคัญได้รวม 2 เรื่องจำแนกตามประเภทข้อจำกัดได้ดังนี้

1. เรื่องเนื้อหาที่ใช้ในการสอบถาม มีความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาข้อคำถามมีตัวอย่างประเด็นสำคัญดังนี้

- 1.1) การสำรวจจะต้องดำเนินการสัมภาษณ์แบบสอบถามการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน (สพค.) ก่อน หากพบว่า มีผู้ถูกกระทำ ก็จะทำให้การสัมภาษณ์ต่อลงในแบบสอบถามการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (สอบถาม.2) ซึ่งแบบสอบถามทั้งสองชุดมีข้อคำถามและรายละเอียดจำนวนมาก ทำให้ต้องใช้เวลาในการสัมภาษณ์นาน ส่งผลให้ผู้ตอบสัมภาษณ์เกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากตอบคำถาม จึงตัดบทโดยบอกว่าไม่มีอาชญากรรมเกิดขึ้น 1.2) การจัดแบ่งประเภทของอาชญากรรมทั้ง 4 ประเภทในแบบสอบถามยังไม่ครอบคลุมทั้งหมดของอาชญากรรม 1.3) ยังขาดข้อมูลบางประเด็นที่มีความสำคัญต่อการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

2. รูปแบบของแบบสอบถาม การกำหนดรูปแบบคำถามมีความสำคัญต่อความสมบูรณ์ของข้อมูลที่จะได้จากสำรวจ และเกี่ยวข้องโดยตรงกับเทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การเก็บรวบรวมแบบมีการสัมภาษณ์ ก็ทำให้ผู้ตอบเป็นผู้อ่านและตอบด้วยตัวเอง เป็นต้น สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบคำถามจากการสำรวจที่ผ่านมา มีตัวอย่างสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้ 2.1) ตัวแบบสอบถามไม่มีข้อความที่ชี้แจงถึงที่มา/ประโยชน์ที่ผู้ตอบจะได้รับและประโยชน์ต่อสังคมจากการตอบแบบสอบถามชุดนี้ รวมถึงไม่ได้ระบุถึงการปกปิดข้อมูลสำหรับผู้ตอบสัมภาษณ์ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้จะทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ กล้าที่จะให้ข้อมูลตรงความเป็นจริง 2.2) ตัวแบบสอบถามมีข้อความที่ถามชื่อ-นามสกุลของผู้ตอบสัมภาษณ์ ซึ่งอาจจะส่งผลทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่กล้าตอบคำถามข้ออื่นๆ ตามความเป็นจริง 2.3) แบบสอบถามมีรายละเอียดซับซ้อน มีการข้ามข้อคำถามบางข้อในกรณีเงื่อนไขต่างๆ จึงอาจทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เกิดความสับสน ยากที่จะดำเนินการถามตอบในระหว่างการสัมภาษณ์ 2.4) แบบสอบถามมีหลายตอนหลายประเด็น รวมกันอยู่ในแบบสอบถามชุดเดียวกัน จึงอาจทำให้ทั้งผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์เกิดความสับสนในการถามตอบกัน 2.5) ตัวแบบสอบถามยังไม่ได้มีการนิยามคำศัพท์บางอย่างให้ชัดเจน เพื่อที่จะทำให้เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องตรงกัน 2.6) ในแบบสอบถามยังไม่ได้มีการอธิบายการพิจารณาจัดประเภทการถูกระงับที่ชัดเจน รวมถึงไม่ได้ระบุในกรณีที่เกิดเหตุการณ์มากกว่า 1 ประเภทในช่วงเวลาเดียวกันว่าจะต้องทำการสัมภาษณ์ในประเภทใด 2.7) มีข้อสังเกตว่า ข้อคำถามที่ให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ประมาณตัวเลข เช่น รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าเสียหายในทรัพย์สิน มักจะประสบปัญหาว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์จำไม่ได้หรือประมาณตัวเลขไม่ค่อยได้ 2.8) ข้อคำถามบางข้อเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน เช่น “การถูกระงับทางเพศ” “การถูกระงับต่อชีวิตและร่างกาย” อาจทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความกังวล อึดอัดใจ ไม่กล้าตอบคำถามตามความเป็นจริงได้

จากปัญหาข้อจำกัดเกี่ยวกับรูปแบบคำถาม ผู้วิจัยมีข้อคิดเห็น 4 ประเด็นที่ควรมีการปรับปรุงแก้ไข คือ ประเด็นแรกเกี่ยวข้องกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล หรือเป็นการลดทอนข้อกังวลใจของผู้ถูกสัมภาษณ์ ความไว้วางใจ การยอมรับที่จะให้ความร่วมมือถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ประเด็นที่สอง ปัญหาในการสร้างแบบสอบถามที่มีรูปแบบซับซ้อน อาจส่งผลต่อการสื่อสารระหว่างผู้สัมภาษณ์ และผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าจะต้องหาทางลดความซับซ้อนยุ่งยากของข้อคำถามลง ประเด็นที่สาม คำถามบางประเภทที่ต้องใช้ความคิดในการตอบค่อนข้างมาก อาจทำให้กลุ่มตัวอย่างบางส่วนไม่เข้าใจ คิดไม่ออก รู้สึกเหนื่อย หรือเบื่อหน่าย เช่น การประมาณมูลค่าความเสียหาย เป็นต้น ควรมีการแก้ไขโดยลดทอนคำถามลักษณะดังกล่าวลง ประเด็นที่สี่ รูปแบบคำถามที่มีลักษณะอ่อนไหว เช่น “การถูกระงับทางเพศ” “การถูกระงับต่อชีวิตและร่างกาย” ผู้ตอบอาจลำบากใจในการตอบ ซึ่งคณะผู้วิจัยให้ความเห็นว่า คำถามประเภทนี้ควรหลีกเลี่ยงหรือลดระดับผลกระทบของความอ่อนไหวให้ลดลง เป็นต้น

➤ การสุ่มตัวอย่างจากการสำรวจที่ผ่านมา

รูปแบบวิธีการสุ่มตัวอย่าง (sampling) จากการสำรวจของสำนักงานกิจการยุติธรรมที่ผ่านมาครั้งก่อนใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified cluster Sampling โดยกำหนดให้มีเขตแดน (Enumeration Area : EA) เป็นพื้นที่ประกอบการสุ่ม (cluster) และสมาชิกที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในครัวเรือนส่วนบุคคลเป็นหน่วยตัวอย่าง กรุงเทพมหานคร และจังหวัดเป็นสตราตัม ซึ่งมีทั้งสิ้น 77 สตราตัม โดยที่แต่ละสตราตัม (ยกเว้น กทม.) ได้แบ่งออกเป็น 2 สตราตัม คือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ในแต่ละสตราตัมย่อย ได้ทำการสุ่ม EA โดยให้ความน่าจะเป็นที่แต่ละ EA จะถูกสุ่มเป็นปฏิภาคกับจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้นใน EA นั้น ๆ จำนวนตัวอย่าง 5,970 EA จากทั้งสิ้น 127,460 EA ในแต่ละ EA ตัวอย่าง

ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีสมาชิกอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และทำการสัมภาษณ์ รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลอาชญากรรมจากผู้ที่ประสบเหตุอาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 ตุลาคม 2553 - 30 กันยายน 2554) จุดเด่นหรือข้อดี ของการสุ่มตัวอย่างในวิธีการดังกล่าวคือ มีกรอบประชากร (EA) ที่ชัดเจน และจำนวนชั้นของการสุ่มตัวอย่างมีเพียงชั้นเดียว

โดยสรุปจากการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นต่อปัญหา สถิติและการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ 1) มีข้อสงสัยว่าจำนวนตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างจะเป็นตัวแทนประชากรอย่างแท้จริงหรือไม่ 2) การสุ่มตัวอย่างจะมีการกระจายครอบคลุมลักษณะประชากรหรือไม่ 3) กลุ่มตัวอย่างอาจจะไม่ครอบคลุมลักษณะของผู้ประสบเหตุบางกลุ่ม เช่น กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในที่เฉพาะที่เข้าถึงได้ยาก ชาวต่างชาติที่เป็นผู้ถูกระทำในประเทศไทย เป็นต้น

ส่วนปัญหาข้อจำกัดสำคัญอยู่ที่การสุ่มเลือก EA (cluster) ในแต่ละชั้นภูมิ (stratum) จะอยู่ภายใต้สมมติฐานที่ว่าแต่ละ cluster ควรมีความคล้ายคลึงกันหรือมีลักษณะองค์ประกอบของแต่ละพื้นที่ที่มีความหลากหลายภายในพื้นที่ (มีความแตกต่างกันภายใน) แต่ในขณะที่รูปแบบลักษณะภายในเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างพื้นที่ที่จะมีความเหมือนหรือคล้ายคลึงเป็นรูปแบบใกล้เคียงกัน ดังนั้นการพิจารณาข้อมูลพื้นที่ในการสุ่ม จึงต้องพิจารณาลักษณะพื้นฐานที่ว่าสภาพปัญหาการเกิดอาชญากรรมของแต่ละพื้นที่ (EA) ว่ามีลักษณะเช่นไร เป็นแบบกระจายตัว หรือว่าเป็นลักษณะที่เกิดขึ้นเป็นการเฉพาะพื้นที่ไป ถ้าหากว่าเป็นแบบในกรณีหลังนั้น การจัดพื้นที่เป็นแบบ cluster อาจมีจุดอ่อนที่ทำให้เกิดปัญหาความไม่ครอบคลุมในการสุ่มเลือก cluster นั้นได้ นั่นคือหลักการสุ่ม cluster จำนวนหนึ่งขึ้นมา นั้นจะต้องมีลักษณะเป็นตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนหรือมีรูปแบบองค์ประกอบปัญหาอาชญากรรมที่คล้ายคลึงกับ cluster อื่นที่ไม่ถูกสุ่มขึ้นมาได้ด้วย ซึ่งข้อสงสัยที่จะตั้งเป็นข้อสังเกตคือ cluster ในแต่ละแห่งในพื้นที่ที่สำรวจนั้นมีลักษณะองค์ประกอบของการเกิดปัญหาอาชญากรรมเป็นแบบเดียวกันในทุก cluster หรือไม่ หรือว่าองค์ประกอบของเป็นลักษณะปัญหาอาชญากรรม มีลักษณะเป็นการเฉพาะสำหรับ cluster บางแห่งและแตกต่างไปจาก cluster อื่น ซึ่งถ้าเป็นลักษณะประการหลังอำนาจในการเป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกสุ่มโดยวิธีนี้จะลดน้อยถอยลงไป

➤ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจที่ผ่านมา

รูปแบบวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (data collecting) ที่ผ่านมา ได้ใช้แบบสำรวจ สอญ.1 และ สอญ.2 เก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมกับโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน พ.ศ. 2555 โดยวิธีการส่งพนักงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติออกไปทำการจดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับครัวเรือนในพื้นที่ที่ตกเป็นตัวอย่าง และสัมภาษณ์รายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีสมาชิกอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบปีที่ผ่านมา (1 ตุลาคม 2553 - 30 กันยายน 2554) หากขณะไปสัมภาษณ์ไม่พบผู้ประสบเหตุอาชญากรรมให้สอบถามจากสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในเหตุการณ์ ในกรณีขณะไปสัมภาษณ์ไม่พบสมาชิกในครัวเรือนจะเข้ามาเก็บข้อมูลซ้ำในภายหลัง หากเข้ามาเก็บข้อมูลซ้ำ 3 ครั้งยังไม่พบสมาชิกในครัวเรือนจะมีใบนัดหมายไว้ หรือบางที่จะมาตามเก็บข้อมูลจากครัวเรือนที่อยู่ใกล้เคียง

ข้อดีของการวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการสำรวจที่ผ่านมาได้ดังนี้ 1) พนักงานเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติซึ่งมีทักษะความชำนาญในการเก็บรวบรวมข้อมูล และคุ้นเคยกับสภาพพื้นที่ ทำให้ได้ข้อมูลที่ได้รับความถูกต้องและมีประสิทธิภาพ 2) แบบสำรวจ สอญ.1 และ สอญ.2 ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมกับโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน พ.ศ. 2555 ทำให้ประหยัดเวลา กำลังคน และค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนปัญหาข้อจำกัดที่พบและมีโอกาสเป็นไปได้มีดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างบางคนไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม 2) ไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียม/อพาร์ทเมนต์/หมู่บ้านจัดสรร ที่มีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวด 3) ผู้ที่ตอบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นผู้อื่นที่ตอบแทนผู้ถูกกระทำ มีส่วนน้อยที่ผู้ถูกกระทำตอบสัมภาษณ์เอง จึงมีโอกาที่อาจทำให้ได้ข้อมูลบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงก็เป็นได้ 4) ผู้ที่ตอบสัมภาษณ์บางคนเห็นว่าสิ่งที่ถูกกระทำบางเหตุการณ์เป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่ตั้งใจเอาความ จึงไม่นับเป็นปัญหาอาชญากรรมที่จะนำมาตอบการสัมภาษณ์ 5) เครื่อง Pocket PC ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีคุณภาพต่ำ (หน้าจอเล็ก มีแสงสะท้อนทำให้มองเห็นไม่ชัด แบตเตอรี่หมดเร็ว) 6) ไม่มีของขำร่วยตอบแทนผู้ที่เสียสละเวลาตอบสัมภาษณ์ ซึ่งอาจมีผลต่อแรงจูงใจในการให้ความร่วมมือ และความตั้งใจที่จะให้ข้อมูล 7) ค่าตอบแทนผู้สัมภาษณ์เป็นแบบเหมาจ่ายต่อพื้นที่ปฏิบัติงาน (EA) ซึ่งอาจมีผลทำให้ขาดแรงกระตุ้นที่จะบันทึกข้อมูลในกรณีที่มีการพบเห็นข้อมูลอาชญากรรมจำนวนมาก และอาจมีผลต่อคุณภาพของงานถ้าหากว่าในพื้นที่ที่รับผิดชอบนั้นมีปริมาณปัญหาอาชญากรรมมาก 8) ค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูลค่อนข้างสูง เนื่องจากต้องเดินทางไกลและต้องลงพื้นที่เดิมเพื่อเก็บข้อมูลซ้ำหลายรอบ 9) พนักงานสัมภาษณ์เป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติซึ่งลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะในวันและเวลาราชการ อาจทำให้มีอุปสรรคในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างที่อาจจะไม่ได้อยู่บ้านพักอาศัยในช่วงระหว่างการเก็บข้อมูลเนื่องจากเป็นช่วงเวลาทำงาน 10) ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลภาคสนามเป็นช่วงฤดูทำนา และบางพื้นที่ประสบปัญหาอุทกภัย ทำให้ยากแก่การติดตามไปถึงกลุ่มตัวอย่าง 11) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2555 ลดลงเหลือ 3 เดือน จากเดิมที่เคยใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 12 เดือน ทำให้ต้องเร่งรีบดำเนินการโครงการ

➤ การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ประมวลผล

ในการดำเนินงานใช้ฐานข้อมูลประชากร และฐานข้อมูลแผนที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนที่ในระบบเขตแดนนับ (Enumeration Area : EA) ซึ่งเป็นฐานข้อมูลสำหรับนำมาใช้ประกอบการสุ่มตัวอย่างแบบกรอบพื้นที่ (cluster) ฐานข้อมูลประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นสมาชิกที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในครัวเรือนส่วนบุคคลเป็นหน่วยตัวอย่างกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด กรอบประชากรในการศึกษาครอบคลุมครัวเรือนและสมาชิกครัวเรือนที่มีชื่อในทะเบียนบ้านและไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ฐานข้อมูลแบ่งชั้นภูมิ (stratum) ตามจังหวัด ซึ่งมีทั้งสิ้น 77 สตราตัม โดยที่แต่ละสตราตัม (ยกเว้น กทม.) ได้แบ่งออกเป็น 2 สตราตัม คือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ในแต่ละสตราตัมย่อยมีกรอบฐานข้อมูลแผนที่แบบ EA ฐานข้อมูลที่ใช้ในการสุ่มครั้งนี้มีทั้งสิ้น 127,460 EA ทั่วประเทศ ถูกสุ่มจำนวนตัวอย่างมา 5,970 EA

การจัดการข้อมูลภาคสนามใช้แบบสำรวจหลัก 2 แบบคือ แบบสำรวจ สอญ.1 ใช้บันทึกในเครื่อง Pocket PC ส่วนแบบสำรวจ สอญ.2 จัดบันทึกในแบบสอบถาม

ขั้นตอนการประมวลผลข้อมูล มีการทำการบรรณาธิกร ลงรหัส และบันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรม CSpro ที่สำนักงานสถิติจังหวัด สำหรับการตรวจสอบข้อมูล และการประมวลผลข้อมูลที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร

การนำเสนอผลข้อมูลมีการเสนอระดับประเทศ และตามลักษณะภาคของพระธรรมนูญยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม 10 ภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาค 1 ภาค 2 ภาค 3 ภาค 4 ภาค 5 ภาค 6 ภาค 7 ภาค 8 และภาค 9 จำแนกตามเขตการปกครองของกรมการปกครอง คือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ส่วนกรุงเทพมหานครจำแนกตามเขตการปกครอง ในรูปของจำนวนและร้อยละ

ปัญหาที่พบในการประมวลผลข้อมูล จากการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นต่อปัญหาการประมวลผลข้อมูล สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ 1) ปัญหาในการคีย์ข้อมูลโปรแกรมบันทึกข้อมูล CSPro ที่บางสมคมต้องข้าม แต่โปรแกรมไม่กระโดดข้าม 2) ในข้อคำถามประเด็น “อื่นๆ” ในหลายๆ ตัวแปรมีความถี่และค่าร้อยละค่อนข้างสูง การวิเคราะห์ข้อมูลจึงไม่สามารถคลี่รายละเอียดเหล่านี้ออกมาให้เห็นได้ ปัญหาการนำเสนอผลข้อมูล การนำเสนอผลการวิจัย/การจัดวางรูปแบบตารางแสดงผลยังไม่ดึงดูดใจ

สรุปผลการสำรวจทดลองศึกษานำร่อง

ภายหลังจากที่คณะผู้วิจัยได้พัฒนาปรับปรุงเครื่องมือในการสำรวจวิจัยเรียบร้อยแล้ว ได้มีการทดลองศึกษานำร่อง การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนจากกลุ่มเป้าหมายประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค ได้แก่ ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลาพบว่าในรอบปี 2566 มีตัวอย่างประชาชน ร้อยละ 6.90 ที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ได้แก่ การถูกประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ถูกกระทำทางเพศ และถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

เมื่อจำแนกตามเขตการปกครอง พบอัตราการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ดังนี้ กรุงเทพมหานครร้อยละ 11.16 เทศบาลเมือง/นครร้อยละ 2.60 เขตเทศบาลตำบลร้อยละ 1.67 และนอกเขตเทศบาล (อบต.) ร้อยละ 3.30

ตารางแสดงค่าร้อยละและจำนวนของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี พ.ศ. 2556

จำแนกตามเขตการปกครองที่ทำการสำรวจ

ลำดับที่	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี พ.ศ. 2556	เขตการปกครอง				ภาพรวม
		กทม.	เทศบาล เมือง/นคร	เทศบาล ตำบล	นอกเขต เทศบาล (อบต.)	
1	เคย	11.16 (366)	2.60 (24)	1.67 (23)	3.30 (26)	6.90 (439)
2	ไม่เคย	88.84 (2,913)	97.40 (898)	98.33 (1,352)	96.70 (761)	93.10 (5,924)
	รวมทั้งสิ้น	100.0 (3,279)	100.0 (922)	100.0 (1,375)	100.0 (787)	100.0 (6,363)

เมื่อวิเคราะห์เฉพาะในกลุ่มผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 439 รายพบว่า เป็นผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแต่ละประเภทดังนี้

ประเภทที่ 1 ถูกประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ร้อยละ 8.2 (ของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด) โดยมีพฤติกรรมถูกกระทำเรียงตามลำดับดังนี้ คือ ถูกคุกคาม/ลอบติดตาม/ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่าร้อยละ 4.3 ถูกทำร้ายหรือพยายามทำร้ายร่างกายร้อยละ 3.2 และถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่าร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

ประเภทที่ 2 ถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 56.0 จำแนกเป็นถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัยมากที่สุดร้อยละ 23.0 รองลงมาคือถูกล้วงกระเป๋าร้อยละ 12.1 ถูกชิงทรัพย์ร้อยละ 4.8 ถูกขโมย

หรือพยายามขโมยพาหนะรวมถึงทรัพย์สินในพาหนะร้อยละ 4.8 เป็นถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์ร้อยละ 3.6 ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระป้อมหรือเครื่องมือการเกษตรร้อยละ 1.6 ถูกบุกกรุกทรัพย์สิน (เช่นบ้าน ที่ดิน) ร้อยละ 1.1 ทำให้เสียทรัพย์ (เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพาหนะ) ร้อยละ 0.5 ถูกกรรโชกทรัพย์ (ขู่เชิญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกายทรัพย์สินเพื่อแลกกับการเอาทรัพย์) ร้อยละ 0.5 ถูกรีดเอาทรัพย์(ถูกข่มขู่ว่าจะเปิดเผยข้อมูลความลับที่จะทำให้เสียหาย/อับอายเพื่อแลกเอาทรัพย์ เช่น แบล็กเมล์ จะเผยแพร่ภาพลับ/คลิปลับ เป็นต้น)ร้อยละ 0.2 และถูกขโมยทรัพย์หรือพยายามขโมยทรัพย์โดยวิธีอื่นๆ ร้อยละ 4.3

ประเภทที่ 3 ถูกกระทำทางเพศ ร้อยละ 2.1 จำแนกเป็นถูกกระทำอนาจารหรือถูกลวนลามทางเพศ ร้อยละ 1.4 และถูกข่มขู่ หรือคุกคามทางเพศร้อยละ 0.7

และประเภทที่ 4 ถูกหลอกลวงหรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ร้อยละ 38.5 จำแนกเป็นถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้ายร้อยละ 16.2 ถูกหลอกลวงผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ให้เข้าใจผิด ร้อยละ 4.1 ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายโดยมีการแสดงเอกสารเท็จร้อยละ 2.3 แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวร้อยละ 0.7 ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศหรือต่างประเทศร้อยละ 0.5 และถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่น หลอกว่าถูกรางวัลโดยขอเก็บค่าดำเนินการล่วงหน้า หลอกว่าจะให้เลขรางวัลสลากกินแบ่ง/หวย ตกทอง หลอกขายสินค้าปลอมๆ ร้อยละ 15.3

ในการศึกษาครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ทำการสำรวจวิเคราะห์เจาะจงไปยังผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในกรณีต่างๆ จำนวน 368 ตัวอย่างแบ่งเป็น กลุ่มผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกายจำนวน 28 ตัวอย่าง กลุ่มผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินตัวเอง/ครอบครัวจำนวน 196 ตัวอย่าง กลุ่มผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทกระทำทางเพศจำนวน 9 ตัวอย่าง และกลุ่มผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวจำนวน 135 ตัวอย่าง พบว่าผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 19.0 ที่มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในขณะที่ร้อยละ 81.0 ไม่ได้มีการแจ้งเหตุ

ตารางแสดงค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมกรณีต่างๆ

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ทำร้ายร่างกาย	ทรัพย์สิน	ถูกกระทำทางเพศ	หลอกลวง/แอบอ้างใช้ข้อมูล	รวม
1	แจ้ง	25.0 (7)	32.1 (63)	-	-	19.0 (70)
2	ไม่แจ้ง	75.0 (21)	67.9 (133)	100.0 (9)	100.0 (135)	81.0 (298)
	รวมทั้งสิ้น	100.0 (28)	100.0 (196)	100.0 (9)	100.0 (135)	100.0 (368)

ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการสำรวจวิจัยต่อไป

➤ เครื่องมือวัดที่ใช้ในการสำรวจต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการทบทวนปรับปรุงเครื่องมือการสำรวจข้อมูลสถิติภาคประชาชนในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การวิเคราะห์โดยคณะผู้วิจัย การสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ การระดมความคิดเห็นจากบุคคลทั่วไป โดยการสนทนากลุ่ม (focus group) การทดลองเก็บข้อมูล (try out) รวมถึงมีการทดลองศึกษานำร่อง จากนั้นจึงมีการพัฒนาปรับปรุงแบบสำรวจในขั้นตอนสุดท้ายเพื่อเตรียมใช้สำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (National Crime Victimization Survey) ในครั้งต่อไป

เครื่องมือวัดที่พัฒนาขึ้นมาอยู่ในรูปแบบของแบบสอบถาม (Questionnaire) มีเนื้อหาสำคัญ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ประสบการณ์การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เหตุปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรม ความคิดเห็นต่อปัญหาอาชญากรรม และความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น

มีการปรับปรุงแก้ไขแบบสำรวจข้อมูลครัวเรือน (สอญ.1) และแบบสำรวจผู้ประสบเหตุคดีอาชญากรรม (สอญ.2) ในประเด็นต่างๆ โดยเน้นรูปแบบให้สอดคล้องกับวิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่อยู่ภาคสนาม ตัดข้อคำถามบางข้อออกไป และเพิ่มเนื้อหาแบบสอบถามในสอญ.1 ในส่วนของการประเมินปัญหาอาชญากรรม การรับบริการในกระบวนการยุติธรรม และประเมินความพึงพอใจในการบริการ รวมถึงการปรับยู่ข้อคำถามบางข้อให้กระชับรัดกุมมากขึ้น และเพิ่มเติมข้อมูลในบางประเด็น

ในกระบวนการศึกษาทบทวน การจัดทำ และพัฒนาเครื่องมือ ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเครื่องมือในการสำรวจวิจัยหลายครั้ง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดการแก้ไขเครื่องมือวัดในแต่ละข้อคำถามอยู่ในรายงานวิจัยฉบับนี้

สำหรับตัวเครื่องมือที่นำเสนอให้ใช้สำรวจครั้งต่อไปมีดังนี้ 1) แบบสำรวจครัวเรือนเรื่องประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (สอญ.1) 2) แบบสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกาย (สอญ.2-1) 3) แบบสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินตัวเอง/ครอบครัว (สอญ.2-2) 4) แบบสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทกระทำทางเพศ (สอญ.2-3) 5) แบบสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทหลอกลวง แอบอ้าง ใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว (สอญ.2-4)

ข้อสังเกตจากผลการศึกษานำร่องพบว่าเครื่องมือพัฒนาขึ้นมาใหม่ สามารถตอบสนองมาตรฐานได้ว่าทำให้สามารถรวบรวมและสะท้อนข้อมูลปัญหาอาชญากรรมภาคประชาชนได้ในอัตราที่สูงกว่าการสำรวจในครั้งอื่นๆ ที่ผ่านมา

➤ ข้อเสนอแนะเพื่อการสุ่มตัวอย่าง

หลักวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้มีความเป็นไปได้ตามหลักทางสถิติที่จะทำให้ทุกหน่วยของประชากรมีโอกาสได้รับเลือกเท่ากัน ซึ่งข้อเสนอแนะในการดำเนินงานศึกษาต่อไปควรเลือกกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่ใช้หลักความน่าจะเป็นไปได้ตามโอกาสทางสถิติ (Probability Sampling)

แนวทางการดำเนินงานต่อไป คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอประเด็นแรกคือ ควรมีการกำหนดขนาดตัวอย่างให้เหมาะสม เพื่อให้มีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ซึ่งการกำหนดขนาดตัวอย่างจะต้องทราบขนาดของ ประชากรที่ศึกษาที่ชัดเจนในการสำรวจแต่ละครั้ง มีการคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ และระดับความเชื่อมั่นที่เหมาะสม

ประเด็นที่สอง วิธีการสุ่มตัวอย่าง ต้องเลือกระเบียบวิธีวิจัยที่ดี มีความถูกต้อง แม่นยำ เหมาะที่จะดำเนินการได้เท่าทันเวลาตรงตามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล เป็นวิธีการที่กระทัดรัดเข้าใจง่าย และมีความครบถ้วนสมบูรณ์

ประเด็นที่สาม ควรหาข้อสรุปเพื่อกำหนดกรอบประชากรที่จะศึกษาให้ชัดเจน ว่ากรอบประชากรที่จะสำรวจในครั้งนั้นจะครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายเพียงใด อาทิ เฉพาะผู้มีชื่อในทะเบียนบ้านหรือรวมถึงผู้ไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน จะรวมถึงชาวต่างชาติด้วยหรือไม่ เป็นต้น เพื่อนำมาเป็นการกรอบประชากร (Population frame) ในการสุ่มตัวอย่าง และจะได้ออกแบบเครื่องมือวัดตามวัตถุประสงค์การศึกษาครอบคลุมกลุ่มประชากรนั้น

เมื่อศึกษารูปแบบการสุ่มตัวอย่าง (sampling) จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมาพบว่าได้มีการใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified cluster Sampling โดยกำหนดให้เขตแขวงนับ (Enumeration Area : EA) เป็น cluster และมีสมาชิกที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในครัวเรือนส่วนบุคคลเป็นหน่วยตัวอย่าง โดยกำหนดให้กรุงเทพมหานครและจังหวัดต่างๆ เป็นชั้นภูมิหรือสตราตัม (stratum) รวมจำนวนทั้งสิ้น 77 สตราตัม

จากการวิเคราะห์จุดเด่นหรือข้อดีของการสุ่มตัวอย่างในวิธีการดังกล่าวคือ การมีกรอบประชากร (EA) ที่ชัดเจน และจำนวนชั้นของการสุ่มตัวอย่างมีเพียงชั้นเดียว ส่วนปัญหาข้อสังเกตของวิธีการนี้อยู่ที่การสุ่มเลือก EA (cluster) ในแต่ละชั้นภูมิ (stratum) จะอยู่ภายใต้สมมติฐานที่ว่าแต่ละ cluster ควรมีความคล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตามมีข้อพิจารณาว่าปัญหาการเกิดอาชญากรรมของพื้นที่ (EA) อาจจะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างออกไปโดยอาจจะไม่ใช่เป็นแบบแผนที่กระจายตัวเหมือนกันในทุกพื้นที่ (cluster) หรืออาจจะเป็นลักษณะที่เกิดขึ้นเฉพาะบริเวณหรือพื้นที่แต่ละแห่งไป ดังนั้นการกำหนดกรอบตัวอย่างแบบจัดแบ่งพื้นที่เป็น cluster อาจทำให้การสุ่ม cluster แต่ละ cluster นั้น ไม่อาจสามารถเป็นตัวแทน cluster อื่นๆ ที่ไม่ถูกสุ่มขึ้นมาได้ เพราะแต่ละ cluster ลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป

แนวทางการลดทอนปัญหาดังกล่าวจะต้องมีการแบ่งชั้นภูมีย่อยที่คำนึงถึงระดับความหนาแน่นของการเกิดปัญหาอาชญากรรมของพื้นที่ประกอบเข้าไปในผังการสุ่ม โดยมีการแบ่งพื้นที่ให้หลากหลายตามโอกาสที่จะเกิดปัญหาอาชญากรรม ยกตัวอย่าง เช่น กรณีพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งอาจจะปัญหาอาชญากรรมมีความแตกต่างกันตามพื้นที่ชั้นใน กลาง และนอก ดังนั้นจึงควรแบ่ง stratum ของพื้นที่ทั้งสามชั้น (ใน กลาง นอก) ก่อน แล้วจึงทำการสุ่ม Cluster ตามกรอบของแต่ละพื้นที่ไป หรืออาจจะมีเกณฑ์การแบ่งพื้นที่ด้วยปัจจัยอื่นประกอบ โดยยึดเกณฑ์ความสัมพันธ์กับปัญหาอาชญากรรม เช่น การแบ่งประเภทพื้นที่ตามสภาพสังคมเศรษฐกิจ เป็นต้น

ในการสุ่มตัวอย่างสำหรับการสำรวจครั้งต่อไป ต้องกำหนดตามแนวทางระเบียบวิธีการสุ่มเพื่อให้ได้ตัวแทนที่ดี คำนึงโอกาสความแตกต่างตามสภาพเศรษฐกิจสังคม และโอกาสความหลากหลายของปัญหาอาชญากรรมที่แตกต่างกัน คำนึงถึงความพร้อมของฐานข้อมูลที่เป็นไปได้ และความเหมาะสมที่จะดำเนินการสำรวจภายใต้ข้อจำกัดของทรัพยากร และเวลา ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกวิธีการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (Stratified Multi-Stage Sampling) โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

กลุ่มประชากรเป้าหมายคือประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดทั่วประเทศ โดยกำหนดครัวเรือนเป้าหมาย และสมาชิกครัวเรือนที่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ และมีภูมิลำเนาอยู่ทะเบียนบ้านในจังหวัดเป้าหมายที่ทำการสำรวจ

กลุ่มเป้าหมายประชากรเป้าหมายมีเกณฑ์เงื่อนไข สำคัญและเหตุผลในการพิจารณาดังนี้ ประการแรกการกำหนดครัวเรือนเป้าหมาย ยึดถือตามครัวเรือนที่มีบัญชีในทะเบียนบ้าน รวมถึงกลุ่มเป้าหมายประชากรคือ ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีชื่อในทะเบียนบ้านในครัวเรือนที่ทำการสำรวจ โดยรอบดังกล่าวจะกำหนดตามฐานข้อมูลประชากรที่ได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงมหาดไทย เป็นต้น

กลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูลในระดับครัวเรือน สำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมระดับครัวเรือน (สอญ.1) เก็บข้อมูลจากหัวหน้าครัวเรือน หรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือน เนื่องจากเป็นบุคคลที่จะให้ข้อมูลแทนสมาชิกอื่นๆ ในครัวเรือน และเป็นบุคคลที่เชื่อถือได้ว่าน่าจะรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิกในครัวเรือนได้ดีกว่าบุคคลอื่น

การเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (Stratified Multi-Stage Sampling) กำหนดให้ภูมิภาค พื้นที่ต่างๆ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้เป็นชั้นภูมิ

สำหรับกรุงเทพมหานครแบ่งพื้นที่ออกเป็นชั้นใน ชั้นกลาง และชั้นนอก ส่วนในภูมิภาคอื่นแบ่งพื้นที่ออกเป็นจังหวัด เป็นชั้นภูมีย่อย

ทั้งนี้ขั้นตอนวิธีการสุ่มตัวอย่างอาจมีการแก้ไขปรับปรุงได้ขึ้นอยู่กับความพร้อมเรื่องฐานข้อมูลทรัพยากร เงินไขเวลา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

➤ ข้อเสนอแนะเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล

แนวทางการเก็บข้อมูลในการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนเป็นการสำรวจภาคสนาม (Field Survey) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling) การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ (Interview) และการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในระดับครัวเรือน (Household)

แหล่งข้อมูลที่จัดเก็บมาจากครัวเรือนที่อยู่อาศัยในบริเวณพื้นที่ตามรอบตัวอย่าง จากกลุ่มเป้าหมายหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และมีชื่อในทะเบียนบ้านที่ทำการสำรวจ

สำหรับการเก็บข้อมูลประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (ตามแบบสอญ.1) เป็นการเก็บบันทึกข้อมูลของ “สมาชิกครัวเรือน” โดยการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทน ทั้งนี้สมาชิกครัวเรือนที่จะถูกบันทึกข้อมูล ได้แก่ บุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านหรือที่พักอาศัยแห่งเดียวกันที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่สนใจศึกษาในที่นี้ให้รวมถึงสมาชิกที่อาศัยอยู่ในที่พักอาศัยแห่งนี้ ในปัจจุบัน หรือที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน (อาศัยอยู่ที่อื่น) แต่มีความสัมพันธ์กันเป็นสมาชิกของครัวเรือนและมีชื่อในทะเบียนบ้านที่ทำการสำรวจ

ส่วนการเก็บข้อมูลผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในกรณีต่างๆ 4 ประเภท ได้แก่ เหยื่ออาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกาย ประเภททรัพย์สินตัวเอง/ครอบครัว ประเภทถูกกระทำทางเพศ (สอญ.2-3) และประเภทถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว (ตามแบบสอญ.2)นั้น จะทำการเก็บข้อมูลเจาะจงไปที่ตัวบุคคลที่เคยประสบเหตุเป็นเหยื่ออาชญากรรมแต่ละประเภทเหล่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลหรือแบบสอบถามที่จะนำมาใช้ต้องตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม มีการตรวจสอบความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือ เป็นข้อคำถามที่ประชาชนสามารถเข้าใจได้ มีปริมาณเนื้อหาที่ใช้เวลาจัดเก็บเหมาะสม โดยข้อคำถามต่างๆ ได้นำมาพิจารณาโดยนักวิชาการ ผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง มีการสอบถามความเข้าใจ และนำไปทดสอบกับประชาชน สามารถนำติดตัวเพื่อนำไปสอบถามตามบ้านเรือนได้โดยสะดวก

การดำเนินงานเก็บรวบรวมข้อมูล จะคำนึงถึงหลักการความเหมาะสม ความประหยัด แนวทางที่จะทำได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน มากเพียงพอ และเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ มีความเที่ยงตรงแม่นยำ

แนวทางการจัดเก็บข้อมูลที่เหมาะสมควรเป็นการจัดเก็บเฉพาะในเรื่องการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม ไม่ควรที่จะพ่วงหรือฝากแบบสำรวจไปเก็บรวมกับการสำรวจในงานหลักอื่นๆ ที่มีการเก็บบันทึกข้อมูลปริมาณมาก ตัวอย่าง เช่น การสำรวจโครงการในอดีตที่มีการเก็บข้อมูลรวมกับการสำมะโนประชากรภาคครัวเรือน ซึ่งอาจจะผลต่อ

ความร่วมมือ และมีผลต่อคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับมา เพราะอาจเกิดปัญหาความเหนื่อยล้าที่เกิดกับผู้ให้ข้อมูล และผู้เก็บข้อมูล ถ้าเป็นไปได้ในอนาคตหากสามารถปรับปรุงเครื่องมือให้ง่ายกระชับสามารถเก็บข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว ใช้เวลาสัมภาษณ์ได้น้อยลง คุณภาพการเก็บข้อมูลน่าจะดีขึ้น เนื่องจากทำให้ผู้ตอบไม่เกิดความเบื่อหน่าย ไม่ต้องตอบคำถามเยาะเย้ยเกินไป นอกจากนี้การถามข้อมูลหลายเรื่องในคราวเดียวกันอาจจะมึลผลกระทบต่อคุณภาพของข้อมูลอันเนื่องมาจากความไม่มั่นใจในเรื่องการเปิดเผยความลับหรือข้อมูลส่วนตัวได้ โดยเฉพาะการเก็บข้อมูลสำรวจหลายโครงการพร้อมกัน อาจจะมีรายละเอียดเจาะลึกในการเก็บข้อมูลในโครงการหนึ่ง ทำให้ผู้ตอบรู้สึกว่าคุณเจาะข้อมูลรายละเอียดจนถูกเปิดเผยตัวตนไปมากแล้ว ทำให้เกิดความรู้สึกไม่พร้อมที่จะให้ข้อมูลบางเรื่องเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมเพราะเกิดความกังวลใจขึ้นจากข้อมูลส่วนตัวที่เคยตอบมาก่อนแล้วในโครงการอื่นที่สำรวจพร้อมกัน

ควรมีการวางแผนและเตรียมการให้เรียบร้อยก่อนที่จะเริ่มทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดกำลังคน ระยะเวลาที่เหมาะสม สำหรับการทำงานในการเก็บข้อมูลแต่ละพื้นที่เป้าหมาย ทั้งนี้แผนการทำงานเก็บข้อมูลจะต้องกำหนดไว้ให้ชัดเจนก่อนเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

ผู้เก็บข้อมูลควรจะเป็นนักวิจัยหรือพนักงานเก็บข้อมูลที่มีความรู้ความเข้าใจ และมีประสบการณ์ในการทำงานเก็บข้อมูลภาคสนาม ที่ผ่านการอบรม และการทดลองทำงานด้วยความเข้าใจเป็นอย่างดี

ต้องมีการจัดเตรียมคณะทำงานภาคสนาม เป็นทีมงานที่มีความพร้อมเพียงควรประกอบไปด้วย พนักงานเก็บข้อมูล หัวหน้าพนักงานภาคสนาม และนักวิจัยผู้รับผิดชอบดูแลงานภาคสนาม รวมถึงทีมงานสนับสนุน ที่จะทำหน้าที่ให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และเป็นผู้ประสานงานเพื่อความร่วมมือและการแก้ปัญหาต่างๆ รองรับการดำเนินงานของคณะทำงานภาคสนาม ซึ่งอาจจะเป็นที่งานสนับสนุนในส่วนกลางหรือในระดับภูมิภาคพื้นที่

ก่อนการดำเนินงานภาคสนาม จะต้องจัดให้มีการอบรมคณะทำงานเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ฝึกฝนทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินงานในหน้าที่ การฝึกอบรมคณะทำงานเก็บข้อมูลมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้ทุกคนเข้าใจวัตถุประสงค์เข้าใจวิธีการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดให้เท่าเทียมเสมอเหมือนกัน เป็นการชี้แนะแนวทางให้พนักงานรับรู้วิธีการทำงานที่จะทำได้ข้อมูลกลับคืนมาในจำนวนที่ครบถ้วนเพียงพอ ทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องเชื่อถือได้ รู้จักแผนวิธีการที่จะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นการทำความเข้าใจข้อตกลงเกี่ยวกับกรอบเวลาที่จะนำข้อมูลกลับคืนมาให้ทันกับความต้องการใช้ข้อมูล

การเลือกช่วงเวลาลงเก็บข้อมูล ควรเลือกเวลาที่เหมาะสมสอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชน ในแต่ละพื้นที่ ผู้รับผิดชอบงานภาคสนามควรมีการศึกษาสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมของประชาชนในแต่ละพื้นที่และเลือกหาวิธีที่เหมาะสมในการลงเก็บข้อมูลพื้นที่นั้นเพื่อให้สอดคล้องกับช่วงเวลาที่ไม่ว่างต่อการดำเนินงาน เป็นช่วงการพักผ่อนไม่เหน็ดเหนื่อยเกินไป เป็นจังหวะโอกาสที่พร้อมจะพูดคุยให้ข้อมูลกับพนักงานได้โดยสะดวก

วิธีการเก็บข้อมูลภาคสนามในโครงการนี้มีแนวทางปฏิบัติด้วยการสัมภาษณ์เป็นหลัก โดยการสัมภาษณ์ซึ่งหน้า (Face to face Interview) ได้แก่ การพูดคุยสอบถามคำถามตามลำดับในแบบสอบถามเพื่อให้กลุ่มเป้าหมาย การสำรวจโดยการสัมภาษณ์จะกำหนดให้พนักงานเดินเข้าไปหา แนะนำตัว และขออนุญาตกลุ่มเป้าหมายแต่ละคน เมื่อตัวอย่างกลุ่มเป้าหมายให้ข้อมูล พนักงานจะทำหน้าที่เป็นผู้ถามและเป็นผู้บันทึกข้อมูลทั้งหมดไปพร้อมกัน โดยแบบสอบถามที่ใช้จะออกแบบมาให้เหมาะสมกับการสัมภาษณ์ ซึ่งได้มีการฝึกอบรมพนักงานสัมภาษณ์ให้เข้าใจในรูปแบบและเนื้อหาของข้อคำถามมาก่อน เพื่อให้พนักงานแต่ละคนสามารถปฏิบัติด้วยระเบียบวิธีการที่สอดคล้องเหมือนกัน โดยพนักงานจะเป็นผู้เข้าพบ แนะนำตัว และชี้แจงให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ทราบที่มา เหตุผล และวัตถุประสงค์การเก็บข้อมูลก่อนที่จะทำการสัมภาษณ์

อย่างไรก็ตามรูปแบบการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ได้มีการจัดการให้มีความยืดหยุ่นอยู่ในระดับหนึ่ง โดยได้มีการเตรียมรองรับในกรณีที่กลุ่มเป้าหมายต้องการให้คำตอบเอง หรือเป็นคนเขียนตอบข้อความด้วยตนเอง ถ้าหากว่ากลุ่มเป้าหมายแสดงความประสงค์ที่จะให้คำตอบด้วยตนเอง และพนักงานได้มีการประเมินความพร้อมและความเหมาะสมที่กลุ่มเป้าหมายจะตอบคำถามด้วยตนเองได้ ซึ่งภายหลังจากที่ได้อธิบายทำความเข้าใจกันแล้วพนักงานจะยื่นแบบสอบถามให้กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้กรอกความเห็น โดยมีพนักงานเก็บข้อมูลเป็นชี้แนะ อธิบายทำความเข้าใจ หรืออาจจะคอยประกบคู่ให้คำชี้แนะในช่วงเวลาพร้อมกันกับที่กลุ่มเป้าหมายตอบคำถามด้วยตนเอง หลังจากนั้นพนักงานจะตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามเมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา มีการถามตอบเพิ่มเติมในข้อที่ทักท้วงหรือในคำถามที่ยังมีข้อสงสัยหรือไม่แน่ใจในข้อมูลที่ได้รับมา

➤ ข้อเสนอแนะเพื่อการจัดการ วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูล

การดำเนินงานจะต้องมีการจัดระบบฐานข้อมูลประชากร และฐานข้อมูลการกำหนดครอบครัวอย่าง ข้อมูลแผนที่ (กรณีต้องใช้) ฐานข้อมูลประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือประชาชนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในครัวเรือนส่วนบุคคล กรอบประชากรในการศึกษาครอบคลุมครัวเรือนและสมาชิกครัวเรือนที่มีชื่อในทะเบียนบ้านและไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ฐานข้อมูลแบ่งชั้นภูมิ (stratum) ตามภูมิภาค

ในการจัดการข้อมูลภาคสนามใช้แบบสำรวจหลัก 2 แบบคือ แบบสำรวจ สอญ.1 และแบบสำรวจ สอญ.2 ใช้การสัมภาษณ์และจดบันทึกในแบบสอบถาม

การบันทึกข้อมูลใช้การทำเครื่องหมาย ตัวเลข และข้อความโดยพนักงานสัมภาษณ์ มีการตรวจสอบในภาคสนาม จากนั้นจึงส่งแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลมาได้มาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน โดยกระบวนการจัดการและประมวลผลข้อมูล จะมีการทำการบรรณาธิการ การลงรหัส และบันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การประมวลผลข้อมูลข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ ในส่วนของข้อมูลเชิงปริมาณหรือข้อมูลที่เป็นสถิติตัวเลขจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเป็นเครื่องมือช่วยในการประมวล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ สถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจที่สำคัญ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ประเภทแรก สถิติการบรรยายลักษณะข้อมูล (Descriptive statistics) ประเภทที่สอง สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ลักษณะสถิติประเภทแบ่งตามลักษณะที่นิยมใช้ได้ดังนี้ 1) สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม 2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ในการนำเสนอผลข้อมูลควรมีการเสนอระดับประเทศ และการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ซึ่งสามารถวิเคราะห์แบ่งแยกตามลักษณะต่างๆ อาทิแบ่งตามพื้นที่ เช่น ภูมิภาค เขตเทศบาล (ใน-นอก) เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มประชากร เช่น เพศ อายุ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้วิจัย

จากการศึกษาทบทวนโครงการนี้ จากการประมวลผลความคิดของผู้เชี่ยวชาญ จากการทดลองศึกษานำร่อง และจากการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องในเวทีต่างๆ ผู้วิจัยมีข้อสรุปประเด็นสำคัญดังนี้

1) การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนมีประโยชน์ที่สามารถสะท้อนปัญหาอาชญากรรมตามประสบการณ์จริง จึงควรสนับสนุนให้มีการสำรวจข้อมูลเพื่อนำมาเปรียบเทียบให้เกิดความสมดุลงกับข้อมูลที่มีการบันทึกไว้ในสารบบคดี

2) ควรมีการศึกษาเจาะลึกให้ครอบคลุมปัญหาอาชญากรรมสำคัญ ปัญหาใหม่ๆ เพื่อให้มีข้อมูลเตรียมพร้อมแก้ไขปัญหาให้เท่าทันสถานการณ์ อาทิ อาชญากรรมทางธุรกิจ อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมือง อาชญากรรมอันเนื่องจากปัญหาครอบครัว อาชญากรรมในกลุ่มเยาวชน เป็นต้น

3) ควรมีการศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุปัญหา ทำความเข้าใจพฤติกรรมปัญหาอาชญากรรม และสำรวจหาแนวทางแก้ไขปัญหาให้ได้ทางออกที่เหมาะสม

4) มีการศึกษาประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและภาคส่วนต่างๆ ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหอาชญากรรม โดยทำการประเมินในมิติที่หลากหลายรอบด้าน และสอดคล้องกับลักษณะการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงาน

5) ส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดผลในระดับนโยบายและการปฏิบัติ รวมถึงการนำไปพิจารณาเพื่อให้เกิดผลต่อการบริหารจัดการรวมถึงการพิจารณาความดีความชอบของผู้ปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

6) มีการตรวจสอบประเมินผลวิธีการศึกษา และพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยเพื่อทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องเชื่อถือได้ เพื่อให้มีการนำข้อมูลที่ถูกต้องมีประสิทธิภาพนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

7) หลังจากทำสำรวจวิจัยแล้วควรมีการนำข้อมูลข้อค้นพบที่น่าสนใจไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนในวงกว้าง เพื่อให้เกิดพลังทางสังคมที่จะขับเคลื่อนผลักดันให้ทุกภาคส่วนได้นำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ในทุกระดับอย่างจริงจังต่อไป

คำนำ

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ได้มอบหมายให้ ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์ และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557”

ที่ผ่านมาคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดส่งรายงานงวดที่ 1 โครงร่างงานวิจัยเบื้องต้น (Inception Report) จัดทำรายงานงวดที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือและการวางแผนทดลองศึกษานำร่อง และจัดทำรายงานงวดที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือและผลการทดลองศึกษานำร่องไปแล้ว จึงได้ดำเนินการจัดทำรายงานงวดที่ 4 การพัฒนาเครื่องมือและรายงานผลโครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557 ในครั้งนี้ขึ้น โดยมีรายละเอียดอยู่ในเอกสารรายงานฉบับนี้

ซึ่งการจัดทำรายงานงวดที่ 4 นี้ คณะผู้วิจัยได้รับความร่วมมือและได้รับคำแนะนำที่ดีจากคณะทำงานศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมนักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการสำรวจที่ผ่านมา ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูลสถิติอาชญากรรม วิทยากร และแขกผู้มีเกียรติที่เข้าร่วมกิจกรรมประชุมสัมมนา ตลอดทั้งประชาชนในพื้นที่เป้าหมายที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลโครงการนี้ จึงขอขอบคุณทุกท่านมา ณ ที่นี้

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ก
คำนำ	ท
สารบัญ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ (Objectives)	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 วิธีการศึกษา	2
1.5 กรอบการการศึกษา (Study Framework)	3
1.6 ขั้นตอนการดำเนินงาน	4
1.7 แผนการดำเนินงาน	5
1.8 รูปแบบการจัดการในการดำเนินการวิจัย	6
1.9 การควบคุมคุณภาพของงานวิจัย	6
1.10 ระยะเวลาการดำเนินโครงการวิจัย	7
1.11 ทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)	8
1.12 รายงานผลการทบทวนปัญหาที่พบจากโครงการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมา	18
บทที่ 2 ระเบียบวิธีวิจัย	20
2.1 กลุ่มประชากรเป้าหมาย (Target Population)	20
2.2 การเลือกตัวอย่าง (Sampling Method)	20
2.3 ขนาดตัวอย่าง (Sample Size)	21
บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์โครงการสำรวจที่ผ่านมา	23
3.1 รูปแบบการสำรวจที่ผ่านมา	23
3.2 การศึกษาข้อมูลเอกสารและผลงานสำรวจวิจัยที่เคยดำเนินการมา	24
3.3 สรุปการประชุมร่วมระหว่างคณะผู้วิจัยกับคณะทำงานศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม	26
3.4 การศึกษาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง	31
3.5 ประเด็นทบทวนและวิเคราะห์การสำรวจที่ผ่านมา	46
บทที่ 4 การพัฒนาเครื่องมือวัด	55
4.1 ข้อสังเกตและข้อคิดเห็นต่อแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจปี พ.ศ. 2555	55
4.2 ข้อเปรียบเทียบแบบสอบถามที่ได้มีการพัฒนาปรับปรุง	61
4.3 การตรวจสอบเครื่องมือวัดก่อนการดำเนินงานภาคสนาม	106

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 ผลการทดลองศึกษานำร่อง	108
5.1 ส่วนที่ 1 ผลสำรวจตัวแทนครัวเรือน เรื่องประสบการณ์การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	112
5.2 ส่วนที่ 2 ผลสำรวจผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกาย	132
5.3 ส่วนที่ 3 ผลสำรวจผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สิน	146
5.4 ส่วนที่ 4 ผลสำรวจผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทถูกกระทำทางเพศ	165
5.5 ส่วนที่ 5 ผลสำรวจผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	174
บทที่ 6 บทสรุปวิเคราะห์ และเสนอแนะ	188
6.1 สรุปผลการทดลองศึกษานำร่อง	188
6.2 สรุปผลการเสวนา	190
6.3 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของโครงการ	194
6.4 สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือวัด (แบบสอบถาม)	197
6.5 สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสุ่มตัวอย่าง	212
6.6 สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเก็บข้อมูล	215
6.7 สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูล	217
6.8 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้วิจัย	219
เอกสารอ้างอิง	220
คณะทำงาน	221
ภาคผนวก	
ก. กรอบการสุ่มตัวอย่างในการทดลองศึกษานำร่อง	
ข. แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2557	
ค. รายงานการจัดประชุมสัมมนา	

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาของโครงการ

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ได้จัดทำโครงการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั่วประเทศโดยตรง (Crime Victimization Survey) อย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 โดยรวบรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในส่วนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งรวมถึงข้อมูลที่ไม่ได้รายงานเหตุต่อเจ้าหน้าที่ รวมถึงคดีอาชญากรรมที่ไม่ได้ถูกรวบรวมไว้ในข้อมูลการรับแจ้งคดีอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้ได้ข้อมูลอาชญากรรมที่ถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ในการนำมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้สามารถตอบรับกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

โครงการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนดังกล่าว ได้ริเริ่มการพัฒนาโครงการนำร่องสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนตั้งแต่ปีงบประมาณ 2548 เป็นต้นมา โดยเริ่มเก็บข้อมูลนำร่องในเขตกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครศรีธรรมราช การสำรวจในแต่ละครั้งจะครอบคลุมถึงลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม ลักษณะของผู้กระทำผิด พฤติการณ์แห่งคดี เวลาและสถานที่เกิดเหตุ ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม การรายงานเหตุต่อเจ้าหน้าที่ รวมถึงการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จากผลการสำรวจได้แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มและข้อมูลสภาพปัญหาอาชญากรรมที่ใกล้เคียงกับสถานภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงมากยิ่งขึ้นนอกเหนือจากสถิติการรับแจ้งคดีอาญา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้วยความสำคัญของการดำเนินการดังกล่าว สำนักงานกิจการยุติธรรม จึงได้ขยายผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนไปทั่วประเทศ ซึ่งได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2551

ต่อมาในปีงบประมาณ 2555 ได้มีการดำเนินการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศโดยความร่วมมือกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ ทำการสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนทั่วประเทศในทุกจังหวัด ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2555 ซึ่งในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนดังกล่าวได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำรายงานผลการสำรวจและข้อค้นพบสำคัญ (Key Findings) เพื่อเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม สถาบันการศึกษาและสาธารณชนเพื่อเป็นพื้นฐานของอาชญากรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบายแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การเตรียมความพร้อมของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และใช้ประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป โดยในการจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในปี พ.ศ.2555 ดังกล่าวยังได้มีการวิเคราะห์ถึงประเด็นข้อมูลที่เป็นปัญหา ข้อเสนอแนะในการปรับแบบสำรวจ และประเด็นข้อควรดำเนินการเพิ่มเติม รวมทั้งนำเสนอปัญหาและข้อขัดข้องที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาพัฒนาแนวทางการดำเนินงานและเตรียมการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศในครั้งต่อไป

ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ในฐานะหน่วยงานหลักในการพัฒนาข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน เล็งเห็นความสำคัญที่เกิดจากปัญหาดังกล่าว จึงได้จัดทำโครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งต่อไป โดยดำเนินการทบทวนเนื้อหา ในแบบสอบถามที่เป็นอุปสรรคและทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในข้อมูลที่ได้รับ และพัฒนาวิธีการสุ่มตัวอย่างให้มีความเที่ยงตรง แม่นยำ เป็นตัวแทนของประชาชนทั่วประเทศมากขึ้น เพื่อพัฒนาแก้ไขปรับปรุงให้การสำรวจครั้งต่อไปให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและได้ข้อมูลสถิติที่เที่ยงตรงสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันต่อไป

จึงได้มอบหมายให้ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2557” ในครั้งนี้ขึ้น ตามระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์

1.2 วัตถุประสงค์ (Objectives)

1. เพื่อวิเคราะห์ทบทวนเนื้อหาและมาตรวัดในแบบสอบถาม ในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งที่ผ่านมา
2. เพื่อวิเคราะห์ทบทวนวิธีการสำรวจและการสุ่มตัวอย่างให้มีประสิทธิภาพและสะท้อนถึงการเกิดปัญหาอาชญากรรมที่แท้จริง
3. เพื่อพัฒนาเนื้อหาในแบบสอบถามการสำรวจครั้งต่อไป ให้เข้าถึงผู้ตอบได้ง่ายขึ้น และทำให้การตอบคำถาม มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้มีการพัฒนาวิธีวิทยา (Methodology) ในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน อันได้แก่ เครื่องมือหรือแบบสอบถาม การสุ่มตัวอย่าง และการสำรวจเก็บข้อมูล เพื่อเตรียมการสำหรับโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในปี พ.ศ.2557 ต่อไป

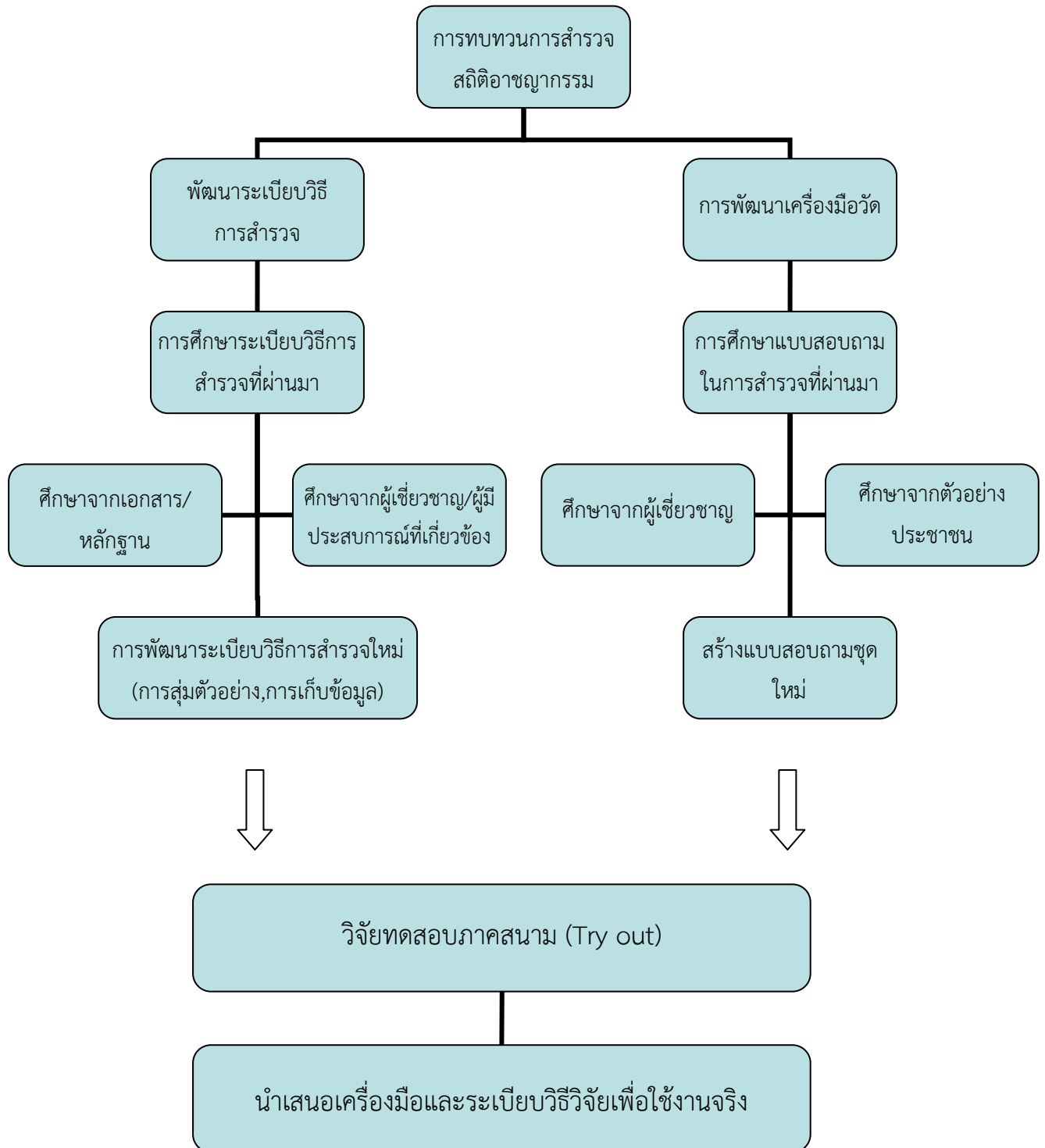
1.4 วิธีการศึกษา

โครงการนี้เป็นการรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทบทวนเตรียมความพร้อมสำหรับการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนต่อไป โดยมีขอบเขตการศึกษาดังต่อไปนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของข้อจำกัดในการสำรวจครั้งที่ผ่านมา ที่มีผลต่อการทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง โดยมีการศึกษา 2 รูปแบบคือ
  - 1.1 การศึกษาข้อมูลจากเอกสารและผลงานสำรวจวิจัยที่เคยดำเนินการมาแล้ว
  - 1.2 การศึกษาความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Method)
2. การศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัด (Measurement) หรือแบบสอบถามในการสำรวจ โดยนำประเด็นข้อปัญหาในการเก็บข้อมูลครั้งก่อนหน้ามาพิจารณาในการแก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามต่อไป โดยมีขอบเขตเป้าหมายและวิธีการศึกษาดังนี้
  - 2.1 กลุ่มเป้าหมายผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity) ใช้วิธีการระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในรูปของการสนทนากลุ่ม (Focus Group) และการสัมภาษณ์เชิงลึก
  - 2.2 ประชาชนทั่วไปที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายในการสำรวจ โดยทำการศึกษาระดมความคิดเห็นแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group)
3. พัฒนารูปแบบการสำรวจ และการสุ่มตัวอย่างให้เป็นไปตามหลักวิชาการ สอดคล้องกับระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Social Science Research)

4. ดำเนินการศึกษาวิจัยนำร่องเพื่อทดสอบแบบสอบถาม (Try out) ด้วยการสำรวจวิจัยนำร่องในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และตัวอย่างจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค
5. ดำเนินการจัดประชุมนำเสนอผลการปรับปรุงเครื่องมือและระเบียบวิธีการวิจัยที่ได้จากโครงการนี้

1.5 กรอบการศึกษ (Study Framework)

1.6 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินงานแต่ละกิจกรรมมีกรอบการดำเนินงานแบ่งเป็น 4 ระยะดังนี้

1. ระยะที่ 1

- 1.1 กำหนดแผนการดำเนินงาน และแนวทางการจัดทำรายละเอียดโครงการ
- 1.2 ทบทวนวิธีการสำรวจและปัญหาที่พบซึ่งได้จากโครงการสำรวจสถิติอาชญากรรมในภาคประชาชนครั้งที่ผ่านมา
- 1.3 เสนอโครงร่างงานวิจัยเบื้องต้น Inception Report

2. ระยะที่ 2

- 2.1 ดำเนินงานเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เพื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนวางแผนในการพัฒนาการสำรวจและพัฒนาเนื้อหาในแบบสอบถาม
- 2.2 พัฒนาร่างแบบสอบถามการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนฉบับใหม่
- 2.3 กำหนดวิธีการสำรวจ และวิธีการสุ่มตัวอย่างเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมในปัจจุบัน

3. ระยะที่ 3

- 3.1 ศึกษานำร่องเพื่อทดสอบแบบสอบถามด้วยการสำรวจวิจัยนำร่องในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และตัวอย่างจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค
- 3.2 สรุปผลการสำรวจและสรุปผลการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

4. ระยะที่ 4

- 4.1 จัดประชุม/สัมมนา เพื่อเสนอผลการปรับปรุงเครื่องมือและระเบียบวิธีการวิจัยที่ได้จากโครงการนี้
- 4.2 จัดทำเอกสารรายงานสรุปผลการปรับปรุงเครื่องมือและระเบียบวิธีวิจัยเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป
- 4.3 จัดทำบทความทางวิชาการนำเสนอข้อมูลผลที่ได้จากการดำเนินโครงการ และข้อค้นพบสำคัญ ความยาวประมาณ 10-15 หน้ากระดาษ

1.7 แผนการดำเนินงาน โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อม เพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557

ลำดับ	ขั้นตอนการดำเนินโครงการ / รายละเอียดงาน	ระยะเวลาดำเนินงาน ปี พ.ศ. 2556 – 2557			
		19 เม.ย. - 18 พ.ค.	19 พ.ค. - 31 ธ.ค.	1 ม.ค. - 31 มี.ค.	1 เม.ย. - 30 เม.ย.
1	ระยะที่ 1 - กำหนดแผนการดำเนินงาน และแนวทางการจัดทำรายละเอียดโครงการ - ศึกษาทบทวนเอกสาร/การสำรวจครั้งที่ผ่านมา - จัดทำรายงาน การจัดทำรายละเอียดโครงการ Inception Report				
2	ระยะที่ 2 - จัดทำการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของข้อจำกัดในการสำรวจ ครั้งที่ผ่านมากับผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจที่ผ่านมา - จัดทำการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพัฒนาเครื่องมือวัด (Measurement) หรือ แบบสอบถาม กับกลุ่มเป้าหมายผู้เชี่ยวชาญ ประชาชนทั่วไป และผู้ที่มีประสบการณ์ที่ถูกกระทำในฐานะเหยื่อ อาชญากรรม - พัฒนารูปแบบการสำรวจ และการสุ่มตัวอย่าง ในการจัดเก็บข้อมูล				
3	ระยะที่ 3 - ดำเนินการศึกษาวิจัยนำร่องเพื่อทดสอบแบบสอบถาม (Try out) กลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชน อายุ 15 ปีขึ้นไป ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และตัวอย่างจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค ได้แก่ ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา - วิเคราะห์ข้อมูล/ข้อค้นพบ และปัจจัยสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยนำร่อง - จัดทำร่างรายงานการศึกษาวิจัยนำร่องฉบับเต็ม (First Draft)				
4	ระยะที่ 4 - จัดประชุม/สัมมนา นำเสนอรายงานผลการสำรวจการศึกษาวิจัยนำร่อง - จัดทำเอกสารรายงานผลการสำรวจ การศึกษาวิจัยนำร่องฉบับสมบูรณ์ - จัดทำบทความทางวิชาการฯ ความยาวประมาณ 10-15 หน้ากระดาษ				
รวมระยะเวลาดำเนินโครงการ		ประมาณ 12 เดือน			

1.8 รูปแบบการจัดการในการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในโครงการนี้ ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ร่วมกับบุคลากรที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ร่วมกันกำหนดกระบวนการต่างๆ ของโครงการวิจัยเพื่อจะได้บรรลุวัตถุประสงค์สูงสุด

1.9 การควบคุมคุณภาพของงานวิจัย

ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการดำเนินการวิจัยทุกขั้นตอนในการวิจัยแต่ละรูปแบบ ดังนี้

1. การจัดทำกรสนทนากลุ่ม (Focus Group)

1.1 ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Moderator) คือ คณะผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ประจำศูนย์วิจัยความสุขชุมชน ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการโครงการวิจัย จะทำหน้าที่ควบคุมและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่มด้วยตนเอง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกรอบและขั้นตอนของโครงการวิจัยอย่างแท้จริง

1.2 ผู้จดบันทึก (Notetaker) เป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์วิจัยความสุขชุมชน และนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ หรือมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยจะต้องเข้าฟังคำอธิบายและฝึกซ้อมก่อนปฏิบัติงาน จะอยู่ร่วม ในการสนทนากลุ่มตลอดเวลา ทำหน้าที่ในการจดบันทึกและถอดเทปด้วยตนเอง เพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ได้บันทึกและเนื้อหาสาระในเทปที่ตรงกัน

1.3 ผู้ช่วยทั่วไป (Assistant) เป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์วิจัยความสุขชุมชน และนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ หรือมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยจะต้องเข้าฟังคำอธิบายและฝึกซ้อมก่อนปฏิบัติงาน คอยควบคุมเครื่องบันทึกเสียงและเปลี่ยนเทปขณะที่กำลังดำเนินการสนทนา และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ดำเนินการสนทนาและผู้จดบันทึก เพื่อให้แต่ละคนทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่

2. การสำรวจภาคสนาม (Field Survey)

ขั้นตอนที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 พนักงานเก็บข้อมูลเป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์วิจัยความสุขชุมชน และนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ หรือมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งจะต้องเข้าฟังคำอธิบายและฝึกซ้อมการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามก่อนปฏิบัติงาน

1.2 เจ้าหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานเป็นอาจารย์/พนักงานประจำศูนย์วิจัยความสุขชุมชน ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการโครงการวิจัย โดยจะทำการแนะนำและควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงานเก็บรวบรวมข้อมูลและพนักงานตรวจสอบข้อมูลอีกชั้นหนึ่ง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกรอบและขั้นตอนของโครงการวิจัยอย่างแท้จริง

1.3 พนักงานตรวจสอบความถูกต้องเป็นอาจารย์/พนักงานประจำศูนย์วิจัยความสุขชุมชน จะทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ในการปฏิบัติงานของพนักงานเก็บข้อมูล ถ้าหากตรวจพบว่าพนักงานสัมภาษณ์ผู้ใดสร้างข้อมูลขึ้นมาเอง งานสัมภาษณ์ของพนักงานผู้นั้นจะตกเป็นโมฆะทั้งหมดและจะดำเนินการขั้นเด็ดขาดตามระเบียบของมหาวิทยาลัยต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การประมวลผลข้อมูล

2.1 จะมีการตรวจสอบความสมบูรณ์และความสอดคล้องของคำตอบในแบบสอบถามทุกฉบับ

2.2 จะมีการตรวจสอบการลงรหัสและการป้อนข้อมูลของคำตอบในแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมทางสถิติในการประมวลผล

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงาน

3.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้สถิติในเชิงพรรณนาต่างๆ เช่น ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าสถิติอื่นๆ ที่เหมาะสม เช่น Chi – square, t-test, ANOVA, และ Correlation เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับการวัดของข้อมูล และวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นสำคัญ

3.2 การวิเคราะห์และการเขียนรายงานการวิจัย จะดำเนินการโดยอาจารย์ระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอกประจำศูนย์วิจัยความสุขชุมชน ร่างรายงานวิจัยฉบับนี้จะมีคณะกรรมการโครงการวิจัย (Research Project Committee) ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการวิเคราะห์ก่อนได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการ

1.10 ระยะเวลาการดำเนินโครงการวิจัย

แผนการดำเนินงานโครงการสำรวจรวมระยะเวลาประมาณ 12 เดือน (เมษายน 2556 – มีนาคม 2557 ดังนี้

ระยะที่	แผนการดำเนินงาน	ระยะเวลา
1	วางแผนการดำเนินงานร่วมกัน ตลอดจนวางแผนในการพัฒนาการสำรวจและเนื้อหาในแบบสอบถาม และเสนอโครงร่างงานวิจัยเบื้องต้น (Inception Report)	2 เดือน
2	ทำ work shop วิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในการสำรวจที่ผ่านมา พัฒนาร่างแบบสอบถามการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนฉบับใหม่ รวมทั้งกำหนดวิธีการสำรวจ และวิธีการสุ่มตัวอย่างเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมในปัจจุบัน	6 เดือน
3	ดำเนินการสำรวจโดยใช้วิธีการสำรวจ การสุ่มตัวอย่าง และแบบสอบถามที่พัฒนาแล้ว มีการสรุปผลที่เกิดจากการสำรวจดังกล่าว และส่งร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ (First Draft)	3 เดือน
4	จัดการจัดประชุม/สัมมนา เพื่อเสนอผลการปรับปรุงเครื่องมือและระเบียบวิธีการวิจัยที่ได้จากโครงการนี้ และจัดส่งรายงานฉบับสมบูรณ์	1 เดือน

1.11 ทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

- **นิยามเรื่อง “สถิติ”**

สถิติ (Statistics) เป็นคำที่แปลมาจากศัพท์ Statistik ในภาษาเยอรมัน ซึ่งคิดค้นขึ้นโดย Gotfried Achenwall (1719-1772) เป็นคำที่มีรากศัพท์เดียวกับคำว่า “State” ซึ่งแปลว่า “รัฐ” มีความหมายถึงข้อมูลหรือข่าวสาร ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานของรัฐในด้านต่างๆ อาทิ การสำรวจสำมะโนประชากร การสำรวจจัดทำแผนที่ภาษีของธุรกิจการค้าในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ เป็นต้น

ในปัจจุบันนี้คำว่า “สถิติ” ได้พัฒนาขึ้นอย่างกว้างขวางทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการจนมีความหมายเกินกว่าการเป็นเพียงข้อมูลหรือข่าวสารที่ใช้เป็นประโยชน์ในการบริหารของรัฐตามความหมายดั้งเดิม โดยเราสามารถแยกความหมายออกได้เป็น 4 ความหมายด้วยกัน คือ¹

1. สถิติ หมายถึง ข้อมูลตัวเลขที่ใช้แทนข้อเท็จจริง เช่น สถิติปริมาณน้ำฝนในรอบเดือนที่ผ่านมาจำนวน 6 เดือน สถิติการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศในรอบปี สถิติการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถยนต์ทางบกในรอบปี สถิติการลาออกจากราชการของข้าราชการระดับกลางในทศวรรษที่ผ่านมา สถิติการมาทำงานสายของพนักงานในรอบเดือน สถิติการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาต่างๆ เป็นต้น

2. สถิติ หมายถึง เครื่องมือหรือเทคนิคในการวิเคราะห์ข้อมูลเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ระเบียบวิธีทางสถิติ (Statistical Method) ในแง่นี้สถิติเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งจัดกระทำต่อข้อมูลที่เรานสนใจอย่างเป็นระบบประกอบด้วยขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอนคือ การเก็บรวบรวมข้อมูล (Collection) การนำเสนอข้อมูล (Presentation) การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis) และการแปลความหมายข้อมูล (Interpretation)

3. สถิติ หมายถึง ค่าตัวเลขที่คำนวณได้จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง (Sample Data) ค่าที่คำนวณได้ออกมานั้นเรียกว่า ค่าสถิติ เช่น ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) หรือค่าฐานนิยม (Mode) ค่าคะแนนมาตรฐาน (S.D.) เป็นต้น

4. สถิติ หมายถึง วิชาหรือศาสตร์ ที่พัฒนาขึ้นมาจนเป็นระบบและเปิดสอนทั่วไปในสถาบันการศึกษา เรียกว่า วิชาสถิติ มีขอบข่ายที่กว้างขวางและเกี่ยวข้องกับศาสตร์อื่นๆ มากมายไม่ว่าจะเป็น จิตวิทยา เศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ ศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ เป็นต้น

- **แนวคิดเรื่องอาชญากรรม**

ความหมายของ อาชญากรรม พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2539, หน้า 939) ได้ให้ความหมายของคำว่า อาชญากรรม ไว้ดังนี้

อาชญากรรม หมายถึง การกระทำผิดทางอาญา, ความผิดทางอาญา (crime) ส่วนคำว่า อาชญา เป็นคำนาม หมายถึง โทษ มักใช้สำหรับพระเจ้าแผ่นดินหรือเจ้านาย เช่น พระราชอาชญา, โทษหลวงหรือโทษที่กระทำผิดต่อประเทศชาติหรือสังคม เช่น คดีอาญา, ความอาชญา ฯลฯ

ตามความหมายที่เป็นจริง คำว่า อาชญากรรม สามารถแปลความหมายแตกต่างกันไปตามแนวคิดของนักกฎหมาย นักสังคมวิทยา นักอาชญาวิทยา และนักจิตวิทยา ดังนี้²

¹ <http://reg.ksu.ac.th/teacher/kanlaya/1.html>

² รรถภพ พรอรุณ, 2542, หน้า 10 - 11

อาชญากรรมในแง่ของนักกฎหมาย ได้แก่ การกระทำหรือละเว้นการกระทำใดๆ อันเป็นปฏิกิริยาต่อบทบัญญัติ หรือข้อห้ามแห่งกฎหมายมหาชน ซึ่งสาระสำคัญแห่งการตีความหมายของปฏิกิริยาต่อบทบัญญัติหรือข้อห้ามแห่งกฎหมายมหาชน ซึ่งสาระสำคัญแห่งการตีความหมายของอาชญากรรมตามความหมายในมาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งบัญญัติว่า บุคคลจะต้องรับโทษทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นบัญญัติไว้ในกฎหมาย ถ้าตามบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไปให้ผู้ที่ได้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด และได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษแล้ว ก็ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดนั้น ถ้ารับโทษอยู่ก็ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลง จากบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว จะเห็นได้ว่า กฎหมายให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นผู้บริสุทธิ์ จนกว่าจะได้มีการพิสูจน์ความคิดโดยกระบวนการพิจารณาของศาลตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อาชญากรรมในแง่สังคมวิทยา เป็นการมุ่งวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่แสดงหรือสื่อเจตนาเป็นปฏิกิริยา และภัยอันตรายต่อผลประโยชน์พื้นฐานแห่งความสงบเรียบร้อยของสังคม และมีเหตุผลเพียงพอที่รัฐจะกำหนดวิธีการปฏิบัติหรือแทรกแซงเพื่อควบคุมและระงับพฤติกรรมอันเป็นภัยต่อสังคมเหล่านั้นโดยชอบธรรม สำหรับการพิจารณาปัญหาอาชญากรรมในทัศนะของสังคมวิทยา นอกจากจะขึ้นอยู่กับปัจจัย บรรทัดฐานประเพณีของบุคคล ในบางครั้งยังต้องพิจารณาถึงปัจจัยพฤติกรรมส่วนบุคคลที่สามารถควบคุมความรู้จักรับผิดชอบเคารพปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ค่านิยมทางสังคม รวมทั้งยึดมั่นในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นด้วยความสมัครใจ ยิ่งไปกว่าการใช้กฎหมายทางสังคมเป็นเงื่อนไขบังคับอันถือเป็นความประพฤติที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของผู้ปฏิบัติเอง เป็นองค์ประกอบอันสำคัญ

อาชญากรรมในแง่ชีววิทยา จิตวิทยาและจิตแพทย์ เห็นว่า อาชญากรรม เป็นผลเสียเนื่องมาจากความแตกต่างในโครงสร้างทางสรีรวิทยาและกรรมพันธุ์ รวมตลอดถึงความบกพร่องในทางความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของครอบครัว ความพิการ โรคภัยไข้เจ็บ ยาเสพติดให้โทษ โรคพิษสุราเรื้อรัง สติปัญญา การศึกษา แรงจูงใจ อารมณ์ บุคลิกภาพ สัญชาติญาณ เพศ อายุ และความเจริญเติบโตทางร่างกาย ฉะนั้นวิธีปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหอาชญากรรมในลักษณะนี้จึงมุ่งไปในด้านใช้หลักจิตวิทยาว่าด้วยอาชญากรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด โดยมุ่งเน้นใช้หลักสังคมวิทยา จิตวิทยา จิตแพทย์สมัยใหม่ ปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคลและการบำบัด ทางจิตเป็นกลุ่มเป็นส่วนใหญ่

อาชญากรรมในแง่นักอาชญากรรมวิทยา เป็นการมุ่งพิจารณาถึงปรากฏการณ์อาชญากรรมและพฤติกรรมของอาชญากรในลักษณะสหวิทยาการ ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกฎหมายสังคมวิทยา มานุษยวิทยา จิตวิทยา จิตแพทย์และสังคมศาสตร์แขนงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความหมายอย่างใกล้ชิด และมุ่งความสนใจศึกษาเกี่ยวกับลักษณะสภาพปัญหา พฤติการณ์ของผู้กระทำผิดธรรมดาจิตผิดปกติ สถิติอาชญากรรม การวิจัยของอาชญากรรม ผลสะท้อนความเสียหายของอาชญากรรมต่อสังคม องค์การอาชญากรรมต่อสังคม องค์การอาชญากรรมวิทยาการว่าด้วยผู้ถูกทำร้าย อาชญากรรมเปรียบเทียบการจัดระบบบริหารและการประสานงานในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรม รวมตลอดถึงทัศนคติความรู้สึกของชุมชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ การคุ้มครองป้องกันความเป็นธรรมกับสิทธิมนุษยชน และแนวทางการกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม

อย่างไรก็ตามนิยามอาชญากรรมมี 2 นิยาม คือ นิยามตามกฎหมายและนิยามทางสังคม สถิติของทางราชการใช้นิยามตามกฎหมาย

ความหมาย “อาชญากรรม”³ อาชญากรรมในความหมายอย่างกว้าง หมายถึง พฤติกรรมที่มีการกระทำผิด โดยผู้กระทำผิดมีเจตนาในการกระทำความผิดดังกล่าว โดยเป็นการกระทำความผิดที่มีลักษณะร้ายแรง มีความรุนแรงและเป็นอันตรายต่อสังคม ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบจำนวนมากต่อสังคม อันเป็นการกระทำที่มีการละเมิดต่อกฎหมายบ้านเมือง ผู้กระทำผิดจะต้องได้รับโทษซึ่งไม่เป็นทางการจากสมาชิกในสังคม อาทิ การตำหนิ ตีเตือน การไม่คบหาสมาคมด้วย และการได้รับโทษที่เป็นทางการจากข้อกำหนดของกฎหมายบ้านเมือง โดยผู้กระทำผิดจะต้องถูกลงโทษโดยผ่านกระบวนการยุติธรรมเป็นสำคัญ

อาชญากรรมในความหมายอย่างแคบ คือ พฤติกรรมที่เป็นการละเมิดต่อกฎหมายอาญาเท่านั้น โดยการพิจารณาพฤติกรรมการกระทำของบุคคลในสังคมตามข้อกำหนดของกฎหมายอาญาเท่านั้น ไม่ได้คำนึงถึงเจตนา หรือลักษณะของความผิดแต่อย่างใด

ประเภทของอาชญากรรม อาชญากรรมแบ่งได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้เป็นหลักในการแบ่งประเภทของอาชญากรรม สำหรับการคำนึงถึงปัจจัยด้านสังคม มีนักคิดหลายคนได้พยายามแยกประเภทของอาชญากรรมไว้ดังนี้⁴

โลเปซ เรย์ (Lopez-Rey) ได้แยกอาชญากรรมไว้ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. อาชญากรรมที่ทำตามกันมาเป็นประเพณี เช่น อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลหรือทรัพย์สิน ต่อระเบียบของสังคม
2. อาชญากรรมที่มีได้ทำตามกันเป็นประเพณีเป็นอาชญากรรมในฐานะของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งของทางราชการหรือกึ่งราชการ เช่น การฉ้อโกง การทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การปลอมผลิตภัณฑ์ การค้ายาเสพติด เป็นต้น

แม็คคินนีย์ (McKinney) ได้แบ่ง ประเภทของอาชญากรรมเป็น 8 ประเภท โดยพิจารณาถึงอาชีพของอาชญากรรม การสนับสนุนของกลุ่มต่อการประกอบอาชญากรรม ความตรงกันระหว่างพฤติกรรมของอาชญากรกับพฤติกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมาย และปฏิกิริยาของสังคมของการประกอบอาชญากรรม อาชญากรรม 8 ประเภท มีดังนี้

1. อาชญากรรมรุนแรงที่กระทำต่อบุคคล เช่น การฆาตกรรม การทำร้ายสาหัส เป็นต้น
2. อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สินตามโอกาส เช่น การลักทรัพย์รถยนต์ การลักทรัพย์ในห้างสรรพสินค้า การปลอมแปลงเช็ค การทำงานทรัพย์สินสาธารณะ เป็นต้น
3. อาชญากรรมที่เกิดจากงานอาชีพ เช่น การฉ้อโกง ยักยอก ขายสินค้าปลอม เป็นต้น
4. อาชญากรรมการเมือง เช่น การก่อความไม่สงบ การก่อวินาศกรรม เป็นต้น
5. อาชญากรรมที่ทำลายระเบียบของสังคม เช่น การเมาสุราอาละวาด โสเภณี การติดยาเสพติด คนจรจัด เป็นต้น
6. อาชญากรรมที่ทำตามกันเป็นประเพณี เช่น การปล้น บุกรุก เป็นต้น
7. องค์การอาชญากรรม เช่น กลุ่มการพนัน กลุ่มผู้ค้ายาเสพติด กลุ่มโสเภณี เป็นต้น
8. อาชญากรรมที่กระทำเป็นอาชีพ เช่น นักต้มตุ๋น การล้วงกระเป๋า มือปืนรับจ้าง เป็นต้น

● การจัดการข้อมูลสถิติอาชญากรรม

“สถิติอาชญากรรม” ในที่นี้คือข้อมูลตัวเลขที่ใช้แทนข้อเท็จจริงที่สะท้อนปัญหาการกระทำอาชญากรรม

³ www.polsci.chula.ac.th/sumonthip/crime-def.htm

⁴ रणภพ พรอรุณ, 2542, หน้า 13 - 15

การวัดสถิติอาชญากรรมมีเหตุผลที่สำคัญดังนี้⁵

1. เพื่อวัดสภาพความเป็นอาชญากร เช่น อายุ เพศ ระดับการศึกษา สภาพครอบครัว
2. เพื่อเข้าใจความสัมพันธ์ของอาชญากรต่อสภาพแวดล้อม เช่น ท้องถิ่น ปัญหา มูลเหตุจิตใจ เพื่อน
3. เพื่อประโยชน์ต่องานวิจัยสาขาอื่นๆ เช่น อาชญาวิทยา ทฤษฎีอาชญากรรม สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์
4. เพื่อป้องกันอาชญากรรม เช่น สภาพ แนวโน้ม ช่วงเวลา ท้องถิ่น

การวัดจากสถิติอาชญากรรมของทางราชการ คือ การวัดปริมาณของอาชญากรรมจากบันทึกของหน่วยงานราชการ ได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ ซึ่งโดยทั่วไปข้อมูลจากแต่ละแหล่งจะมีปริมาณแตกต่างกันไป

โดยลักษณะข้อมูลจากตำรวจ ปริมาณอาชญากรรมจะมีจำนวนมากกว่าหน่วยงานอื่น เพราะรับแจ้งความ ข้อมูลจากอัยการ ปริมาณอาชญากรรม จะลดลง เนื่องจากอัยการจะทำหน้าที่ในการพิจารณาคดีที่ควรส่งฟ้อง มีพยานหลักฐาน หากบางคดีสามารถยอมความกันได้ ก็จะไม่ส่งเรื่องฟ้อง สถิติจึงน้อยกว่าตำรวจ ข้อมูลจากศาล ปริมาณอาชญากรรมน้อยกว่าอัยการ เพราะอัยการจะพิจารณาก่อนแล้วทำเรื่องส่งฟ้องบางคดี ส่วนข้อมูลจากราชทัณฑ์ ปริมาณอาชญากรรม มีสถิติที่น้อยที่สุด แต่เป็นสถิติที่ชัดเจน เช่น สถานภาพของอาชญากร อายุ เพศ ระดับการศึกษา ครอบครัว

ลักษณะสำคัญของการวัดสถิติจากทางราชการ สถิติของทางราชการ มีลักษณะเหมือนภูเขาน้ำแข็ง 3 ลูก เนื่องจากเกิดตัวเลขมืด (Dark Figure) กล่าวคือ เป็นอาชญากรรมที่ไม่มีผู้แจ้งความ หรือ ตำรวจไม่สามารถตรวจพบ หรือเรียกว่า เป็นภูเขาน้ำแข็งส่วนที่จมอยู่ใต้น้ำนั่นเอง อาทิ คดีทำแท้ง คดีลักขโมยเล็กๆ น้อยๆ เจ้าทุกข์ไม่แจ้งความ เพราะยุ่งยากเสียเวลา ตัวอย่างเช่น ขโมยชุดชั้นใน ถูกอนาจารบนรถเมล์

สาเหตุสำคัญที่ไม่มีการแจ้งความ หรือ ตำรวจไม่สามารถตรวจพบ จนกลายเป็นตัวเลขมืด (Dark Figures) เป็นภูเขาน้ำแข็งจมอยู่ใต้น้ำ เนื่องจาก

1. ไม่มีเจ้าทุกข์ เช่น การทำผิดกฎหมายอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ การพนัน อาชญากรรมการเมือง การทำแท้ง อาชญากรรมเศรษฐกิจ
2. ไม่มีผู้ให้ความร่วมมือ เช่น พยานโดยข่มขู่ เห็นว่าเสียเวลา (อาทิ ขโมยเล็กๆ น้อยๆ) สภาพในปัจจุบัน สังคมที่ต่างคนต่างอยู่ เกิดความอับอายหากเข้าแจ้งความ (เช่น การถูกข่มขืน)
3. ผู้เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมอาจไม่ทราบว่า การกระทำนั้นๆ เป็นอาชญากรรม เนื่องจากไม่มีความรุนแรง เช่น คดีขโมยเล็กๆ น้อยๆ (เช่น ชุดชั้นใน) การทำอนาจาร
4. สามารถประนีประนอมยอมความกันได้ เช่น อาชญากรรมในครอบครัว

⁵ www.polsci.chula.ac.th/sumonthip/cr-stat.htm

การจัดแบ่งประเภทข้อมูลอาชญากรรม ตามลักษณะของการบันทึกข้อมูลมี 3 ประเภทดังนี้

ประเภทแรก อาชญากรรมที่มีการบันทึกอย่างเป็นทางการมากที่สุด ได้แก่ ประเภทของอาชญากรรมของภูเขาลูกแรก จะเป็นสถิติของอาชญากรรมที่มีผู้เข้าแจ้งความมากที่สุด จึงมีภูเขาไหลลงพื้นน้ำเกือบหมด โดยลักษณะของคดี คือ 1) มีเจ้าทุกข์เข้าแจ้งความ 2) เป็นคดีที่มีความรุนแรง ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเหยื่ออาชญากรรม 3) มีผู้ให้ความร่วมมือในการดำเนินคดี

ซึ่งคดีที่มีการแจ้งความมากที่สุด อาทิ การฆ่าคนตาย การปล้นธนาคาร ปล้นไปรษณีย์ (ปล้นองค์กร) การขโมยรถยนต์

ประเภทที่สอง อาชญากรรมที่มีปริมาณกรณีที่เข้าแจ้งความมีปริมาณน้อย ในขณะที่ปริมาณอาชญากรรมที่ไม่ได้แจ้งความหรือตัวเลขมีปริมาณมากกว่า โดยลักษณะของคดี คือ 1) เป็นคดีที่มีความรุนแรง แต่ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด 2) มีเจ้าทุกข์เข้าแจ้งความน้อย 3) เป็นคดีที่ไม่มีความรุนแรงมาก

ยกตัวอย่างคดี เช่น การปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์รายบุคคล การลักทรัพย์โดยการเจาะ รั้ว ไข เข้าไปในอาคารสถานที่ การขโมยจักรยาน

ประเภทที่สาม คืออาชญากรรมที่มีการเข้าแจ้งความมีปริมาณน้อยมาก หรือแทบไม่มีการเข้าแจ้งความเลย เนื่องจาก 1) ไม่มีเจ้าทุกข์ อาทิ อาชญากรรมที่ไม่มีผู้เสียหาย มีผู้เสียหายจำนวนมากแต่ไม่สามารถระบุได้ 2) ไม่มีผู้ให้ความร่วมมือ โดยเฉพาะคดีความผิดทางเพศ เช่น การถูกข่มขืน ซึ่งผู้เสียหายเกิดความอับอายไม่กล้าแจ้งความ 3) เหยื่อหรือผู้เกี่ยวข้อง ไม่ทราบว่ามีการกระทำนั้นๆ เป็นอาชญากรรม

ข้อดีข้อเสียของการวัดสถิติอาชญากรรมทางราชการ

ข้อดี เป็นสถิติที่เกิดขึ้นจริง

ข้อเสีย 1) แสดงถึงจำนวนคดีที่เกิดขึ้น แต่ไม่ได้บอกว่าแต่ละคดีมีผู้กระทำผิดกี่คน 2) ไม่ได้ข้อมูลที่ถูกต้องทั้งหมดตามจำนวนที่ถูกต้อง เช่น กรณีอาชญากรรมในครอบครัว ขโมยเล็กๆ น้อยๆ 3) ไม่ทราบถึงความรุนแรง 4) มักจะไม่ทราบสาเหตุอาชญากรรม

นอกจากข้อมูลอาชญากรรมจากทางราชการแล้ว ยังมีแหล่งข้อมูลทางอื่นที่ไม่เป็นทางการ โดยที่มาของสถิติอาชญากรรมอย่างไม่เป็นทางการได้มาจากการทำ 5 อย่างด้วยกันคือ⁶ 1) การสังเกตอาชญากรรม 2) รายงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยเอกชน 3) สถานการณ์ทดสอบ 4) การศึกษาผู้เสียหายหรือเหยื่ออาชญากรรม 5) คำสารภาพของผู้ถูกสัมภาษณ์

⁶ <https://sites.google.com/site/criminalawnr/xachyakrrm-ni-sangkham/xachyakrrm-laea-xachyakr>

การสำรวจข้อมูลจากผู้เสียหายที่เป็นเหยื่ออาชญากรรม (Surveying Crime Victims) มักจะกระทำเนื่องจากการวัดจากทางราชการประสบปัญหาการผิดๆ เช่น คดีข่มขืน ผู้เสียหายโดนข่มขู่ถ้าแจ้งความคดีเล็กๆ น้อยๆ (รวมถึงอนาจาร – ลวนลาม) คดีสามารถประนีประนอมยอมความได้ อาชญากรรมในครอบครัว สามีทำร้ายภรรยา ผู้เสียหายเห็นว่าแจ้งความกับทางราชการแล้วไม่มีประโยชน์ เป็นต้น

แนวทางการตั้งคำถามในการสำรวจ อาทิ เคยเป็นผู้เสียหายหรือไม่ ประเภทอาชญากรรมที่ประสบ รูปแบบ/วิธีการ ปัญหาผลกระทบ เหตุผลของการแจ้งความ-ไม่แจ้งความ

แนวทางการสำรวจอาจจะกระทำได้โดย 1) การสำรวจจากแต่ละครอบครัว (Household Survey) 2) การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sample Survey) และ 3) ใช้วิธีการสัมภาษณ์ (Interview)

แนวโน้มสถิติคดีอาชญากรรมจากทางราชการ ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติสรุปสถิติคดีอาชญากรรมในปี 2555 พบว่าสถิติคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ ระหว่างเดือนตุลาคม 2554 - กันยายน 2555 เปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ประกอบด้วย คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ มีอัตราการก่อเหตุลดลง โดยรับแจ้งเหตุทั้งหมด 4,800 คดี จับกุมได้ 2,900 คดี คิดเป็นร้อยละ 61.70 ส่วนพื้นที่ก่อเหตุมากที่สุดคือ กองบังคับการตำรวจภูธรภาค 8 และ บก.น.2 กลุ่มคดีชีวิต ร่างกาย และเพศ มีอัตราการก่อเหตุลดลง รับแจ้งเหตุทั้งหมดกว่า 25,000 จับกุมได้ 16,000 คดี หรือร้อยละ 62.8 กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน อัตราการก่อเหตุลดลง โดยรับแจ้งเหตุทั้งหมดกว่า 49,000 คดีจับกุมได้กว่า 24,000 คดี หรือร้อยละ 48.45 ส่วนกลุ่มคดีที่น่าสนใจ อาทิ โจรกรรมรถจักรยานยนต์ มีการก่อเหตุมากที่สุด ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 และกลุ่มคดีความมั่นคง อาทิ อาวุธปืน จับกุมมากที่สุดในพื้นที่ บก.น.2 และพบว่ามีความผิดมากขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา

• ขอบเขตข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่สนใจศึกษา

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่สนใจศึกษาในครั้งนี้ ครอบคลุมลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม ลักษณะของผู้กระทำผิด พฤติการณ์แห่งคดี เวลาและสถานที่เกิดเหตุ ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม การรายงานเหตุต่อเจ้าหน้าที่ รวมถึงการตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แบ่งตามประเภทอาชญากรรมสำคัญดังนี้

1. ข้อมูลของผู้ถูกกระทำอาชญากรรมประเภททรัพย์สินของตนเองและครอบครัว
2. ข้อมูลของผู้ถูกกระทำอาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกาย
3. ข้อมูลของผู้ถูกกระทำอาชญากรรมทางเพศ
4. ข้อมูลของผู้ถูกกระทำอาชญากรรมประเภทการใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

• แนวความคิดเรื่อง “การวิจัย”

การวิจัย (Research) คือ การค้นคว้าหาความรู้ ความจริงที่เชื่อถือได้ โดยวิธีการที่มีระบบแบบแผนที่เชื่อถือได้ เพื่อนำความรู้ที่ได้นั้นไปสร้างกฎเกณฑ์ ทฤษฎีต่างๆ เพื่อไว้ใช้ในการอ้างอิง อธิบายปรากฏการณ์เฉพาะเรื่องและปรากฏการณ์ทั่วไป และเป็นผลทำให้สามารถทำนายและควบคุมการเกิดปรากฏการณ์ต่างๆ ได้

การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขอบเขตนิยามที่ครอบคลุมนอกเหนือจากเรื่องของความคิดเห็น (Opinion) โดยได้รวมไปถึงเรื่องของทัศนคติ (Attitude) ความเชื่อ (Belief) และพฤติกรรม (Behavior) ของผู้คน

การวิจัยเชิงสำรวจเป็นการค้นคว้าหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานภาพ (Status) และปรากฏการณ์ (Phenomena) ที่มีอยู่ เป็นอยู่ ว่ามีลักษณะอย่างไร (What is happening) สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับอย่างไร เปรียบเทียบระหว่างสภาพหรือเงื่อนไข (Conditions) ที่แตกต่างกัน หรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานบางอย่าง การวิจัยเชิงสำรวจอาจทำในรูปแบบที่แตกต่างกันตามขอบเขตของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของปัญหาที่ต้องการทราบ นั่นคือการวิจัยเชิงสำรวจจะทำในขอบเขตที่กว้างหรือแคบก็ได้ การสำรวจบางเรื่องอาจครอบคลุมหลายประเทศ หรือหลายภูมิภาค การสำรวจบางเรื่องอาจครอบคลุมเพียงประเทศเดียว ภาคเดียว จังหวัดเดียว ตำบลหรือหมู่บ้านเดียว การสำรวจบางเรื่องอาจรวบรวมข้อมูลทุกๆ หน่วยของประชากร แต่บางเรื่องก็สำรวจเพียงตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรเท่านั้น ส่วนข้อมูลที่รวบรวมจะมีการรวบรวมปัจจัยที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมากๆ หรือจะเลือกการสำรวจข้อมูลเป็นบางเรื่องก็ได้

การทำวิจัยเชิงสำรวจเป็นกระบวนการอย่างมีระบบ (Systematic Process) ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. การกำหนดปัญหาหรือเรื่อง (Identifying the problem)
2. การทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Reviewing information)
3. การกำหนดกลุ่มเป้าหมายหรือกรอบประชากร (Population)
4. การกำหนดข้อมูลหรือตัวแปรที่จะสำรวจ (Data and variables)
5. การสร้างเครื่องมือหรือแบบสอบถาม และการพัฒนาเครื่องมือ (Measurement)
6. การสุ่มตัวอย่าง (Sampling)
7. การเก็บรวบรวมข้อมูล (Collecting data)
8. การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล (Analyzing data)
9. การสรุปและนำเสนอผล (Drawing conclusion and reporting)

● การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัด (Measurement)

เครื่องมือหรือแบบสอบถาม (Instrument or questionnaire) ในการทำวิจัยเชิงสำรวจ ถือเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยในการเก็บข้อมูลให้ได้ตามกรอบวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เครื่องมือที่จะต้องใช้ประกอบด้วยตัวแปรที่ครบถ้วน มีความสะดวกเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้ได้ข้อมูลที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับวิธีการวิเคราะห์ และสอดคล้องกับลักษณะของการนำเสนอผลการวิจัย

ในการเลือกเครื่องมือที่ใช้ว่ามีอะไรบ้าง ต้องคำนึงถึงว่าเครื่องมือนั้นมีแล้วหรือยัง ถ้ามีแล้วจะนำมาใช้กับการสำรวจของเราได้หรือไม่ หรือต้องมีการปรับปรุงแก้ไขบ้างจึงจะนำไปใช้ได้ แต่ถ้ายังไม่มีจะใช้เครื่องมือลักษณะใด จะสร้างเองได้อย่างไร จะมีหลักและวิธีการสร้างอย่างไร จึงจะได้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลที่ดี เมื่อเลือกได้จึงสร้างเครื่องมือขึ้น

ประเภทของเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยเชิงสำรวจ อาจแบ่งได้หลายประเภทแตกต่างกันตามจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน แต่ที่รู้จักกันทั่วไปได้แก่

1. แบบทดสอบ ได้แก่ แบบทดสอบที่เป็นการวัดความรู้ ความเข้าใจ หรือวัดคุณสมบัติบางอย่างของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมักจะมีเกณฑ์ในการวัดที่ชัดเจนแน่นอน
2. แบบสอบถาม ได้แก่ แบบในการสำรวจความคิดเห็น การสอบถามลักษณะพฤติกรรม เป็นต้น
3. แบบประเมินค่า ได้แก่ แบบคำถามในการให้ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือทัศนคติที่บ่งบอกในเชิงระดับ (scale) ของความคิดเห็น หรือความรู้สึกนั้นๆ ซึ่งบางครั้งอาจจะมีการให้ตอบออกมาเป็นคะแนนก็ได้
4. แบบบันทึกรายการ ซึ่งส่วนใหญ่มักจะใช้สำหรับการเก็บข้อมูลแบบการสังเกต เพื่อกรอกข้อมูลที่พบเห็นลงในแบบบันทึกนั้น

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ในการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลนั้นมีขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

1. กำหนดข้อมูลและตัวชี้วัด เป็นการกำหนดว่า ในการวิจัยครั้งนั้นต้องใช้ข้อมูลอะไรบ้าง หรือมีเนื้อหาอะไรที่ต้องวัดบ้าง จะวัดในลักษณะใด และจะใช้อะไรเป็นตัวชี้วัด (indicator) ซึ่งได้แก่ การทำความเข้าใจแนวความคิดในการสำรวจให้ชัดเจน การพัฒนาตัวชี้วัดตามแนวความคิดนั้น และการประเมินคุณค่าของตัวชี้วัดว่า เนื้อหาและตัวชี้วัดที่กำหนดนั้นมีความตรง สามารถใช้วัดและเป็นตัวแทนของแนวความคิดในการสำรวจได้หรือไม่ การกำหนดข้อมูลและตัวชี้วัดจะเริ่มตั้งแต่ การให้คำจำกัดความ คำศัพท์หรือกลุ่มคำที่เป็นประเด็นการสำรวจให้ชัดเจนว่า คืออะไร โดยให้ คำจำกัดความในเชิงปฏิบัติการที่สามารถวัดได้ เมื่อได้คำจำกัดความแล้วจึงเริ่มวิเคราะห์เนื้อหาว่า ในประเด็นที่ศึกษานั้นมีเนื้อหาอะไรบ้าง จากนั้นจึงพัฒนาตัวชี้วัดเนื้อหาต่างๆ ที่กำหนดนั้น ซึ่งในการพัฒนาตัวชี้วัดมีประเด็นที่จะต้องพิจารณา 3 ประเด็น (Vaus, 1986 : 43) ได้แก่

1.1 จำนวนตัวชี้วัด จะต้องกำหนดและเลือกว่า แต่ละแนวความคิดหรือตัวแปรที่จะวัดนั้นจะใช้ตัวชี้วัดกี่ตัว ในประเด็นนี้ต้องเข้าใจว่า แนวความคิดหรือตัวแปรหนึ่งๆ นั้นอาจจะใช้ตัวชี้วัดตัวเดียวหรือหลายตัววัดก็ได้ (Unidimensional or Multidimensional Indicators) ปกติตัวแปรหรือข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงต่างๆ มักจะใช้ตัวชี้วัดตัวเดียววัดตัวแปรหรือข้อมูลหนึ่ง แต่ถ้าเป็นตัวแปรที่เป็นความคิดเห็น ความสามารถทางสมองหรือพฤติกรรม มักจะใช้วัดด้วยตัวชี้วัดหลายตัว

1.2 การพัฒนาตัวชี้วัด ตัวชี้วัดจะพัฒนาขึ้นได้ โดยวิเคราะห์จากผลงานวิจัยของผู้อื่นที่ทำไว้แล้ว หรือวิเคราะห์จากหนังสือตำรา หรืออาจจะสำรวจอย่างไม่เป็นทางการกับตัวอย่างน้อยๆ เพื่อนำคำตอบมาใช้กำหนดตัวชี้วัดต่อไปก็ได้

1.3 จำนวนและรูปแบบคำถาม การพัฒนาการชี้วัดจะต้องคำนึงด้วยว่า จะใช้จำนวนคำถามเท่าใด และจะใช้คำถามรูปแบบอย่างไร จึงจะทำให้สามารถวัดแนวความคิดในการวิจัยนั้นได้อย่างครบถ้วนและถูกต้องมากที่สุด

2. เลือกรูปแบบคำถาม ซึ่งมีหลายลักษณะ แต่ละลักษณะมีทั้งข้อดีและข้อเสีย เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

3. การร่างคำถาม ต้องร่างคำถามตามเนื้อหาและตัวชี้วัดที่กำหนดโดยเลือกสถานการณ์ ปัญหาและกิจกรรมที่จะใช้เป็นสิ่งเร้าไปกระตุ้นให้ตัวอย่างตอบ

4. การตรวจสอบ ขั้นตอนในการตรวจสอบเครื่องมือซึ่งจะตรวจสอบเกี่ยวกับภาษา การสะกดคำ ความกลมกลืน การเรียงลำดับอย่างเหมาะสม และความถูกต้องตามหลักวิชาการ ซึ่งการตรวจสอบอาจทำได้ทั้งผู้วิจัยเอง หรืออาจให้ผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุง ก็จะทำให้ได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ซึ่งมีทั้งการตรวจสอบด้านเนื้อหา และในด้านคุณภาพ เครื่องมือในทางการวิจัย ได้แก่ ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อมั่น (Reliability) ความเป็นปรนัย (Objectivity) อำนาจการจำแนก (Discrimination) เป็นต้น การประเมินข้อคำถามแบบพุทธิปัญญา (Cognitive) อันได้แก่ กระบวนการรับรู้และเข้าใจคำถาม กระบวนการรู้พื้นความจำ กระบวนการตัดสินใจ/ประมวลผล และกระบวนการให้คำตอบ รวมถึงตลอดถึงความสามารถนำไปใช้ได้ โดยทั่วไปเมื่อผ่านการตรวจสอบเครื่องมือในเบื้องต้น มักจะมีการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งเรียกว่าเป็นการทดลองเก็บข้อมูลล่วงหน้า (Pre-test) เช่น การทดลองเก็บ 30-50 ราย เพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถามรายข้อและทั้งชุดตามลักษณะเครื่องมือรวบรวมข้อมูลที่ติดตั้งกล่าว เป็นต้น

6. การแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

ส่วนประกอบของแบบสอบถาม ในการจัดทำเครื่องมือที่นิยมโดยทั่วไปคือ การใช้แบบสอบถามนั้น จะต้องคำนึงถึงว่าแบบสอบถามจะต้องเป็นชุดของคำถามที่จัดเรียงไว้อย่างมีระเบียบและเป็นระบบ แบบสอบถามปกติจะประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

ส่วนแรก ที่เป็นส่วนนำหรือหนังสือนำ เป็นคำชี้แจงในการตอบและส่งกลับและส่วนเนื้อหาของแบบสอบถาม หนังสือนำและเป็นจดหมายของผู้วิจัยส่งไปยังผู้ตอบเป็นการแนะนำตัว แนะนำโครงการ ชี้แจงเหตุผล ให้คำมั่นสัญญาว่าจะปกปิดคำตอบไว้เป็นความลับ และบอกเวลาสถานที่ให้ส่งแบบสอบถามกลับคืน ส่วนคำชี้แจงในการตอบอาจจะต้องชี้แจงและยกตัวอย่างประกอบด้วย เพื่อให้ผู้ตอบเข้าใจและทำตามตัวอย่าง โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้ตอบไม่มีโอกาสพบกับผู้ถาม คำชี้แจงและคำถามแต่ละข้อ จึงต้องชัดเจน เข้าใจง่ายและตอบง่ายด้วย

ส่วนที่สอง ข้อมูลประชากร สำหรับเนื้อหาของแบบสอบถามนั้นโดยทั่วไปมักจะประกอบด้วยส่วนที่เป็นข้อมูลพื้นฐาน ที่เป็นข้อมูลทั่วไป เช่น ข้อมูลด้านประชากร ข้อมูลที่จะเป็นตัวแปรวิเคราะห์เปรียบเทียบ

ส่วนที่สาม ข้อมูลประเด็นการสำรวจ ซึ่งเป็นข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการอธิบายและอภิปรายผลของการสำรวจ ซึ่งจะเป็นตัวแปรต่างๆ ตามข้อมูลที่ต้องการทราบ ซึ่งอาจแบ่งเป็นหลายหมวดตอน ตามจำนวนตัวแปรที่ต้องการศึกษา และเพื่อความครอบคลุมในการวิเคราะห์

● การสุ่มตัวอย่าง (Sampling)

หลักการสุ่มตัวอย่าง (Sampling) ในการวิจัย เพื่อให้ได้ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ดีในการทำวิจัยเชิงสำรวจนั้น จำเป็นต้องใช้กระบวนการต่างๆ เพื่อเลือกหาตัวอย่างที่ดี ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากร ต้องมีความเชื่อถือได้ของกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้เราสามารถสรุป ลงความเห็นเกี่ยวกับประชากรที่จะศึกษาให้เป็นที่ยอมรับนับถือได้ ความเชื่อถือได้ของกลุ่มตัวอย่างขึ้นอยู่กับวิธีการเลือกแต่ละหน่วยของประชากรขึ้นมาเป็นตัวอย่าง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างย่อมจะต้องมีหลักการในการพิจารณาบางประการดังนี้

1. สามารถอำนวยความสะดวกให้พิจารณาถึงขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการได้
2. สามารถตรวจหาความน่าจะเป็นไปได้ (chance) ของแต่ละหน่วยประชากรที่จะถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. สามารถตรวจสอบความผิดพลาด (error) อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแทนการที่จะใช้ประชากรทั้งหมด

4. สามารถพิจารณาระดับแห่งความเชื่อมั่นในการสรุปลงความเห็นเกี่ยวกับประชากรจากกลุ่มตัวอย่างได้

หลักวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรนั้นต้องเป็นวิธีการที่ไม่ลำเอียง มีความเป็นไปได้ตามโอกาสทางสถิติ ทุกหน่วยของประชากรมีโอกาสได้รับเลือกเท่ากัน ซึ่งเรียกว่าวิธีการสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling) นั่นเอง การเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

- 1) การเลือกตัวอย่างที่ได้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (Non Probability Sample)
- 2) การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ได้กลุ่มตัวอย่างที่น่าจะเป็นไปได้ตามโอกาสทางสถิติ (Probability Sample)

การเลือกตัวอย่างที่ได้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติ วิธีนี้ไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอน ไม่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติอาศัยเพียงข้อสันนิษฐานอย่างกว้างๆ เกี่ยวกับการกระจายของตัวแปรหรือข้อมูลที่ต้องการในหมู่ประชากร ทั้งนี้เพราะคาดว่าลักษณะที่สำคัญของข้อมูลตามที่ต้องการศึกษานั้นอยู่กระจัดกระจายอย่างสม่ำเสมอในกลุ่มประชากร หรือกระจายอย่างไม่มีระเบียบ วิธีการเลือกตัวอย่างแบบนี้โดยทั่วไปแบ่งออกได้เป็น 3 แบบดังนี้

1. การเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) คือ เป็นการสุ่มจากประชากรใครก็ได้ที่เราพบเจอ ที่สามารถให้ข้อมูลที่เราต้องการ
2. การเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) วิธีนี้จะมีการนำเอาสัดส่วนทางประชากรมาเป็นเครื่องพิจารณาด้วย โดยประมาณองค์ประกอบประชากรก่อน แล้วจึงสุ่มตัวอย่างตามแบบจำลองสัดส่วนของประชากร
3. การเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) การสุ่มตัวอย่างแบบนี้เป็นตัวอย่างไม่เลือกมาแล้วด้วยการพิจารณาตัดสินใจของผู้วิจัยเอง โดยการเลือกจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่น่าจะเป็นไปตามโอกาสทางสถิติ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบนี้จะอยู่บนพื้นฐานของวิธีการทางสถิติ ด้วยการนำเอาวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ กล่าวคือ ใช้วิธีการสุ่มที่มีระเบียบและกฎเกณฑ์ โดยจัดให้แต่ละหน่วยประชากรมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆ กัน หรือสามารถคำนวณโอกาสที่จะถูกเลือกได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นเครื่องประกันว่าการเลือกหน่วยประชากรนั้นเป็นการสุ่ม (Random Selection) หรือเป็นไปตามโอกาสจริงๆ มิใช่เลือกแบบตามเจตนาของผู้เลือก โดยวิธีที่นิยมแบ่งออกได้เป็น 4 แบบดังนี้

1. การเลือกตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เป็นวิธีเลือกตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มตามความน่าจะเป็น ซึ่งอาจใช้วิธีการจับฉลากหรือใช้ตารางสุ่ม เป็นต้น
2. การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) การสุ่มตัวอย่างแบบนี้ได้มาจากการสุ่มอีกแบบหนึ่ง กล่าวคือ ก่อนสุ่มตัวอย่างจะต้องทำบัญชีประชากรขึ้นก่อน แล้วแบ่งประชากรออกเป็นช่วงๆ ช่วงละเท่าๆ กัน จากนั้นสุ่มประชากรในช่วงแรกช่วงเดียว ประชากรในช่วงต่อไปจะถูกเลือกตามโดยอัตโนมัติ เช่น ในกลุ่มประชากรมีทั้งหมด 1,500 ตัวอย่าง เราต้องการ 300 ตัวอย่าง ก็แบ่งประชากรเป็นช่วงๆ ละ 5 ตัวอย่าง หรือ 1 ใน 5 ให้เลขอันดับประชากรจาก 1 ถึง 1,500 แล้วทำฉลากขึ้นมา 5 ใบ มีเลข 1 ถึง 5 หรือใช้วิธีอื่นก็ได้เลือกสุ่มตัวเลขขึ้นมา จากนั้นก็ใช้อันดับตัวนั้นเป็นตัวแรกของการเลือกตัวอย่าง จากนั้นก็นับไปที่ละ 5 ตัวอย่าง เป็นต้น
3. การเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) การเลือกตัวอย่างแบบนี้ได้จากการสุ่มโดยการแยกประชากรออกเป็นกลุ่มย่อยๆ หรือแบ่งชั้น (Stratum) ลงไปเรื่อยๆ ก่อน แล้วเลือกสุ่มตัวอย่างจากหน่วยประชากรแต่ละชั้น
4. การเลือกตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยการแบ่งกรอบในเบื้องต้นตามพื้นที่ แล้วนับเป็นขอบเขตพื้นที่เป็นขอบเขตในการสุ่ม ซึ่งได้มาจากการแบ่งประชากรเป็นกลุ่มๆ ก่อน ตามพื้นที่หรือที่ตั้งของกลุ่มประชากร แล้วจึงทำการเลือกตัวอย่างจากกลุ่มต่างๆ ทั้งนี้ในแต่ละกลุ่มที่แยกนั้นจะประกอบด้วยคุณลักษณะแตกต่างหลากหลายกัน

- **หลักวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group)**

การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนาของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งเป็นบุคคลที่สามารถให้คำตอบในประเด็นที่ต้องการศึกษาได้ โดยจัดให้มีกลุ่มสนทนาประมาณ 6-12 คน ซึ่งกลุ่มที่จะมีลักษณะโต้ตอบโต้แย้งกันดีที่สุดคือ 7-8 คน และจะต้องมีผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) เป็นผู้คอยจุดประเด็นในการสนทนา เพื่อชักจูงให้กลุ่มเกิดแนวคิดและแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นหรือแนวทางการสนทนาอย่างกว้างขวางละเอียดลึกซึ้ง

- 1. บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่**

- 1) ผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) ผู้ดำเนินการสนทนาจะต้องเป็นผู้ที่พูดและฟังภาษาท้องถิ่นได้ เป็นผู้มีบุคลิกดี สุภาพ อ่อนน้อม และมีมนุษยสัมพันธ์ดี ผู้ดำเนินการสนทนาจะต้องเป็นผู้รู้ความต้องการและวัตถุประสงค์ของการศึกษาชุมชนในแต่ละครั้งเป็นอย่างดี

- 2) ผู้จดบันทึกการสนทนา (Note – taker) ผู้จดบันทึกการสนทนาจะต้องรู้วิธีว่าทำอย่างไรจึงจะจดบันทึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะจะต้องจดบันทึกบรรยากาศที่เกิดขึ้นในระหว่างการสนทนาด้วย

- 3) ผู้ช่วย (Assistant) ผู้ช่วยจะเป็นผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือทั่วไปในขั้นเตรียมการ การจัดสนทนากลุ่ม เช่น เตรียมสถานที่ จัดสถานที่ บันทึกเสียง เป็นต้น

- 2. แนวทางในการสนทนากลุ่ม** ควรต้องจัดแนวทางในการสนทนากลุ่มและการจัดลำดับหัวข้อในการสนทนา ในทางปฏิบัติอาจยืดหยุ่นได้จากบรรยากาศในการสนทนาที่เกิดขึ้น

ซึ่งผู้ดำเนินการสนทนา อาจจะได้ประเด็นซึ่งไม่ได้คาดคิดเอาไว้ก่อนจากผู้เข้าร่วมสนทนา ผู้ดำเนินการสนทนาสามารถชักต่อได้

- 3. อุปกรณ์สนาม อุปกรณ์สนามที่ควรเตรียม** ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง เทปเปล่า แบตเตอรี่แห่งสมุดบันทึก และดินสอ เป็นต้น

- 4. แบบฟอร์มสำหรับคัดเลือกผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม** ควรจัดเตรียมแบบฟอร์มสำหรับคัดเลือกผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มไว้ด้วย

- 5. ส่งเสริมสร้างบรรยากาศ** ควรจัดเตรียมสิ่งของสำหรับส่งเสริมสร้างบรรยากาศ เช่น เครื่องดื่มของขบเคี้ยว บุหรี่ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองระหว่างผู้มีส่วนร่วมในการสนทนาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

- 6. ของสมนาคุณแก่ผู้ที่ร่วมสนทนา** เพื่อเป็นการตอบแทนผู้เข้าร่วมสนทนาแม้จะเป็นสิ่งเล็กน้อย แต่ในทางจิตวิทยาแล้ว เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการแสดงออกซึ่งความมีน้ำใจของผู้ที่ทำการสนทนา

- 7. สถานที่และระยะเวลา** อาจจะเป็นบ้าน ศาลาวัด ใต้ร่มไม้ ที่มีอากาศถ่ายเทสะดวก ห่างไกลจากความพลุกพล่าน เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสนทนาได้มีสมาธิในเรื่องต่างๆ ที่กำลังสนทนากัน ส่วนระยะเวลาในการสนทนาโดยทั่วไปประมาณไม่เกิน 2 ชั่วโมงต่อ 1 กลุ่ม

1.12 รายงานผลการทบทวนปัญหาที่พบจากโครงการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมา

ตามที่ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ได้จัดทำโครงการนำร่องสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนตั้งแต่ปีงบประมาณ 2548 เป็นต้นมา โดยเริ่มเก็บข้อมูลนำร่องในเขตกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครศรีธรรมราช ขยายผลการสำรวจในกลุ่มประชาชนไปทั่วประเทศต่อเนื่องในปีงบประมาณ 2551

และได้ทำการสำรวจจากประชาชนทั่วประเทศในปีงบประมาณ 2555 โดยความร่วมมือกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ ทำการสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนทั่วประเทศในทุกจังหวัด ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2555

จากการสำรวจที่ผ่านมา มีประเด็นคำถามเกี่ยวกับระเบียบวิธีการสำรวจ ในประเด็นสำคัญดังนี้

1. ผลการสำรวจข้อมูล ได้สะท้อนข้อมูลสภาพปัญหาอาชญากรรมที่ใกล้เคียงกับสถานภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงมากน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติการรับแจ้งความในคดีอาญา ซึ่งมีข้อสังเกตคือทำไมข้อมูลที่พบจึงได้สถิติอาชญากรรมที่ใกล้เคียงกับอัตราการรับแจ้งความในคดีอาญาอย่างเป็นทางการ ทั้งที่ตามสมมติฐานนั้นมียู่ว่า “สถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงน่าจะมีปริมาณที่มากกว่าสถิติอาชญากรรมที่มีการบันทึกทางราชการ” เนื่องจากมีความเป็นไปได้ว่าจะมีปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงแต่ไม่มีการแจ้งความหรือลงบันทึกเป็นคดีอาชญากรรมในกระบวนการยุติธรรม

2. การสุ่มตัวอย่างมีปัญหาข้อจำกัดในการทำมาได้มาซึ่งตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรจริงมากน้อยเพียงใด

3. เครื่องมือที่ใช้มีคุณภาพความเที่ยงตรงแม่นยำ (Validity) ความเชื่อมั่นคงเส้นคงวา (Reliability) และมีคุณภาพด้านอื่นมากน้อยเพียงใด

4. ประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของข้อคำถามในแบบสอบถามมากน้อยเพียงใด ข้อคำถามต่างๆ ควรมีการปรับปรุงรูปแบบเนื้อหาหรือไม่ อย่างไร เป็นต้น

5. วิธีการเก็บข้อมูล สภาพแวดล้อมของการเก็บข้อมูล ตลอดจนความรู้ ความเข้าใจ และทักษะความชำนาญของพนักงานเก็บข้อมูลมีผลต่อคุณภาพความถูกต้องของข้อมูลเพียงใด

6. แนวทางการปรับปรุงระเบียบวิธีการวิจัย การสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือการวิจัย และการเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมภายใต้ปัจจัยแวดล้อมที่เป็นไปได้

ในการประชุมร่วมกันระหว่างคณะทำงานศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมร่วมกับคณะผู้วิจัยของศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2556 และในวันที่ 8 พฤษภาคม 2556 มีข้อเสนอเกี่ยวกับการทบทวนเครื่องมือหรือแบบสอบถาม และวิธีการสำรวจวิจัยในประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

1. ควรมีการทบทวนปรับปรุงแบบสอบถามให้มีรูปแบบ และเนื้อหาที่เหมาะสมครอบคลุมประเด็นสำคัญที่ต้องการศึกษา และสอดคล้องเหมาะสมกับการเก็บข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

2. ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัด(measurement) โดยใช้วิธีการศึกษาทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ

3. ควรมีการพัฒนาปรับปรุงระเบียบวิธีการวิจัย และการสุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการดำเนินการสำรวจวิจัยในปีต่อ ๆ ไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับทรัพยากรในการดำเนินงาน

4. ควรมีการศึกษาทบทวนการดำเนินงานสำรวจวิจัยจากผู้วิจัยหรือคณะทำงานที่เคยมีประสบการณ์ในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งก่อนหน้า เพื่อให้เกิดความเข้าใจและนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงระเบียบวิธีการวิจัยที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมยิ่งขึ้น

บทที่ 2

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยจะประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology) ควบคู่กับระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Methodology) ในการศึกษาเพื่อการพัฒนาเครื่องมือวัด การทดสอบเครื่องมือ และการเก็บข้อมูล จากกลุ่มเป้าหมายบุคคลนัยสำคัญ (Key Informant) และการสำรวจภาคสนามโดยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในการวัดและประเมินผล กำหนดขนาดของตัวอย่าง การคัดเลือกตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และการประมวลผล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และมีความเชื่อถือได้มากที่สุด

2.1 กลุ่มประชากรเป้าหมาย (Target Population)

การวิจัยในโครงการนี้ คณะผู้วิจัยกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามกรอบการศึกษาแต่ละขั้นตอนของการดำเนินงาน ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของข้อจำกัดในการสำรวจครั้งที่ผ่านมา จากการศึกษาข้อมูลเอกสาร และผลงานสำรวจวิจัยที่เคยดำเนินการมาแล้วร่วมกับการศึกษาจากกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจที่ผ่านมา
2. การศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัด (Measurement) หรือแบบสอบถามในการสำรวจ มีกลุ่มเป้าหมายในการศึกษา 2 รูปแบบคือ
  - 2.1 กลุ่มเป้าหมายผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ กลุ่มผู้มีความรู้ในด้านอาชีวศึกษา การวิจัย และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง
  - 2.2 ประชาชนทั่วไปที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายในการสำรวจ ได้แก่ กลุ่มผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยทั่วไป
3. พัฒนาการสำรวจ และการสุ่มตัวอย่างให้เป็นไปตามหลักวิชาการ สอดคล้องกับระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Social Science Research) กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มผู้มีความรู้ในด้านอาชีวศึกษา การวิจัย และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง
4. การศึกษาวิจัยนำร่องเพื่อทดสอบแบบสอบถาม (Try Out) กลุ่มเป้าหมายคือ ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และตัวอย่างจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค ได้แก่ ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา
5. การจัดประชุมเพื่อนำเสนอผลการปรับปรุงเครื่องมือและระเบียบวิธีการวิจัยที่ได้จากโครงการนี้ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

2.2 การเลือกตัวอย่าง (Sampling Method)

ในการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของข้อจำกัดในการสำรวจครั้งที่ผ่านมา จากกลุ่มเป้าหมายผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจที่ผ่านมา โดยใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)
2. การศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัด (Measurement) หรือแบบสอบถามในการสำรวจ จากกลุ่มเป้าหมายในการศึกษา 2 รูปแบบคือ

2.1 กลุ่มเป้าหมายผู้เชี่ยวชาญ ใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มผู้มีความรู้กลุ่มผู้มีความรู้ในด้านอาชญาวิทยา การวิจัย และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

2.2 ประชาชนทั่วไปที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายในการสำรวจ ได้แก่ กลุ่มผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไปโดยทั่วไปใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

3. การพัฒนาวิธีการสำรวจ และการสุ่มตัวอย่างให้เป็นไปตามหลักวิชาการ สอดคล้องกับระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Social Science Research) ใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มเป้าหมายผู้มีความรู้/มีประสบการณ์ในด้านอาชญา ด้าน การวิจัย และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

4. การศึกษาวิจัยนำร่องเพื่อทดสอบแบบสอบถาม (Try Out) กลุ่มเป้าหมายคือ ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และตัวอย่างจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค ได้แก่ ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (Stratified Multi-Stage Sampling) โดยมีจังหวัด เป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่หนึ่ง เทศบาล (ในเขตเทศบาล)/อำเภอ (นอกเขตเทศบาล)/เขตปกครอง (กรุงเทพมหานคร) เป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่สอง ตำบล (ใน-นอกเขตเทศบาล)/แขวง (กรุงเทพมหานคร) เป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่สาม ชุมชมอาคาร (ในเขตเทศบาล-กรุงเทพมหานคร)/หมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) เป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่สี่ คริวเรือนเป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่ห้า และสัมภาษณ์สมาชิกในครัวเรือนที่สุ่มตัวอย่างได้

5. จัดประชุมเพื่อเสนอผลการปรับปรุงเครื่องมือและระเบียบวิธีการวิจัยที่ได้จากโครงการนี้ กลุ่มเป้าหมายใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

2.3 ขนาดตัวอย่าง (Sample Size)

การกำหนดขนาดของตัวอย่างในการดำเนินงานแต่ละกิจกรรม มีดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของข้อจำกัดในการสำรวจครั้งที่ผ่านมา มีเป้าหมายของการศึกษา 2 ลักษณะคือ กรณีผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจที่ผ่านมา โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จำนวนประมาณ 7-10 ตัวอย่าง

2. การศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัด (Measurement) หรือแบบสอบถามในการสำรวจ จากกลุ่มเป้าหมายในการศึกษา 2 กลุ่ม ใช้จำนวนตัวอย่าง ดังนี้

2.1 กลุ่มเป้าหมายผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ กลุ่มผู้มีความรู้/มีประสบการณ์ในด้านอาชญา ด้าน การวิจัย และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยใช้วิธีการระดมความคิดเห็นแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group) จำนวนประมาณ 7-10 ตัวอย่าง

2.2 ประชาชนทั่วไปที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายในการสำรวจ ได้แก่ กลุ่มผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไปโดยทั่วไป ใช้วิธีการระดมความคิดเห็นแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group) จำนวนประมาณ 7-10 ตัวอย่าง

3. การพัฒนาวิธีการสำรวจ และการสุ่มตัวอย่างให้เป็นไปตามหลักวิชาการ สอดคล้องกับระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ จากกลุ่มเป้าหมายผู้มีความรู้/มีประสบการณ์ในด้านอาชญา ด้าน การวิจัย และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง จำนวนประมาณ 7-10 ตัวอย่าง

4. การศึกษาวิจัยนำร่องเพื่อทดสอบแบบสอบถาม (Try out) กลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และตัวอย่างจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค ได้แก่ ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเชิงชั้นภูมิหลายชั้น (Stratified Multi-Stage Sampling) จากกลุ่มตัวอย่าง 1,536 ครัวเรือน จำแนกตามจังหวัดดังนี้

- 4.1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 778 ครั้วเรือน
- 4.2 ชลบุรี จำนวน 232 ครั้วเรือน
- 4.3 เชียงใหม่ จำนวน 214 ครั้วเรือน
- 4.4 ขอนแก่น จำนวน 170 ครั้วเรือน
- 4.5 สงขลา จำนวน 142 ครั้วเรือน

5. การจัดประชุมเพื่อเสนอผลการปรับปรุงเครื่องมือและระเบียบวิธีการวิจัยที่ได้จากโครงการนี้ กลุ่มเป้าหมาย จากผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง จำนวนประมาณ 20 ตัวอย่าง

หมายเหตุ ในการดำเนินงานข้อ 1-2 ตามแผนงานที่จะมีการระดมความคิดเห็นแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากผู้มีความรู้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง ได้มีการปรับเปลี่ยนแนวทางการทำงานบางส่วนเนื่องจากไม่สามารถติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญที่เป็นกลุ่มเป้าหมายให้มาพบเจอพร้อมกันได้ ผู้วิจัยจึงได้เปลี่ยนไปใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) แทน

การนำเสนอรายงาน

การนำเสนอรายงาน “โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557” ในงวดที่ 4 ครั้งนี้มีเนื้อหาประกอบด้วย 7 บทดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ได้แก่ ที่มาของโครงการ วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ วิธีการศึกษารอบการศึกษา ขั้นตอนและแผนการดำเนินงาน รูปแบบการจัดการในการดำเนินการวิจัย และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2 ระเบียบวิธีการวิจัย ประกอบด้วยเนื้อหาสำคัญ ได้แก่ ระเบียบวิธีการวิจัยที่ใช้ศึกษา กลุ่มประชากรเป้าหมาย กลุ่มตัวอย่าง การเลือกตัวอย่าง ขนาดตัวอย่าง การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์โครงการสำรวจที่ผ่านมา ได้แก่ การศึกษาข้อมูลจากเอกสารและผลงานสำรวจวิจัยที่เคยดำเนินการมาแล้ว และผลการศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 4 การพัฒนาเครื่องมือวัด ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์เครื่องมือวัด (แบบสอบถาม) การศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง สนทนากลุ่ม (Focus Group) จากกลุ่มประชาชน

บทที่ 5 รายงานผลการทดลองศึกษานำร่อง ได้แก่ ระเบียบวิธีการวิจัย การสุ่มตัวอย่าง ผลการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

บทที่ 6 บทสรุปวิเคราะห์ และเสนอแนะ

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์โครงการสำรวจที่ผ่านมา

ตามที่ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ได้จัดทำโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนตั้งแต่ปีงบประมาณ 2548 เป็นต้นมา โดยเริ่มเก็บข้อมูลนำร่องในเขตกรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครศรีธรรมราช ขยายผลการสำรวจในกลุ่มประชาชนไปทั่วประเทศ ต่อเนื่องในปีงบประมาณ 2551

และได้ทำการสำรวจครั้งหลังจากประชาชนทั่วประเทศในปีงบประมาณ 2555 โดยความร่วมมือกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ ทำการสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนทั่วประเทศในทุกจังหวัด ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2555 นั้น ได้มีการศึกษาวิเคราะห์โครงการที่ผ่านมาดังต่อไปนี้

❖ 3.1 รูปแบบการสำรวจที่ผ่านมา

ในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ที่สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมได้ดำเนินการในครั้งสำคัญมีดังนี้

1. การสำรวจข้อมูลอาชญากรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2549

เป็นการสำรวจโดยร่วมมือกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ ไปทำการจดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับครัวเรือน และสัมภาษณ์รายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม 2548) โดยใช้แบบสำรวจในการปฏิบัติงาน ได้แก่

1) แบบสอบถาม. 1 (แบบนับจุด) ใช้บันทึกและสรุปยอดข้อมูลครัวเรือนเป็นรายชุมชนอาคาร ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

2) แบบสอบถาม. 2 (แบบแจกนับ) ใช้บันทึกข้อมูลรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2548) ตามลำดับครัวเรือน ตัวอย่างที่ปรากฏในแบบ สอบ. 1

3) แบบ สอบ.3 (ของบรรจุแบบ) ใช้บรรจุแบบ สอบ. 1 และแบบ สอบ. 2 ที่บันทึกข้อมูล และได้มีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเรียบร้อยแล้ว เพื่อจัดส่งเข้ามาประมวลผลที่ฝ่ายเตรียมข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ศทก.)

2. การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2550

เป็นการสำรวจโดยร่วมมือกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนจากครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2549) โดยใช้แบบสำรวจในการปฏิบัติงานดังนี้

1) แบบสอญ. 1 (แบบนับจุด) ใช้นับจุดและสรุปยอดข้อมูลครัวเรือนเป็นรายชุมชนอาคาร ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

2) แบบสอญ. 2 (แบบแจกนับ) ใช้บันทึกข้อมูลรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2549) ตามลำดับครัวเรือน ตัวอย่างที่ปรากฏในแบบ สอญ. 1

3) แบบ สอญ.3 (ซองบรรจุแบบ) ใช้บรรจุแบบ สอญ. 1 และแบบ สอญ. 2 ที่บันทึกข้อมูล และได้มีการตรวจสอบคสามถูกต้องของข้อมูลเรียบร้อยแล้ว เพื่อจัดส่งเข้ามาประมวลผลที่ฝ่ายเตรียมข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ศทก.)

3. การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2555 (อาชญากรรมที่เกิดระหว่างเดือนตุลาคม 2553 - กันยายน 2554) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมกับโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน พ.ศ. 2555 ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2554 – 31 ธันวาคม พ.ศ. 2554 โดยวิธีการส่งพนักงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติออกไปทำการจดบันทึก รายละเอียดเกี่ยวกับครัวเรือนในพื้นที่ที่ตกเป็นตัวอย่าง และสัมภาษณ์รายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีสมาชิกอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 ตุลาคม 2553 – 30 กันยายน 2554)

คณะผู้วิจัยได้มีการศึกษาทบทวนการสำรวจที่ผ่านมาในครั้งหลัง (ปี 2555) โดยมีการดำเนินการดังนี้ 1) การศึกษาข้อมูลเอกสารและผลงานสำรวจวิจัยที่เคยดำเนินการมาแล้ว 2) การประชุมร่วมกับคณะทำงานศูนย์พัฒนาข้อมูล กระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม 3) การศึกษาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

❖ 3.2 การศึกษาข้อมูลเอกสารและผลงานสำรวจวิจัยที่เคยดำเนินการมา

ข้อคำถามสำคัญจากการสรุปของคณะทำงานที่เคยดำเนินการโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมมีข้อสังเกต ดังนี้

1. ผลการสำรวจข้อมูล ได้สะท้อนข้อมูลสภาพปัญหาอาชญากรรมที่ใกล้เคียงกับสถานภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงมากน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติการรับแจ้งความในคดีอาญา ซึ่งมีข้อสังเกตคือทำไมข้อมูลที่ได้จึงได้สถิติอาชญากรรมที่ใกล้เคียงกับอัตราการรับแจ้งความในคดีอาญาอย่างเป็นทางการ ทั้งที่ตามสมมติฐานนั้นมียู่ว่า “สถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงน่าจะมีปริมาณที่มากกว่าสถิติอาชญากรรมที่มีการบันทึกทางราชการ” เนื่องจากมีความเป็นไปได้ว่าอาจจะมีปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงแต่ไม่มีการแจ้งความหรือลงบันทึกเป็นคดีอาชญากรรมในกระบวนการยุติธรรม

2. การสุ่มตัวอย่างมีปัญหาข้อจำกัดในการทำให้ได้มาซึ่งตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรจริงมากน้อยเพียงใด

3. เครื่องมือที่ใช้มีคุณภาพความเที่ยงตรงแม่นยำ (Validity) ความเชื่อมั่นคงเส้นคงวา (Reliability) และมีคุณภาพด้านอื่นมากน้อยเพียงใด

4. ประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระของข้อความถามในแบบสอบถามมากขึ้น เพียงใด ข้อคำถามต่างๆ ควรมีการปรับปรุงรูปแบบเนื้อหาหรือไม่ อย่างไร เป็นต้น

5. วิธีการเก็บข้อมูล สภาพแวดล้อมของการเก็บข้อมูล ตลอดจนความรู้ ความเข้าใจ และทักษะความชำนาญของพนักงานเก็บข้อมูลมีผลต่อคุณภาพความถูกต้องของข้อมูลเพียงใด

6. แนวทางการปรับปรุงระเบียบวิธีการวิจัย การสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือการวิจัย และการเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมภายใต้ปัจจัยแวดล้อมที่เป็นไปได้

จากผลการจัดประชุมเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำแบบสอบถามในงานวิจัยโครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ ในวันศุกร์ที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2555 จัดโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีข้อสรุปประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

1. ให้ศึกษาข้อเสนอแนะจากงานเล่มเก่าของ รศ.ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ที่ได้ทำการวิจัยและมีข้อเสนอแนะไว้

2. การแบ่งประเภทของผู้ถูกระทำทางอาชญากรรม น่าจะแบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มของด้านชีวิตและร่างกาย 2) กลุ่มด้านที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน 3) กลุ่มด้านอาชญากรรมพิเศษ และ 4) กลุ่มที่รัฐตกเป็นผู้เสียหาย

3. การนิยามคำศัพท์ ควรมีความชัดเจนเพื่อสะดวกต่อการเข้าใจที่ตรงกัน เช่น ผู้ถูกระทำเหยื่อ จำเลย โจทย์ ความเสียหาย หรือ คำว่าขโมย เป็นต้น

4. ควรมีการเก็บข้อมูลที่มีแบบสอบถามเดียวกัน 3 ปี จะปีเว้นปีก็ได้ แต่ต้องทำ 3 รอบเป็นอย่างต่ำ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะทำงานต่อไป ส่วนปีที่ 4 ปีที่ 6 หรือปีที่ 8 ไม่ต้องปีเว้นปี

5. ควรมีการกล่าวถึงเรื่องการทำงานของเจ้าพนักงานอัยการและศาลที่สร้างความเสียหายให้กับผู้ถูกระทำหรือ ประชาชนที่ก่อให้เกิดความเสียหายด้านเวลา

6. การพยากรณ์ทางอาชญากรรม ควรจัดทำเป็นนาฬิกาแห่งอาชญากรรม ซึ่งจะสามารถบอกได้เลยว่าเวลาในช่วงใด (เช่น เทียงคืน หรือช่วงไหน)ที่เกิดอาชญากรรมมากที่สุด หากเปลี่ยนจากตัวเลขมาเป็นโมเดลที่น่าสนใจน่าจะทำให้งานมีการทันสมัยมากขึ้น และทำให้ประชาชนหรือคนทั่วไปใช้ข้อมูลอ่านได้ง่ายมากขึ้น

7. ควรมีการเชื่อมโยงด้านข้อมูลของกลุ่มประเทศในอาเซียน AEC เพื่อจะได้ทราบว่าแต่ละประเทศนั้นมีการกระทำผิดด้านใดบ้าง มีคนไทยไปกระทำผิดในต่างประเทศหรือตกเป็นผู้ถูกระทำที่คนก็คดี และมีชาวต่างชาติที่มากระทำผิดในประเทศไทยหรือตกเป็นผู้ถูกระทำที่คนก็คดี

8. ควรมีการทำสถิติข้อมูลวิธีการไกล่เกลี่ยเชิงบวก ว่ามีกี่คดีที่สามารถยอมความกันได้โดยไม่ต้องพึ่งกระบวนการยุติธรรมแบบเดิม และมีกี่คดีที่ไม่สามารถไกล่เกลี่ยได้สำเร็จ

9. และในการเขียนบทเสนอผลการวิจัย (บทที่ 4 นั้น) น่าจะนำเสนอเฉพาะประเด็นที่สำคัญ ส่วนเรื่องตัวเลขของตารางน่าจะนำไปใส่ในภาคผนวก

10. การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศมักจะไม่ได้ข้อมูลที่เป็นความจริง ผู้ตอบไม่ยอมให้ข้อมูลจึงควรมีการอบรมผู้เก็บข้อมูลให้มีความเข้าใจในแบบสอบถามและความสามารถในการเก็บข้อมูลเชิงลึกได้

11. ในแบบสอบถามประเด็น “อื่นๆ” ในหลายๆ ตัวแปร มีความถี่และค่าร้อยละค่อนข้างสูง และไม่ใช้กลุ่มที่เป็นลำดับสุดท้ายของตัวแปรนั้นๆ แต่การจัดทำฐานข้อมูลได้รวมทุกอย่างที่ไม่ใช่ตัวเลือกที่ปรากฏในแบบสอบถามให้อยู่ในกลุ่ม “อื่นๆ” การวิเคราะห์ข้อมูลจึงไม่สามารถแจกแจงรายละเอียดเหล่านี้ออกมาให้เห็นได้ ดังนั้นในการจัดทำแบบสอบถามครั้งต่อไปควรให้ผู้ตอบระบุคำตอบให้ชัดเจน

12. แบบสอบถามควรเพิ่มข้อคำถามการแก้ปัญหาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม อาทิ จากสื่อ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ มีสื่อจำนวนมากที่ช่วยเหลือประชาชนโดยไม่ได้ผ่านเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ กระบวนการทางกฎหมาย ว่าได้ดำเนินการอย่างไรควรจะเก็บข้อมูลส่วนนี้ให้อยู่ในส่วนของข้อมูลแหล่งข่าว รวมถึงที่มาจากเว็บไซต์ต่างๆ เพราะจะเป็น ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมต่อไป ซึ่งมีความต่อเนื่องจากผลวิจัยด้วยทำให้เรารู้ว่าต่อไปนี้จะต้อง เชื่อมโยงข้อมูลหรือสร้างเครือข่ายกับใคร

13. ในแบบสอบถามนั้นมีข้อมูลเกี่ยวกับศาสนาของผู้กระทำผิดหรือเป็นผู้ถูกระทำ ควรจะตัดออกไป เพราะ ศาสนาเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและไม่ควรนำมาเปรียบเทียบ

❖ สรุปการประชุมระหว่างคณะผู้วิจัยกับคณะทำงานศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม

ในระหว่างเริ่มต้นการทำงานได้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะทำงานศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมร่วมกับคณะผู้วิจัยของศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 3 ครั้งสำคัญ ได้แก่ การประชุมวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2556 การประชุมวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2556 การประชุม วันอังคาร ที่ 25 มิถุนายน 2556 และการประชุมวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2556 สรุปผลการประชุมในแต่ละครั้งมีดังนี้

การประชุมครั้งที่ 1 การประชุมโครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติ อาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557 วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2556 เวลา 10.30 - 16.30 น. ณ ห้องประชุมใหญ่ อาคาร L ชั้น 4 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตหัวหมาก มีข้อสรุปประเด็นการประชุม ดังนี้

1. สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้นำเสนอโครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติ อาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557 ร่างแบบสำรวจในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดพื้นฐาน ของอาชญากรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริง รวมทั้งข้อมูลจากประชาชนที่มีการแจ้งและไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2. สำนักงานกิจการยุติธรรมขอรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินโครงการสำรวจ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2557 จากทางสำนักวิจัยเอแบคโพลล์

3. ที่ประชุมมีการพูดคุยในเรื่องการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

4. สำนักงานกิจการยุติธรรม เตรียมเสนอการจัดทำโครงการวิจัย ในการพัฒนาแบบสอบถามการสำรวจสถิติ อาชญากรรมภาคประชาชนฉบับใหม่ รวมทั้งกำหนดวิธีการสำรวจ และวิธีการสุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้สำหรับการสำรวจ โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557 ต่อไป โดยมอบหมายให้สำนักวิจัยเอแบคโพลล์จัดเตรียมเสนอโครงการวิจัยต่อไป

การประชุมครั้งที่ 2 การประชุมโครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติ อาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557 วันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2556 เวลา 14.00 – 15.55 น. ณ ห้องประชุมใหญ่ อาคาร L ชั้น4 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตหัวหมาก มีข้อสรุปประเด็นการประชุม ดังนี้

คุณเทวินทร์ อินทรจันงค์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ ให้เกียรติกล่าวต้อนรับคณะทำงานจาก สำนักงานกิจการยุติธรรม พร้อมกับการแนะนำตัวทีมงาน

พ.ต.ต.ชวนันต์ เจนการ หัวหน้าศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม เล่าที่มา ที่มาของการสำรวจ Victim Survey ซึ่งเป็นมาตรฐานการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมประเภทหนึ่งของประเทศที่

พัฒนาแล้ว สถิติอาชญากรรมของตำรวจที่รวบรวมจากประชาชนที่ไปแจ้งความ มีจำนวนน้อยกว่าจำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงในสังคม เนื่องจากมีประชาชนบางส่วนที่ไม่ได้ไปแจ้งความ เลยมีแนวคิดที่ว่าถ้าต้องการอยากรู้สภาพอาชญากรรมที่แท้จริง แทนที่จะใช้ข้อมูลของตำรวจอย่างเดียว จะต้องมีการทำสำรวจในภาคประชาชน เพื่อให้ทราบข้อมูลในส่วนที่ประชาชนไม่ได้แจ้งความหรือไปแจ้งแล้วตำรวจไม่รับคดีด้วย โครงการ Victim Survey นั้นในประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ทำมานานแล้ว แต่ประเทศไทยเพิ่งจะเริ่มทำ โดยสำรวจโครงการนำร่อง ใน ปี พ.ศ. 2548 กับ ปี พ.ศ. 2549 โดยใน ปี พ.ศ. 2548 ทำการสำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2549 ทำการสำรวจในจังหวัดนครราชสีมา ในปี พ.ศ. 2550 เป็นปีแรกที่มีการทำสำรวจทั่วประเทศ ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม และมีสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล และล่าสุดได้ทำการสำรวจทั่วประเทศเป็นครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2555 โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล จากการที่เก็บข้อมูลทั่วประเทศมา 2 ครั้ง พบว่าปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งคือ ผลสำรวจเมื่อนำมาคำนวณเทียบกับอัตราคดีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กลับพบว่าสถิติคดีอาชญากรรมที่ได้จากการสำรวจใกล้เคียงกับสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกิดข้อสันนิษฐานว่าน่าจะมีข้อผิดพลาดจากการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือไม่ ซึ่งข้อสรุปของสำนักงานกิจการยุติธรรมมีดังนี้

1. ตัวแบบสอบถาม ประชาชนมีความเข้าใจในแบบสอบถาม หรือคดีที่ไปจัดเก็บหรือไม่ ซึ่งแบบสอบถามชุดแรกใช้ต้นแบบมาจากตัวแบบสอบถามของประเทศสหรัฐอเมริกา และมีการปรับปรุงโดยนักวิชาการ เมื่อไปจัดเก็บข้อมูลแล้วทำให้รู้ว่ามาตรฐานการจัดเก็บของทางอเมริกาไม่สามารถจะเทียบเคียงกับสถิติคดีอาญาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ตรงๆ ตัวคดีเทียบได้ไม่ลงตัว

2. วิธีการจัดเก็บข้อมูล เนื่องจากแบบสอบถามสร้างมาจากฝ่ายนักวิชาการ แต่ไม่เคยทดสอบแบบสอบถามก่อนเก็บจริง สำนักงานกิจการยุติธรรมจึงต้องการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (work shop) กับทางสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ เพื่อพัฒนาแบบสอบถาม แล้วลองไปทดสอบเก็บกับประชาชนจริงๆ ว่าได้ผลหรือประชาชนเข้าใจข้อคำถามตามที่ต้องการหรือไม่มากนักน้อยเพียงไร นอกจากนี้ยังมีข้อสันนิษฐานว่าถ้าให้สำนักงานสถิติแห่งชาติลงไปเก็บรวบรวมข้อมูลจะมีปัญหาเรื่องการจัดเก็บหรือไม่ เพราะสำนักงานสถิติแห่งชาติให้เจ้าหน้าที่ที่เป็นทีมงานลงไปเก็บข้อมูลตามบ้านเรือนในวัน-เวลาราชการ ซึ่งอาจจะมีปัญหาว่าประชาชนออกไปทำงาน ไม่อยู่บ้าน ทำให้การตอบข้อมูลของจำนวนคดีทำให้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น จึงมีความเห็นว่าหลังจากที่ทดสอบแบบสอบถามแล้วลองมาพัฒนาวิธีการจัดเก็บหลายๆ รูปแบบ ซึ่งทางสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ก็มีความพร้อมหลายๆ อย่าง เช่น การเก็บข้อมูลทางโทรศัพท์ การเก็บข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เชื่อว่าถ้ามีการทดสอบแบบสอบถาม และมีการทดสอบวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่ดีขึ้น น่าจะทำให้ได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์มากขึ้น และจะนำข้อมูลในส่วนนี้ไปใช้ในการจัดเก็บตามแผน คือจะจัดเก็บข้อมูลทั่วประเทศอีกครั้งในปี พ.ศ. 2557

แบบสอบถามชุดเดียวกันพอเก็บข้อมูลมาได้ซักระยะหนึ่งก็ถึงเวลาที่ต้องมีการปรับปรุงแบบสอบถาม ในการทำงาน 2 ครั้งที่ผ่านมา ทางสำนักงานสถิติจะให้เจ้าหน้าที่ลงไปตามครัวเรือน จะมีมาตรฐานการจัดแบ่งครัวเรือนแบบชุมชนรวมอาคาร (EA) แต่พอลงพื้นที่จริงๆ ก็เจอปัญหาประชาชนไม่อยู่บ้าน การจัดเก็บข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ จะใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยฝากพ่วงไปกับงานโครงการหลักๆ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ค่อยอยากตอบ เกิดความเบื่อหน่าย ขณะเดียวกันเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลแต่ละจังหวัดแล้วพบว่ามีความแตกต่างกัน ซึ่งถ้าหากว่าสำนักงานสถิติจังหวัดไหนไม่เข้มขัน ทำให้ได้ข้อมูลสถิติได้น้อย หากไม่ล้วงลึกคำถาม ก็ทำให้ไม่ได้ข้อมูล ถ้ากระบวนการอบรมพนักงานเก็บข้อมูลไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันโอกาสที่จะได้ข้อมูลผิดพลาดมีสูง แต่คิดว่าผลกระทบนี้ น่าจะเกิดจากภาระงาน คือมีงานที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ มีงานไปสำรวจจำนวนมาก แต่ในส่วนของสำนักกิจการยุติธรรมเป็นงานฝาก และมี 10 โครงการพ่วง โดยที่ข้อคำถามหน่วยงานเราเป็น 1 ในนั้น ด้วยผู้ตอบเกิดความเบื่อหน่าย เนื่องจากข้อคำถาม

มีจำนวนมาก ในส่วนของการหลีกเลี่ยงการตอบคำถาม จะมีเรื่องเกี่ยวกับความผิดทางเพศ บางโครงการที่ฟังอาจต้องการชื่อผู้ตอบ แต่พอถึงข้อคำถามเกี่ยวกับความผิดทางเพศ โดยปกติทั่วไปก็ไม่อยากเปิดเผยไม่อยากตอบอยู่แล้ว ก็ยังทำให้ไม่ได้ข้อมูลตามความเป็นจริง

ในการจัดเก็บข้อมูลจำเป็นต้องใช้สำนักงานสถิติแห่งชาติเนื่องจากเรื่องของงบประมาณคือจะได้งบประมาณ 2 ล้านบาทต่อปีเพื่อจัดทำโครงการ

ข้อสรุปการทำงานที่ทางสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ต้องดำเนินการ

1) การศึกษาวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของข้อจำกัดในการสำรวจครั้งที่ผ่านๆ มา ที่มีผลต่อการทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง โดยมีการศึกษา 2 รูปแบบคือ

1.1) การศึกษาข้อมูลจากเอกสารและผลงานสำรวจวิจัยที่เคยดำเนินการมาแล้ว

1.2) การศึกษาความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

2) การศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัด (Measurement) หรือแบบสอบถามในการสำรวจ โดยนำประเด็นข้อปัญหาในการเก็บข้อมูลครั้งก่อนหน้ามาพิจารณาในการแก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามต่อไป โดยมีขอบเขตเป้าหมายและวิธีการศึกษาดังนี้

2.1) กลุ่มเป้าหมายผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity) ใช้วิธีการระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในรูปของการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

2.2) ประชาชนทั่วไปที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายในการสำรวจ โดยทำการศึกษาระดมความคิดเห็นแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group)

3) พัฒนาการสำรวจ และการสุ่มตัวอย่างให้เป็นไปตามหลักวิชาการ สอดคล้องกับระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Social Science Research)

4) ดำเนินการศึกษาวินิจฉัยนำร่องเพื่อทดสอบแบบสอบถาม (Try out) ด้วยการสำรวจวิจัยนำร่องในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และตัวอย่างจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค

5) ดำเนินการจัดประชุม/สัมมนา นำเสนอผลการปรับปรุงเครื่องมือและระเบียบวิธีการวิจัยที่ได้จากโครงการนี้

การประชุมครั้งที่ 3 การประชุมโครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557 วันอังคาร ที่ 25 มิถุนายน 2556 เวลา 14.05 – 15.05 น. ณ ห้องประชุมใหญ่ อาคาร L ชั้น 4 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตหัวหมาก สรุปประเด็นสำคัญมีดังนี้

1. วันจันทร์ ที่ 1 กรกฎาคม 2556 นิต รัต. ดร. จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามครั้งที่ผ่านๆ มา

2. ในการศึกษาความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง อาจจะต้องเดินทางไปพบเนื่องจากมีปัญหาในการนัดประชุมหลายๆ ท่าน

3. ทางสำนักงานกิจการยุติธรรม ได้พบปะพูดคุยกับทางทีมงานสวนดุสิตโพลล์ ซึ่งเคยทำการวิเคราะห์ข้อมูลปีล่าสุด 2555 โดยทีมงานสวนดุสิตโพลล์ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มประเด็นคำถามปลายเปิดเพื่อเปิดช่องทางให้ ทราบสถานการณ์ทั่วไป ซึ่งการประสบเหตุอาชญากรรม อาจจะมีมากกว่า 4 ประเภท ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อนำมาประกอบว่าควรจะให้มีความสำคัญกับเรื่องอะไร ส่วนการสุ่มตัวอย่าง การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง ไม่แน่ใจว่าจะเป็นตัวแทนประชากรทั้งหมดได้เพียงพอหรือไม่

5. ทางสำนักงานกิจการยุติธรรม ต้องการให้ทางสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ทำการศึกษาเรื่องระเบียบวิธี เครื่องมือวัด ตัววิเคราะห์ต่างๆ จากโครงการที่ผ่านมา แล้วค่อยดำเนินการยกร่างแบบสอบถาม โดยให้คนอื่นๆ ที่ไม่ใช่ทีมงานที่เคยทำงานมาก่อน มาร่วมกันให้ข้อคิดเห็น

6. ถ้าแบบสอบถามมีรายละเอียดมากเกินไป เป็นอุปสรรคต่อการจัดเก็บ และข้อความไม่จำเป็นทางทฤษฎี และเป็นอุปสรรคต่อการจัดเก็บ พ.ต.ต.ชวณัฐ เจนการ เสนอว่าสามารถพิจารณาตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นในการตัดข้อความได้

การประชุมครั้งที่ 4 โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557 วันจันทร์ ที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2556 เวลา 14.30-17.00 น. ณ ห้องประชุมสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ อาคาร L ชั้น 4 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตหัวหมาก มีข้อสรุปประเด็นการประชุมดังนี้

1. สำนักงานกิจการยุติธรรมเชิญชวนให้คณะทำงานสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ร่วมงานสัมมนาเครือข่ายงานสถิติของกระทรวงยุติธรรม ในวันที่ 12 ก.ย. 2556 ที่ โรงแรมทีเค พาเลซ และวันที่ 13 ก.ย. 2556 ที่พญา โดยช่วงเช้าของการสัมมนาจะมีการสรุปข้อมูลจากการสัมมนาเครือข่ายสถิติ ซึ่งผู้เข้าร่วมสัมมนาจะเป็นเจ้าหน้าที่ที่ดูแลเกี่ยวกับสถิติข้อมูล อาทิ ฝ่ายนโยบายและแผน กรมคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยทางสำนักงานกิจการยุติธรรมจะดำเนินการส่งหนังสือเชิญกับทางสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ต่อไป

2. มีข้อสรุปเรื่องแบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557 ที่จะมีการศึกษานำร่องให้เตรียมร่างแบบสอบถาม 2 ส่วนคือ 1) แบบสำรวจข้อมูลครัวเรือน (สอญ. 1 เดิม) และ 2) แบบสำรวจผู้ประสบเหตุคดีอาชญากรรม (สอญ.2 เดิม)

3. มีการปรับกลุ่มเป้าหมายการสำรวจข้อมูลครัวเรือน (แบบ สอญ.1) โดยให้ครอบคลุมกลุ่มต่างๆ มากขึ้น อาทิ

- ควรเพิ่มข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย ให้ครอบคลุมไปถึงกลุ่มผู้ที่ประสบเหตุและเสียชีวิต โดยมีการระบุข้อมูลลงเข้าไปในแบบสำรวจด้วย

- ควรมีการขยายขอบเขตของช่วงอายุกลุ่มเป้าหมาย ในการบันทึกข้อมูลให้กว้างขวางมากขึ้นกว่ากลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยประเมินความเป็นไปได้ที่จะเก็บบันทึกข้อมูลผู้ประสบเหตุที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี เข้าไปด้วย

4. แนวทางการเก็บข้อมูลในโครงการศึกษานำร่องที่จะดำเนินการนั้น ควรใช้วิธีการลงสำรวจพื้นที่ภาคสนามเป็นหลัก เพราะเป็นวิธีการที่จะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นตัวแทนของประชากรได้ดีกว่า โดยอาจจะมีการใช้วิธีการอื่นประกอบบ้างตามความเหมาะสม เช่น การโทรศัพท์สัมภาษณ์ หรือวิธีการอื่น ๆ ทั้งนี้ให้มีการประเมินความเป็นไปได้ในช่วงการปรับปรุงแผนการทำงานในภายหลัง

5. กำหนดให้มีการสำรวจข้อมูลระดับครัวเรือน (สอญ.1) ควบคู่ไปกับการสำรวจผู้ประสบเหตุคดีอาชญากรรม (สอญ.2) ในการสำรวจภาคสนามคราวเดียวกัน

6. แบบสำรวจผู้ประสบเหตุคดีอาชญากรรม (สอญ.2) ควรมีการแบ่งแยกชุดคำถามออกจากกันตามประเภทของผู้ประสบคดีอาชญากรรมแต่ละประเภท

7. มีข้อเสนอให้ปรับปรุงแก้ไขแบบสำรวจข้อมูลครัวเรือน(สอญ.1) ในประเด็นต่าง ๆ อาทิ

- ตัดข้อ 11.วิธีการเก็บแบบสำรวจออก เพราะยังจำเป็นต้องเก็บข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่อยู่แล้ว
- ตัดข้อ 2.1 ออกในข้อความคัดกรองผู้ตอบ เพราะผู้ตอบแบบสอบถามอาจหลุดไปทั้งๆ ที่ตัวเองเคยประสบ แต่ค่อยมาปิดท้ายว่ากรณีไม่เคยเลยก็ยุติการสอบถามแทน

- ข้อมูลของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ฟังดูแล้วน่าตกใจ อาจเปลี่ยนมาใช้คำว่า การประสบเหตุ โดยตรงกับตัวท่าน หรือการถูกระงับกับตัวท่าน และอาจจะต้องให้คำนิยาม ประสบเหตุคืออะไร เอาไว้ด้วย
- ข้อมูลการประสบเหตุ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาของ เปลี่ยนเป็น การประสบเหตุ ในรอบปี 2555 หรือ ปี 2556 ที่ผ่านมา เป็นต้น
- ข้อ 2.2 สลับตัวเลือกในช่องตารางประเภทของความผิด จาก เคย 0 ไม่เคย 1 เป็น ไม่เคย 0 เคย 1 ซึ่งจะทำให้ผู้ตอบได้ระบุจำนวนครั้งที่ประสบเหตุได้อย่างต่อเนื่อง
- ข้อ 2.3 จะต้องเขียนในกรณีท่านประสบเหตุ ใน ปี 2555 หรือ 2556 ที่ผ่านมา ที่ไม่ได้กล่าวไว้ข้างต้น โปรดระบุ 1. จำนวน.....ครั้ง 2. จำนวน..... ครั้ง หรือ 3. จำนวน.....ครั้งเพื่อจะทำให้ผู้ตอบ ตอบง่ายขึ้น
- ประเภทความผิด กลุ่มที่ 3 กระทำทางเพศ จะต้องมีการอธิบายเพิ่มเติม เช่น 1.ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา คือ การปล้ำ มีความพยายามจะปล้ำ 2.ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ คือ จะต้องมีการสำผัสด้วย เช่น การถูกจับหน้าอก หรือก้น เป็นต้น 3.ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ คือ จะเป็นการใช้ถ้อยคำ หรือพูดจา เท่านั้น
- ประเภทความผิด กลุ่ม 4 ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว จะต้องมีการอธิบายเพิ่มเติม เช่น ความพยายามที่จะมาชิงทรัพย์เรา หรือความพยายามที่จะมาล่อลวงทรัพย์เรา ก็คือเขียนให้ครบถ้วนทั้งกรณีที่เรา รู้ทัน และไม่รู้ทัน ควรจะต้องเก็บข้อมูลด้วย และการถูกหลอกลวงผ่านทางอินเทอร์เน็ต ให้เพิ่ม SMS เข้าไปด้วย พร้อมกับคำอธิบายเพิ่มเติม ว่าชื่อของผ่านทางอินเทอร์เน็ต/ถูกหลอกชื่อของ

8. ในแบบสอบถามข้อมูลบุคคลผู้ประสบเหตุ (สอญ.2) ควรจะมีการระบุรูปแบบการทำร้ายร่างกาย ลักษณะการถูกระงับทางเพศ มูลค่าการเสียหาย ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด การแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

9. ควรจะมีการเตรียมการและวางแผนเกี่ยวกับข้อเสนอวงเงินงบประมาณที่เหมาะสมเพื่อการดำเนินงานสำรวจโครงการศึกษาข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนเต็มพื้นที่(ทั่วประเทศ)ได้อย่างมีคุณภาพ กระชับรวดเร็วเหมาะสมกับการนำมาใช้ประโยชน์เท่าทันสถานการณ์และความต้องการใช้งาน

10. เนื่องจากที่ผ่านมามีปัญหาข้อจำกัดในการเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในโครงการสำรวจที่ผ่านมา อาทิ ความไม่สะดวก ไม่พร้อมในการนัดหมาย การไม่ได้รับข้อมูลบางส่วน ไม่สามารถดำเนินงานตามกำหนดเวลาที่วางแผนไว้ได้ ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบวิธีการศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญผู้มีประสบการณ์ รวมถึงมีข้อเสนอในการปรับเปลี่ยนแนวทางการสำรวจ การปรับรูปแบบคำถาม การพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือ และแนวทางการเก็บข้อมูลซึ่งจะต้องพัฒนาปรับปรุงการวางแผนให้สอดคล้องเหมาะสมก่อนที่จะมีการดำเนินการศึกษานำร่อง ดังนั้นที่ประชุมจึงมีความเห็นว่าให้ขยายเวลาการดำเนินงานศึกษาโครงการนี้ออกไปจากเดิมอีกประมาณ 90 วัน

❖ 3.4 การศึกษาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

การประชุมร่วมกับนักวิชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ได้มีการประชุมกลุ่มและการสัมภาษณ์ผู้มีประสบการณ์การสำรวจที่ผ่านมาได้แก่ รศ. ดร. จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการวิจัยโครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557 เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2556 เวลา 10.30 – 12.10 น. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปประเด็นการพูดคุยเกี่ยวกับโครงการสำรวจ “การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน” (National Crime Victimization Survey) ได้แก่

1.ภาพรวมเกี่ยวกับโครงการ

1.1 ที่มาของโครงการ

ในช่วงนั้นเราได้มีการเสนอหลายแบบ เพราะต่างประเทศก็ทำหลายแบบ คือ My Section Survey ที่เราทำเป็นหลัก กับอีกส่วนหนึ่งก็จะเป็น Self Crime Report หรือไม่ก็ Reported Crime ของตำรวจ Self Crime Report คืออีกแบบหนึ่ง เพราะเหมือนกับว่าเวลาเราเก็บข้อมูลบางอย่าง เช่น พกยาเสพติด ถ้าถามโดยตรงว่า คุณมียาเสพติดหรือไม่เขาจะไม่ตอบ เลยต้องเก็บแบบไม่ต้องเปิดเผยตัวเอง ซึ่งคงใช้ได้ดีกับวัยรุ่น ในต่างประเทศต้องไปดูในเว็บไซต์วัยรุ่นในโรงเรียนที่แยกปัญหาที่เป็น Dark Figure (ตัวเลขมืด ที่เป็นช่องว่างระหว่างอาชญากรรมในระบบกับสถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง)

1.2 วัตถุประสงค์/สมมติฐาน

ข้อมูลที่จะศึกษาต้องเก็บสักปีเว้นปี ทุกปีก็คงไม่ไหว ถ้าเก็บข้อมูลได้สัก 3 รอบ เราจะนำข้อมูลมาทำ Regression เพื่อพยากรณ์ต่อไปได้ ณ ปัจจุบันถ้าเป็นโครงการใหญ่ 5 ปี/ครั้งเก็บทั่วประเทศน่าจะลงรอบ แต่ถ้าจะเป็นแบบปลีกย่อยว่าจะมีการใช้กลุ่มตัวอย่างสัก 1,000-2,000 ตัวอย่างเพื่อเก็บตกรายละเอียดเป็นไปได้

1.3 เปรียบเทียบกับโครงการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ดูของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ ต้องเข้าไปดูทั้ง 5 ปี ว่าทุกประเทศไม่มีใครเก็บเต็มสเกล ต้องเก็บเฉพาะอาชญากรรมพื้นฐาน 1) ทรัพย์ 2) ชีวิตร่างกาย 3) เพศ 4) การหลอกลวงปลอมแปลงใช้ข้อมูลยังเป็นลักษณะที่ยังกว้างอยู่ คณะทำงานชุดใหม่จะไปปรับเพิ่มหรือแก้ไขก็ได้เพียงแต่ว่าในมุมมองของอาจารย์ถ้าจุดประสงค์การเก็บข้อมูลเพื่อเอาไปทำในอนาคตจะได้ไม่ต้องทำทุกปี แล้วเว้นอีกช่วงหนึ่งค่อยกลับมาทำใหม่ ต้องเก็บข้อมูลแบบเดียวกันให้หนึ่ง แต่ส่วนแบบสำรวจเพิ่มไม่เป็นไร

ส่วนของประเทศสหรัฐอเมริกามีในข้อ 45 A ที่เคยถ่ายเอกสารให้ เป็นคำถามปลายเปิดว่า คุณคิดว่าอะไรเป็นอาชญากรรมบ้าง ซึ่งไม่ใช่อาชญากรรมที่ระบุ ไว้ใน 1-2-3-4 คือจะเป็นปลายเปิดที่หนึ่งและจะเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ที่จะบันทึกไว้ คือมองว่าถ้าเป็นแบบสอบถามชุดใหม่อยากให้เป็นแบบสอบถามแบบนี้ เรามีการจัดประเภทกันมาแล้วอาจจะมีปลายเปิดไว้สักข้อ

“การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน” (National Crime Victimization Survey) กับสถิติของตำรวจที่รับแจ้งความไม่ต่างกัน พอประมาณว่าในการสำรวจ มีคนประสบเหตุร้ายอะไรแล้วเอาไปประมาณค่ากับคดีรับแจ้งของตำรวจว่า เป็นคดีต่อประชากรเท่าไร

1.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการอย่างไร

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สุ่มตัวอย่าง เก็บข้อมูล สวนดุสิตโพลล์วิเคราะห์เขียนรายงานผลของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม

2. เครื่องมือและข้อคำถาม

2.1 กรอบแนวคิด

เป็นโครงการที่เตรียมไว้สำหรับปี 2557 แต่ว่ามีการเก็บข้อมูลมาแล้ว 2 ครั้ง คือ ปี 2551 และปี 2555 เลยอยากมาทบทวนว่าในการเก็บข้อมูลที่ผ่านมามีปัญหาอะไรบ้าง

สมมุติฐานเชื่อว่า “การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน” (National Crime Victimization Survey) ควรจะมากกว่าที่ตำรวจรับแจ้งความประมาณ 3 เท่า คือสมมุติว่าเอาเปอร์เซ็นต์จากการสำรวจไปเทียบอัตราการเกิดอาชญากรรมต่อประชากร 1 แสนคน แล้วไปคำนวณคดีรับแจ้งกับตำรวจว่าอัตราต่อประชากร 1 แสนคน เหมือนกันในปีเดียวกัน ปรากฏว่ามันใกล้เคียงกัน ซึ่งมันไม่ควรใกล้เคียงกันตามสมมุติฐาน ในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ต้องมากกว่าสถิติการรับแจ้งความของตำรวจ

2.2 ประเภทอาชญากรรม

ในการสำรวจจะมีการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสังคมเศรษฐกิจครัวเรือนก่อน แล้วค่อยมาถามเรื่องอาชญากรรมในการจัดประเภทอาชญากรรม ตำรวจแบ่งเป็น 5 ประเภท

1. อุกกรรจ์ ปล้นและฆ่า เป็นอุกกรรจ์ แต่มั่นซ้อนกัน จึงเหลือแค่ 2 กับ 3

2. ชีวิตร่างกาย

3. ทรัพย์

4. เพศ

5. คดีที่รัฐเสียหาย มีปิ่น ยาเสพติด โสเภณี พวกนี้เป็น Victimless Crime (อาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย) ซึ่งการถามว่ามีไหม ส่วนมากไม่มีใครตอบหรือยอมรับ เพราะฉะนั้นจึงตัดไปไม่ถาม แต่จะถามในส่วนอาชญากรรมพื้นฐาน ถ้าเกิดในคอนโดมิเนียม เป็นการบดบังโดยสภาพพื้นที่ ส่วนเอกลักษณ์ (Identity) เป็นเรื่องของกระแสโลกอนาคตแต่เห็นไม่ชัด

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ลงไปเก็บเบื้องต้น คือ สอญ.-1 คือแค่ประมาณการเท่านั้น แล้วพอในขั้นที่ 2 ค่อยเอาทีมผู้เชี่ยวชาญลงไปสัมภาษณ์เจาะลึกอีกครั้งหนึ่ง คือสำนักงานสถิติแห่งชาติเก็บเฉพาะ สอญ.-1 ถ้าเป็น 2-1, 2-2, 2-3, 2-4 แล้วค่อยไปเก็บตามประเภทความผิด

2.3 ตัวเครื่องมือวัด

เวลาทำการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน จะรวมทั้งคดีที่แจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ (White) และที่ไม่ได้แจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Dark) จะถามทั้งหมดทั้งแจ้งความและไม่แจ้งความ จะพยายามออกแบบสอบถามให้สั้นลงในการเก็บทั่วประเทศ และเน้นไปที่การประมาณค่าทางสถิติ คือถามเฉพาะคำถามสำคัญให้รายละเอียดมันน้อยลง และใช้ประโยชน์หลักเพื่อการประมาณค่าทางสถิติคือประมาณค่า Dark Figure รวดเร็วประหยัดค่าใช้จ่ายแต่ถ้าเกิดว่าต้องไปตอบคำถามในเชิงทฤษฎีปลีกย่อยอย่างเรื่องเพศเรื่องทรัพย์อาจจะมีการทำโครงการย่อย จะมีเครื่องมือพิเศษ คือ แบบทดสอบพุทธิปัญญา (Cognitive Test) ในความเข้าใจของข้อคำถาม

ในการลงพื้นที่ ต้องมีผู้ควบคุมงานภาคสนามลง 1 คน แล้วในแบบสอบถามเราไปหยิบมาแล้วปรับตามบริบทของสังคมไทย และแก้เท่าที่เป็นไปได้สำหรับเมืองไทย ซึ่งการเก็บอาจแบ่งเป็น 3 รอบ จนข้อมูลนิ่งแล้วต่อไปอาจจะไม่ต้องเก็บข้อมูล เพียงใช้ตัวเลขมาพยากรณ์

การสนทนากลุ่มร่วมกับเจ้าหน้าที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สนทนากลุ่ม (Focus Group) กับตัวแทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ และอาจารย์จอมเดช ตรีเมฆ มหาวิทยาลัยรังสิต
วันเวลาและสถานที่ : วันพฤหัสบดีที่ 4 กรกฎาคม 2556 เวลา 14.00 น. ณ ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระทรวงยุติธรรม
สำนักงานกิจการยุติธรรม

มีการพูดคุยประเด็นสำคัญ สอบถามเกี่ยวกับการสุ่มตัวอย่าง แผนการสุ่มตัวอย่าง ฐานข้อมูลที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่าง (ที่มาของฐานข้อมูล มีวิธีการจัดการและเตรียมฐานข้อมูล) การเก็บข้อมูล วิธีการเก็บข้อมูลภาคสนาม ปัญหาอุปสรรคในการเก็บข้อมูล บุคลากรที่ใช้ในการเก็บข้อมูล การฝึกอบรมพนักงานเก็บข้อมูล การคัดเลือกพนักงาน การสัมภาษณ์ ช่วงระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ระบบการควบคุมงานภาคสนาม การตรวจสอบคุณภาพข้อมูล การสร้างความร่วมมือให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม และการให้ความร่วมมือของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาดูงานสถานีตำรวจ

1. การศึกษาดูงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ณ สถานีตำรวจภูธรบ้านหัน อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา
วันพฤหัสบดีที่ 1 สิงหาคม 2556 ณ สถานีตำรวจภูธร บ้านหัน อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

สถานีตำรวจภูธรบ้านหัน อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา มีสภาพพื้นที่ทุรกันดารมากที่สุดของอำเภอสีคิ้ว โดยมีพื้นที่ความรับผิดชอบ 2 ตำบล 3 หมู่บ้าน มีประชากรจำนวน 100,900 คน ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร รายได้ครัวเรือนต่อปี ประมาณ 800,000 บาท เป็นครอบครัวระดับกลางค่อนข้างมีฐานะ บางหมู่บ้านมีเงินหมุนเวียนถึง 100 กว่าล้านบาท ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นปัญหายาเสพติด เนื่องจากพ่อแม่ไม่มีเวลาให้กับลูก

นอกจากนี้ชุมชนยังมีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน เช่น ในงานบุญที่ไม่มีการทะเลาะกัน ยกพวกตีกัน ยังไม่มีวัดดูนิยมเข้ามามากมาย

ในส่วนงานที่คณะผู้วิจัยและสำนักกิจการยุติธรรมศึกษาดูงานมีอยู่ 2 ส่วนที่สำคัญคือ

1. ส่วนการรับแจ้งความ ได้รับคำชี้แจงจาก ร.ต.ท. อนุวัตร รัตนจีนะ เป็นผู้นำเสนอ
2. กระบวนการสอบสวน

สำหรับแนวทางการทำงานของ สภ.บ้านหัน จะเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยเน้นให้มีส่วนร่วม 3 ฝ่าย คือ

1. ตำรวจ
2. ประชาชน
3. ครอบครัวตำรวจ

ที่ประชุมได้มีการนำเสนอภาระกิจของสำนักกิจการยุติธรรม ที่มีหน้าที่บูรณาการกระบวนการยุติธรรมซึ่งจะครอบคลุมถึงกระบวนการของพนักงานสอบสวน จนถึงการส่งฟ้อง และถึงขั้นการจำคุก ในส่วนกระบวนการทำงานของตำรวจก็เป็นหนึ่งในหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รัฐบาลได้จัดตั้งหน่วยงานสำนักงานกิจการยุติธรรมขึ้นมาเพื่อเป็นศูนย์ประสานงานกระบวนการยุติธรรม มีภารกิจงานอีกส่วนคือการวิเคราะห์สถิติข้อมูลในกระบวนการยุติธรรม โดยมีจุดเริ่มต้นจากสถิติอาชญากรรมจากสถานีตำรวจ ปัจจุบันสถิติอาชญากรรมที่สำคัญมี 2 ส่วนหลัก คือสถิติจากตำรวจแห่งชาติ คือการรับแจ้งลงคดีจากสถานีตำรวจ อีกส่วนคือสถิติจากการลงสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน ที่ผ่านมามีพบว่า ประชาชนร้อยละ 60 กว่าเมื่อประสบเหตุอาชญากรรมแล้วไม่แจ้งความคือประมาณ 2 ใน 3 ในขณะที่มีกลุ่มที่ประสบเหตุอาชญากรรมแล้วมาแจ้งความกับตำรวจมีประมาณ 1 ใน 3 โดยผู้ประสบเหตุ (ที่มาแจ้งความ) จำนวนหนึ่งอาจจะนำเข้าสู่ระบบอื่นบางส่วนหรืออาจจะไม่ได้นำเข้าสู่ระบบ

จึงได้มีการเก็บข้อมูลอาชญากรรมอีกประเภท คือ Victim Survey คือการสำรวจกับประชาชนโดยตรง เพื่อเป็นการประมาณค่าคดีที่เกิดขึ้นจริงประมาณเท่าไร มีการสำรวจภาคประชาชนมาแล้วทั่วประเทศ 2 ครั้ง เมื่อปี 2551 และปี 2555 ส่วนในปีนี้ได้นำเครื่องมือในการเก็บข้อมูลมาพัฒนาปรับปรุงโดยการร่วมมือกับสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ เป็นส่วนของการพัฒนาแบบสอบถาม การเก็บข้อมูลภาคประชาชนมีความจำเป็นต่อคดีภาคประชาชนต้องเชื่อมโยงกับการรับแจ้งคดีของตำรวจ ซึ่งต้องมีการเปรียบเทียบเชื่อมโยงกันได้ว่าตำรวจรับแจ้งอย่างไร เข้าสู่ระบบ Polis อย่างไร ต้องมีการศึกษาเพื่อรับทราบสภาพอาชญากรรมโดยภาพรวม ที่แตกต่างกันตามสภาพพื้นที่ของสถานีตำรวจ

สำหรับเรื่องการบันทึกข้อมูลปัจจุบันสถานีตำรวจภูธร บ้านหัน ใช้ระบบ Polis และระบบ Crime โดยการนำเสนอข้อมูลโดยใช้การเก็บข้อมูลระบบ Police เป็นระบบหลัก คีย์ข้อมูลเข้าระบบแล้วจะออนไลน์เป็นข้อมูลไปที่สำนักงานตำรวจที่ปทุมวัน โดยใช้โปรแกรมของบริษัทเอกชน คือบริษัท CDG เรียกว่าระบบ Polis ส่วนของระบบ Crime เป็นระบบใหม่ที่น่าเข้ามาในช่วงการทดลองใช้โดยบริษัทสงขลาพลับลิซซิ่ง

ในระบบ Polis การเข้าถึงชั้นข้อมูลจะเป็นระดับหัวหน้าหน่วยซึ่งสามารถดูข้อมูลในระดับสูงได้หมด ระดับพนักงานสอบสวนดูข้อมูลได้รองลงมา ระดับผู้ปฏิบัติหรือผู้ใช้จะดูได้แค่ระดับพื้นฐาน เมื่อเกิดเหตุหรือได้รับแจ้งเหตุทางผู้ใช้จะเป็นคนป้อนข้อมูลเข้าไปในระบบ

สำหรับการบันทึกข้อมูลเป็นแบบ Real Time การรับแจ้งความในทางปฏิบัติจะมีการบันทึกการจับกุม ส่งให้พนักงานสอบสวน ตรวจสอบข้อมูลในบันทึกการจับกุม โดยเน้นตรวจสอบข้อมูลบุคคลใน 3 หลักคือ ชื่อ ที่อยู่ เลข 13 หลัก (เลขบัตรประชาชน) หากตรวจสอบแล้วใช้บุคคลเดียวกัน จึงลงบันทึกประจำวัน ลงเลขคดีออกมา ถ้ามีของกลางจะลงเลขของกลางควบคู่กันไป พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนผู้ต้องหาเบื้องต้น เมื่อมีความประสงค์ที่จะประกันตัวก็จะลงบันทึกไว้ เมื่อบันทึกเสร็จสิ้น แล้วจะคีย์ข้อมูลเข้าในระบบหลังจากเกิดเหตุ 24 ชั่วโมง

กรณีที่ผู้เสียหายมาร้องทุกข์ กล่าวโทษขึ้นมา พนักงานที่ก็จะรับแจ้งความ อย่างเช่น คดีลักทรัพย์ไม่รู้ตัวผู้เสียหายมาร้องทุกข์ พนักงานสอบสวนต้องไปสอบสวนที่เกิดเหตุ นำผู้เสียหายมาสอบปากคำ บันทึกปากคำเบื้องต้นหลัง 24 ชั่วโมงจึงป้อนข้อมูลลงในระบบ Polis และแจ้งต่อพนักงานสืบสวนในการหาผู้กระทำผิดต่อไป

ปัญหาอย่างหนึ่งในการจัดการข้อมูลคือ ที่นี้เป็นสถานีตำรวจเล็กๆ พนักงานไม่เพียงพอ ในทางปฏิบัติอาจมีการบันทึกข้อมูลในมีการจับกุมจำนวนประมาณ 3-4 รายที่อาจขาดหายไป

รูปแบบข้อมูลสถิติในการจับกุมของ สภ.บ้านหันและการแสดงผลสถิติ โดยเรียงลำดับตามเลขคดี มีชื่อ-สกุล จะทำเป็นกราฟ ตามรูปแบบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมีคดีอยู่ 5 กลุ่มด้วยกัน ดังนี้

1. เป็นคดีอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ (กลุ่มที่ 1 กับ กลุ่มที่ 2 , 3 จะซ้ำซ้อนกัน)
2. ชีวิตร่างกายและเพศ
3. เกี่ยวกับทรัพย์ ลักทรัพย์
4. ยักยอก ฉ้อโกง
5. คดีที่รัฐเกิดความเสียหาย เช่น ยาเสพติด อาวุธปืน การพนัน

ตัวอย่าง รูปแบบนำเสนอ ระบบ Crime ที่ส่วนใหญ่อาศัยข้อมูลจากสมาร์ทการ์ดเป็นหลัก

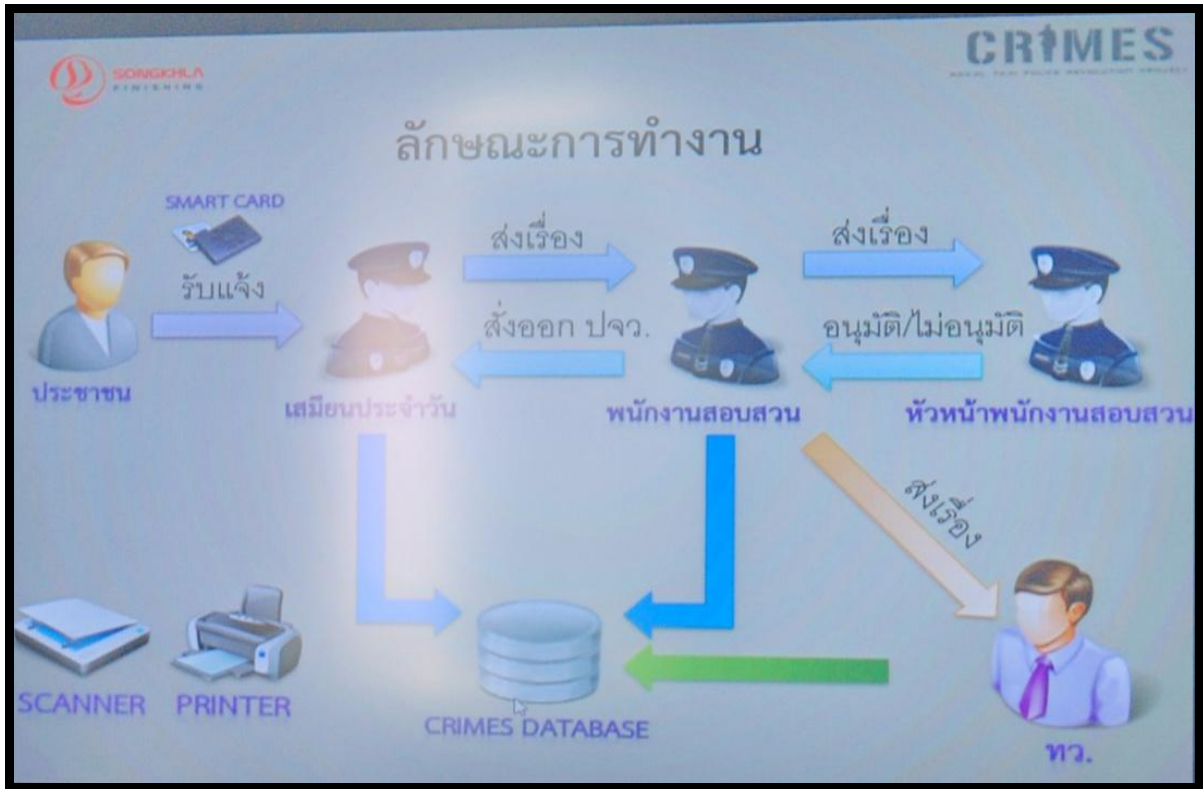
ขอบเขตของระบบงาน

- ระบบบันทึกข้อมูล คดีอาญาทั่วไป คดีอุบัติเหตุจราจร เหตุทรัพย์หาย เหตุรถหาย เหตุคนหายพลัดหลง เหตุคนตายไม่ทราบชื่อ แผนประทุษกรรม เหตุที่ต้องรายงาน
- ระบบบันทึกและติดตามบุคคลพันโทษ
- ระบบการออกคำขอหมายจับ ประกาศสืบจับ และถอนประกาศสืบจับ
- ระบบการออกคำขอต่างๆ เช่น หมายจับ ผัดฟ้อง ผากัง
- ระบบบันทึกการปล่อยตัวชั่วคราวและการให้ประกันตัว
- ระบบการขออายัดตัว และการรับรองการอายัดตัว
- ระบบบันทึกผลการตรวจสอบประวัติ
- ระบบรับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (e-Form) เช่น การรับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เจ้าหน้าที่บันทึกแบบ off-line เพื่อนำเข้าสู่ระบบ เป็นต้น

กลุ่มผู้ใช้งานระบบ

ระบบสารสนเทศข้อมูลอาชญากรรมสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสามารถจำแนกผู้ใช้เป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

1. พนักงานสอบสวน,ผู้ช่วยพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ประจำสถานีที่ติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ลูกข่าย ผู้มีหน้าที่บันทึกหรือเพิ่มเติมข้อมูลอาชญากรรมให้ถูกต้อง
2. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้มีหน้าที่ด้านสืบสวน ป้องกันและปราบปราม ที่ต้องใช้ข้อมูลในการดำเนินงาน
3. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้มีหน้าที่บริหารงาน ที่ต้องใช้ข้อมูลอาชญากรรมในด้านงานสถิติ
4. เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำกองทะเบียนประวัติอาชญากร ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบ ยืนยันประวัติผู้ต้องหา ลายพิมพ์นิ้วมือ ภาพถ่าย และหมายจับ
5. เจ้าหน้าที่เทคนิค ผู้มีหน้าที่ด้านเทคนิคในการดำเนินการ บำรุงรักษาระบบ ให้สามารถทำงานได้ตลอดเวลา

2. การศึกษาดูงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ณ สถานีตำรวจภูธรเมืองนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
วันศุกร์ที่ 2 สิงหาคม 2556 ณ สถานีตำรวจภูธรเมืองนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

สถานีตำรวจภูธรเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา มีขั้นตอนการทำงานเริ่มจากโต้ะรับแจ้ง แล้วต่อไปก็จะเป็นการลงบันทึกประจำวันที่ห้องคดี ซึ่งในการลงบันทึกประจำวันไม่ต้องตัดเลขคดี ซึ่งระบบตอนนี้ยังเป็น Police อยู่การลงบันทึกประจำวันยังเป็นการเขียนรายละเอียดข้อมูลลงสมุดอยู่ อย่างเช่น ผู้เสียหาย 1 คน แต่มีผู้ร่วมกันทำผิด 10 คน นับเป็น 1 กรรม นับเป็น 1 คดี จะไม่ได้นับแยกเป็นคน นับเป็นคดี นับเป็นเหตุการณ์ ถึงจะแบ่งหน้าที่กันทำ ก็นับเป็น 1 คดี ความผิดเท่ากัน

สำหรับในกรณีทำร้ายร่างกาย ถ้ามีปืน ด้วย นับ เป็น 1 คดี แต่มี 3 ข้อหา ในกรณีมีผู้เสียหายหลายคน ในเวลาเดียวกัน นับเป็น 1 คดีเหมือนกัน หรือมีผู้เสียหายหลายคนในวาระเดียวกัน คือเวลาเดียวกัน นับเป็น 1 คดี แต่ถ้าเป็น คดีฉ้อโกง ครั้งละคร่าวเรือน คนละช่วงเวลา นับแยกเป็น 1 คดีต่อ 1 คร่าวเรือน เพราะเกิดคนละเวลา

สำหรับการบันทึกข้อมูลเข้าระบบ ข้อมูลคดีอาญา และนำเข้าไปในห้องลงข้อมูลระบบคดีอาญา เพื่อดูการลงข้อมูลในระบบ แต่ทำหลังจากที่ลงบันทึกประจำวันแล้ว โดยร้อยเวรจะตัดเลขคดีอาญา แล้วนำมาลงในระบบ Polis จะมีสมุดคุมที่บันทึกเลขรับแจ้ง เลขคดี ลงมาบันทึกในระบบ Polis อีกที เป็นรายละเอียดที่เอามาจากบันทึกประจำวัน ที่ตัดเลขคดีแล้ว ส่งให้ผู้บันทึกข้อมูลคดีอาญาลงบันทึกในระบบ

ในการบันทึกจะมีสมุดประจำวันเล่ม ก และเล่ม ข ในการบันทึกประจำวัน เพื่อความสะดวกของประชาชน และต้องตัดเลขคดีก่อนจึงจะลงในระบบ พนักงานสอบสวนแจ้งคดี แต่พอนำไปลงในระบบ Polis กลายเป็นอีกคดีหนึ่ง ซึ่งไม่ตรงกัน ต้องเจอเป็นกรณีไป และต้องใช้วิธีการมาปรับใช้กับระบบ

การบันทึกจะทำตามประมวลกฎหมายอาญา 5 กลุ่ม การใช้งานไม่ค่อยมีปัญหาในการลงระบบ แต่ประเภทอื่นๆ ค่อนข้างมีปัญหาว่า ข้อหาที่พนักงานสอบสวนแจ้งกับข้อหาที่อยู่ในระบบไม่ตรงกัน และข้อหาไม่อัปเดต แต่ถ้าเป็นคดีอาญา ต้องลงระบบอยู่แล้ว แต่ถ้ายังไม่เป็นคดีอาญาต้องรวบรวมหลักฐานเพื่อที่จะให้เป็นคดีอาญาแต่อยู่ในข้อมูลของร้อยเวรรับ ซึ่งยังอยู่ในบันทึกประจำวันของร้อยเวร ที่หาหลักฐานต่อไป

3. การศึกษาดูงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ณ สถานีตำรวจหัวหมาก เขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
วันอังคารที่ 20 สิงหาคม 2556 ณ สถานีตำรวจหัวหมาก เขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สถานีตำรวจหัวหมาก เขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้มีการแบ่งงานออกเป็น 4 ฝ่าย ดังนี้

1. ป้องกันปราบปราม ดูแลเหตุเกิดเหตุเรื่องทั่วไป
2. พนักงานสอบสวน
3. ฝ่ายสืบสวน
4. จราจร

ในส่วนงานหลักของร้อยเวรคือ งานรับแจ้งความ แบ่งออกเป็น

1. เปรียบเทียบปรับ
2. ผู้ช่วยพนักงานสอบสวน
3. คดีจราจร
4. อาญา
5. พิมพ์ลายนิ้วมือ

ส่วนระบบที่ใช้บันทึกข้อมูลสถิติอาชญากรรมยังเป็นระบบ Polis โดยใช้บัตรของเจ้าหน้าที่เสียบเข้าไป ใช้เจ้าหน้าที่
ป้อนข้อมูล 1 คน ในการทำงาน ดังนี้

1. สมุดบันทึกประจำวันแยกเป็นคดี
2. เจ้าหน้าที่ลงข้อมูลคีย์ทุกเช้า
3. อีกประเภทไม่เป็นคดี

เมื่อก่อนได้ทำการบันทึกเฉพาะที่เป็นเลขคดี ลงในระบบ Polis เมื่อมีการร้องทุกข์กล่าวโทษขึ้นมา ก็จะได้รับ
แจ้งความ อย่างคดีลักทรัพย์ไม่รู้ตัวผู้เสียหายมาร้องทุกข์ พนักงานสอบสวนไปสอบสวนที่เกิดเหตุ โดยนำผู้เสียหายมา
สอบปากคำ บันทึกปากคำเบื้องต้น หลัง 24 ชั่วโมงป้อนข้อมูลลงในระบบ Polis และแจ้งชุดสืบสวนในการหาผู้กระทำผิด

สำหรับการเลือกลงคดีแยกเป็นคดีหลักกับคดีรอง โดยดูจากอัตราโทษ ถ้าข้อหาไหนโทษสูงกว่าเอาข้อหา
นั้นเป็นข้อหาหลัก โทษไหนต่ำกว่าเป็นข้อหารอง ถ้ามาแจ้ง 3 คน นับเป็น 1 คดี เมื่อบันทึกเรียบร้อยแล้วถ้ามีการแก้ไข
เพิ่มเติม ก็จะมีการเข้ามาแก้ไขเพิ่มเติมได้ในระบบ Polis ที่สถานีตำรวจ

ระบบที่ใช้สำหรับการทำงานแบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ

1) ระบบ Polis เป็นระบบที่ใช้กันมาแต่เดิมจนถึงปัจจุบัน ลักษณะการทำงานโดยใช้บัตรประชาชนของ
ร้อยเวรเป็นการบันทึกข้อมูลได้ และดูระบบคดีอาญา เป็นการสรุปจากเล่มที่ลงบันทึกประจำวันไว้เฉพาะที่ตัดเลขคดี
จึงบันทึกลงในระบบ เมื่อบันทึกลงในระบบแล้วข้อมูลจะเข้าไปสู่ที่ส่วนกลาง

2) ระบบ Crime เป็นระบบใหม่ที่จะนำเข้ามาใช้ที่สถานีตำรวจ ซึ่งระบบ Crime จะเป็นระบบอัตโนมัติ

*****ข้อสังเกต ลักษณะคดีไม่สามารถบอกพื้นที่ได้ บอกให้ทราบได้แค่แขวงเท่านั้น สำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ มีความพยายามที่จะใช้ช่องในการบันทึกพิกัด โดยจะบอกว่าจุดไหนเป็นจุดไหนที่ยังไม่ได้รองรับจุด*****

ลักษณะของการแจ้งเหตุได้มีการลงบันทึกในสมุด แต่อาจจะไม่ถึงกับนับเป็นคดีได้ เพราะอาจทับซ้อนกันอยู่
เนื่องจากบางกลุ่มมาแจ้งที่ สน. และแจ้งที่วิฑูรย์ แจ้ง 191 ด้วย สำหรับการแจ้งที่ 191 ก็จะมีคลาดเคลื่อนกันบ้าง
ในการรับแจ้งเพราะไม่มีระบบ Polis ซึ่งเป็นอีกระบบหนึ่ง และสามารถที่จะมานับมือจากการแจ้งความจากสมุดของ

ห้องวิทยุ มาดูรายงานสถิติประจำเดือน ต้องทำเรื่องขออนุญาต มานับสถิติโดยใส่ชื่อเสียงเรียงนามบุคคล โดยนับว่า การแจ้งเหตุขอหาอะไรทางวิทยุต้องมานับมืออันนี้มีความเป็นไปได้ และดูรายงานเฉพาะนับตัวเลขสถิติ 5 กลุ่มของ ทางหัวหน้ามากในเดือนนั้นในเดือนเดียวกันหรือวันชนวันเป็นไปได้ ทำเป็นรายวันได้ ต้องคุยกับหัวหน้าหน่วยเหมือนกัน มีประเด็นละเอียดอ่อนอยู่เหมือนกัน

สำหรับการรับคดีในแต่ละเดือน ประมาณ 100 คดีได้ แต่ก่อนเมื่อปี 2555 ประมาณ 2,800 คดี ทหาร 365 วัน ตก 70 คดีต่อวันโดยเฉลี่ย ถึงบอกว่าการทำ Victim ต้องมากกว่าระบบ เพราะมีคดีที่หลุดจากฐานระบบมาก ในระบบ ตำรวจนับเป็นคดี แต่ในส่วนการสำรวจนับเป็นคน ของการทำ Victim ควรจะมากกว่า มันไม่ควรเท่ากัน แต่มันควรจะ มากกว่ากัน เพราะตำรวจมีข้อจำกัดหลายอย่างในการรับคดีเขาต้องการตัวเลขอ้างอิงที่เกิดขึ้นจริงเป็นจำนวนเท่าไร ที่มากกว่าที่เรารับเพื่อจะไปของบประมาณ อย่างน้อยถ้าเราสามารถแยกในระดับภาคได้ก็ยิ่งดี ถ้ามีการรับ KPI สูง ก็ได้ คะแนนต่ำ ถ้าไปดูสถิติตั้งแต่ ปี 2545 ที่มี KPI เข้ามา คดีจะลดลงเรื่อยๆ

** ข้อสังเกต คดีสามารถแยกประเภทให้ตรงกับของสำนักงานสำนักกิจการยุติธรรมได้ แต่ทำได้ไม่ทั้งหมด โดย อาจจะใช้จุดพินิจว่าอยู่ประเภทไหน**

การศึกษาดูงานการจัดระบบรายงานสถิติอาชญากรรมสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

การศึกษาดูงาน และการสนทนากลุ่ม (Focus group) กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ณ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ วันพุธที่ 21 สิงหาคม 2556 ณ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผู้แทนสำนักงานกิจการยุติธรรมได้แจ้งที่ประชุมทราบว่า ทางกระทรวงยุติธรรมได้ทำการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ที่เป็นการสุ่มตัวอย่าง การจัดเก็บข้อมูลที่เก็บมาสามารถที่จะรวมตัวคดีที่ไม่ได้มาแจ้งความกับตำรวจได้ด้วย คือเคยไปสำรวจมาแล้วพบว่า มีประชาชนประมาณ 1 ใน 3 ที่มาแจ้งความกับตำรวจ แล้ว 2 ใน 3 ไม่ได้มาแจ้งความกับตำรวจ โดยประมาณสถิติอาชญากรรมการสำรวจทางภาคประชาชน น่าจะสูงกว่าสถิติอาชญากรรมที่อยู่ในระบบ Polis ของตำรวจ แต่พอจะทำการประมาณค่าทางสถิติ มีความจำเป็นต้องทราบว่าทางตำรวจมีการบันทึกสถิติอย่างไร ในระบบ Polis ที่เคยไปดูงานในสถานีตำรวจกันมาแล้ว มีการรอกยังงัย พอข้อมูลที่ถูกรอกออกมามันถูกจัดเป็น 5 กลุ่มยังงัย คดีที่อยู่นอกเหนือ 5 กลุ่มมันถูกจัดอย่างไร ประเด็นนี้คือประเด็นที่อยากจะรู้มากที่สุด

ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจ้งให้ทราบว่าในการเก็บข้อมูลมาจากสถานีตำรวจต่างๆ หน่วยงานที่มีอำนาจในการรับคดี เราก็จะเป็นหน่วยต่างๆ ทั่วประเทศ ไม่ว่าจะเป็นสถานีตำรวจนครบาล สถานีตำรวจภูธรหรือหน่วยงานส่วนกลางที่มีอำนาจรับคดี คือถ้ามีคดีของข้อมูลก็จะเข้ามาสู่ระบบทั้งหมด มีอยู่ประมาณ 1,500 แห่งก็จะแยกเป็นสถานปฏิบัติการณ์ตามภาคต่างๆ 1-9 สภ.บชน.อันนี้คือหน่วยของรัฐ หน่วยสนับสนุนที่มีการรับคดี เช่น สตม.จตบส.สถิติ มีการกรอกข้อมูลเข้าเหมือนกันเป็นคดีอาญาด้วยเหมือนกันสรุปก็คือทุกหน่วยที่มีอำนาจในการสอบสวน สามารถนำข้อมูลเข้าได้ทุกส่วน ประมาณ 15,000 หน่วยคร่าวๆ ของเราที่เป็นหน่วยแต่ละหน่วยที่ครอบคลุมทั้งประเทศก็จะบันทึกของมูลผ่านระบบกลางซึ่งเป็นระบบ Polis อาจจะปรับเปลี่ยนไปแล้วแต่ ณ ปัจจุบันคือ ระบบ Polis เป็นการเชื่อมโยงเข้ามาโดยใช้ระบบ VPN (Virtual Private Network เทคโนโลยีการเชื่อมต่อเครือข่ายภายในองค์กร โดยอาศัยอินเทอร์เน็ตเป็นตัวกลาง) แต่กรณีที่เป็นหน่วยงานนอกเขตบริการก็จะใช้พวก IPSTAR (บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ผ่านทางช่องสัญญาณดาวเทียม) หลังจากนำเข้ามาตัว Data Printer เป็นตัวเก็บข้อมูลเพื่อนำไปประมวลผลใช้งานในส่วนต่างๆ โปรแกรมคร่าวๆ ของสำนักงานตำรวจ อันนี้อาจจะเคยเห็นแล้ว เพราะว่าในแต่ละสถานีตำรวจ ในแต่ละหน่วย ของคนที่ทำบันทึกในเรื่องของคดีการควบคุมเรื่องคดีก็จะมีระเบียบ ทุกหน่วยงานที่รับคดีต้องทำสมุดรับเรื่องคดี Running คดีอาญา เพราะฉะนั้นเมื่อ Running คดีอาญาแล้วมันก็จะลงในระบบนี้ คือลักษณะข้อมูลที่นำเข้าไป นำเข้าเป็นรายคดี อันนี้ก็เป็นเรื่องของผู้ต้องหา แต่ละเรื่องๆ ไปสิ่งต่างๆ ที่นำลงไปก็จะเอาไปเก็บในฐานข้อมูล นำไปวิเคราะห์ในการใช้งาน อันนี้หลักการคร่าวๆ ของการบันทึกระบบคดีอาญาสั้นๆ สามารถจัดกลุ่มประเภทคดีหลักได้เป็น 5 กลุ่ม ซึ่งหมายถึงคดีที่นำมาใช้ในเชิงบริหาร จริงๆ มีคดีอยู่ 7,000-8,000 รายการ แต่คดีที่ถูกนำเสนอขึ้นมาในการบริหารจะลงในลักษณะการลง Data กลุ่ม

ลักษณะการจัดกลุ่มประเภทคดี 5 กลุ่มมี ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ประกอบด้วย ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ (ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บ และไม่ได้รับบาดเจ็บ) ลักพาตัวเรียกค่าไถ่ วางเพลิง เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 คดีที่เป็นความผิดต่อชีวิต ร่างกายและเพศ ประกอบด้วย ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย ข่มขืนกระทำชำเรา เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 คดีที่เป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ หรือประทุษร้ายต่อทรัพย์ ประกอบด้วย ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ชิงทรัพย์ (ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บ และไม่ได้รับบาดเจ็บ) ปล้นทรัพย์ รับของโจร ทำให้เสียทรัพย์ เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 คดีที่น่าสนใจ ประกอบด้วย โจรกรรม ปล้น-ชิงทรัพย์ ข่มขืนและฆ่า ลักพาเรียกค่าไถ่ ฉ้อโกงทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

กลุ่มที่ 5 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ประกอบด้วย พ.ร.บ.อาวุธปืน (- อาวุธปืนธรรมดา - อาวุธปืนสงคราม - วัตถุระเบิด) พ.ร.บ.การพนัน (- การพนันทั่วไป - การพนันสลากกินรวบ) พ.ร.บ.ยาเสพติด พ.ร.บ.ปราบการค้าประเวณี พ.ร.บ.สถานบริการ (โรงแรม) มีหรือเผยแพร่วัตถุลามกอนาจาร เป็นต้น

กฎระเบียบในการจับกุมมีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2530 เป็นระเบียบ ได้ข้อสรุปว่าสมัยก่อนได้คัดลอกมาจากอเมริกา มีการแบ่งออกเป็นโซนๆ เรื่องคดีต่างๆ ก็เอามาแบ่งเป็นโซนๆ แต่เราก็ไม่ได้คัดลอกมาทั้งหมด เอามาแบ่งเป็น 5 กลุ่มคดี และสามารถพิจารณาคดีต่างๆ จากสถิติของคดีที่เก็บมา 40-50 ปี ได้

ลักษณะการแยกประเภทคดี เมื่อรับแจ้งความ อาจมีการทับซ้อนกัน ต้องมาดูในรายละเอียดของแต่ละประเภทคดีอีกที แต่ถ้ามีรูปคดีซ้ำซ้อนก็สามารถแยกได้ด้วยตัวแปรของกลุ่มนั้นๆ ไป เช่นคดีชิงทรัพย์ อยู่กลุ่ม 3 การรวบรวมคดีมันจะประกอบไปด้วย ชิงทรัพย์เข้าตามเงื่อนไขใด คือทั้งหมดรวมแล้วเป็นชิงทรัพย์ หรือ คดีปล้นก็แล้วแต่ลักษณะคล้ายกัน อันนี้คือการเก็บเป็นฐานข้อมูล เก็บเป็นรายข้อหา ส่วนการนำมาเสนอ ตามระเบียบ แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ตามระเบียบต้องเสนอข้อมูลจริง เป็นรายข้อหาสามารถแยกออกได้ เพียงแต่ว่าจะนำเสนอในลักษณะไหน ความผิดในเรื่องของ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์การนำข้อมูล การปลอม การป้อนข้อมูลเข้าไปในแต่ละส่วนต้องแยกข้อหากรณีข้อหาชัดเจนแต่เวลาจัดกลุ่มรวมกัน การนำเสนอในเรื่องข้อความผิดทางคอมพิวเตอร์ก็จะนับข้างลงมา จุดประสงค์เพื่อการใช้งานว่าต้องการใช้งานอะไร ในแง่ไหนอย่างไร ส่วนคดีที่ไม่มีรายงานในคดี 5 กลุ่มก็มีจำนวนมาก อย่างเช่น การค้ามนุษย์ ก็จะมีเป็นสถิติเพราะลักษณะการเก็บเป็นข้อหาอยู่แล้ว ทุกคดีที่เก็บเป็นข้อหา เพียงแต่ว่าคดี 5 กลุ่มได้นำมาจัดเพื่อการนำเสนอเท่านั้น แต่ข้อมูลจริงต้องแยกเป็นข้อหาอยู่แล้ว

การจัดเก็บข้อมูลเมื่อก่อนยังไม่เกิดระบบ Polis เดิมเป็นการบันทึกข้อมูลลงในกระดาษแล้วนำไปลงในโปรแกรม Excle มากสุดก็ใช้รูปเล็กๆ จากประสบการณ์ที่เข้ามาแทบจะไม่มีประโยชน์ สำหรับกระบวนการที่เคยทำงานเรื่องรายงานผลการเลือกตั้งต่างๆ คือทีมงานทำเอง รายงานการเลือกอย่างไม่เป็นทางการก็ทำเอง โดยใช้ BI ใช้เทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับระบบ Polis ใช้เทคโนโลยีเอามากอง แล้วนำเสนอในรูปแบบของ BI ใช้งานซึ่งเป็นแอปพลิเคชัน เป็นระบบ ตอนนี้มีอยู่ 3-4 ระบบ ที่เกี่ยวข้อง ระบบที่เป็นอาชญากรรม 5 กลุ่ม ยาเสพติดที่ใช้อยู่แล้วคือ Today เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวาน ซึ่งก็มีประโยชน์สามารถเรียลไทม์ตอบโต้ได้ชัดเจน รายละเอียดของข้อมูลสามารถลงได้ถึงสถานีตำรวจ อย่างว่าสถานีตำรวจศรีราชามีคดีเท่าไร มีคดียาเสพติด

สำหรับการเก็บข้อมูลเนื่องจากว่างานของตำรวจการเก็บข้อมูลไม่เหมือนกับการแบ่งขอบเขตตามการปกครองเป็นเขต เป็นแขวง ต่ำสุดที่ทำได้มี 2 ลักษณะ คือ สามารถทำได้อย่างที่ทำได้ดูเป็นลักษณะของจังหวัด ดูที่กลุ่มคดีกลุ่มที่ 1,2,3 ของตั้งแต่วันที่ 1มา จะเห็นตัวสีแดง สีเหลือง สีเขียว มันเป็นการโคลนนิ่งผู้บังคับบัญชาท้องที่ไหนเกิดต่ำกว่าเกณฑ์ ค่าเฉลี่ย 3 ปีที่ผ่านมา ประมาณต่ำกว่าร้อยละ 10 ก็จะเป็นสีเขียว อันไหนที่มันมากกว่าค่าเฉลี่ยร้อยละ 10 ก็จะเป็นสีแดง

การลงพื้นที่เป็นลักษณะพื้นที่ในความรับผิดชอบในส่วนของ GIS ก็ทำอยู่แต่เนื่องจากข้อมูลระบบ Polis เป็นระบบที่ออกแบบมาสมัย ปี 2537 หรือ ปี 2538 ก่อนข้างที่จะนานพอสมควร การออกแบบในส่วนของรายละเอียดการพอดจุดไม่ได้คำนึงถึง ซึ่งระบบ GIF ต้องลงไปพอดจุดในแผนที่ แต่ระบบ Polis ก็ไม่ได้โทษว่าไม่ดี เพราะเป็นระบบที่ค่อนข้างจะทันสมัยในสมัยก่อน ออกแบบเป็นตารางยาวตรวจสอบได้ในระดับจังหวัดนี้ก็ที่สุดแล้ว ตำบล อำเภอ นี้ก็พอใช้ได้แต่เนื่องจากถามว่าทำไมไม่ใช้อำเภอ เพราะเนื่องด้วยโครงสร้างของผู้รับผิดชอบในเรื่องของสถานีตำรวจในพื้นที่ของการปกครองมันไม่เหมือนกัน อย่างเช่นนครบาลอยู่ในพื้นที่ในกรุงเทพฯเห็นชัดเลยว่าเขตการปกครอง

มีทั้งหมด 50 เขต แต่ในส่วนของสถานีตำรวจ มี 88 สถานี มันต้องมี 1 เขตแบ่งซอยให้เท่ากัน ด้วยระบบของฐานข้อมูลถ้าใครเคยมีความรู้เรื่องฐานข้อมูลก็จะรู้ว่า มันไม่ใช่เรื่องง่าย มันก็เลยกลายเป็นปัญหาที่ว่าอย่างหายขาดตอบใจโดยตรงๆ คือทำเป็นจังหวัด แต่ตอนนี้เราซึ่งระบบใหม่ระบบ Crime ก็ได้รับเงินสนับสนุนจากสำนักกิจกรรมยุติธรรม พยายามทำให้ถึงสถานีตำรวจให้ถึง ในลักษณะพื้นที่เอาจุดมาลงข้อมูล

ปัญหาหลักที่พบในการลงบันทึกข้อมูลพื้นที่

1) เรื่องของการกรอกข้อมูลแล้วเอามาลงตามระเบียบค่อนข้างที่จะมีปัญหา บางคนเอาบ้านเลขที่ขึ้นก่อน บางคนเอาหมู่บ้านขึ้นก่อน ซึ่งมันไม่ใช่ข้อมูลเดียวทำให้เวลาแยกแต่ละครั้ง มันจะยุ่งมากแล้วข้อมูลมันจะไม่ตรงกับความเป็นจริง เคยแก้ปัญหาด้วยการเอาข้อมูลทั้งหมดมาแล้วแบ่งเป็นกลุ่มด้วยโปรแกรม Excel ก่อนมันก็ยากมากที่ต้องตรวจ

2) การสร้างระบบใหญ่กว่า เวลาเปลี่ยนแปลงมันทำได้ยากมากบางครั้งต้องทำทั้งหมด 1,550 สถานี 2,000 จุด เวลาเปลี่ยนแต่ละอย่างต้องเทรนทั้งหมดเป็นเรื่องที่ค่อนข้างมหาศาล แล้วการสร้างระบบฐานข้อมูล Polis ซึ่งจะเปลี่ยนเป็นระบบ Crime สำหรับระบบ Crime นี้มีปัญหาในเรื่องการที่จะลงไป คือต้องถ่ายถอดทั้งหมด การออกแบบระบบ Polis มันออกแบบก็ไม่ได้ตอบสนองนักสถิติเท่าไรนัก ออกแบบตารางก็มีปัญหาเวลาค้นหาข้อมูลทำได้ยากมาก

ลักษณะการบันทึกข้อมูลหรือการดูข้อมูลสถานีที่มี 2 ส่วน ส่วนที่ 1 คือ การบรรยาย บันทึกข้อความ ส่วนใหญ่จะกรอกในลักษณะที่มีการบรรยาย อีกลักษณะหนึ่งก็เลือกแขวง หรือระดับตำบลเป็นอย่างน้อย แต่ในความเป็นจริงการลงในระดับตำบลมันละเอียดเกินไปเลยถอนออก พอไม่บังคับก็จะไม่ลงในจุด เลยวิเคราะห์เป็นจังหวัด แต่ในระยะหลังใน 1 ปีที่ผ่านมาให้ลงไว้แล้ว เนื่องจากว่ารับผิดชอบด้านข้อมูลด้านความมั่นคงทั้งระดับ ตามข้อตกลง คือในการนำเสนอในระดับอำเภอ มีการปรับข้อมูลบังคับให้ลง หลังๆ มากี่รวบรวมมาได้ ร้อยละ 70-80 คงต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรจริงๆ แล้วต้องบอกว่าในฐานะที่เป็นคนใช้ข้อมูล ก็อยากให้ข้อมูลกลับมา ระบบ Polis มันต้องเกิดจากพนักงานสอบสวนเป็นคนทำ เหมือนธนาคารกด Enter แล้วข้อมูลก็เข้าระบบ แต่เนื่องจากสมัยก่อนด้วยเน็ตเวิร์คการออกแบบของระบบ Polis เป็นการออกแบบเข้าสู่ส่วนกลาง แต่ปัจจุบันเน็ตเวิร์คไม่มีปัญหา เวลาตอบใจอยู่ที่ก็ป้อนข้อมูลเข้าสู่ส่วนกลางมันจะช้ามากเลย ก็เลยให้นายดาบป้อนข้อมูล นายดาบก็อาศัยปริมาณอย่างเดียว มันผิดฝาผิดตัวไปหมด ซึ่งทั้งหมดต้องขึ้นอยู่ที่พนักงานสืบสวน ทุกวันนี้ทำงานอยู่ 2 ครั้ง เป็นการสูญเสียอันมหาศาล ทำงาน 2 ครั้ง คือพนักงานสืบสวนทำครั้งหนึ่ง แล้วโยนมาให้นายดาบทำอีกครั้งหนึ่ง บางทีป้อนข้อมูลแล้วบันทึกข้อมูลอันเดียว เพราะจั้นรูปแบบต้องเปลี่ยนใหม่ บางทีข้อมูลจริงเป็นแบบนี้แต่นายดาบป้อนข้อมูลผิดบ้าง ทำให้การตรวจสอบข้อมูลค่อนข้างยาก

การเข้าไปตรวจดูพื้นที่ เพราะตอนนี้ประเทศมันกำลังจะเข้าสู่ 3G หรือ 4G มันน่าจะรองรับเทคโนโลยีสามารถรู้ได้เร็ว คือระดับ จะเป็นอย่างนั้น ณ ปัจจุบัน 1,500 แห่ง มีประมาณ 800 แห่งที่มีสายเคเบิล มีกว่า 200-300 แห่งที่ยังไม่ใช่แบบ IPSTAR การออกแบบสมัยก่อนคือ การส่งข้อมูลครั้งหนึ่งก็จะส่งมาที่ส่วนกลางเป็นระบบ Center Line คือว่าป้อนข้อมูลครั้งหนึ่ง ส่งเข้าสู่ส่วนกลาง รอส่วนกลางส่งกลับอย่างนี้ตลอดแล้วข้อมูลมันยังไม่ได้ออกแบบ แบบทำเสร็จครั้งเดียวแล้วส่งทีเดียว มันก็เลยกลายเป็นอย่างนี้ 250 K กลับมา ไป 10 K กลับ มันก็เลยทำให้ช้ามาก ตอนนี้ก็ดีขึ้นแต่ยังไม่หมด

ลักษณะการบันทึกข้อมูลแบบเรียลไทม์

เรียลไทม์ คือส่วนที่สถานีตำรวจส่งข้อมูลมา ในระบบของ Polis ส่วนกลางก็จะดูจากระบบ Polis เอามาไว้ อีกส่วนหนึ่งของสำนักงาน เพื่อวิเคราะห์ คือจะเรียลไทม์อยู่ตลอดเวลา ในอดีต 7 วัน ประมวลผลครั้งหนึ่ง ปัจจุบันนี้เปลี่ยน มาใช้เรียลไทม์ตลอด

การบันทึกข้อมูลแบบเรียลไทม์ คือระบบจะป้อนข้อมูลเข้าระบบภายใน 5 นาที เพราะข้อมูลมันมีอยู่แล้ว ผ่านกระบวนการประเมิน ข้อมูลจะเข้ามาเรื่อยๆ ทุกวันนี้เป็นเรียลไทม์ อย่างไรก็ตามเมื่อทางสถานีตำรวจกด Enter ข้อมูลก็จะโชว์ กำลังปรับปรุงใหม่เปิดเป็นภาคประชาชน เมื่อก่อนข้อมูลตรงนี้จะปิดมากแต่ตอนนี้เป็นข้อมูลเปิด เพื่อให้ประชาชนเผื่อระวัง เพื่อให้สถานีตำรวจแต่ละสถานีตำรวจได้รู้ว่ามีกี่คดี ให้ระวังกันมากขึ้น ประมาณเดือน ตุลาคมจะเปิดให้ภาคประชาชนดูทั้งหมด

การทำงานมีหลายมิติมาก เรียกระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานตำรวจ ซึ่งระบบหลักๆมี 3-4 ระบบ คือ ระบบของอาชญากรรม 5 กลุ่ม ระบบ Today หมายความว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาขามาแล้วต้องรู้ว่าเมื่อวานนี้มีเหตุ อะไรเกิดขึ้นบ้าง อย่างเรื่องยาเสพติด ที่จะทำต่อไปจากนี้คือเรื่องของอุบัติเหตุจราจร จะต้องรู้ว่าเมื่อวานเกิดอุบัติเหตุ อะไรเกิดขึ้น ไม่งั้นจะคุมสถานการณ์ได้ยาก (ดูตัวอย่าง) เมื่อวานนี้เกิดเหตุ 209 คดี ผู้ต้องหา 190 คน จำนวนคดี ทั้งหมดที่จับได้ 144 ณ วันนี้แต่เหตุการณ์เกิดขึ้นเหมือนวาน แต่เมื่อคืนข้อมูลขึ้นมามันจะขึ้นมาเรื่อยๆ เมื่อดูกราฟ เปรียบเทียบทุกวัน สรุปได้ว่าคดีที่เกิดขึ้นวันเสาร์น้อยลง มองทรนออก ให้กำลังตอนไหน จะสามารถเปรียบเทียบได้ว่า กลุ่ม 1 2 3 4 5 มีกี่คดี วันนี้ มี 209 คดี ถ้ากดดูกลุ่มที่ 5 มันก็จะซูมเข้าไปว่าสถานีตำรวจไหนเกิดคดีขึ้นคดีเท่าไร เมื่อคิดจำนวน อย่างเช่น 208 มันก็จะปรากฏเลยว่าจังหวัดไหนเกิดคดีเท่าไร ข้อมูลจะบอกไปถึงสถานีตำรวจเลย ดูได้ว่า 1-5 ของกองบัญชาการไหนเกิดคดี

ข้อสันนิษฐานตัวเลขที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคประชาชน มีหลายอย่างที่มีปัญหาอะไรหรือเปล่า เช่น พนักงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ไปเก็บข้อมูลจะใช้แบบสอบถามเก็บโดยตรง แต่การลงพื้นที่จะเป็นได้ใหม่ ว่าลงในวัน-เวลาทำงาน กลุ่มคนที่ทำงานสำนักงาน เรือสวนไร่นา ก็อาจจะหลุดไป จะเจอแต่กลุ่มคนที่อยู่บ้านทำให้ สถิติมันน้อยลงหรือเปล่า น่าจะมีวิธีการสุ่มตัวอย่างที่ดีกว่านี้ สถิติภาคประชาชนมันน่าจะสูง และมีปัญหาในเรื่องของ แบบสอบถามหลายเรื่อง ก็เลยต้องมาทบทวนกันดูอีกที เพราะของตำรวจจะโดน KPI สถิติคดีการรับแจ้ง แต่พอ KPI คดีต่ำแล้วเวลาของงบประมาณก็ไม่ได้ ก็อาจสามารถเอาสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่เป็นตัวบอกว่ามันสูงไปของ งบประมาณก็ได้ แต่ก็ยังประสบปัญหาอยู่ การเก็บข้อมูลก็อาจจะมึอะไรที่เรายังต้องทบทวน เพราะว่ามันจะมากกว่า ของตำรวจ 200-300 เท่าเป็นอย่างน้อย ตามข้อสันนิษฐาน

❖ 3.5 ประเด็นทบทวนและวิเคราะห์การสำรวจที่ผ่านมา

จากการทบทวนโดยการศึกษาข้อมูลเอกสารและผลงานสำรวจวิจัยที่เคยดำเนินการมาแล้ว การประชุมร่วมกับคณะทำงานศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม และการศึกษาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัยได้มีข้อสรุปเกี่ยวกับการดำเนินงานสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี 2555 (ครั้งที่ผ่านมา) ในประเด็นต่างๆ ได้แก่ เครื่องมือวัด การสุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ประมวลผลและการจัดการฐานข้อมูลดังนี้

➤ เครื่องมือวัดจากการสำรวจที่ผ่านมา

การดำเนินงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้สำรวจจดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีสมาชิกอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 ตุลาคม 2553 ถึง 30 กันยายน 2554) และสัมภาษณ์รายละเอียดเฉพาะสมาชิกในครัวเรือนที่ประสบเหตุ หากขณะไปสัมภาษณ์ไม่พบผู้ประสบเหตุให้สอบถามจากสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในเหตุการณ์ โดยใช้เครื่องมือหรือแบบสำรวจดังนี้

1) แบบสอบถาม 1 (ผนวกข้อคำถาม A25 – A30 ในโครงการ สพค. (สำรวจข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน พ.ศ. 2555) ปฏิบัติงานโดยใช้เครื่อง Pocket PC ใช้บันทึกและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายเขตแดนนับตัวอย่าง ได้แก่ จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีสมาชิกอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 ตุลาคม 2553 ถึง 30 กันยายน 2554) จำนวนผู้ประสบเหตุทั้งสิ้นในครัวเรือน และจำนวนผู้ประสบเหตุในแต่ละประเภท

2) แบบสอญ. 2 (แบบแจกนับ) ใช้สัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลรายละเอียดเฉพาะสมาชิกในครัวเรือน อายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ตามลำดับที่ครัวเรือน (A7) ที่ปรากฏใน สพค.

3) แบบสอญ.3 (แบบคุมยอด) ใช้บันทึกข้อมูลรายละเอียดเฉพาะลำดับที่ครัวเรือน (A7) ที่มีสมาชิกประสบเหตุอาชญากรรม จำนวนผู้ประสบเหตุ ทั้งสิ้นในครัวเรือน และจำนวนผู้ประสบเหตุในแต่ละประเภททั้งที่แจกนับได้/ไม่ได้ รวมทั้งเหตุผลที่แจกนับครัวเรือนไม่ได้ และ/หรือเหตุผลที่ไม่สามารถสัมภาษณ์ผู้ประสบเหตุได้

ซึ่งคณะผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลความคิดเห็นต่อปัญหา ข้อจำกัดของเครื่องมือวัด (แบบสอบถาม) สามารถสรุปสาระสำคัญได้รวม 2 เรื่อง 14 ประเด็น จำแนกตามประเภทข้อจำกัดได้ดังนี้

1. ปริมาณเนื้อหาที่ใช้ในการสอบถาม ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับ ปริมาณเนื้อหาที่มีรวมทั้งสิ้น 6 ความคิดเห็น ประกอบด้วย

1.1 การสำรวจจะต้องดำเนินการสัมภาษณ์แบบสอบถามการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน (สปค.) ก่อน หากพบว่าผู้ถูกกระทำ ก็จะทำให้การสัมภาษณ์ต่อลงในแบบสอบถามการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม ภาคประชาชน (สอญ.2) ซึ่งแบบสอบถามทั้งสองชุดมีข้อคำถามและรายละเอียดจำนวนมาก ทำให้ต้องใช้เวลาในการสัมภาษณ์นาน ส่งผลให้ผู้ตอบสัมภาษณ์เกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากตอบคำถาม จึงตัดบทโดยบอกว่าไม่มีอาชญากรรมเกิดขึ้น

1.2 การจัดแบ่งประเภทของอาชญากรรมทั้ง 4 ประเภทในแบบสอบถามยังไม่ครอบคลุมทั้งหมดของอาชญากรรม

1.3 ควรเพิ่มข้อคำถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลวิธีการใกล้เคียงเชิงบวก ว่ามีกีดกันที่สามารถยอมความกันได้โดยไม่ต้องพึ่งกระบวนการยุติธรรมแบบเดิม และมีกีดกันที่ไม่สามารถใกล้เคียงได้สำเร็จ

1.4 ควรเพิ่มข้อคำถามเกี่ยวกับช่องทางในการแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น สื่อมวลชน เว็บไซต์ต่างๆ เพราะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมต่อไป

1.5 ควรเพิ่มข้อคำถามเกี่ยวกับการทำงานของเจ้าพนักงานอัยการและศาลว่าเป็นอย่างไร

1.6 ควรเพิ่มข้อคำถามเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ทางสังคมและสภาพแวดล้อมหลากหลายของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น คุณภาพความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ความล้มเหลวในการเรียนในโรงเรียน สภาพแวดล้อมสังคมรอบบ้าน โครงสร้างทางสังคมที่ล้มเหลว เช่น การหย่าร้างของพ่อแม่ การมีพ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง การเป็นครอบครัวเดี่ยวที่มีพ่อหรือแม่เท่านั้น การมีพ่อแม่ติดยาเสพติด สภาพความเป็นอยู่ที่ชุมชนเมืองหรือชนบท เป็นต้น เพื่อการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

2. การกำหนดรูปแบบคำถาม การกำหนดรูปแบบคำถามมีความสำคัญต่อความสมบูรณ์ของข้อมูลที่จะได้จากสำรวจ และเกี่ยวข้องโดยตรงกับเทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การเก็บรวบรวมแบบมีการสัมภาษณ์ กับให้ผู้ตอบเป็นผู้อ่านและตอบด้วยตัวเอง เป็นต้น สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบคำถามจากการสำรวจที่ผ่านมาพบว่ามีสาระสำคัญสรุปได้รวม 8 ความคิดเห็น ดังนี้

2.1 ตัวแบบสอบถามไม่มีข้อความที่ชี้แจงถึงที่มา/ประโยชน์ที่ผู้ตอบสัมภาษณ์และสังคมจะได้รับจากการตอบแบบสอบถามชุดนี้ และจะมีการปกปิดข้อมูลสำหรับผู้ตอบสัมภาษณ์อย่างไรบ้าง เพื่อให้ผู้ตอบสัมภาษณ์กล้าที่จะให้ข้อมูลตรงความเป็นจริง

2.2 ตัวแบบสอบถามมีข้อความที่ถามชื่อ-นามสกุลของผู้ตอบสัมภาษณ์ ส่งผลทำให้ผู้ตอบสัมภาษณ์ไม่กล้าตอบคำถามข้ออื่นๆ ตามความเป็นจริง

2.3 แบบสอบถามมีรายละเอียดซับซ้อน มีการข้ามข้อความ จึงทำให้ผู้สัมภาษณ์เกิดความสับสนยากในการสัมภาษณ์

2.4 แบบสอบถามมีหลายตอนหลายประเด็นรวมกันในแบบสอบถามชุดเดียวกัน จึงทำให้ทั้งผู้สัมภาษณ์และผู้ตอบสัมภาษณ์เกิดความสับสน

2.5 ตัวแบบสอบถามควรมีนิยามคำศัพท์ต่างๆ ให้ชัดเจน และให้สอดคล้องอย่างเป็นสากล เช่น “ผู้ถูกกระทำ” เป็นภาษาชาวบ้าน ถ้าเป็นภาษาทางการอย่างศาลใช้คำว่า “จำเลย” หากใช้คำว่า “ผู้เสียหาย” ความหมายจะกว้างกว่าผู้ถูกกระทำ เช่น พ่อแม่เป็นผู้เสียหายเพราะลูกถูกลักพาตัวไป หรือลูกถูกกระทำเพราะยังไม่บรรลุนิติภาวะ

2.6 แบบสอบถาม ไม่มีการอธิบายการพิจารณาประเภทที่ถูกกระทำหากเกิดเหตุการณ์มากกว่า 1 ประเภทในช่วงเวลาเดียวกัน ว่าจะต้องทำการสัมภาษณ์ในประเภทใด (แต่มีการอธิบายในคู่มือปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูล)

2.7 ข้อคำถามที่ให้ผู้ตอบสัมภาษณ์ประมาณตัวเลข เช่น รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าเสียหายในทรัพย์สิน มักจะประสบปัญหาผู้ตอบสัมภาษณ์ประมาณตัวเลขไม่ค่อยได้

2.8 ข้อคำถามบางข้อเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน เช่น “การถูกกระทำทางเพศ” “การถูกกระทำต่อชีวิตและร่างกาย” ทำให้ผู้ตอบสัมภาษณ์ไม่กล้าตอบตามความเป็นจริง

ข้อสังเกตและข้อคิดเห็น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาข้างต้น จำแนกเป็น 2 ทิศทาง ทิศทางแรกให้น้ำหนักกับปริมาณเนื้อหาที่เหมาะสม โดยกลุ่มนี้ตั้งเป็นข้อสังเกตว่าปริมาณคำถามปัจจุบัน ส่งผลกระทบให้ผู้ตอบบางส่วนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากจะตอบ จึงตัดบท หรือให้ข้อมูลที่ไม่เคยประสบเหตุ อย่างไรก็ตามผู้ให้ความเห็นอีกส่วนกลับมองในทางตรงข้ามว่าควรมีการเพิ่มเติมเนื้อหาส่วนต่างๆ ให้มากขึ้น

คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ควรเริ่มต้นจากการหาข้อสรุปเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ หรือขอบเขตของเนื้อหาการสำรวจให้ชัดเจน แล้วจึงนำมาสู่การออกแบบ (design) เครื่องมือวัดว่าภายใต้เนื้อหาตามวัตถุประสงค์ ขอบเขตการสำรวจดังกล่าวนั้น ควรใช้รูปแบบคำถามแบบใดจึงจะทำให้ผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์เข้าใจได้ง่าย ตลอดจนใช้เวลาในการตอบในระดับที่พอเหมาะ อันเป็นการลดผลกระทบปัญหาอคติจากการตอบในแบบต่างๆ เช่นตอบไม่จริง ซึ่งในทางปฏิบัติก่อนจะนำเครื่องมือวัดไปใช้ในการสำรวจจริง คณะผู้วิจัยจะทำการทดสอบเรื่องของเวลา (timing) ทั้งในระดับภาพรวม และทดสอบโดยแบ่งตามส่วนหรือตอนของแบบสอบถาม ซึ่งจะช่วยให้ข้อสรุปที่ชัดเจนว่า ภาพรวมใช้เวลาอย่างน้อยเพียงใด และตอนใดใช้เวลาอย่างน้อยเพียงใด หากจะตัดตอนหรือจะเพิ่มเติมเนื้อหา จะใช้เวลาเพิ่มหรือลดลงเท่าไร

ปัญหาข้อจำกัดเกี่ยวกับรูปแบบคำถามข้างต้น ครอบคลุมประเด็นสำคัญรวม 4 ประเด็น ประเด็นแรกเกี่ยวข้องกับการกระตุ้นการมีส่วนร่วม หรือลดทอนข้อกังวลใจในการให้สัมภาษณ์ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ดังความเห็นที่เกี่ยวข้องกับคำชี้แจงเกี่ยวกับการพิทักษ์สิทธิผู้ตอบ และการขอชื่อ สกุล ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นปัญหาสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการตอบแบบสอบถามกรณีที่ใช้วิธีการสัมภาษณ์ ดังนั้นเพื่อเป็นการลด

ข้อจำกัด ผู้วิจัยอาจมีการปรับรูปแบบโดยการเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับที่มา ประโยชน์รวมถึงการรับประกันเรื่องการพิทักษ์สิทธิของผู้ตอบ (ปกปิดข้อมูล) นอกจากนี้ในกรณีขอชื่อ สกุล อาจปรับรูปแบบเป็นระบบสัญลักษณ์ทดแทนซึ่งน่าจะช่วยแก้ไขปัญหบบางส่วนในการสำรวจลงได้

ประเด็นที่สอง คือการสร้างแบบสอบถามที่มีรูปแบบซับซ้อน อาจส่งผลต่อการสื่อสารระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ดังความคิดเห็นความเข้าใจถึงความเห็นที่ 3 ถึง 6 กรณีดังกล่าว คณะผู้วิจัยคิดว่าเกี่ยวข้องโดยตรงกับการอบรมทำความเข้าใจพนักงานสัมภาษณ์เป็นหลัก เนื่องจากเป็นผู้ทำหน้าที่สื่อสาร

ประเด็นที่สาม คำถามบางประเภทที่ต้องใช้ความคิดในการตอบค่อนข้างมาก ทำให้คิดไม่ออก รู้สึกเหนื่อยหรือเบื่อหน่าย เช่น การประมาณมูลค่าความเสียหาย กรณีดังกล่าวอาจแก้ไขได้ด้วยระบบการเรียงลำดับ คำถามหมายถึง การออกแบบให้ข้อความที่ต้องใช้ความคิดมากๆ อยู่ส่วนปลายหรือท้ายแบบสอบถาม นอกจากนี้กรณีผู้ตอบใช้เวลานาน คิดไม่ออก ผู้วิจัยอาจต้องออกแบบตัวช่วย เช่นตารางประมาณค่าเป็นช่วง หรือประมาณทรัพย์สินเป็นชั้นแล้วช่วยรวมยอด ฯลฯ

ประเด็นที่สี่ รูปแบบคำถามที่มีลักษณะอ่อนไหว เช่น “การถูกรังแกทางเพศ” “การถูกรังแกต่อชีวิตและร่างกาย” ผู้ตอบอาจลำบากใจในการตอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ใช้วิธีสัมภาษณ์ ซึ่งคณะผู้วิจัยให้ความเห็นว่าคำถามประเภทนี้น่าจะถูกจัดวางไว้ในลำดับท้ายๆ ของแบบสอบถาม เพื่อไม่สร้างความรู้สึกอึดอัด ลำบากใจตั้งแต่ช่วงแรกของการสัมภาษณ์ อย่างไรก็ตามการลดทอนปัญหาดังกล่าวนอกจากจะเกี่ยวข้องกับรูปแบบแล้วยังเกี่ยวข้องกับ เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลอีกด้วย เช่นกรณีผู้ตอบเป็นผู้หญิง ปัญหาบางอย่างการใช้พนักงานสัมภาษณ์ผู้หญิงอาจทำให้ได้คำตอบสะดวก และครบถ้วนกว่าเพศชาย

นอกจากประเด็นปัญหา ข้อจำกัดที่กล่าวถึงทั้ง 4 ประการข้างต้นแล้ว คณะผู้วิจัยมีความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเรียงลำดับคำถาม ทั้งนี้คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ควรจัดไว้ในลำดับท้ายของแบบสอบถาม เนื่องจากผู้ตอบบางส่วนอาจรู้สึกว่าการกรูกรักความเป็นส่วนตัวตั้งแต่เริ่มต้นการสัมภาษณ์ ส่งผลให้ได้รับความร่วมมือต่ำกว่าที่ควรจะได้รับ

ข้อจำกัดอีกประการที่คณะผู้วิจัยให้ความสำคัญคือ ปัญหามาตรฐานที่แตกต่างกันของพนักงานสัมภาษณ์ ส่งผลให้ความสามารถในการสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจคำถามของพนักงานสัมภาษณ์แต่ละคนไม่เท่ากัน กรณีดังกล่าวคณะผู้วิจัยเห็นว่าในคำถาม ประเด็นสำคัญควรมีการจัดทำสื่อประกอบการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นการช่วยลดภาระของผู้สัมภาษณ์ อีกทั้งยังช่วยให้สามารถสื่อสารกับผู้ตอบในระดับที่ใกล้เคียงกัน แม้จะเป็นการสัมภาษณ์โดยผู้สัมภาษณ์คนละคนกัน เช่น คำนิยามอาชญากรรมแต่ละประเภท เป็นต้น

เนื่องจากได้มีการศึกษาทบทวน จัดทำ และพัฒนาเครื่องมือวัดในกระบวนการต่าง ๆ หลายขั้นตอน และมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเครื่องมือในการสำรวจวิจัยหลายครั้ง คณะผู้วิจัยจึงได้นำเสนอรายงานกระบวนการพัฒนาเครื่องมือวัดโดยละเอียดในบทถัดไป

➤ การสุ่มตัวอย่างจากการสำรวจที่ผ่านมา

รูปแบบวิธีการสุ่มตัวอย่าง (sampling) จากการสำรวจที่ผ่านมาใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified cluster Sampling โดยกำหนดให้เขตแดนนับ (Enumeration Area : EA) เป็น cluster และสมาชิกที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในครัวเรือนส่วนบุคคลเป็นหน่วยตัวอย่าง กรุงเทพมหานครและจังหวัด เป็นสตราตัม ซึ่งมีทั้งสิ้น 77 สตราตัม โดยที่แต่

ละสตราตัม (ยกเว้น กทม.) ได้แบ่งออกเป็น 2 สตราตัม คือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ในแต่ละสตราตัมย่อย ได้ทำการสุ่ม EA โดยให้ความน่าจะเป็นที่แต่ละ EA จะถูกสุ่มเป็นปฏิภาคกับจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้นใน EA นั้น ๆ จำนวนตัวอย่าง 5,970 EA จากทั้งสิ้น 127,460 EA ในแต่ละ EA ตัวอย่าง ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีสมาชิกอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และทำการสัมภาษณ์รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลอาชญากรรมจากผู้ที่ประสบเหตุอาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 ตุลาคม 2553-30 กันยายน 2554)

จุดเด่นหรือข้อดีของการสุ่มตัวอย่างในวิธีการดังกล่าวคือ มีการอบประชากร (EA) ที่ชัดเจน และจำนวนชั้นของการสุ่มตัวอย่างมีเพียงชั้นเดียว

ส่วนปัญหาข้อจำกัดสำคัญอยู่ที่การสุ่มเลือก EA (cluster) ในแต่ละชั้นภูมิ (stratum) จะอยู่ภายใต้สมมติฐานที่ว่าแต่ละ cluster ควรมีความคล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงต้องพิจารณาปัญหาการเกิดอาชญากรรมของพื้นที่ (EA) ว่ามีลักษณะเช่นไร เป็นแบบกระจายตัว หรือเฉพาะพื้นที่ ถ้าเป็นในกรณีหลังแล้วพื้นที่นั้นเป็น cluster ก็อาจทำให้เกิดปัญหาความไม่ครอบคลุมในการสุ่มเลือก cluster ได้ นั่นคือ การสุ่ม cluster จำนวนหนึ่งขึ้นมาเป็นตัวอย่างจะต้องเป็นตัวแทนของ cluster ที่ไม่ถูกสุ่มขึ้นมาได้

พื้นที่กรุงเทพฯ มีการแบ่ง stratum ย่อยหรือไม่ ซึ่งถ้าไม่แบ่งอาจทำให้เกิดปัญหา หากปัญหาอาชญากรรมมีความแตกต่างกันตามพื้นที่ชั้นใน กลาง และนอก

การจัดแบ่งชั้นภูมิไม่ได้คำนึงถึงระดับความหนาแน่นของการเกิดปัญหาอาชญากรรมของพื้นที่

การกำหนดระยะเวลาของผู้ถูกสัมภาษณ์ที่ประสบอุบัติเหตุอาชญากรรม ควรศึกษาดูว่าในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มีความเหมาะสมหรือไม่ เนื่องจากอาจเกิดปัญหาไม่มีข้อมูลของหน่วยตัวอย่างนั้นเลย (unit non-response) อย่างไรก็ตามก็ต้องพิจารณาด้วยว่าการปรับเปลี่ยนช่วงเวลาจะมีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์การวิจัยหรือไม่

ข้อสังเกตและข้อคิดเห็น

จากการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นต่อปัญหา สถิติและการสุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ 1) มีข้อสงสัยว่าจำนวนตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างจะเป็นตัวแทนประชากรอย่างแท้จริงหรือไม่ 2) การสุ่มตัวอย่างจะมีการกระจายครอบคลุมลักษณะประชากรหรือไม่ 3) กลุ่มตัวอย่างอาจจะไม่ครอบคลุมลักษณะของผู้ประสบเหตุบางกลุ่ม เช่น กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในที่เฉพาะที่เข้าถึงได้ยาก ชาวต่างชาติที่เป็นผู้ถูกกระทำในประเทศไทย เป็นต้น

ปัญหาเกี่ยวกับสถิติและการสุ่มตัวอย่าง ครอบคลุมประเด็นสำคัญรวม 3 ประเด็น ประเด็นแรกเกี่ยวข้องกับ การกำหนดขนาดตัวอย่าง คณะผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการกำหนดขนาดตัวอย่างให้เหมาะสม โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาจะต้องมีความเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ซึ่งการกำหนดขนาดตัวอย่างนั้นจะต้องทราบขนาดของประชากรที่ศึกษาว่ามีขอบเขตเพียงใดมีจำนวนเท่าไร ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้หรือระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มตัวอย่างเท่าไร

ประเด็นที่สองเกี่ยวข้องกับการสุ่มตัวอย่าง คณะผู้วิจัยเห็นว่าควรเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างให้เหมาะสม เครื่องครัดตามระเบียบวิธีวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลมีคุณสมบัติที่ดี มีความถูกต้อง แม่นยำ ทันเวลา ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล กระต๊อรัดเข้าใจง่าย และมีความครบถ้วนสมบูรณ์

ประเด็นที่สาม คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ควรหาข้อสรุปเพื่อกำหนดกรอบประชากรที่จะศึกษาการสำรวจให้ชัดเจนว่าจะครอบคลุมรวมถึงชาวต่างชาติที่ตกเป็นผู้ถูกกระทำในประเทศไทยด้วยหรือไม่ แล้วจึงนำมาสู่การสุ่มตัวอย่างและการออกแบบเครื่องมือวัดภายใต้เนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการสำรวจดังกล่าว

➤ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจที่ผ่านมา

รูปแบบวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (data collecting) ที่ผ่านมา โดยใช้แบบสำรวจ สอญ.1 และ สอญ.2 เก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมกับโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน พ.ศ. 2555 โดยวิธีการส่งพนักงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติออกไปทำการจัดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับครัวเรือนในพื้นที่ที่ตกเป็นตัวอย่าง และสัมภาษณ์รายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีสมาชิกอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบปีที่ผ่านมา (1 ตุลาคม 2553 – 30 กันยายน 2554) หากขณะไปสัมภาษณ์ไม่พบผู้ประสบเหตุอาชญากรรมให้สอบถามจากสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในเหตุการณ์ ในกรณีขณะไปสัมภาษณ์ไม่พบสมาชิกในครัวเรือนจะเข้ามาเก็บข้อมูลซ้ำในภายหลัง หากเข้ามาเก็บข้อมูลซ้ำ 3 ครั้งยังไม่พบสมาชิกในครัวเรือนจะมีใบนัดหมายไว้ หรือบางที่จะมาตามเก็บข้อมูลจากครัวเรือนที่อยู่ใกล้เคียง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบสอญ. 1 (ผนวกข้อคำถาม A25 – A30 ในโครงการสพค. (สำรวจข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือนพ.ศ. 2555) ปฏิบัติงานโดยใช้เครื่อง Pocket PC) ใช้บันทึกและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายเขตแดนนับตัวอย่าง ได้แก่ จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีสมาชิกอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 ตุลาคม 2553 ถึง 30 กันยายน 2554) จำนวนผู้ประสบเหตุทั้งสิ้นในครัวเรือน และจำนวนผู้ประสบเหตุฯในแต่ละประเภท 2) แบบสอญ. 2 (แบบแจงนับ) ใช้สัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลรายละเอียดเฉพาะสมาชิกในครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ตามลำดับที่ครัวเรือน (A7) ที่ปรากฏในสพค. 3) แบบสอญ.3 (แบบคุมยอด) ใช้บันทึกข้อมูลรายละเอียดเฉพาะลำดับที่ครัวเรือน (A7) ที่มีสมาชิกประสบเหตุอาชญากรรม จำนวนผู้ประสบเหตุฯ ทั้งสิ้นในครัวเรือน และจำนวนผู้ประสบเหตุฯในแต่ละประเภททั้งที่แจงนับได้/ไม่ได้ รวมทั้งเหตุผลที่แจงนับครัวเรือนไม่ได้ และ/หรือเหตุผลที่ไม่สามารถสัมภาษณ์ผู้ประสบเหตุฯได้ และ 4) ซองบรรจุแบบ ใช้บรรจุแบบ สอญ.2 และ แบบ สอญ.3 ที่บันทึกข้อมูล และได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเรียบร้อยแล้ว เพื่อจัดส่งแบบเข้ามาประมวลผลที่ สำนักสถิติสาธารณสุข (สธม.)

ในการจัดบันทึกแบบสำรวจ สอญ.1 ใช้บันทึกในเครื่อง Pocket PC ส่วนแบบสำรวจ สอญ.2 จัดบันทึกในแบบสอบถาม

บุคลากรในการทำงานภาคสนามคือพนักงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ จะต้องผ่านการอบรมให้ความรู้ในเรื่องของรายละเอียดโครงการและแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจ พนักงานสัมภาษณ์ 1 คน จะรับผิดชอบพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉลี่ยคนละ 2 พื้นที่ปฏิบัติงาน (EA) โดย 1 EA มีจำนวนประมาณ 150 ครัวเรือน โดยค่าตอบแทนพนักงานสัมภาษณ์เป็นแบบเหมาจ่ายต่อพื้นที่ปฏิบัติงาน (EA)

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ไม่มีเงินค่าตอบแทนหรือของชำร่วยตอบแทนผู้ที่เสียสละเวลาตอบสัมภาษณ์

ช่วงเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการพร้อมกันทุกจังหวัดทั่วประเทศ ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2554 – 31 ธันวาคม 2554 โดยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะในช่วงวันและเวลาราชการ

ข้อดีของการวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการสำรวจที่ผ่านมา มีดังนี้

- 1) พนักงานเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติซึ่งมีทักษะความชำนาญในการเก็บรวบรวมข้อมูล และคุ้นเคยกับสภาพพื้นที่ ทำให้ได้ข้อมูลที่ได้มีความถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
- 2) แบบสำรวจ สอญ.1 และ สอญ.2 ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมกับโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน พ.ศ. 2555 ทำให้ประหยัดเวลา กำลังคน และค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนปัญหาข้อจำกัดที่พบและมีโอกาสเป็นไปได้มีดังนี้

- 1) กลุ่มตัวอย่างบางคนไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
- 2) ไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียม/อพาร์ทเมนต์/หมู่บ้านจัดสรร ที่มีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวด
- 3) ผู้ที่ตอบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นผู้อื่นที่ตอบแทนผู้ถูกกระทำ มีส่วนน้อยที่ผู้ถูกกระทำตอบสัมภาษณ์เอง จึงมีโอกาที่อาจทำให้ได้ข้อมูลบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงก็เป็นได้
- 4) ผู้ที่ตอบสัมภาษณ์บางคนเห็นว่าสิ่งที่ถูกกระทำบางเหตุการณ์เป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่ตั้งใจเอาความจึงไม่นับเป็นปัญหาอาชญากรรมที่จะนำมาตอบการสัมภาษณ์
- 5) เครื่อง Pocket PC ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีคุณภาพต่ำ (หน้าจอเล็ก มีแสงสะท้อนทำให้มองเห็นไม่ชัด แบตเตอรี่หมดเร็ว)
- 6) ไม่มีของขำช่วยตอบแทนผู้ที่เสียสละเวลาตอบสัมภาษณ์ ซึ่งอาจมีผลต่อแรงจูงใจในการให้ความร่วมมือ และความตั้งใจที่จะให้ข้อมูล
- 7) ค่าตอบแทนผู้สัมภาษณ์เป็นแบบเหมาจ่ายต่อพื้นที่ปฏิบัติงาน (EA) ซึ่งอาจมีผลทำให้ขาดแรงกระตุ้นที่จะบันทึกข้อมูลในกรณีที่มีการพบเห็นข้อมูลอาชญากรรมจำนวนมาก และอาจมีผลต่อคุณภาพของงานถ้าหากว่าในพื้นที่ที่รับผิดชอบนั้นมีปริมาณปัญหาอาชญากรรมมาก
- 8) ค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูลค่อนข้างสูง เนื่องจากต้องเดินทางไกลและต้องลงพื้นที่เดิมเพื่อเก็บข้อมูลซ้ำหลายรอบ
- 9) พนักงานสัมภาษณ์เป็นเจ้าของหน้าที่ของสำนักงานสถิติซึ่งลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะในวันและเวลาราชการ อาจทำให้มีอุปสรรคในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างที่ไม่อยู่บ้านพักอาศัยในช่วงระหว่างการเก็บข้อมูล
- 10) ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลภาคสนามเป็นช่วงฤดูทำนา และบางพื้นที่ประสบปัญหาอุทกภัย ทำให้ยากแก่การติดตามกลุ่มตัวอย่าง
- 11) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2555 ลดลงเหลือ 3 เดือน จากเดิมที่เคยใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 12 เดือน ทำให้ต้องเร่งดำเนินการโครงการ

ข้อสังเกต/ข้อคิดเห็นและเสนอแนะผลการดำเนินงานเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) การกระตุ้นการมีส่วนร่วมในการให้สัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์ควรจะต้องสร้างมนุษยสัมพันธ์โดยการพูดคุยทักทายสร้างความสนิทสนมกับกลุ่มตัวอย่างก่อนการสัมภาษณ์ มีการแนะนำตัว อธิบายเกี่ยวกับที่มา ประโยชน์ รวมถึงการรับประกันเรื่องการพิทักษ์สิทธิของผู้ตอบ (ปกปิดข้อมูล) ซึ่งน่าจะช่วยลดทอนปัญหาการปฏิเสธไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามได้
- 2) การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างบางคนพักอาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียม/อพาร์ทเมนต์/หมู่บ้านจัดสรร ที่มีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวด ทำให้ยากแก่การเข้าถึงเพื่อทำการขอสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ควรมีการดำเนินการติดต่อประสานงานล่วงหน้าเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในพื้นที่ดังกล่าว
- 3) ประเด็นที่ผู้ตอบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นผู้อื่นที่ตอบแทนผู้ถูกกระทำ มีส่วนน้อยที่ผู้ถูกกระทำตอบสัมภาษณ์เอง จึงทำให้ได้ข้อมูลที่อาจจะคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงได้ กรณีดังกล่าวอาจแก้ไขโดยการวางแผนวันเวลาในการลงพื้นที่ให้เหมาะสม เช่น ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ หรือในช่วงเย็นเวลาหลังเลิกงาน นอกจากนี้ อาจจะต้องมีการลงพื้นที่เก็บข้อมูลซ้ำ เพื่อที่จะได้มีโอกาสพบเจอและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมากขึ้น

4) การตีความของผู้ที่ตอบสัมภาษณ์ ในการสัมภาษณ์ผู้ตอบสัมภาษณ์บางคนเห็นว่าสิ่งที่ถูกกระทำ บางเหตุการณ์เป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่ตั้งใจเอาความ จึงไม่นำมาตอบสัมภาษณ์ ซึ่งข้อมูลที่ได้รับไม่ตรงกับความเป็นจริง จึงจำเป็นต้องอบรมทำความเข้าใจพนักงานสัมภาษณ์ซึ่งจะต้องมีหน้าที่ในการอธิบายชี้แจงรายละเอียดแก่ผู้ตอบ สัมภาษณ์เพื่อให้ตีความของข้อคำถามได้ถูกต้อง

5) ควรอำนวยความสะดวกแก่พนักงานสัมภาษณ์ในการลงพื้นที่สำรวจ เพื่อให้สามารถเก็บรวบรวม ข้อมูลได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

6) แบบสำรวจ สอด.1 และ สอด.2 ควรมีการออกแบบข้อคำถามใช้กระชับชัดเจน และลดจำนวน ข้อคำถามให้น้อยลง เพื่อลดระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ทำให้ผู้ตอบสัมภาษณ์ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายที่จะตอบ สัมภาษณ์ รวมทั้งไม่ควรเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแนบไปพร้อมกับโครงการอื่นๆ

7) ในการสัมภาษณ์ใช้เวลาค่อนข้างนาน อาจมีการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายในส่วนของการตอบแทน กลุ่มตัวอย่างที่เสียสละเวลาตอบสัมภาษณ์ แต่ทั้งนี้จะต้องพิจารณาด้วยว่าของตอบแทนที่มอบให้จะไม่เป็นสิ่งจูงใจ กระตุ้นให้ตัวอย่างตอบสัมภาษณ์หวังเพียงแต่อยากได้ของตอบแทน โดย ตอบข้อมูลผิดจากความเป็นจริง หรือตอบ เพื่อเอาใจ

8) ค่าตอบแทนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในโครงการนี้จ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้สัมภาษณ์เป็นแบบเหมา จ่ายต่อพื้นที่ปฏิบัติงาน (EA) ซึ่งการจ่ายค่าตอบแทนพนักงานสัมภาษณ์ในรูปแบบดังกล่าวอาจส่งผลให้ผู้สัมภาษณ์ไม่มี แรงจูงใจในการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีคุณภาพ ถูกต้อง และครบถ้วนสมบูรณ์ เนื่องจากในการลงพื้นที่แต่ละครั้ง ผู้สัมภาษณ์จะต้องบริหารจัดการเองเพื่อให้ใช้เวลาและค่าใช้จ่ายอย่างประหยัดที่สุด

9) ควรมีการวางแผนช่วงวันเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เหมาะสม โดยหลีกเลี่ยงการเก็บข้อมูล ในช่วงที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรและต้องออกไปทำไร่ทำนาอยู่ที่พักอาศัย นอกจากนี้ยังประสบปัญหาในเรื่อง ของฝนตก น้ำท่วม ทำให้ไม่สะดวกในการเดินทางลงพื้นที่สำรวจ และลำบากในการเดินเก็บข้อมูลตามครัวเรือนต่างๆ

10) พนักงานสัมภาษณ์เป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติซึ่งทำการลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลในวันและ เวลาราชการเท่านั้น ทำให้ไม่ค่อยพบกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงวัยเรียนและวัยทำงานที่ไม่อยู่ในที่พักอาศัยในวัน และเวลาดังกล่าว อาจแก้ไขโดยการวางแผนวันเวลาในการลงพื้นที่ให้เหมาะสม เช่น มีการลงพื้นที่เก็บข้อมูลซ่อม ในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ หรือในช่วงเย็นเวลาหลังเลิกงาน เป็นต้น

11) ควรขยายระยะเวลาในการดำเนินโครงการวิจัยในอนาคต เพื่อให้เพียงพอต่อการทำงาน เนื่องจาก ในการดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2555 ที่ผ่านมา มีระยะเวลาในการดำเนิน โครงการวิจัย 3 เดือน คณะทำงานมีความเห็นว่าระยะเวลาดังกล่าวไม่เพียงพอ ทำให้ต้องเร่งดำเนินงานกระชั้นชิดเกินไป

➤ การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ประมวลผล

ในการดำเนินงานใช้ฐานข้อมูลประชากร และฐานข้อมูลแผนที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนที่ในระบบ เขตแดนนับ (Enumeration Area : EA) ซึ่งเป็นฐานข้อมูลสำหรับนำมาใช้ประกอบการสุ่มตัวอย่างแบบกรอบพื้นที่ (cluster) ฐานข้อมูลประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นสมาชิกที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในครัวเรือนส่วนบุคคลเป็นหน่วย ตัวอย่าง กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด กรอบประชากรในการศึกษาครอบคลุมครัวเรือนและสมาชิกครัวเรือนที่มี ชื่อในทะเบียนบ้านและไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ฐานข้อมูลแบ่งชั้นภูมิ(stratum)ตามจังหวัด ซึ่งมีทั้งสิ้น 77 สตราตัม โดยที่แต่ละสตราตัม (ยกเว้น กทม.) ได้แบ่งออกเป็น 2 สตราตัม คือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ในแต่ละ

สตราตีมย่อย มีกรอบฐานข้อมูลแผนที่แบบ EA ฐานข้อมูลที่ใช้ในการสุ่มครั้งนี้มีทั้งสิ้น 127,460 EA ทั่วประเทศ ถูกสุ่มจำนวนตัวอย่างมา 5,970 EA

การจัดการข้อมูลภาคสนามใช้แบบสำรวจหลัก 2 แบบคือ แบบสำรวจ สอญ.1 ใช้บันทึกในเครื่อง Pocket PC ส่วนแบบสำรวจ สอญ.2 จัดบันทึกในแบบสอบถาม

การบันทึกแบบสำรวจข้อมูล ได้มีหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้คือ 1) บันทึกแบบด้วยดินสอดำ 2) เขียนข้อความหรือตัวเลขให้ชัดเจน อ่านออก อ่านง่าย 3) สดมภ์ที่เข้าข่าย เมื่อถามแล้วไม่มีข้อมูล ให้ (-) ในสดมภ์นั้น 4) สดมภ์ใดหรือข้อคำถามใดไม่เข้าข่ายที่จะต้องถาม ให้ปล่อยว่างไว้

ในการส่งแบบ สอญ. 2 และสอญ.3 เมื่อปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแล้วให้ทยอยส่งแบบ สอญ.2 และสอญ. 3 ถึงกลุ่มสถิติเพื่อการบริหารงานภาครัฐ 2 (สธม.) โดยก่อนส่งแบบสอบถาม ให้มีการปฏิบัติดังนี้ 1) แบบสอญ. 3 ของแต่ละเขตแจกจ่ายตัวอย่าง ให้เรียงลำดับตามแผนที่.....ในจำนวน....แผ่น จนครบทุกแผ่นของชุมชนอาคารตัวอย่างนั้น แล้วบรรจุแบบสอญ.3 ในซองบรรจุแบบ 2) แบบสอญ. 2 ของชุมชนอาคารตัวอย่าง ให้เรียงลำดับที่ครัวเรือน หากครัวเรือนใดมีสมาชิกที่ถูกกระทำมากกว่า 1 คน ให้เรียงแบบลำดับที่ของสมาชิกที่ถูกกระทำของครัวเรือนนั้น และถ้าสมาชิกครัวเรือนนั้นและถ้าสมาชิกครัวเรือนลำดับที่นั้น ถูกกระทำมากกว่า 1 ประเภท ก็ให้เรียงตามลำดับประเภท 1,2,3,4 ก่อน และมีแบบ สอญ. 2 ทั้งหมดเข้าด้วยกัน แล้วบรรจุลงในซองบรรจุแบบต่อจากแบบ สอญ.3 และ 3) กรณีไม่สามารถใส่แบบ สอญ. 2 ของชุมชนอาคารตัวอย่างนั้นลงในซองบรรจุแบบเพียงซองเดียวได้ ขอให้ใส่แบบ สอญ.2 ที่เหลือในซองที่ 2, 3,..... จนครบทุกแบบของชุมชนอาคารตัวอย่างนั้น (แบบสอญ.1 ให้บรรจุไว้ในซองที่ 1 เท่านั้น)

ขั้นตอนการประมวลผลข้อมูล มีการทำการบรรณาธิกร ลงรหัส และบันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรม CSPro ที่สำนักงานสถิติจังหวัด สำหรับการตรวจสอบข้อมูล และการประมวลผลข้อมูลที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร

การนำเสนอผลข้อมูลมีการเสนอระดับประเทศ และตามลักษณะภาคของพระธรรมนูญศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม 10 ภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาค 1 ภาค 2 ภาค 3 ภาค 4 ภาค 5 ภาค 6 ภาค 7 ภาค 8 และภาค 9 จำแนกตามเขตการปกครองของกรมการปกครอง คือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ส่วนกรุงเทพมหานครจำแนกตามเขตการปกครอง ในรูปของจำนวนและร้อยละ

ปัญหาที่พบในการประมวลผลข้อมูล จากการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นต่อปัญหาการประมวลผลข้อมูล สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ 1) ปัญหาในการคีย์ข้อมูลโปรแกรมบันทึกข้อมูล CSPro ที่บางสดมภ์ต้องข้ามแต่โปรแกรมไม่กระโดดข้าม 2) ในข้อคำถามประเด็น “อื่นๆ” ในหลายๆ ตัวแปรมีความถี่และค่าร้อยละค่อนข้างสูง การวิเคราะห์ข้อมูลจึงไม่สามารถคลี่รายละเอียดเหล่านี้ออกมาให้เห็นได้

ปัญหาการนำเสนอผลข้อมูล การนำเสนอผลการวิจัย/การจัดวางรูปแบบตารางแสดงผลยังไม่ดึงดูดใจ

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะการจัดทำโปรแกรมบันทึกข้อมูลควรมีการทดสอบโปรแกรมก่อนอีกครั้งเพื่อที่จะได้รับรู้ปัญหาและได้รับการแก้ไขปรับปรุงก่อนจะมีการบันทึกข้อมูลจริง การออกแบบจัดวางผลการวิจัยในรูปแบบเล่มรายงานยังไม่ดึงดูดใจ จึงควรมีการออกแบบการนำเสนอทั้งในรูปแบบของตาราง กราฟ รูปภาพให้เป็นที่น่าสนใจ นอกจากนี้ควรมีการเลือกวิเคราะห์ข้อมูลดึงเอาประเด็นเด่นๆ ที่ได้จากการวิจัยมาเป็นจุดดึงดูดของรายงาน

บทที่ 4

การพัฒนาเครื่องมือวัด

กระบวนการพัฒนาเครื่องมือวัด (Measurement) หรือแบบสอบถามในการเก็บข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดย 1) การศึกษาทบทวนร่วมกับคณะทำงานศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม 2) การศึกษาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง 3) การศึกษาเชิงคุณภาพจากกลุ่มตัวอย่าง ประชาชน

➤ แบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจปี 2555

จากการที่ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ร่วมกับ สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม ภาคประชาชน พ.ศ. 2555 (อาชญากรรมที่เกิดระหว่างเดือนตุลาคม 2553 - กันยายน 2554) จากกลุ่มประชาชน อายุ 15 ปีขึ้นไป โดยมีแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล 2 ชุดคือ 1) แบบสอบถามข้อมูลอาชญากรรมจากครัวเรือน ส่วนบุคคล (แบบสอญ.1) 2) แบบสอบถามผู้ประสบเหตุอาชญากรรม (แบบสอญ.2) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลอาชญากรรมจากครัวเรือนส่วนบุคคล (แบบสอญ.1) เป็นแบบบันทึกข้อมูลอยู่ใน เครื่องคอมพิวเตอร์ Pocket PC ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ
2. แบบสอบถามผู้ประสบเหตุอาชญากรรม (แบบสอญ.2)

➤ 4.1 ข้อสังเกตและข้อคิดเห็นต่อแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจปี พ.ศ. 2555

1. ข้อสังเกตและข้อคิดเห็นต่อแบบสอบถามข้อมูลอาชญากรรมจากครัวเรือนส่วนบุคคล (แบบสอญ.1) แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบการนับจดข้อมูลบุคคลในครัวเรือน ร่วมกับการสำรวจข้อมูลพื้นฐานครัวเรือน (สพค.) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติในประเด็นต่าง ๆ โดยมีข้อคำถามการบันทึกข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนเป็นส่วนหนึ่งในคำถามชุดนี้ ประเด็นคำถามเริ่มจากการสอบถามคัดกรองว่า “ครัวเรือนนี้มีสมาชิกครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปประสบเหตุอาชญากรรมต่อไปนี้หรือไม่” ซึ่งจะให้กลุ่มตัวอย่างระบุว่า “มี” หรือ “ไม่มี” ผู้ประสบเหตุ และระบุจำนวนผู้ประสบเหตุ จากนั้นจึงทำการแจกแจงว่ามีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ จำนวนกี่คน ได้แก่ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสารส่วนตัว ซึ่งเป็นการสอบถามการประสบเหตุที่มีตัวแทนครัวเรือนเป็นผู้ให้ข้อมูลแทนสมาชิกในครัวเรือน และมีการระบุประเภทอาชญากรรมแบบกว้างๆ 4 ประเภท ไม่ได้มีการแจกแจงรายละเอียดของชนิดอาชญากรรมให้เห็นชัดเจน ผู้ตอบจึงอาจจะขาดความเข้าใจเพียงพอเกี่ยวกับลักษณะปัญหาและรายละเอียดของปัญหาอาชญากรรมแต่ละประเภท และอาจทำให้ไม่สามารถให้ข้อมูลครอบคลุมตามจำนวนประสบการณ์ถูกกระทำจากเหตุอาชญากรรมได้ครบถ้วน จึงมีโอกาสที่จะทำให้ข้อมูลตกหล่นขาดหายไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงได้

2. ข้อสังเกตและข้อคิดเห็นต่อแบบสอบถามผู้ประสบเหตุอาชญากรรม (แบบสอญ.2)

จากการพิจารณาแบบสอบถามผู้ประสบเหตุอาชญากรรม (แบบสอญ.2) ในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2555 นั้นได้มีการทบทวนปัญหาข้อจำกัดและตั้งเป็นข้อสังเกตได้ดังต่อไปนี้

ข้อสังเกต/ข้อคิดเห็น ของผู้วิจัยต่อแบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2555 (สอญ.2)

ข้อคำถาม	ข้อสังเกต/ข้อคิดเห็น
หน้าแรก	<ul style="list-style-type: none"> - ควรมีข้อความเกริ่นนำที่ชี้แจงถึงที่มา /ประโยชน์ที่ผู้ตอบและสังคมจะได้รับจากการตอบแบบสอบถามชุดนี้ และจะมีการปกปิดข้อมูลผู้ตอบอย่างไรบ้างเพื่อที่ผู้ตอบกล้าที่จะตอบมากขึ้น - คำชี้แจง “ผู้ถูกระทำ” ในแบบ สอญ.2 มีบางส่วนที่แตกต่างกับแบบ สอญ.1 โดยคำชี้แจงในแบบ สอญ.2 ไม่ได้ระบุถึงในกรณีที่ผู้ตอบประสบเหตุมากกว่า 1 ประเภทที่เกิดต่อเนื่องกัน ให้ผู้ตอบเลือกตอบประเภทที่คิดว่ารุนแรงที่สุดเพียงประเภทเดียวหรือไม่ และในกรณีที่มีผู้อื่นในครัวเรือนอยู่ร่วมเหตุการณ์ด้วยให้เลือกสมาชิกเพียง 1 คน เป็นตัวแทนในการตอบใช่หรือไม่ - ห้วงเวลาที่ถูกระทำในรอบ 1 ปี (1 ต.ค. 2553 ถึง 30 ก.ย. 2554) ผู้ตอบอาจจำห้วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ไม่ชัดเจน เป็นไปได้หรือไม่ที่จะปรับเปลี่ยนห้วงเวลาจากปีงบประมาณ เป็นปีปฏิทิน
ข้อ 5 เขตการปกครอง	- อาจต้องแบ่งตัวเลือกเป็น 3 ข้อ ได้แก่ (1) เขตเทศบาลตำบล (2) เขตเทศบาลเมือง/นคร (3) นอกเขตเทศบาล เนื่องจากเขตเทศบาลตำบล และเขตเทศบาลเมือง/นคร มีความแตกต่างกัน
ข้อ ก. ชื่อผู้ถูกระทำ	- มีความจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องถามชื่อผู้ถูกระทำ (หากมีความจำเป็นควรนำไปถามตอนท้ายแบบสำรวจ)
ข้อ ข. ประเภทที่ท่านถูกระทำ	- อาจนำข้อความ “ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 ตุลาคม 2553 ถึง 30 กันยายน 2554)” ใส่ลงไปข้อคำถาม เพื่อเป็นการเน้นย้ำให้ผู้ตอบได้ทราบว่าเป็นห้วงเวลานี้
ตอนที่ 1 1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ถูกระทำ ข้อ 3. สัญชาติ ข้อ 4. เชื้อชาติ ข้อ 5. ศาสนา ข้อ 10. การถือครองกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย	- มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์จำแนกหรือไม่ ถ้าไม่มีความจำเป็นควรตัดข้อคำถามทิ้ง
ข้อ 6. การศึกษาสูงสุด	- แก้ไขข้อคำถามเป็น “การศึกษาที่สำเร็จมาขั้นสูงสุด”
ข้อ 7. อาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวเลือก 7) แก้ไขเป็น “แม่บ้าน/พ่อบ้าน” - เพิ่มตัวเลือก “ว่างงาน”

ข้อคำถาม	ข้อสังเกต/ข้อคิดเห็น
ข้อ 8. สถานภาพสมรส	- แก้วไขตัวเลือกเป็น “สมรส และอยู่ด้วยกัน” “สมรสและแยกกันอยู่” “สมรสและแยกกันอยู่ด้วยเหตุจำเป็นทางอาชีพ”
ข้อ 9. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	- รวมถึงรายรับที่ได้จากบุคคลอื่นด้วยหรือไม่ เช่น พ่อแม่ให้เงิน บุตรหลานให้เงิน - เพิ่มตัวเลือก “ไม่มีรายได้”
ข้อ 11. ความสัมพันธ์กับหัวหน้าครัวเรือน	- ตัวเลือก 4) พ่อแม่ รวมถึง พ่อแม่ของสามี พ่อแม่ของภรรยาหรือไม่ - ตัวเลือก 3) แก้วไขเป็น “บุตร หลาน” - ตัวเลือก 5) แก้วไขเป็น “ญาติ (เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา)” - ตัวเลือก 6) แก้วไขเป็น “ผู้อาศัยที่ไม่ใช่ญาติ”
1.2 ลักษณะทั่วไปของที่อยู่อาศัยของผู้ถูกระทำ ข้อ 1. ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย ข้อ 4. การประกอบธุรกิจใดๆ ในที่พักอาศัย ข้อ 6. ข้อมูลการย้ายที่อยู่	- เพิ่มตัวเลือก “เขตท่องเที่ยว” “เขตหน่วยงานราชการ” - แก้วไขตัวเลือกเป็น “สามารถมองเห็นหรือบ่งบอกว่ามีกิจกรรมประกอบธุรกิจได้ชัดเจน” “ไม่สามารถมองเห็นหรือบ่งบอกว่ามีกิจกรรมประกอบธุรกิจได้ชัดเจน” - ประเภทธุรกิจ ควรออกแบบข้อคำถามโดยมีตัวเลือกให้เพื่ออำนวยความสะดวกตอบ - มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์จำแนกหรือไม่ ถ้าไม่มีความจำเป็นควรตัดข้อคำถามทิ้ง
ตอนที่ 2 ทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว ข้อ 1. ลักษณะการถูกระทำ	- ตัวเลือก 3) “ยานพาหนะ” มีความหมายครอบคลุมรวมทั้งเรือ จักรยาน ซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในคำนิยามศัพท์ของการสำรวจในครั้งนี้ เพื่อป้องกันความสับสนควรแก้ไขตัวเลือกเป็น “รถยนต์/รถจักรยานยนต์” “สิ่งของ” ที่อยู่ในยานพาหนะ นิยามครอบคลุมรวมทั้งกระเป๋า โทรศัพท์มือถือ นาฬิกา หรือของมีค่าที่วางอยู่ในยานพาหนะด้วยหรือไม่ ถ้าไม่รวมแก้ไขตัวเลือกเป็น “ชิ้นส่วนอุปกรณ์ระดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง” - แก้ไขการเรียงลำดับตัวเลือก โดยนำตัวเลือก 3) มาไว้ก่อนหน้าตัวเลือก 1)
ตอนที่ 3 ชีวิตและร่างกาย ข้อ 1. ลักษณะการถูกระทำ ข้อ 1) รูปแบบการทำร้ายร่างกาย ข้อ 2) รูปแบบการพยายามทำร้ายร่างกาย	- เพิ่มตัวเลือก “กักขังหน่วงเหนี่ยว” - เพิ่มตัวเลือก “ขับขี่ยานพาหนะพุ่งชน” “ใช้ไฟจี้ น้ำร้อนลวก” “ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด”

ข้อคำถาม	ข้อสังเกต/ข้อคิดเห็น
<p>ตอนที่ 4 กระทำทางเพศ</p> <p>ข้อ 1. ลักษณะการถูกรักษา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คำนิยามศัพท์ของการสำรวจในครั้งนี้ ยังไม่ชัดเจน เช่น กรณีชาย ถูกบังคับข่มขู่มีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก จะเข้าข่ายทั้ง “การกระทำอนาจาร” ที่ระบุว่าผู้กระทำใช้วิยะเพศของตนล่วงเกินเหยื่อทางช่องเปิดอื่นของร่างกายนอกเหนือจากวิยะเพศ เช่น ปาก หรือทวารหนัก ขณะเดียวกันยังเข้าข่าย “การข่มขืนกระทำชำเรา” ที่ระบุว่าเป็นการบังคับข่มขู่หรือล่อลวงใดๆ ให้มีเพศสัมพันธ์กับตนโดยที่หญิงหรือชายผู้นั้นไม่เต็มใจ - ตัวเลือก 6) แก้ไขตัวเลือกเป็น “ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะรัมโทรม” เนื่องจากนิยามศัพท์ของ “การข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะโทรมหญิง” อาจทำให้เกิดความสับสนโดยคิดว่าเป็นการรัมโทรมเฉพาะเพศหญิงเท่านั้น ไม่รวมการรัมโทรมในเพศชาย
<p>ตอนที่ 5 การแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว</p> <p>ข้อ 3. มูลค่าความเสียหาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการประเมินมูลค่าความเสียหายเฉพาะตัวเลขจำนวนเงินที่สูญเสียจริงๆ หรือเป็นการประเมินมูลค่าความเสียหายที่รวมถึงผลกระทบอื่นๆ ด้วย เช่น ค่าเสียเวลา ค่าเสียโอกาส ค่าทนาย ค่าใช้จ่ายอื่นๆ - ควรเพิ่มคำชี้แจงว่า “กรณีที่เคยเกิดความเสียหายมากกว่า 1 ครั้ง ให้คิดมูลค่าความเสียหายจากเหตุครั้งล่าสุดเท่านั้น”
<p>ตอนที่ 6 ผู้กระทำผิด</p> <p>ข้อ 14. ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้กระทำผิด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อนข้อ 4. ควรมีข้อความชี้แจง “จากข้อ 3. กรณีผู้กระทำผิดมีเพียง 1 คน ให้ถามต่อข้อ 4. - ข้อ 9.” - แก้ไขการเรียงลำดับตัวเลือก โดยจัดให้ตัวเลือกฝั่งชายและฝั่งขวามีความสอดคล้องกัน เช่น <ul style="list-style-type: none"> 1) ทั้งหมดเป็นญาติ 2) ส่วนใหญ่เป็นญาติ 3) ทั้งหมดเป็นคนที่รู้จักกันเพียงผิวเผิน 4) ส่วนใหญ่เป็นคนที่รู้จักกันเพียงผิวเผิน
<p>ตอนที่ 7 การตอบโต้ผู้กระทำผิดขณะเกิดเหตุ</p> <p>ข้อ 2. วิธีการตอบโต้ผู้กระทำผิด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อนข้อ 2. ควรมีข้อความชี้แจง “จากข้อ 1. กรณีได้กระทำการใดเพื่อปกป้องตัวเอง/ทรัพย์สิน ให้ถามต่อข้อ 2. - ข้อ 5.” - เพิ่มตัวเลือก “ตะโกนด่า ต่อว่า”

ข้อความ	ข้อสังเกต/ข้อคิดเห็น
<p>ตอนที่ 8 ผลกระทบจากการถูกกระทำ</p> <p>ข้อ 2. สถานที่รักษาพยาบาล</p> <p>ข้อ 3. ค่ารักษาพยาบาล</p> <p>ข้อ 6. เหตุที่ต้องหยุดงาน</p> <p>ข้อ 10. จำนวนมูลค่าทรัพย์สินที่สูญเสีย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อนข้อ 2. ควรมีข้อความชี้แจง “จากข้อ 1. กรณีได้รับบาดเจ็บ ให้ถามต่อข้อ 2. - ข้อ 5.” - ก่อนข้อ 7. ควรมีข้อความชี้แจง “จากข้อ 6. กรณีหยุดงานจากการดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่น ให้ถามต่อข้อ 7. - ข้อ 9.” - เพิ่มตัวเลือก “สถานื่อนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล” - จำนวนเงินในการรักษาพยาบาลต่อครั้ง หรือจำนวนเงินรวมทั้งหมด - แก้ไขตัวเลือกจาก “ติดต่อกับศาล” เป็น “ติดต่อหน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นนอกเหนือจากตำรวจ เช่น ศาล อัยการ” - เพิ่มตัวเลือก “ติดต่อทนายความ” “ติดต่อบริษัทประกันภัย” “ติดต่อธนาคาร/สถาบันการเงิน” “ติดต่อหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม” “ติดต่อหน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน” “เฝ้าไข้/ดูแลผู้ถูกกระทำคนอื่นที่ได้รับบาดเจ็บ” - แก้ไขตัวเลือกเป็น “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” โดยตัดคำว่า (รายได้ที่ไม่แน่นอน) ออก
<p>ตอนที่ 9 เวลาและสถานที่เกิดเหตุ</p> <p>ข้อ 2. จังหวัด/อำเภอที่เกิดเหตุ</p> <p>ข้อ 3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวเลือก 3) ไม่ทราบไม่แน่ใจว่าเกิดขึ้นที่ใด ควรเพิ่มข้อความชี้แจงเพิ่มเติม “ให้ข้ามไปตอบตอนที่ 10” - ตัวเลือก 2) แก้ไขเป็น “บริเวณที่พักอาศัยของญาติ/เพื่อน/คนรู้จัก” - ตัวเลือก 3) ควรเพิ่มตัวเลือกย่อย “บริเวณรอบๆ โรงเรียน สถานศึกษา” - ควรเพิ่มตัวเลือก “บริเวณที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก”

ข้อความ	ข้อสังเกต/ข้อคิดเห็น
<p>ตอนที่ 10 การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>ข้อ 2. สาเหตุที่ไม่แจ้งตำรวจ</p> <p>ตัวเลือก 1) จัดการเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีอื่น</p> <p>ตัวเลือก 3) คิดว่าตำรวจไม่สามารถทำอะไรได้</p> <p>ตัวเลือก 5) สาเหตุอื่นๆ</p> <p>ข้อ 3. สาเหตุที่สำคัญที่สุดที่ไม่ได้แจ้งเหตุกับตำรวจ</p> <p>ข้อ 9. การดำเนินการของตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ</p> <p>ข้อ 12. หลังเหตุการณ์ตำรวจดำเนินการอย่างไร</p>	<p>- ตัวเลือกย่อย 2) ควรแยกคำตอบออกจากกันเป็น 3 ตัวเลือกย่อย โดยแบ่งเป็น</p> <p>“คิดว่าเป็นเรื่องส่วนตัว ค่อยหาโอกาสจัดการเอง”</p> <p>“แจ้งผู้ปกครองผู้กระทำผิด”</p> <p>“ตกลงกับผู้กระทำผิดเพื่อยอมความ เช่น เรียกสินไหมทดแทนทำสัญญาชดใช้ค่าเสียหาย”</p> <p>- ตัวเลือกย่อย 2) ควรแยกคำตอบออกจากกันเป็น 2 ตัวเลือกย่อย โดยแบ่งเป็น</p> <p>“คิดว่าตำรวจจะไม่สามารถติดตามทรัพย์สินคืนมาได้” และ</p> <p>“ไม่สามารถระบุทรัพย์สินที่เสียหายได้”</p> <p>- เพิ่มตัวเลือกย่อย “คิดว่าตำรวจจะไม่สามารถติดตามจับกุมผู้กระทำผิดได้”</p> <p>- ตัวเลือกย่อย 5) แก้ไขเป็น “คิดว่ามีผู้อื่นแจ้งตำรวจแล้วจึงไม่ได้แจ้ง”</p> <p>- เพิ่มตัวเลือกย่อย “เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง”</p> <p>- หลังจากตอบข้อ 3. แล้ว ควรจะข้ามไปตอบตอนที่ 11 มากกว่าข้ามไปตอบตอนที่ 10 ข้อ 10</p> <p>- เพิ่มตัวเลือกย่อย “ประสานงานเพื่อตั้งด่าน/ออกติดตามจับกุมผู้กระทำผิด”</p> <p>- ตัวเลือก 2) แก้ไขเป็น “พยายามสืบสวนติดตามจับกุมผู้กระทำผิด”</p>
<p>ตอนที่ 11 การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ</p> <p>ข้อ 4. การได้ดำเนินการยื่นฟ้องผู้กระทำผิด</p>	<p>กรณีที่ผู้ตอบไม่ได้แจ้งตำรวจ หรือแจ้งตำรวจแล้วแต่ยังไม่สามารถจับกุมผู้กระทำผิด</p> <p>จะไม่สามารถดำเนินการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดได้ ดังนั้นข้อความชุดนี้ ควรมีคำชี้แจงให้ตอบเฉพาะกรณีที่ตำรวจจับกุมผู้กระทำผิดได้ ท่านหรือสมาชิกในครัวเรือนได้ดำเนินการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดหรือไม่</p>

หลังจากพิจารณาสอบถามสอญ.2 ในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2555 แล้วผู้วิจัยเห็นว่าควรแยกแบบสอบถามออกจากกัน โดยแบ่งเป็น แบบสำรวจ 4 ชุดย่อย ประกอบด้วย

- 1) แบบ สอญ.2-1 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 1 ชีวิตและร่างกาย
- 2) แบบ สอญ.2-2 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 2 ทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว
- 3) แบบ สอญ.2-3 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 3 กระทำทางเพศ
- 4) แบบ สอญ.2-4 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 4 การแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

➤ 4.2 แบบสอบถามที่มีการพัฒนาปรับปรุง

หลังจากที่มีการจัดทำแบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2557 ขึ้นมาใหม่ คณะผู้วิจัยได้ร่วมกับคณะทำงานศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม จัดให้มีการสนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อพัฒนาปรับปรุงแบบสอบถามขึ้นอีกครั้ง ผลการพัฒนาปรับปรุงได้แบบสอบถามชุดใหม่ขึ้นมาประกอบด้วย

1. แบบสอบถามข้อมูลอาชญากรรมจากครัวเรือนส่วนบุคคล (แบบสอญ.1) ที่พัฒนาปรับปรุง
2. แบบสอบถามข้อมูลผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย (แบบ สอญ.2-1)
3. แบบสอบถามข้อมูลผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทที่ 2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (แบบ สอญ.2-2)
4. แบบสอบถามข้อมูลผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทที่ 3 ความผิดเกี่ยวกับเพศ (แบบ สอญ.2-3)
5. แบบสอบถามข้อมูลผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทที่ 4 ความผิดเกี่ยวกับการถูกล่อลวง แอบอ้างใช้ข้อมูล(แบบ สอญ.2-4)

➤ ข้อเปรียบเทียบแบบสอบถามที่ได้มีการพัฒนาปรับปรุง

แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2557 ที่จัดทำขึ้น กับแบบสำรวจที่มีการพัฒนาปรับปรุงขึ้น มีข้อเปรียบเทียบระหว่างข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

การเปรียบเทียบ (ร่าง) แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน สพค. 1 พ.ศ.2551 และสอญ. 1 พ.ศ. 2557

ข้อความใหม่	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแจกจ่ายและพื้นที่ผู้ตัวอย่าง		
ข้อ 5. เขตการปกครอง ☐ เทศบาลตำบล..... ☐ เทศบาลเมือง/นคร ..... ☐ อบต. .... ☐ เขตกรุงเทพมหานคร ☐ เมืองพัทยา	จากข้อความเดิมมีการแบ่งตัวเลือกแค่ 2 ตัวเลือกคือ ☐ ในเขตเทศบาล ชื่อ..... ☐ นอกเขตเทศบาล ชื่อ..... ข้อคำถามใหม่ได้มีการจัดแบ่งย่อยตัวเลือก จำแนกตามลักษณะพื้นที่ที่มีความละเอียดมากขึ้น	จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ข้อ 11. วิธีการเก็บแบบสำรวจ	เพิ่มข้อความเกี่ยวกับวิธีการเก็บแบบสำรวจ ซึ่งผู้ออกแบบสอบถามเล็งเห็นว่าอาจมีการใช้วิธีการเก็บแบบสำรวจที่มีความหลากหลายเพื่อให้ได้มาซึ่งจำนวนตัวอย่างที่มีความครบถ้วน สมบูรณ์	จากทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม
ข้อ 13. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีชื่อในทะเบียนบ้าน	เพิ่มข้อความเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีชื่อในทะเบียนบ้านมีทั้งหมดกี่คน ประกอบด้วยเพศ อายุ อะไรบ้าง พักอาศัยอยู่ในจังหวัดอะไร และเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือไม่ เพื่อให้ได้ทราบถึงลักษณะทั่วไปของสมาชิกในครัวเรือน	จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ส่วนที่ 2 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกในครัวเรือน		
ข้อ 2.1 ท่านและสมาชิกในครัวเรือนเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือไม่	ปรับเปลี่ยนรูปแบบข้อคำถามโดยออกแบบเป็นตารางเพื่อให้ง่ายต่อการกรอกข้อมูล โดยสอบถามตัวอย่างและสมาชิกในครัวเรือนเกี่ยวกับการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2556 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2556 – 31 ธันวาคม 2556) (ถ้าเคยให้ระบุลำดับที่สมาชิกในครัวเรือนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและจำนวนครั้งตกเป็นเหยื่อ)	จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ข้อคำถามใหม่	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ส่วนที่ 3 ประเมินความปลอดภัยและความหวาดกลัวภัย อาชญากรรม</p>		
<p>ข้อ 3.1 ประเมินความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน ในรอบปี 2556 ที่ผ่านมา</p>	<p>เพิ่มข้อคำถาม ประเมินความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านของตัวอย่าง ในรอบปี 2556 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2556 – 31 ธันวาคม 2556) โดยมีการให้ค่าระดับคะแนนจาก 0 ถึง 10 เพื่อให้ได้รับทราบถึงความรู้สึกนึกคิดของประชาชนในแต่ละพื้นที่</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>
<p>3.1 เปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ โดยเฉลี่ยในภาพรวมของประเทศ ท่านคิดว่าปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยของท่านเป็นอย่างไร</p>	<p>เพิ่มข้อคำถาม โดยให้ตัวอย่างเปรียบเทียบปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยของตัวอย่างกับพื้นที่อื่นๆ โดยเฉลี่ยภาพรวมของประเทศ</p>	<p>จากทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม</p>
<p>3.2 ในรอบปี 2556 ที่ผ่านมา ท่านคิดว่าในภาพรวมแล้วปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยของท่านเพิ่มขึ้นหรือลดลง เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า</p>	<p>เพิ่มข้อคำถาม โดยให้ตัวอย่างเปรียบเทียบปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยของตัวอย่างในรอบปี 2556ที่ผ่านมา (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2556) กับปีก่อนหน้า (ปี 2555)</p>	<p>จากทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม</p>
<p>3.3 เฉพาะผู้ที่ตอบ “เพิ่มขึ้น/เพิ่มขึ้นมาก” ในข้อ 3.3 ท่านรับรู้สภาพปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวจากอะไร</p>	<p>เพิ่มข้อคำถาม โดยถามถึงแหล่งที่ช่วยให้รับรู้รับทราบถึงสภาพปัญหาอาชญากรรมดังกล่าว</p>	<p>จากทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม</p>
<p>3.4 ในรอบปี 2556 ที่ผ่านมา ท่านคิดว่าปัญหาอาชญากรรมในภาพรวมของประเทศเพิ่มขึ้นหรือลดลงเล็กน้อยเพียงใด เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า</p>	<p>เพิ่มข้อคำถาม โดยให้ตัวอย่างเปรียบเทียบปัญหาอาชญากรรมในภาพรวมของประเทศในรอบปี 2556ที่ผ่านมา (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2556) กับปีก่อนหน้า (ปี 2555)</p>	<p>จากทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม</p>
<p>3.5 ท่านคิดว่าอะไรคือสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยของท่าน</p>	<p>เพิ่มข้อคำถาม เพื่อให้ได้รับทราบปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยมีสาเหตุมาจากอะไรบ้าง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจไปป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมต่อไปในอนาคต</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

ข้อความใหม่	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
3.7 จากคำตอบที่ท่านเลือกในข้อ 3.6 โปรดจัดอันดับสาเหตุสำคัญ 3 อันดับแรก	เพิ่มข้อความ โดยให้ตัวอย่างจัดอันดับสาเหตุที่สำคัญที่สุดของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจไปวางแผนป้องกันแก้ไขปัญหาในสาเหตุที่มีความรุนแรงมากที่สุดก่อน	จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
3.8 ท่านคาดหวังว่าหน่วยงานภาครัฐและกระบวนการยุติธรรมควรให้ความสำคัญเรื่องใดต่อไปนี้มากที่สุด	เพิ่มข้อความ โดยให้ตัวอย่างจัดอันดับเรื่องที่หน่วยงานภาครัฐและกระบวนการยุติธรรมควรจะให้ความสำคัญมากที่สุด เพื่อมุ่งเน้นเร่งดำเนินการในเรื่องที่ประชาชนคาดหวังให้ความสำคัญมากที่สุดก่อน	จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
3.9 การเคยใช้บริการหน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม	เพิ่มข้อความเกี่ยวกับการเคยใช้บริการหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมต่างๆ หรือไม่ หากเคยบริการหน่วยงานดังกล่าวช่วยเหลือได้มากน้อยเพียงใด	จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

การเปรียบเทียบ (ร่าง) แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน สอญ. 2 พ.ศ. 2555 และสอญ. 2-1 พ.ศ. 2557

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-1 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 3 : การถูกกระทำ ต่อชีวิตและร่างกาย</p> <p>ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแฉงนั้บและพื้นที่สุมตัวอย่าง</p> <p>1. ภาค..... 6. เขตแฉงนั้บตัวอย่างที่..... 2. จั้บหวัด..... 7. หมู่ที่..... 3. อำเภอ/เขต..... ชื่อหมู่บ้าน..... 4. ตำบล/แขวง..... 8. ลำดั้บที่เขตแฉงนั้บตัวอย่าง..... 5. เขตการปกครอง 9. ลำดั้บที่ครั้วเรื้อน..... (1) ในเขตเทศบาล ชื่อ..... (2) นอกเขตเทศบาล</p>	<p>แบบ 2-1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย</p> <p>ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม</p> <p>1. ภาค.....6. เขตแฉงนั้บตัวอย่างที่..... 2. จั้บหวัด.....7. หมู่ที่..... 3. อำเภอ/เขต.....8.ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน..... 4. ตำบล/แขวง.....9.ลำดั้บที่เขตแฉงนั้บตัวอย่าง... 5. เขตการปกครอง.....10.ลำดั้บที่ครั้วเรื้อน..... ( ) เทศบาลตำบล..... ( ) เทศบาลเมือง/นคร ..... ( ) อบต. ....( ) เขตกรุงเทพมหานคร ( ) เมืองพัทยา</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมข้อมูลในส่วน ของคำตอบของชื่อหมู่บ้าน/ ชุมชนและเขตการปกครอง เข้าไป เป็น ( ) เทศบาลตำบล..... ( ) เทศบาลเมือง/นคร.. ( ) อบต. .... ( ) เขตกรุงเทพมหานคร ( ) เมืองพัทยา เพื่อให้ผู้ตอบสามารถตอบ รายละเอียดได้ง่ายขึ้นและมี ถูกต้องกับข้อมูลที่ได้ตอบ</p>	<p>จากการประชุมร่วม ระหว่างทีมงานของ สำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัย ความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>
<p>ข้อ 3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 1) บริเวณที่พักอาศัยของท่าน</p> <p>☐ 1) ในบ้านพักอาศัย / บริเวณภายในรั้วบ้าน</p> <p>☐ 2) ในสถานที่อื่นๆ ซึ่งท่านถือกรรมสิทธิ์ เช่น สถานที่ ประกอบการ ร้านค้า</p> <p>☐ 3) ในบ้านพักตากอากาศ / บ้านอีกหลังหนึ่ง / ที่พัก อีกแห่งหนึ่งของท่าน</p>	<p>1.2 สถานที่เกิดเหตุเป็น</p> <p>☐ 1) บ้านเรื้อน/ที่พักอาศัย ประเภทที่พักอาศัย</p> <p>☐ หมู่บ้านจั้ดสรร (มี รปภ.)</p> <p>☐ หมู่บ้านจั้ดสรร (ไม่มี รปภ.)</p> <p>☐ บ้านเดี่ยว/ทาวนเฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่นั้บโครงการจั้ดสรร</p> <p>☐ บ้านพักในชุมชนแออัด</p> <p>☐ บ้านเรื้อนที่อยู่ในเรื้อกสวนไร่่นา</p> <p>☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ</p> <p>☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้า ในส่วนที่จั้ดไว้เป็นที่พักอาศัย</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมข้อมูลในส่วน ของคำตอบของสถานที่เกิด เหตุให้มีรายละเอียดเพิ่มขึ้น และเพื่อให้ผู้ตอบสามารถ ตอบได้ถูกต้องและได้ง่ายขึ้น</p>	<p>จากการประชุมร่วม ระหว่างทีมงานของ สำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัย ความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-1 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ข้อ 3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 4) ในโรงแรม / ที่พักตากอากาศเช่า / ที่พักชั่วคราว</p> <p>☐ 5) บริเวณรอบๆ บ้าน</p> <p>☐ 6) ห้องโถงรวม / ทางเดินรวม / บริเวณภายในตึกที่พัก หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม</p> <p>☐ 2) บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน</p> <p>☐ 1) ในบ้านพักอาศัย / บริเวณภายในรั้วบ้าน</p> <p>☐ 2) บริเวณรอบๆบ้าน</p> <p>☐ 3) ห้องโถงรวม / ทางเดินรวม / บริเวณภายในตึกที่พัก หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม</p> <p>☐ 3) โรงเรียน หรือสถานศึกษา</p> <p>☐ 1) ในอาคารเรียน</p> <p>☐ 2) บริเวณอื่นๆ นอกอาคารเรียน เช่น ลานจอดรถของ โรงเรียน สนาม หรือบนรถโรงเรียน โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 4) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถ</p> <p>☐ 1) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถสาธารณะ</p> <p>☐ 2) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถส่วนบุคคล หรือสถานที่ จอดรถเฉพาะของบริษัทห้างร้าน หอพักอพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม</p>	<p>1.2 สถานที่เกิดเหตุเป็น</p> <p>☐ ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม</p> <p>☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ ของท่านที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ</p> <p>☐ โรงแรม/รีสอร์ท ☐ หอพักในสถานศึกษา</p> <p>☐ หอพักเอกชน ☐ บ้านเช่า/ห้องแบ่งเช่า</p> <p>☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน</p> <p>1.2 การเป็นเจ้าของ</p> <p>☐ ที่พักอาศัยของท่าน</p> <p>☐ ที่พักอาศัยที่ท่านเช่าอยู่/สวัสดิการข้าราชการ พนักงาน</p> <p>☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก</p> <p>☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก</p> <p>☐ 2) สถานประกอบการ</p> <p>☐ ร้านอาหาร ☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ ☐ อาบอบนวด</p> <p>☐ สถานค้าประเวณี ☐ โรงแรมม่านรูด</p> <p>☐ นวดแผนไทย/สปา ☐ สถานพยาบาลของรัฐ</p> <p>☐ สถานพยาบาลเอกชน ☐ หน่วยงานราชการ</p> <p>☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน ☐ โรงงาน</p> <p>☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ</p> <p>☐ สถานีบริการน้ำมัน</p> <p>☐ สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-1 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ข้อ 3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 5) สถานที่ประกอบการ</p> <p>☐ 1) ร้านอาหาร / บาร์ / ไนท์คลับ / สถานบริการ</p> <p>☐ 2) ร้านทอง</p> <p>☐ 3) สถานีบริการน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสด</p> <p>☐ 4) ห้างสรรพสินค้า</p> <p>☐ 5) สถานที่ทำงาน เช่น โรงงาน</p> <p>☐ 6) หน่วยงานราชการ</p> <p>☐ 7) อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 6) บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการ</p> <p>สาธารณะ</p> <p>☐ 1) ในสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น</p> <p>☐ 2) บนถนนสาธารณะ</p> <p>☐ 3) บริเวณพวงมลัย ดึงรั้ง ที่เปลี่ยว</p> <p>☐ 4) ในรถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ รถจักรยานยนต์รับจ้าง</p> <p>☐ 5) ในรถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน</p> <p>☐ 6) ป้ายหยุดรถ/อุโมงค์ประจำทาง สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง ท่าเรือโดยสาร สนามบินพาณิชย์</p> <p>☐ 7) อื่นๆ โปรดระบุ.....</p>	<p>1.2 สถานที่เกิดเหตุเป็น</p> <p>☐ 3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา</p> <p>☐ โรงเรียน ☐ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ☐ มหาวิทยาลัย</p> <p>☐ สถาบันกวดวิชา</p> <p>☐ 4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง</p> <p>☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ</p> <p>☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า</p> <p>☐ บริเวณรกร้าง/พวงมลัย/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว</p> <p>☐ เรือสวนไร่นา</p> <p>☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์</p> <p>☐ สะพานลอย</p> <p>☐ สถานีรถไฟ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)</p> <p>☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง</p> <p>☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬาสาธารณะ</p> <p>☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า</p> <p>☐ ตลาด/ย่านการค้า</p> <p>☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา</p> <p>☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด</p> <p>☐ 5) ในพาหนะ</p> <p>☐ พาหนะส่วนบุคคล</p> <p>☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ รถรับจ้าง มอเตอร์ไซด์รับจ้าง</p> <p>☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน</p> <p>☐ ขบวนรถไฟ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)</p> <p>☐ 6) สถานที่อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-1 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 9 : เวลาและสถานที่เกิดเหตุ</p> <p>1. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด</p> <p>☐ 1) 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)</p> <p>☐ 2) 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)</p> <p>☐ 3) 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)</p> <p>☐ 4) 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)</p> <p>☐ 5) 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)</p> <p>☐ 6) 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)</p> <p>☐ 7) 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)</p> <p>☐ 8) 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)</p> <p>☐ 9) กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ 10) กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ 11) ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ</p> <p>2. สถานที่เกิดเหตุ เกิดขึ้นในจังหวัด และอำเภอ/เขตใด</p> <p>☐ 1) เกิดขึ้นภายในจังหวัดนี้ โปรดระบุชื่ออำเภอ/เขต.....</p> <p>☐ 2) เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น โปรดระบุชื่อจังหวัด.....</p> <p>☐ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจว่าเกิดขึ้นที่ใด</p>	<p>ข้อ 1.3 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด</p> <p>1.3 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด</p> <p>☐ 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)</p> <p>☐ 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึง เที่ยงวัน)</p> <p>☐ 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)</p> <p>☐ 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)</p> <p>☐ 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)</p> <p>☐ 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)</p> <p>☐ 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)</p> <p>☐ 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)</p> <p>☐ กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ</p> <p>1.4 ขณะเกิดเหตุ ท่านอยู่ระหว่าง</p> <p>☐ ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน</p> <p>☐ กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบัน กวดวิชา)</p> <p>☐ เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน หรือเดินทางกลับบ้าน</p> <p>☐ จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมในส่วนของคำถามของการเกิดเหตุให้ละเอียดเพิ่มมากขึ้น เช่น ในขณะที่เกิดเหตุ นั้น ท่านกำลังทำอะไรอยู่บ้าง</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-1 ปี 57	ชื่อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
	<p>☐ อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันตนาการ เช่น สวนสาธารณะ พิพิธภัณฑ์</p> <p>☐ เล่นกีฬา ออกกำลังกาย</p> <p>☐ ว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น รับประทานอาหาร เทียวผับ บาร์ ไนท์คลับ</p> <p>☐ นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง</p> <p>☐ พักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับพักผ่อน)</p> <p>☐ พักอยู่ในสถานที่พักของญาติ เพื่อน คนรู้จัก</p> <p>☐ พักอยู่ในสถานที่พักของคนที่ไม่รู้จัก</p> <p>☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....</p> <p>1.4 เหตุที่เกิดขึ้นเกิดขึ้นภายในที่พักอาศัยของท่านหรือไม่</p> <p>☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่</p> <p>1.5 ท่านมีสาเหตุโกรธเคืองกันส่วนตัวกับผู้ก่อเหตุมาก่อนหรือไม่</p> <p>☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-1 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 6 : ผู้กระทำผิด</p> <p>7. ผู้กระทำผิดมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติด หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุหรือไม่</p> <p>☐ 1) มี ☐ 2) ไม่มี</p>	<p>ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม</p> <p>1.6 ผู้ก่อเหตุคนใดคนหนึ่งมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่</p> <p>☐ ไม่ดื่ม/ไม่เสพ ☐ ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมีนเมา</p> <p>☐ มีอาการมีนเมา ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำตอบของอาการผู้กระทำผิดให้ละเอียดเพิ่มขึ้นรวมทั้งรายละเอียดของความสัมพันธ์ของผู้ก่อเหตุให้ละเอียดเพิ่มขึ้นอีกด้วย</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>
<p>8. ขณะเกิดเหตุ ผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อย่างไรกับท่าน (กรุณาตอบเพียง 1 คำตอบ) ระบุความสัมพันธ์ / รหัส .....</p> <p>1. เป็นบิดา มารดา หรือพ่อแม่บุญธรรม</p> <p>2. เป็นบุตร หรือบุตรบุญธรรม</p> <p>3. เป็นพี่น้อง 4. เป็นญาติ ระบุ.....</p> <p>5. เป็นคู่สมรส 6. เป็นอดีตคู่สมรส 7. เป็นคู่รัก</p> <p>8. เป็นอดีตคู่รัก 9. เป็นเพื่อน หรือเพื่อนเก่า</p> <p>10. เป็นเพื่อนร่วมห้อง (รวมเมท)</p> <p>11. เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือเพื่อนร่วมโรงเรียน</p> <p>12. เป็นเพื่อนบ้าน 13. เป็นเพื่อนร่วมงาน</p> <p>14. เป็นผู้บังคับบัญชา (นายจ้าง)</p> <p>15. เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา (ลูกจ้าง)</p> <p>16. เป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า</p> <p>17. เป็นผู้ป่วยในความดูแล</p> <p>18. เป็นคนอื่นที่เคยพบเห็นหรือรู้จักเพียงผิวเผิน</p> <p>19. เป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน</p>	<p>1.7 ขณะเกิดเหตุผู้ก่อเหตุมีความสัมพันธ์อันใดกับท่าน</p> <p>☐ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำ</p> <p>☐ รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน</p> <p>☐ เป็นสามีหรือภรรยา ☐ อดีตสามีภรรยา</p> <p>☐ คนรัก ☐ อดีตคนรัก</p> <p>☐ เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย</p> <p>☐ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน</p> <p>☐ เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน</p> <p>☐ เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน</p> <p>☐ กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่</p> <p>☐ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน</p> <p>☐ นักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน</p> <p>☐ เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน</p> <p>☐ เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ</p> <p>☐ เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-1 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
ตอนที่ 8 : ผลกระทบจากการถูกกระทำ	ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ		
<p>1. จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ท่านบาดเจ็บหรือไม่ และมีอาการอย่างไร</p> <p>☐ 1) ไม่บาดเจ็บ .....► (ข้ามไปถามข้อ 6 หน้า 13)</p> <p>☐ 2) บาดเจ็บ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) มีอาการบาดเจ็บจากการถูกข่มขืน</p> <p>☐ 2) มีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม</p> <p>☐ 3) กระตุกหัก ฟันหัก ศีรษะแตก</p> <p>☐ 4) มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน</p> <p>☐ 5) หมดสติจากการถูกทำร้าย</p> <p>☐ 6) มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น</p> <p>☐ 7) อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>7. จากสาเหตุทั้งหมดที่ระบุในข้อ 6 ท่านสูญเสียเวลางานรวมทั้งสิ้นนานเท่าไร</p> <p>☐ 1) น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1 วัน</p> <p>☐ 2) มากกว่า 1 วัน จำนวนประมาณ ..... วัน</p> <p>☐ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ</p>	<p>2.1 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านได้รับบาดเจ็บหรือไม่</p> <p>☐ บาดเจ็บ ☐ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)</p> <p>2.2 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</p> <p>☐ มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก</p> <p>☐ มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก</p> <p>☐ ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต</p> <p>☐ กระตุกหัก</p> <p>☐ บาดเจ็บอวัยวะภายใน</p> <p>☐ แห้งลู่</p> <p>☐ บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด</p> <p>☐ เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ</p> <p>☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....</p> <p>2.3 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)</p> <p>☐ ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว</p> <p>☐ รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน ☐ รักษาตัว 8-20 วัน</p> <p>☐ รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน ☐ เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร</p>	<p>ได้มีการเพิ่มรายละเอียดคำตอบจากเหตุการณ์ได้รับผลกระทบโดยให้กระชับขึ้น และได้ระบุระยะเวลาของการรักษาเพื่อให้ผู้ตอบ สามารถตอบได้ง่ายขึ้น</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-1 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 11 : การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ</p>	<p>ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม</p>	<p>เพิ่มเติมในส่วนของคำตอบของการติดต่อจากหน่วยงานอื่นๆโดยให้มีการระบุหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมลงไปให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้ตอบได้ทราบว่าหน่วยงานนี้พร้อมทั้งเพิ่มเติมรายละเอียดของการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ให้ละเอียดเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>
<p>1. หลังจากเกิดเหตุท่านหรือสมาชิกในครัวเรือนได้ติดต่อหน่วยงานอื่น <u>ได้นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจหรือไม่</u></p> <p>☐ 1) ติดต่อ โดย</p> <p>☐ 1) ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง (ข้ามไปถามข้อ 3)</p> <p>☐ 2) มีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ</p> <p>☐ 3) มีทั้งหน่วยงานเข้ามาติดต่อ และติดต่อด้วยตนเอง</p> <p>☐ 2) ไม่ติดต่อ (ข้ามไปถามตอนที่ 12 หน้า 20)</p> <p>2. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อดังกล่าวเป็นหน่วยงานใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) หน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ คือ</p> <p>☐ 1) สำนักงานอัยการ ☐ 2) ศาล</p> <p>☐ 3) สำนักงานคุมประพฤติ / สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน</p> <p>☐ 4) อื่นๆ เช่น สำนักงานยุติธรรมจังหวัด กรมคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพ เป็นต้น โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 2) หน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม โปรดระบุ .....</p> <p>☐ 3) หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน โปรดระบุ .....</p> <p>☐ 4) สำนักงานทนายความ</p> <p>☐ 5) อื่นๆ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต.</p>	<p>3.6 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่</p> <p>☐ 1) แจ้ง</p> <p>☐ 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก</p> <p>☐ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย</p> <p>☐ เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเองเช่น ตกงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครอง</p> <p>☐ ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน อาจารย์</p> <p>☐ มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือใกล้เคียงสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้</p> <p>☐ ถูกข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง</p> <p>☐ เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด เป็นต้น ฯลฯ</p>	<p>เพิ่มเติมในส่วนของคำตอบของการติดต่อจากหน่วยงานอื่นๆโดยให้มีการระบุหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมลงไปให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้ตอบได้ทราบว่าหน่วยงานนี้พร้อมทั้งเพิ่มเติมรายละเอียดของการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ให้ละเอียดเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-1 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 3 : การถูกกระทำ ต่อชีวิตและร่างกาย</p> <p>ผู้กระทำผิดได้ทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย หรือข่มขู่ท่านอย่างไร (ไม่รวมถึงการใช้กำลังข่มขืนกระทำชำเรา หรือทำร้ายเพื่อพยายามข่มขืนกระทำชำเรา) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) ทำร้ายร่างกาย โดย</p> <p>☐ 1) ยิง และได้รับบาดเจ็บ</p> <p>☐ 2) แห้ง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ</p> <p>☐ 3) ขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ</p> <p>☐ 4) ทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย และได้รับบาดเจ็บ</p> <p>☐ 5) อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 2) พยายามทำร้ายร่างกาย โดย</p> <p>☐ 1) ยิง แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ</p> <p>☐ 2) ตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ</p> <p>☐ 3) แห้ง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ</p> <p>☐ 4) ขว้างปาสิ่งของใส่ แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ</p> <p>☐ 5) อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 3) คุกคาม/ ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ ล้อมรอบไม่ให้หนี</p> <p>☐ 4) ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า</p> <p>☐ 5) อื่นๆ โปรดระบุ.....</p>	<p>แบบ 2-1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย</p> <p>1.10 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น เป็นกรณีใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว)</p> <p>☐ จ้างวานฆ่า/ทำร้าย ☐ นักเรียนตีกัน</p> <p>☐ เหตุทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว</p> <p>☐ เมาสุราทะเลาะวิวาท</p> <p>☐ มีสาเหตุโกรธเคืองกันส่วนตัว ☐ ก่อการร้าย</p> <p>☐ ผู้ก่อเหตุมีอาการทางจิต</p> <p>☐ เกี่ยวข้องกับกลุ่มอิทธิพล/กลุ่มอำนาจ/แก๊งค์กวนเมือง</p> <p>☐ สืบเนื่องมาจากความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์/ชนกลุ่มน้อย ความแตกต่างทางความเชื่อศาสนา</p> <p>☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....</p> <p>1.11 ลักษณะการก่อเหตุใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว)</p> <p>☐ ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย</p> <p>☐ ขว้างปาสิ่งของใส่</p> <p>☐ แห้ง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม</p> <p>☐ ทบตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น</p> <p>☐ ทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย</p> <p>☐ กักขังหน่วงเหนี่ยว</p> <p>☐ ขับขี่พาหนะพุ่งชน</p> <p>☐ ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก</p> <p>☐ ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด</p> <p>☐ วางยา มอมยา</p> <p>☐ ข่มขู่ คุกคาม</p> <p>☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....</p>	<p>ได้มีการปรับคำพูดของแบบสอบถามให้กระชับขึ้น และมีความสอดคล้องระหว่างข้อเพื่อให้ผู้ตอบสามารถตอบได้ง่ายและมีความถูกต้อง</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-1 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
ตอนที่ 3 : การถูกกระทำต่อชีวิตและร่างกาย	แบบ 2-1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย		
<p>2. ผู้กระทำผิดใช้อาวุธหรือไม่</p> <p>☐ 1) ใช้อาวุธ ประเภทของอาวุธที่ใช้มีชนิดใดบ้าง (ระบุให้ครบ : <u>ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ</u>)</p> <p>☐ 1) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม</p> <p>☐ 2) มีด ขวาน เหล็กชุดซาร์ป</p> <p>☐ 3) ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ</p> <p>☐ 4) ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ</p> <p>☐ 5) อาวุธสงคราม</p> <p>☐ 6) อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 2) ไม่ใช้อาวุธ</p> <p>☐ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ</p>	<p>1.12 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</p> <p>☐ ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม</p> <p>☐ มีด ขวาน เหล็กชุดซาร์ป</p> <p>☐ ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับของ</p> <p>☐ ไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ ก้อนหิน</p> <p>☐ อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด</p> <p>☐ อาวุธอื่นๆ (โปรดระบุ).....</p> <p>☐ ไม่ใช้อาวุธ</p> <p>☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ</p>	<p>ได้มีการปรับแบบสอบถามให้กระชับขึ้นและให้ผู้ตอบระบุไปเลยว่าใช้อาวุธใดเป็นหลักโดยไม่ใช่ตัวเลือกมากนักทำให้ผู้ตอบสับสน</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

การเปรียบเทียบ (ร่าง) แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน สอญ. 2 พ.ศ. 2555 และสอญ. 2-2 พ.ศ. 2557

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-2 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 2 : การถูกกระทำ ต่อทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว</p> <p>ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บแสบและพื้นที่ลุ่มตัวอย่าง</p> <p>1. ภาค..... 6. เขตแดนนับตัวอย่างที่.....</p> <p>2. จังหวัด..... 7. หมู่ที่.....</p> <p>3. อำเภอ/เขต..... ชื่อหมู่บ้าน.....</p> <p>4. ตำบล/แขวง..... 8. ลำดับที่เขตแดนนับตัวอย่าง.....</p> <p>5. เขตการปกครอง 9. ลำดับที่ครัวเรือน.....</p> <p>(1) ในเขตเทศบาล ชื่อ.....</p> <p>(2) นอกเขตเทศบาล</p>	<p>แบบ 2-2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน</p> <p>ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม</p> <p>1. ภาค..... 6. เขตแดนนับตัวอย่างที่.....</p> <p>2. จังหวัด.....7.หมู่ที่.....</p> <p>3. อำเภอ/เขต.....8.ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน.....</p> <p>4. ตำบล/แขวง.....9.ลำดับที่เขตแดนนับตัวอย่าง.....</p> <p>5. เขตการปกครอง.....10.ลำดับที่ครัวเรือน.....</p> <p>( ) เทศบาลตำบล.....( ) เทศบาลเมือง/นคร.....</p> <p>( ) อบต. ....</p> <p>( ) เขตกรุงเทพมหานคร ( ) เมืองพัทยา</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมข้อมูลในส่วน</p> <p>ของคำตอบของชื่อหมู่บ้าน/ชุมชนและเขตการปกครองเข้าไป เป็น</p> <p>( ) เทศบาลตำบล.....</p> <p>( ) เทศบาลเมือง/นคร....</p> <p>( ) อบต. ....</p> <p>( ) เขตกรุงเทพมหานคร</p> <p>( ) เมืองพัทยา</p> <p>เพื่อให้ผู้ตอบสามารถตอบรายละเอียดได้ง่ายขึ้นและถูกต้องกับข้อมูล</p>	<p>จากการประชุมร่วม</p> <p>ระหว่างทีมงานของ</p> <p>สำนักงานกิจการยุติธรรม</p> <p>และทีมงานศูนย์วิจัย</p> <p>ความสุขชุมชน</p> <p>มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>
<p>ข้อ 3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 1) บริเวณที่พักอาศัยของท่าน</p> <p>☐ 1) ในบ้านพักอาศัย / บริเวณภายในรั้วบ้าน</p> <p>☐ 2) ในสถานที่อื่นๆ ซึ่งท่านถือกรรมสิทธิ์ เช่น สถานที่ประกอบการ ร้านค้า</p> <p>☐ 3) ในบ้านพักตากอากาศ บ้านอีกหลังหนึ่ง / ที่พักอีกแห่งหนึ่งของท่าน</p>	<p>1.2 สถานที่เกิดเหตุเป็น</p> <p>☐ 1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัยประเภทที่พักอาศัย</p> <p>☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รปภ.)</p> <p>☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รปภ.)</p> <p>☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮาส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร</p> <p>☐ บ้านพักในชุมชนแออัด</p> <p>☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา</p> <p>☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ</p> <p>☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมข้อมูลในส่วน</p> <p>ของคำตอบของสถานที่เกิดเหตุให้มีรายละเอียดเพิ่มขึ้นและเพื่อให้ผู้ตอบสามารถตอบได้ถูกต้องและได้ง่ายขึ้น</p>	<p>จากการประชุมร่วม</p> <p>ระหว่างทีมงานของ</p> <p>สำนักงานกิจการยุติธรรม</p> <p>และทีมงานศูนย์วิจัย</p> <p>ความสุขชุมชน</p> <p>มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-2 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
ข้อ 3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด โปรดระบุ.....	1.2 สถานที่เกิดเหตุเป็น		
<p>☐ 4) ในโรงแรม / ที่พักตากอากาศเช่า / ที่พักชั่วคราว</p> <p>☐ 5) บริเวณรอบๆ บ้าน</p> <p>☐ 6) ห้องโถงรวม / ทางเดินรวม / บริเวณภายในตึกที่พัก หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม</p> <p>☐ 2) บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน</p> <p>☐ 1) ในบ้านพักอาศัย / บริเวณภายในรั้วบ้าน</p> <p>☐ 2) บริเวณรอบๆบ้าน</p> <p>☐ 3) ห้องโถงรวม / ทางเดินรวม / บริเวณภายในตึกที่พัก หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม</p> <p>☐ 3) โรงเรียน หรือสถานศึกษา</p> <p>☐ 1) ในอาคารเรียน</p> <p>☐ 2) บริเวณอื่นๆ นอกอาคารเรียน เช่น ลานจอดรถของโรงเรียน สนาม หรือบนรถโรงเรียน โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 4) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถ</p> <p>☐ 1) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถสาธารณะ</p> <p>☐ 2) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถส่วนบุคคล หรือสถานที่จอดรถเฉพาะของบริษัทห้างร้าน หอพักอพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม</p>	<p>☐ ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม</p> <p>☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของท่านที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ</p> <p>☐ โรงแรม/รีสอร์ท ☐ หอพักในสถานศึกษา</p> <p>☐ หอพักเอกชน ☐ บ้านเช่า/ห้องแบ่งเช่า</p> <p>☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน</p> <p>1.2 การเป็นเจ้าของ</p> <p>☐ ที่พักอาศัยของท่าน</p> <p>☐ ที่พักอาศัยที่ท่านเช่าอยู่/สวัสดิการข้าราชการ พนักงาน</p> <p>☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก</p> <p>☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก</p> <p>☐ 2) สถานที่ประกอบการ</p> <p>☐ ร้านอาหาร ☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ ☐ อาบอบนวด</p> <p>☐ สถานค้าประเวณี ☐ โรงแรมม่านรูด</p> <p>☐ นวดแผนไทย/สปา ☐ สถานพยาบาลของรัฐ</p> <p>☐ สถานพยาบาลเอกชน ☐ หน่วยงานราชการ</p> <p>☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน ☐ โรงงาน</p> <p>☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ</p> <p>☐ สถานีบริการน้ำมัน</p> <p>☐ สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-2 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
ข้อ 3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด โปรดระบุ.....	1.2 สถานที่เกิดเหตุเป็น		
☐ 5) สถานที่ประกอบการ <ul style="list-style-type: none"> ☐ 1) ร้านอาหาร / บาร์ / ไนท์คลับ / สถานบริการ ☐ 2) ร้านทอง ☐ 3) สถานีบริการน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสด ☐ 4) ห้างสรรพสินค้า ☐ 5) สถานที่ทำงาน เช่น โรงงาน ☐ 6) หน่วยงานราชการ ☐ 7) อื่นๆ โปรดระบุ..... ☐ 6) บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ <ul style="list-style-type: none"> ☐ 1) ในสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ☐ 2) บนถนนสาธารณะ ☐ 3) บริเวณพวงม้วน ดึงรั้ง ที่เปลี่ยว ☐ 4) ในรถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ รถจักรยานยนต์รับจ้าง ☐ 5) ในรถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ☐ 6) ป้ายหยุดรถ/อุ้งรถประจำทาง สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง ทำเรือโดยสาร สนามบินพาณิชย์ ☐ 7) อื่นๆ โปรดระบุ..... 	1.2 สถานที่เกิดเหตุเป็น <ul style="list-style-type: none"> ☐ 3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา <ul style="list-style-type: none"> ☐ โรงเรียน ☐ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ☐ มหาวิทยาลัย ☐ สถาบันกวดวิชา ☐ 4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง <ul style="list-style-type: none"> ☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ ☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า ☐ บริเวณรกร้าง/พวงม้วน/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว ☐ เรือกสวนไร่นา ☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ ☐ สะพานลอย ☐ สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง ☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬาสาธารณะ ☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า ☐ ตลาด/ย่านการค้า ☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา ☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด ☐ 5) ในพาหนะ <ul style="list-style-type: none"> ☐ พาหนะส่วนบุคคล ☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ รถรับจ้าง มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ☐ ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ☐ 6) สถานที่อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-2 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
ตอนที่ 9 : เวลาและสถานที่เกิดเหตุ	ข้อ 1.3 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด		
<p>1. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด</p> <p>☐ 1) 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)</p> <p>☐ 2) 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)</p> <p>☐ 3) 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)</p> <p>☐ 4) 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)</p> <p>☐ 5) 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)</p> <p>☐ 6) 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)</p> <p>☐ 7) 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)</p> <p>☐ 8) 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)</p> <p>☐ 9) กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ 10) กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ 11) ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ</p> <p>2. สถานที่เกิดเหตุ เกิดขึ้นในจังหวัด และอำเภอ/เขตใด</p> <p>☐ 1) เกิดขึ้นภายในจังหวัดนี้ โปรดระบุชื่ออำเภอ/เขต.....</p> <p>☐ 2) เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น โปรดระบุชื่อจังหวัด.....</p> <p>☐ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจว่าเกิดขึ้นที่ใด</p>	<p>1.3 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด</p> <p>☐ 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)</p> <p>☐ 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึง เที่ยงวัน)</p> <p>☐ 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)</p> <p>☐ 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)</p> <p>☐ 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)</p> <p>☐ 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)</p> <p>☐ 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)</p> <p>☐ 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)</p> <p>☐ กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ</p> <p>1.4 ขณะเกิดเหตุ ท่านอยู่ระหว่าง</p> <p>☐ ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน</p> <p>☐ กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบัน กวดวิชา)</p> <p>☐ เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน หรือเดินทางกลับบ้าน</p> <p>☐ จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมในส่วนของคำถามของการเกิดเหตุให้ละเอียดเพิ่มมากขึ้น เช่น ในขณะที่เกิดเหตุ นั้น ท่านกำลังทำอะไรอยู่บ้าง</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-2 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
	<p>ข้อ 1.3 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด</p> <p>☐ อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ พิพิธภัณฑ์</p> <p>☐ เล่นกีฬา ออกกำลังกาย</p> <p>☐ ว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น รับประทานอาหาร เทียวผับ บาร์ ไนท์คลับ</p> <p>☐ นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง</p> <p>☐ พักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับพักผ่อน)</p> <p>☐ พักอยู่ในสถานที่พักของญาติ เพื่อน คนรู้จัก</p> <p>☐ พักอยู่ในสถานที่พักของคนที่ไม่รู้จัก</p> <p>☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....</p> <p>1.5 เหตุที่เกิดขึ้นเกิดขึ้นภายในที่พักอาศัยของท่านหรือไม่</p> <p>☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่</p> <p>1.6 ท่านมีสาเหตุโรคเคืองกันส่วนตัวกับผู้ก่อเหตุมาก่อนหรือไม่</p> <p>☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-2 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 6 : ผู้กระทำผิด</p> <p>7. ผู้กระทำผิดมีอาการมีเนื้องอกจากฤทธิ์ของสารเสพติด หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุหรือไม่</p> <p>☐ 1) มี ☐ 2) ไม่มี</p>	<p>ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม</p> <p>1.7 ผู้ก่อเหตุคนใดคนหนึ่งมีอาการมีเนื้องอกจากฤทธิ์ของสุรา/ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่</p> <p>☐ ไม่ดื่ม/ไม่เสพ ☐ ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมีเนื้องอก</p> <p>☐ มีอาการมีเนื้องอก ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาการของผู้กระทำความผิดให้ละเอียดเพิ่มขึ้น รวมทั้งรายละเอียดของความสัมพันธ์ของผู้ก่อเหตุให้ละเอียดเพิ่มขึ้น</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>
<p>8. ขณะเกิดเหตุ ผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อย่างไรกับท่าน (<u>กรุณาตอบเพียง 1 คำตอบ</u>)</p> <p>ระบุความสัมพันธ์ / รหัส .....</p> <p>1. เป็นบิดา มารดา หรือพ่อแม่บุญธรรม</p> <p>2. เป็นบุตร หรือบุตรบุญธรรม</p> <p>3. เป็นพี่น้อง 4. เป็นญาติ ระบุ.....</p> <p>5. เป็นคู่สมรส 6. เป็นอดีตคู่สมรส 7. เป็นคู่รัก</p> <p>8. เป็นอดีตคู่รัก 9. เป็นเพื่อน หรือเพื่อนเก่า</p> <p>10. เป็นเพื่อนร่วมห้อง (รวมเมท)</p> <p>11. เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือเพื่อนร่วมโรงเรียน</p> <p>12. เป็นเพื่อนบ้าน 13. เป็นเพื่อนร่วมงาน</p> <p>14. เป็นผู้บังคับบัญชา (นายจ้าง)</p> <p>15. เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา (ลูกจ้าง)</p> <p>16. เป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า</p> <p>17. เป็นผู้ช่วยในความดูแล</p> <p>18. เป็นคนอื่นที่เคยพบเห็นหรือรู้จักเพียงผิวเผิน</p> <p>19. เป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน</p>	<p>1.8 ขณะเกิดเหตุผู้ก่อเหตุมีความสัมพันธ์อันใดกับท่าน</p> <p>☐ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำ</p> <p>☐ รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน</p> <p>☐ เป็นสามีหรือภรรยา ☐ อดีตสามีภรรยา</p> <p>☐ คนรัก ☐ อดีตคนรัก</p> <p>☐ เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย</p> <p>☐ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน</p> <p>☐ เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน</p> <p>☐ เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน</p> <p>☐ กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่</p> <p>☐ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน</p> <p>☐ เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน</p> <p>☐ เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน</p> <p>☐ เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ</p> <p>☐ เป็นคนที่ไม่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-2 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 8 : ผลกระทบจากการถูกกระทำ</p> <p>1. จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ท่านบาดเจ็บหรือไม่ และมีอาการอย่างไร</p> <p>☐ 1) ไม่บาดเจ็บ .....▶ (ข้ามไปถามข้อ 6 หน้า 13)</p> <p>☐ 2) บาดเจ็บ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) มีอาการบาดเจ็บจากการถูกข่มขืน</p> <p>☐ 2) มีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม</p> <p>☐ 3) กระตุกหัก ฟันหัก ศีรษะแตก</p> <p>☐ 4) มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน</p> <p>☐ 5) หมดสติจากการถูกทำร้าย</p> <p>☐ 6) มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น</p> <p>☐ 7) อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>7. จากสาเหตุทั้งหมดที่ระบุในข้อ 6 ท่านสูญเสียเวลางานรวมทั้งสิ้นนานเท่าไร</p> <p>☐ 1) น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1 วัน</p> <p>☐ 2) มากกว่า 1 วัน จำนวนประมาณ ..... วัน</p> <p>☐ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ</p>	<p>ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ</p> <p>2.4 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านได้รับบาดเจ็บหรือไม่</p> <p>☐ บาดเจ็บ ☐ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)</p> <p>2.5 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</p> <p>☐ มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก</p> <p>☐ มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก</p> <p>☐ ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต</p> <p>☐ กระตุกหัก</p> <p>☐ บาดเจ็บอวัยวะภายใน</p> <p>☐ แท้งลูก</p> <p>☐ บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด</p> <p>☐ เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ</p> <p>☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....</p> <p>2.6 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)</p> <p>☐ ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว</p> <p>☐ รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน ☐ รักษาตัว 8-20 วัน</p> <p>☐ รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน</p> <p>☐ เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร</p>	<p>ได้มีการเพิ่มรายละเอียดจากเหตุการณ์ได้รับผลกระทบ โดยให้กระชับขึ้น และได้ระบุระยะเวลาของการรักษา เพื่อให้ผู้ตอบ ตอบได้ง่ายขึ้น</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-2 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 11 : การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ</p>	<p>ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม</p>	<p>เพิ่มเติมในส่วนของคำตอบของการติดต่อจากหน่วยงานอื่นๆโดยให้มีการระบุหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมลงไปให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้ตอบได้ทราบว่าเป็นหน่วยงานนี้พร้อมทั้งเพิ่มเติมรายละเอียดของการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ให้ละเอียดเพิ่มเติมมากขึ้นอีกด้วย</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>
<p>1. หลังจากเกิดเหตุท่านหรือสมาชิกในครัวเรือนได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจหรือไม่</p> <p>☐ 1) ติดต่อ โดย</p> <p>☐ 1) ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง (ข้ามไปถามข้อ 3)</p> <p>☐ 2) มีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ</p> <p>☐ 3) มีทั้งหน่วยงานเข้ามาติดต่อ และติดต่อด้วยตนเอง</p> <p>☐ 2) ไม่ติดต่อ (ข้ามไปถามตอนที่ 12 หน้า 20)</p> <p>2. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อดังกล่าวเป็นหน่วยงานใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) หน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ คือ</p> <p>☐ 1) สำนักงานอัยการ ☐ 2) ศาล</p> <p>☐ 3) สำนักงานคุมประพฤติ / สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน</p> <p>☐ 4) อื่นๆ เช่น สำนักงานยุติธรรมจังหวัด กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เป็นต้น โปรดระบุ .....</p> <p>☐ 2) หน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม โปรดระบุ .....</p> <p>☐ 3) หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน โปรดระบุ .....</p> <p>☐ 4) สำนักงานทนายความ</p> <p>☐ 5) อื่นๆ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต.</p>	<p>3.7 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่</p> <p>☐ 1) แจ้ง</p> <p>☐ 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก</p> <p>☐ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย</p> <p>☐ เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครอง</p> <p>☐ ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน อาจารย์</p> <p>☐ มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือใกล้เคียงสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้</p> <p>☐ ถูกข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง</p> <p>☐ เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด เป็นต้น ฯลฯ</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-2 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
ตอนที่ 2 : การถูกกระทำ ต่อทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว	แบบ 2-2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน		
<p>1. การถูกกระทำ ต่อทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว</p> <p>2. ที่เกิดขึ้นเป็นลักษณะใด</p> <p>☐ 1) ถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ขึ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ)</p> <p>☐ 2) ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน / ภายในรั้วบ้าน / ที่พักอาศัยของท่าน</p> <p>3) ถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ท่านครอบครอง</p> <p>☐ 4) มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหาย หรือทำลายทรัพย์สิน</p>	<p>1.1 ลักษณะการก่อเหตุ</p> <p>☐ ปล้นจี้ ☐ วิ่งราวทรัพย์สิน</p> <p>☐ ขโมยสิ่งของที่ตั้งวางขายในร้านค้า ห้างสรรพสินค้า มิโนมาร์ท</p> <p>☐ ล้วงกระเป๋า/กรีดกระเป๋า</p> <p>☐ ขโมยรถยนต์/รถจักรยานยนต์</p> <p>☐ ขโมยทรัพย์สินภายในรถหรือยานพาหนะ</p> <p>☐ ขโมยเครื่องมือเกษตร วัว ควาย</p> <p>☐ บุกรุก/จัดแ่งเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย</p> <p>☐ บุกรุก/จัดแ่งเข้ามาขโมยทรัพย์สินในร้านค้า/ที่ทำงาน</p> <p>☐ คนร้ายบุกรุก/จัดแ่งเข้ามาเอาทรัพย์สินในที่พักอาศัย ที่ทำงาน ร้านค้า (กรณีไม่ได้ทรัพย์สินไป)</p> <p>☐ ลูกจ้างขโมยทรัพย์สิน เช่น คนรับใช้ขโมยทรัพย์สินในบ้าน</p> <p>☐ ลูกจ้างขโมยของในร้าน คนขับรถแอบเอาน้ำมันรถไปขาย</p> <p>☐ เพื่อน/ญาติ/คนในบ้าน/คนรู้จักคุ้นเคย ขโมยทรัพย์สินขณะพักอาศัยอยู่ด้วยกัน</p> <p>☐ หลงลืมวางทรัพย์สินทิ้งไว้แล้วสูญหาย</p> <p>☐ ตั้งใจก่อความเสียหายแก่ทรัพย์สินผู้อื่น</p> <p>☐ ลักษณะการก่อเหตุโดยวิธีอื่นๆ (โปรดระบุ) .....</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมรายละเอียดของคำตอบของการเกิดเหตุให้มีความครอบคลุมมากขึ้น</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-2 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
ตอนที่ 2 การถูกกระทำฯ ต่อทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว	ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ		
<p>1 มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินใดของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) ยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ</p> <p>☐ 2) หน้าต่าง / ประตูบ้าน / กระจก</p> <p>☐ 3) เฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน</p> <p>☐ 4) สนามหญ้า ต้นไม้ พุ่มไม้ รั้วบ้าน</p> <p>☐ 5) สัตว์เลี้ยง / ปศุสัตว์</p> <p>☐ 6) อื่นๆ โปรดระบุ.....</p>	<p>2.1 ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญหายจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ เงินสด</p> <p>☐ เอกสารสำคัญ เช่น โฉนด เอกสารสิทธิ์ต่างๆ</p> <p>☐ บัตรเครดิต สมุดเช็ค</p> <p>☐ กระเป๋าถือ กระเป๋าเอกสาร กระเป๋าสตางค์</p> <p>☐ รถยนต์</p> <p>☐ รถจักรยานยนต์</p> <p>☐ ชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ อะไหล่ (อุปกรณ์ภายนอก) เช่น ล้อ ยางอะไหล่ อุปกรณ์ประดับยนต์ ไฟ</p> <p>☐ อุปกรณ์เสริมภายในรถ เช่น เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD ดีวีดีรถยนต์ อุปกรณ์นำทาง</p> <p>☐ จักรยาน/ชิ้นส่วนจักรยาน</p> <p>☐ อุปกรณ์กีฬา</p> <p>☐ น้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ แก๊ส ไฟฟ้า พลังงานอื่นๆ</p> <p>☐ เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ชุดชั้นใน รองเท้า</p> <p>☐ เครื่องประดับ อัญมณี สร้อยคอ ทองคำ เพชรพลอย</p> <p>☐ โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายภาพ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพา เช่น IPAD Tablet IPOD เครื่องเล่น MP3</p> <p>☐ เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เช่น โทรทัศน์ เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD</p> <p>☐ เครื่องใช้ เครื่องเรือน เฟอร์นิเจอร์ ของใช้อื่นๆ ในบ้าน</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมรายละเอียดของคำตอบของการได้รับความเสียหายต่อทรัพย์สินให้มีความครอบคลุมมากขึ้น</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-2 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
ตอนที่ 2 การถูกกระทำฯ ต่อทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว	ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ		
	☐ ของเล่นเด็ก เครื่องใช้สำหรับเด็กอ่อน ☐ หน้าต่าง ประตูบ้าน บานกระจก รั้วบ้าน โคมไฟรั้ว สนาม ☐ ของมีค่าสะสม เช่น พระเครื่อง ☐ สัตว์เลี้ยง ☐ ปศุสัตว์ ผลไม้ ต้นไม้ ผลผลิตทางการเกษตร ☐ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ทางการเกษตร เช่น รถไถ ปังน้ำ ☐ อุปกรณ์หรือเครื่องมือก่อสร้าง ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)		

การเปรียบเทียบ (ร่าง) แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน สอญ. 2 พ.ศ. 2555 และสอญ. 2-3 พ.ศ. 2557

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-3 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 4 : การถูกกระทำฯ ทางเพศ</p> <p>ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและพื้นที่สัมผัสตัวอย่าง</p> <p>1. ภาค..... 6. เขตแดนนับตัวอย่างที่..... 2. จังหวัด..... 7. หมู่ที่..... 3. อำเภอ/เขต..... ชื่อหมู่บ้าน..... 4. ตำบล/แขวง..... 8. ลำดับที่เขตแดนนับตัวอย่าง..... 5. เขตการปกครอง 9. ลำดับที่ครัวเรือน..... (1) ในเขตเทศบาล ชื่อ..... (2) นอกเขตเทศบาล</p>	<p>ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม</p> <p>1.ภาค..... 6.เขตแดนนับตัวอย่างที่..... 2.จังหวัด.....7.หมู่ที่..... 3.อำเภอ/เขต.....8.ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน..... 4.ตำบล/แขวง.....9.ลำดับที่เขตแดนนับตัวอย่าง..... 5.เขตการปกครอง.....10.ลำดับที่ครัวเรือน..... ( ) เทศบาลตำบล..... ( ) เทศบาลเมือง/นคร ..... ( ) อบต. .... ( ) เขตกรุงเทพมหานคร ( ) เมืองพัทยา</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมข้อมูลในส่วน ของคำตอบของชื่อหมู่บ้าน/ ชุมชนและเขตการปกครอง เข้าไป เป็น ( )เทศบาลตำบล..... ( )เทศบาลเมือง/นคร... ( ) อบต. .... ( ) เขตกรุงเทพมหานคร ( ) เมืองพัทยา เพื่อให้ผู้ตอบสามารถตอบ รายละเอียดได้ง่ายขึ้นและ ถูกต้องกับข้อมูล</p>	<p>จากการประชุมร่วม ระหว่างทีมงานของ สำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัย ความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>
<p>ข้อ 3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 1) บริเวณที่พักอาศัยของท่าน</p> <p>☐ 1) ในบ้านพักอาศัย / บริเวณภายในรั้วบ้าน</p> <p>☐ 2) ในสถานที่อื่นๆ ซึ่งท่านถือกรรมสิทธิ์ เช่น สถานที่ ประกอบการ ร้านค้า</p> <p>☐ 3) ในบ้านพักตากอากาศ / บ้านอีกหลังหนึ่ง/ ที่พัก อีกแห่งหนึ่งของท่าน</p>	<p>1.1 สถานที่เกิดเหตุเป็น</p> <p>☐ 1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย ประเภทที่พักอาศัย</p> <p>☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รปภ.)</p> <p>☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รปภ.)</p> <p>☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร</p> <p>☐ บ้านพักในชุมชนแออัด</p> <p>☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา</p> <p>☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ</p> <p>☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้า ในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-3 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 4) ในโรงแรม / ที่พักตากอากาศเช่า / ที่พักชั่วคราว</p> <p>☐ 5) บริเวณรอบๆ บ้าน</p> <p>☐ 6) ห้องโถงรวม / ทางเดินรวม / บริเวณภายในตึกที่พัก หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม</p> <p>☐ 2) บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน</p> <p>☐ 1) ในบ้านพักอาศัย / บริเวณภายในรั้วบ้าน</p> <p>☐ 2) บริเวณรอบๆบ้าน</p> <p>☐ 3) ห้องโถงรวม / ทางเดินรวม / บริเวณภายในตึกที่พัก หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม</p> <p>☐ 3) โรงเรียน หรือสถานศึกษา</p> <p>☐ 1) ในอาคารเรียน</p> <p>☐ 2) บริเวณอื่นๆ นอกอาคารเรียน เช่น ลานจอดรถของโรงเรียน สนาม หรือบนรถโรงเรียน โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 4) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถ</p> <p>☐ 1) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถสาธารณะ</p> <p>☐ 2) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถส่วนบุคคล หรือสถานที่จอดรถเฉพาะของบริษัทห้างร้าน หอพักอพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม</p>	<p>1.2 สถานที่เกิดเหตุเป็น</p> <p>☐ ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม</p> <p>☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของท่านที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ</p> <p>☐ โรงแรม/รีสอร์ท ☐ หอพักในสถานศึกษา</p> <p>☐ หอพักเอกชน ☐ บ้านเช่า/ห้องแบ่งเช่า</p> <p>☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน</p> <p>1.2 การเป็นเจ้าของ</p> <p>☐ ที่พักอาศัยของท่าน</p> <p>☐ ที่พักอาศัยที่ท่านเช่าอยู่/สวัสดิการข้าราชการ พนักงาน</p> <p>☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก</p> <p>☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก</p> <p>☐ 2) สถานที่ประกอบการ</p> <p>☐ ร้านอาหาร ☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ ☐ อาบอบนวด</p> <p>☐ สถานค้าประเวณี ☐ โรงแรมม่านรูด</p> <p>☐ นวดแผนไทย/สปา ☐ สถานพยาบาลของรัฐ</p> <p>☐ สถานพยาบาลเอกชน ☐ หน่วยงานราชการ</p> <p>☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน ☐ โรงงาน</p> <p>☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ</p> <p>☐ สถานีบริการน้ำมัน</p> <p>☐ สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-3 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 5) สถานที่ประกอบการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ 1) ร้านอาหาร / บาร์ / ไนต์คลับ / สถานบริการ ☐ 2) ร้านทอง ☐ 3) สถานีบริการน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสด ☐ 4) ห้างสรรพสินค้า ☐ 5) สถานที่ทำงาน เช่น โรงงาน ☐ 6) หน่วยงานราชการ ☐ 7) อื่นๆ โปรดระบุ..... <p>☐ 6) บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ 1) ในสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ☐ 2) บนถนนสาธารณะ ☐ 3) บริเวณพวงหรีด ตึกร้าง ที่เปลี่ยว ☐ 4) ในรถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ รถจักรยานยนต์รับจ้าง ☐ 5) ในรถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ☐ 6) ป้ายหยุดรถ/อุ้งรถประจำทาง สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง ท่าเรือโดยสาร สนามบินพาณิชย์ ☐ 7) อื่นๆ โปรดระบุ..... 	<p>1.2 สถานที่เกิดเหตุเป็น</p> <p>☐ 3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ โรงเรียน ☐ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ☐ มหาวิทยาลัย ☐ สถาบันกวดวิชา <p>☐ 4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ ☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า ☐ บริเวณรกร้าง/พวงหรีด/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว ☐ เรือสวนไร่นา ☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ ☐ สะพานลอย ☐ สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง ☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬาสาธารณะ ☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า ☐ ตลาด/ย่านการค้า ☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา ☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด <p>☐ 5) ในพาหนะ</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ พาหนะส่วนบุคคล ☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ รถรับจ้าง มอเตอร์ ไซค์รับจ้าง ☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ☐ ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) <p>☐ 6) สถานที่อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-3 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 9 : เวลาและสถานที่เกิดเหตุ</p> <p>1. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด</p> <p>☐ 1) 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)</p> <p>☐ 2) 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)</p> <p>☐ 3) 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)</p> <p>☐ 4) 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)</p> <p>☐ 5) 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)</p> <p>☐ 6) 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)</p> <p>☐ 7) 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)</p> <p>☐ 8) 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)</p> <p>☐ 9) กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ 10) กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ 11) ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ</p> <p>2. สถานที่เกิดเหตุ เกิดขึ้นในจังหวัด และอำเภอ/เขตใด</p> <p>☐ 1) เกิดขึ้นภายในจังหวัดนี้ โปรดระบุชื่ออำเภอ/เขต....</p> <p>☐ 2) เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น โปรดระบุชื่อจังหวัด.....</p> <p>☐ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจว่าเกิดขึ้นที่ใด</p>	<p>1.3 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด</p> <p>1.3 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด</p> <p>☐ 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)</p> <p>☐ 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึง เที่ยงวัน)</p> <p>☐ 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)</p> <p>☐ 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)</p> <p>☐ 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)</p> <p>☐ 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)</p> <p>☐ 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)</p> <p>☐ 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)</p> <p>☐ กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ</p> <p>1.4 ขณะเกิดเหตุ ท่านอยู่ระหว่าง</p> <p>☐ ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน</p> <p>☐ กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบัน กวดวิชา)</p> <p>☐ เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน หรือเดินทางกลับบ้าน</p> <p>☐ จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมในส่วนของ คำตอบการเกิดเหตุให้ละเอียดเพิ่มมากขึ้น เช่น ในขณะที่เกิดเหตุ นั้น ท่าน กำลังทำอะไรอยู่บ้าง</p>	<p>จากการประชุมร่วม ระหว่างทีมงานของ สำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัย ความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-3 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
	<p>ข้อ 1.3 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด</p> <p>☐ อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ พิพิธภัณฑ์</p> <p>☐ เล่นกีฬา ออกกำลังกาย</p> <p>☐ ว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น รับประทานอาหาร เทียวผับ บาร์ ไนท์คลับ</p> <p>☐ นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง</p> <p>☐ พักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับพักผ่อน)</p> <p>☐ พักอยู่ในสถานที่พักของญาติ เพื่อน คนรู้จัก</p> <p>☐ พักอยู่ในสถานที่พักของคนที่ไม่รู้จัก</p> <p>☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....</p> <p>1.5 เหตุที่เกิดขึ้นเกิดขึ้นภายในที่พักอาศัยของท่านหรือไม่</p> <p>☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่</p> <p>1.6 ท่านมีสาเหตุโรคเดียวกันส่วนตัวกับผู้ก่อเหตุมาก่อนหรือไม่</p> <p>☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-3 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 8 : ผลกระทบจากการถูกกระทำ</p> <p>1. จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ท่านบาดเจ็บหรือไม่ และมีอาการอย่างไร</p> <p>☐ 1) ไม่บาดเจ็บ .....▶(ข้ามไปถามข้อ 6 หน้า 13)</p> <p>☐ 2) บาดเจ็บ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) มีอาการบาดเจ็บจากการถูกข่มขืน</p> <p>☐ 2) มีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม</p> <p>☐ 3) กระดูกหัก ฟันหัก ศีรษะแตก</p> <p>☐ 4) มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน</p> <p>☐ 5) หมดสติจากการถูกทำร้าย</p> <p>☐ 6) มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น</p> <p>☐ 7) อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>7. จากสาเหตุทั้งหมดที่ระบุในข้อ 6 ท่านสูญเสียเวลางานรวมทั้งสิ้นนานเท่าไร</p> <p>☐ 1) น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1 วัน</p> <p>☐ 2) มากกว่า 1 วัน จำนวนประมาณ ..... วัน</p> <p>☐ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ</p>	<p>ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ</p> <p>2.4 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านได้รับบาดเจ็บหรือไม่</p> <p>☐ บาดเจ็บ ☐ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)</p> <p>2.5 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</p> <p>☐ มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก</p> <p>☐ มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็ง หรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก</p> <p>☐ ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต</p> <p>☐ กระดูกหัก</p> <p>☐ บาดเจ็บอวัยวะภายใน</p> <p>☐ แท้งลูก</p> <p>☐ บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด</p> <p>☐ เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ</p> <p>☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....</p> <p>2.6 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)</p> <p>☐ ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว</p> <p>☐ รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน ☐ รักษาตัว 8-20 วัน</p> <p>☐ รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน</p> <p>☐ เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร</p>	<p>ได้มีการเพิ่มรายละเอียดจากเหตุการณ์ที่ได้รับผลกระทบ โดยให้ระดับขึ้น และได้ระบุระยะเวลาของการรักษา เพื่อให้ผู้ตอบ ตอบได้ง่ายขึ้น</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-3 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 11 : การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ</p> <p>1. หลังจากเกิดเหตุท่านหรือสมาชิกในครัวเรือนได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจหรือไม่</p> <p>☐ 1) ติดต่อก โดย</p> <p>☐ 1) ติดต่อกับหน่วยงานด้วยตนเอง (ข้ามไปถามข้อ 3)</p> <p>☐ 2) มีหน่วยงานเข้ามาติดต่อกให้ความช่วยเหลือ</p> <p>☐ 3) มีทั้งหน่วยงานเข้ามาติดต่อก และติดต่อกด้วยตนเอง</p> <p>☐ 2) ไม่ติดต่อก (ข้ามไปถามตอนที่ 12 หน้า 20)</p> <p>2. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อกดังกล่าวเป็นหน่วยงานใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) หน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ คือ</p> <p>☐ 1) สำนักงานอัยการ ☐ 2) ศาล</p> <p>☐ 3) สำนักงานคุมประพฤติ / สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน</p> <p>☐ 4) อื่นๆ เช่น สำนักงานยุติธรรมจังหวัด กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เป็นต้น โปรดระบุ..</p> <p>☐ 2) หน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม โปรดระบุ .....</p> <p>☐ 3) หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน โปรดระบุ .....</p> <p>☐ 4) สำนักงานทนายความ</p> <p>☐ 5) อื่นๆ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต.</p>	<p>ตอนที่ 3 การติดต่อกับและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม</p> <p>3.2 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่</p> <p>☐ 1) แจ้ง</p> <p>☐ 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก</p> <p>☐ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย</p> <p>☐ เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครอง</p> <p>☐ ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน อาจารย์</p> <p>☐ มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือใกล้เคียงสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้</p> <p>☐ ถูกข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง</p> <p>☐ เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด เป็นต้น ฯลฯ</p>	<p>เพิ่มเติมในส่วนของคำตอบของการติดต่อกจากหน่วยงานอื่นๆโดยให้มีการระบุหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมลงไปให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้ตอบได้ทราบว่าเป็นหน่วยงานนี้พร้อมทั้งเพิ่มเติมรายละเอียดของการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ให้ละเอียดเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-3 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 4 : การถูกรักษา ทางเพศ</p> <p>1. การถูกรักษา ทางเพศ ที่เกิดกับท่านมีลักษณะแบบใด (ให้ตอบที่ร้ายแรงที่สุดเพียง 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) ชมชู้ คุกคามด้วยวาจาว่าจะชมขึ้นกระทำชำเรา</p> <p>☐ 2) พยายามที่จะกระทำอนาจาร/ พยายามล่วงเกินทางเพศ</p> <p>☐ 3) กระทำอนาจาร / ล่วงเกินทางเพศ</p> <p>☐ 4) พยายามที่จะชมขึ้นกระทำชำเรา</p> <p>☐ 5) ชมขึ้นกระทำชำเรา</p> <p>☐ 6) ชมขึ้นกระทำชำเราในลักษณะโทรมหญิง</p> <p>2. ผู้กระทำผิดใช้อาวุธหรือไม่</p> <p>☐ 1) ใช้อาวุธ ประเภทของอาวุธที่ใช้มีชนิดใดบ้าง (ระบุให้ครบ : <u>ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ</u>)</p> <p>☐ 1) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม</p> <p>☐ 2) มีด ขวาน เหล็กชุดซาร์ป</p> <p>☐ 3) ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ</p> <p>☐ 4) ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ</p> <p>☐ 5) อาวุธสงคราม</p> <p>☐ 6) อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 2) ไม่ใช้อาวุธ</p> <p>☐ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ</p>	<p>1.11 ลักษณะการก่อเหตุ</p> <p>☐ 1) เป็นการคุกคามด้วยวาจาหรือแสดงกริยาทำที่อื่น เป็นการรบกวนไม่ถึงกับใช้กำลัง เช่น ส่งข้อความล่วงเกินทางวาจา ให้ดูภาพลามก/คลิปลามก</p> <p>☐ 2) ลอบติดตาม แอบมอง หรือพยายามมาเบียดใกล้ชิดจนมีลักษณะเป็นการรบกวน</p> <p>☐ 3) ใช้กำลังบังคับขืนใจ โดยวิธีการ...</p> <p>☐ ล่อลวงโดยผู้รู้จักคุ้นเคย หรือรู้จักกันมาก่อน</p> <p>☐ ล่อลวงโดยคนแปลกหน้า เข้ามาตีสนิทแล้วล่อลวง</p> <p>☐ ตักตุมหรือลอบติดตามไปในสถานที่เปลี่ยวหรือที่ลับตาคน</p> <p>☐ บุกเข้ามาในที่พักอาศัย</p> <p>☐ ใช้กำลังบังคับหรือข่มขู่ว่าจะทำอันตรายขณะอยู่ในรถรับจ้างสาธารณะ</p> <p>☐ แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจผิดว่าเป็นเรื่องของสามีภรรยา</p> <p>☐ ถูกกระทำขณะมีเมมา ไม่ได้สติ</p> <p>☐ ถูกมอมยา วางยา มอมสุรา</p> <p>☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมรายละเอียดของคำตอบลักษณะการก่อเหตุทางเพศให้มีความครอบคลุมสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามมากขึ้นรวมทั้งการใช้อาวุธที่ร้ายแรงที่สุดในกรณีเกิดเหตุเป็นหลักเพียงอย่างเดียว</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-3 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
ตอนที่ 4 : การถูกกระทำฯ ทางเพศ	แบบ 2-3 ความผิดเกี่ยวกับเพศ		
	<p>1.13 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ☐ มีด ขวาน เหล็กชุดซาร์ป ☐ ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ ☐ ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ ก้อนหิน ☐ อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด ☐ อาวุธอื่นๆ (โปรดระบุ)..... ☐ ไม่ใช้อาวุธ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ 		

การเปรียบเทียบ (ร่าง) แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน สอญ. 2 พ.ศ.2555 และสอญ. 2-4 พ.ศ. 2557

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-4 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 5: การถูกกระทำฯ โดยการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว</p> <p>ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งนับและพื้นที่คุ้มครองตัวอย่าง</p> <p>1. ภาค..... 6. เขตแดนนับตัวอย่างที่.....</p> <p>2. จังหวัด..... 7. หมู่ที่.....</p> <p>3. อำเภอ/เขต..... ชื่อหมู่บ้าน.....</p> <p>4. ตำบล/แขวง..... 8. ลำดับที่เขตแดนนับตัวอย่าง.....</p> <p>5. เขตการปกครอง 9. ลำดับที่ครัวเรือน.....</p> <p>(1) ในเขตเทศบาล ชื่อ.....</p> <p>(2) นอกเขตเทศบาล</p>	<p>แบบ 2-4 ความผิดเกี่ยวกับการถูกหลอกลวง แอบอ้างใช้ข้อมูล</p> <p>ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม</p> <p>1. ภาค..... 6. เขตแดนนับตัวอย่างที่.....</p> <p>2. จังหวัด..... 7. หมู่ที่.....</p> <p>3. อำเภอ/เขต..... 8. ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน.....</p> <p>4. ตำบล/แขวง..... 9. ลำดับที่เขตแดนนับตัวอย่าง.....</p> <p>5. เขตการปกครอง..... 10. ลำดับที่ครัวเรือน.....</p> <p>( ) เทศบาลตำบล..... ( ) เทศบาลเมือง/นคร.....</p> <p>( ) อบต. .... ( ) เขตกรุงเทพมหานคร ( ) เมืองพัทยา</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมข้อมูลในส่วน</p> <p>ของคำตอบของชื่อหมู่บ้าน/</p> <p>ชุมชนและเขตการปกครอง</p> <p>เข้าไป เป็น</p> <p>( ) เทศบาลตำบล.....</p> <p>( ) เทศบาลเมือง/นคร..</p> <p>( ) อบต. ....</p> <p>( ) เขตกรุงเทพมหานคร (</p> <p>) เมืองพัทยา</p> <p>เพื่อให้ผู้ตอบสามารถตอบ</p> <p>รายละเอียดได้ง่ายขึ้นและมี</p> <p>ถูกต้องกับข้อมูลที่ได้อตอบ</p>	<p>จากการประชุมร่วม</p> <p>ระหว่างทีมงานของ</p> <p>สำนักงานกิจการยุติธรรม</p> <p>และทีมงานศูนย์วิจัย</p> <p>ความสุขชุมชน</p> <p>มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>
<p>ข้อ 3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 1) บริเวณที่พักอาศัยของท่าน</p> <p>☐ 1) ในบ้านพักอาศัย / บริเวณภายในรั้วบ้าน</p> <p>☐ 2) ในสถานที่อื่นๆ ซึ่งท่านถือกรรมสิทธิ์ เช่น สถานที่ประกอบกร ร้านค้า</p> <p>☐ 3) ในบ้านพักตากอากาศ / บ้านอีกหลังหนึ่ง / ที่พักอีกแห่งหนึ่งของท่าน</p>	<p>1.1 สถานที่เกิดเหตุเป็น</p> <p>☐ 1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย</p> <p>ประเภทที่พักอาศัย</p> <p>☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รปภ.)</p> <p>☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รปภ.)</p> <p>☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร</p> <p>☐ บ้านพักในชุมชนแออัด</p> <p>☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา</p> <p>☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ</p> <p>☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้า</p> <p>ในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมข้อมูลในส่วน</p> <p>ของคำตอบของสถานที่เกิด</p> <p>เหตุให้มีรายละเอียดเพิ่มขึ้น</p> <p>และเพื่อให้ผู้ตอบสามารถ</p> <p>ตอบได้ถูกต้องและได้ง่ายขึ้น</p>	<p>จากการประชุมร่วม</p> <p>ระหว่างทีมงานของ</p> <p>สำนักงานกิจการยุติธรรม</p> <p>และทีมงานศูนย์วิจัย</p> <p>ความสุขชุมชน</p> <p>มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-4 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 4) ในโรงแรม / ที่พักตากอากาศเช่า / ที่พักชั่วคราว</p> <p>☐ 5) บริเวณรอบๆ บ้าน</p> <p>☐ 6) ห้องโถงรวม / ทางเดินรวม / บริเวณภายในตึกที่พัก หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม</p> <p>☐ 2) บริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน</p> <p>☐ 1) ในบ้านพักอาศัย / บริเวณภายในรั้วบ้าน</p> <p>☐ 2) บริเวณรอบๆบ้าน</p> <p>☐ 3) ห้องโถงรวม / ทางเดินรวม / บริเวณภายในตึกที่พัก หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม</p> <p>☐ 3) โรงเรียน หรือสถานศึกษา</p> <p>☐ 1) ในอาคารเรียน</p> <p>☐ 2) บริเวณอื่นๆ นอกอาคารเรียน เช่น ลานจอดรถของ โรงเรียน สนาม หรือบนรถโรงเรียน โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 4) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถ</p> <p>☐ 1) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถสาธารณะ</p> <p>☐ 2) ลานจอดรถ / อาคารจอดรถส่วนบุคคล หรือสถานที่ จอด รถเฉพาะของบริษัทห้างร้าน หอพักอพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม</p>	<p>1.2 สถานที่เกิดเหตุเป็น</p> <p>☐ ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม</p> <p>☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของ ท่านที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ</p> <p>☐ โรงแรม/รีสอร์ท ☐ หอพักในสถานศึกษา</p> <p>☐ หอพักเอกชน ☐ บ้านเช่า/ห้องแบ่งเช่า</p> <p>☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน</p> <p>1.2 การเป็นเจ้าของ</p> <p>☐ ที่พักอาศัยของท่าน</p> <p>☐ ที่พักอาศัยที่ท่านเช่าอยู่/สวัสดิการข้าราชการ พนักงาน</p> <p>☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก</p> <p>☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก</p> <p>☐ 2) สถานที่ประกอบการ</p> <p>☐ ร้านอาหาร ☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ ☐ อาบอบนวด</p> <p>☐ สถานค้าประเวณี ☐ โรงแรมม่านรูด</p> <p>☐ นวดแผนไทย/สปา ☐ สถานพยาบาลของรัฐ</p> <p>☐ สถานพยาบาลเอกชน ☐ หน่วยงานราชการ</p> <p>☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน ☐ โรงงาน</p> <p>☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ</p> <p>☐ สถานีบริการน้ำมัน</p> <p>☐ สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-4 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
3. สถานที่เกิดเหตุเป็นบริเวณใด โปรดระบุ.....	1.2 สถานที่เกิดเหตุเป็น		
☐ 5) สถานที่ประกอบการ ☐ 1) ร้านอาหาร / บาร์ / ไนท์คลับ / สถานบริการ ☐ 2) ร้านทอง ☐ 3) สถานีบริการน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสด ☐ 4) ห้างสรรพสินค้า ☐ 5) สถานที่ทำงาน เช่น โรงงาน ☐ 6) หน่วยงานราชการ ☐ 7) อื่นๆ โปรดระบุ..... ☐ 6) บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ☐ 1) ในสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ☐ 2) บนถนนสาธารณะ ☐ 3) บริเวณพวงม้วน/ตึกร้าง ที่เปลี่ยว ☐ 4) ในรถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ รถจักรยานยนต์รับจ้าง ☐ 5) ในรถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ☐ 6) ป้ายหยุดรถ/อุ้งรถประจำทาง สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง ทำเรือโดยสาร สนามบินพาณิชย์ ☐ 7) อื่นๆ โปรดระบุ.....	☐ 3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา ☐ โรงเรียน ☐ วิทยาลัยอาชีววะ ☐ มหาวิทยาลัย ☐ สถาบันกวดวิชา ☐ 4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง ☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ ☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า ☐ บริเวณรกร้าง/พวงม้วน/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว ☐ เรือสวนไร่นา ☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ ☐ สะพานลอย ☐ สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง ☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬาสาธารณะ ☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า ☐ ตลาด/ย่านการค้า ☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา ☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด ☐ 5) ในพาหนะ ☐ พาหนะส่วนบุคคล ☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ รถรับจ้าง มอเตอร์ไซด์รับจ้าง ☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ☐ ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ☐ 6) สถานที่อื่นๆ (โปรดระบุ).....		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-4 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 9 : เวลาและสถานที่เกิดเหตุ</p> <p>1. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด</p> <p>☐ 1) 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)</p> <p>☐ 2) 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)</p> <p>☐ 3) 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)</p> <p>☐ 4) 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)</p> <p>☐ 5) 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)</p> <p>☐ 6) 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)</p> <p>☐ 7) 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)</p> <p>☐ 8) 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)</p> <p>☐ 9) กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ 10) กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ 11) ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ</p> <p>2. สถานที่เกิดเหตุ เกิดขึ้นในจังหวัด และอำเภอ/เขตใด</p> <p>☐ 1) เกิดขึ้นภายในจังหวัดนี้ โปรดระบุชื่ออำเภอ/เขต.....</p> <p>☐ 2) เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น โปรดระบุชื่อจังหวัด.....</p> <p>☐ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจว่าเกิดขึ้นที่ใด</p>	<p>ข้อ 1.3 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด</p> <p>1.3 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด</p> <p>☐ 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)</p> <p>☐ 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึง เที่ยงวัน)</p> <p>☐ 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)</p> <p>☐ 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)</p> <p>☐ 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)</p> <p>☐ 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)</p> <p>☐ 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)</p> <p>☐ 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)</p> <p>☐ กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา</p> <p>☐ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ</p> <p>1.4 ขณะเกิดเหตุ ท่านอยู่ระหว่าง</p> <p>☐ ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน</p> <p>☐ กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบัน กวดวิชา)</p> <p>☐ เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน หรือเดินทางกลับบ้าน</p> <p>☐ จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมในส่วนของคำถามของการเกิดเหตุให้ละเอียดเพิ่มมากขึ้น เช่น ในขณะที่เกิดเหตุ นั้น ท่านกำลังทำอะไรอยู่บ้าง</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-4 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
	<p>☐ อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันตนาการ เช่น สวนสาธารณะ พิพิธภัณฑ์</p> <p>☐ เล่นกีฬา ออกกำลังกาย</p> <p>☐ ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น รับประทานอาหาร เทียวผับ บาร์ ไนท์คลับ</p> <p>☐ นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง</p> <p>☐ พักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับพักผ่อน)</p> <p>☐ พักอยู่ในสถานที่พักของญาติ เพื่อน คนรู้จัก</p> <p>☐ พักอยู่ในสถานที่พักของคนที่ไม่รู้จัก</p> <p>☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....</p> <p>1.4 เหตุที่เกิดขึ้นเกิดขึ้นภายในที่พักอาศัยของท่านหรือไม่</p> <p>☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่</p> <p>1.5 ท่านมีสาเหตุโกรธเคืองกันส่วนตัวกับผู้ก่อเหตุมาก่อนหรือไม่</p> <p>☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-4 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 6 : ผู้กระทำผิด</p> <p>7. ผู้กระทำผิดมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติด หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุหรือไม่</p> <p>☐ 1) มี ☐ 2) ไม่มี</p>	<p>ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม</p> <p>1.6 ผู้ก่อเหตุคนใดคนหนึ่งมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่</p> <p>☐ ไม่ดื่ม/ไม่เสพ ☐ ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมีนเมา</p> <p>☐ มีอาการมีนเมา ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำตอบของอาการผู้กระทำผิดให้ระเอียดเพิ่มขึ้นรวมทั้งรายละเอียดของความสัมพันธ์ของผู้ก่อเหตุให้ระเอียดเพิ่มขึ้นอีกด้วย</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>
<p>8. ขณะเกิดเหตุ ผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อย่างไรกับท่าน (กรุณาตอบเพียง 1 คำตอบ)</p> <p>ระบุความสัมพันธ์ / รหัส .....</p> <p>1. เป็นบิดา มารดา หรือพ่อแม่บุญธรรม</p> <p>2. เป็นบุตร หรือบุตรบุญธรรม</p> <p>3. เป็นพี่น้อง 4. เป็นญาติ ระบุ.....</p> <p>5. เป็นคู่สมรส 6. เป็นอดีตคู่สมรส 7. เป็นคู่รัก</p> <p>8. เป็นอดีตคู่รัก 9. เป็นเพื่อน หรือเพื่อนเก่า</p> <p>10. เป็นเพื่อนร่วมห้อง (รูมเมท)</p> <p>11. เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือเพื่อนร่วมโรงเรียน</p> <p>12. เป็นเพื่อนบ้าน 13. เป็นเพื่อนร่วมงาน</p> <p>14. เป็นผู้บังคับบัญชา (นายจ้าง)</p> <p>15. เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา (ลูกจ้าง)</p> <p>16. เป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า</p> <p>17. เป็นผู้ช่วยในความดูแล</p> <p>18. เป็นคนอื่นที่เคยพบเห็นหรือรู้จักเพียงผิวเผิน</p> <p>19. เป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน</p>	<p>1.7 ขณะเกิดเหตุผู้ก่อเหตุมีความสัมพันธ์อันใดกับท่าน</p> <p>☐ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำ</p> <p>☐ รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน</p> <p>☐ เป็นสามีหรือภรรยา ☐ อดีตสามีภรรยา</p> <p>☐ คนรัก ☐ อดีตคนรัก</p> <p>☐ เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย</p> <p>☐ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน</p> <p>☐ เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน</p> <p>☐ เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน</p> <p>☐ กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่</p> <p>☐ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน</p> <p>☐ เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน</p> <p>☐ เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน</p> <p>☐ เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ</p> <p>☐ เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต</p>		

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-4 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 8 : ผลกระทบจากการถูกกระทำ</p> <p>1. จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ท่านบาดเจ็บหรือไม่ และมีอาการอย่างไร</p> <p>☐ 1) ไม่บาดเจ็บ .....▶ (ข้ามไปถามข้อ 6 หน้า 13)</p> <p>☐ 2) บาดเจ็บ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) มีอาการบาดเจ็บจากการถูกข่มขืน</p> <p>☐ 2) มีบาดแผลจากการถูกยิงถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม</p> <p>☐ 3) กระดูกหัก ฟันหัก ศีรษะแตก</p> <p>☐ 4) มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน</p> <p>☐ 5) หมดสติจากการถูกทำร้าย</p> <p>☐ 6) มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น</p> <p>☐ 7) อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>7. จากสาเหตุทั้งหมดที่ระบุในข้อ 6 ท่านสูญเสียเวลางานรวมทั้งสิ้นนานเท่าไร</p> <p>☐ 1) น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1 วัน</p> <p>☐ 2) มากกว่า 1 วัน จำนวนประมาณ ..... วัน</p> <p>☐ 3) ไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ</p>	<p>ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ</p> <p>2.1 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านได้รับบาดเจ็บหรือไม่</p> <p>☐ บาดเจ็บ ☐ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)</p> <p>2.2 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</p> <p>☐ มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก</p> <p>☐ มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก</p> <p>☐ ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต</p> <p>☐ กระดูกหัก</p> <p>☐ บาดเจ็บอวัยวะภายใน</p> <p>☐ แห้งลู่</p> <p>☐ บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด</p> <p>☐ เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ</p> <p>☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....</p> <p>2.3 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)</p> <p>☐ ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว</p> <p>☐ รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน ☐ รักษาตัว 8-20 วัน</p> <p>☐ รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน</p> <p>☐ เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร</p>	<p>ได้มีการเพิ่มรายละเอียดคำตอบจากเหตุการณ์ที่ได้รับผลกระทบโดยให้กระชับขึ้นและได้ระบุระยะเวลาของการรักษาเพื่อให้ผู้ตอบ สามารถตอบได้ง่ายขึ้น</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรมและทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-4 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 11 : การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ</p> <p>1. หลังจากเกิดเหตุท่านหรือสมาชิกในครัวเรือนได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจหรือไม่</p> <p>☐ 1) ติดต่อ โดย</p> <p>☐ 1) ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง (ข้ามไปถามข้อ 3)</p> <p>☐ 2) มีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ</p> <p>☐ 3) มีทั้งหน่วยงานเข้ามาติดต่อ และติดต่อด้วยตนเอง</p> <p>☐ 2) ไม่ติดต่อ (ข้ามไปถามตอนที่ 12 หน้า 20)</p> <p>2. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อดังกล่าวเป็นหน่วยงานใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) หน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ คือ</p> <p>☐ 1) สำนักงานอัยการ ☐ 2) ศาล</p> <p>☐ 3) สำนักงานคุมประพฤติ / สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน</p> <p>☐ 4) อื่นๆ เช่น สำนักงานยุติธรรมจังหวัด กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เป็นต้น โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 2) หน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม โปรดระบุ .....</p> <p>☐ 3) หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน โปรดระบุ .....</p> <p>☐ 4) สำนักงานทนายความ</p> <p>☐ 5) อื่นๆ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต.</p>	<p>ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม</p> <p>3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่</p> <p>☐ 1) แจ้ง</p> <p>☐ 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก</p> <p>☐ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย</p> <p>☐ เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเองเช่น ตกงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครอง</p> <p>☐ ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน อาจารย์</p> <p>☐ มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือใกล้เคียงสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้</p> <p>☐ ถูกข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง</p> <p>☐ เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด เป็นต้น ฯลฯ</p>	<p>เพิ่มเติมในส่วนของคำตอบของการติดต่อจากหน่วยงานอื่นๆโดยให้มีการระบุหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมลงไปให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้ตอบได้ทราบว่าเป็นหน่วยงานนี้พร้อมทั้งเพิ่มเติมรายละเอียดของการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ให้ละเอียดเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

แบบสอบถาม สอญ.2 ปี 55	แบบสอบถามสอญ.2-4 ปี 57	ข้อเปรียบเทียบ/ข้อสังเกต	ที่มาของความคิดเห็น
<p>ตอนที่ 5 : การถูกรักร่ำทำ โดยการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว</p> <p>4. หลังจากเกิดเหตุดังกล่าว ท่านได้รับผลเสียหรือไม่ อย่างไร</p> <p>☐ 1) ได้รับผลเสีย คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) ถูกปฏิเสธการขอกู้เงิน</p> <p>☐ 2) บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับ หรือถูกปฏิเสธการใช้บัตรเครดิต</p> <p>☐ 3) ถูกระงับใช้บริการสาธารณูปโภค</p> <p>☐ 4) ต้องจ่ายค่าปรับ/ดอกเบี้ยบัตรเครดิต/ดอกเบี้ยเงินกู้ที่สูงขึ้น</p> <p>☐ 5) ถูกปฏิเสธในการซื้อประกันภัย หรือต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยในอัตราสูงขึ้น</p> <p>☐ 6) ถูกติดตามทวงหนี้</p> <p>☐ 7) ถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง</p> <p>☐ 8) ถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางอาญา</p> <p>☐ 9) อื่นๆ โปรดระบุ.....</p> <p>☐ 2) ไม่ได้รับผลเสีย</p>	<p>แบบ 2-4 ความผิดเกี่ยวกับการถูกลอกลง แอบอ้างใช้ข้อมูล</p> <p>2.1 ความเสียหาย ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ เงินสด</p> <p>☐ บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับ หรือปฏิเสธการใช้บัตรเครดิต</p> <p>☐ ถูกระงับการใช้บริการโทรศัพท์หรือบริการสาธารณูปโภคอื่นๆ</p> <p>☐ เงินในบัญชีสูญหาย</p> <p>☐ เป็นหนี้ธนาคาร</p> <p>☐ เป็นหนี้ค่าบริการของเอกชน หรือหนี้ส่วนบุคคลกับบุคคลอื่นที่ไม่ได้เป็นผู้กระทำผิด</p> <p>☐ เป็นหนี้ค่าบริการ ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ หรือต้องจ่ายค่าปรับ ค่าบริการในอัตราที่สูงขึ้น</p> <p>☐ ต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิตหรือดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราที่สูงขึ้น</p> <p>☐ ถูกข่มขู่ทวงหนี้/ทำร้ายร่างกาย/ทำลายสิ่งของ</p> <p>☐ ถูกดำเนินคดีละเมิดทางแพ่งสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น</p> <p>☐ ถูกดำเนินคดีอาญาสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น</p> <p>☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....</p>	<p>ได้มีการเพิ่มเติมในส่วนของรายละเอียดของข้อคำถามถึงความเสียหาย ต่อทรัพย์สินที่เสียหาย และความสุขเสียหายจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ละเอียดมากขึ้นและผู้ตอบสามารถตอบแบบสอบถามได้ง่ายขึ้น</p>	<p>จากการประชุมร่วมระหว่างทีมงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม และทีมงานศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ</p>

➤ 4.3 การตรวจสอบเครื่องมือวัดก่อนการดำเนินงานภาคสนาม

ก่อนที่จะมีการดำเนินงานภาคสนามคณะผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบเครื่องมือวัดด้วยแนวทางต่าง ๆ ดังนี้

1. การตรวจสอบเครื่องมือด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ดำเนินการจัดสนทนากลุ่มเพื่อตรวจสอบเครื่องมือ 2 วัน คือในวันที่ 13-14 มกราคม 2557 ที่สำนักวิจัยเอแบคโพลส์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

2. การตรวจสอบเครื่องมือโดยทดลองเก็บข้อมูลภาคสนาม (Try out)

เป็นการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดก่อนที่จะมีการสำรวจข้อมูลภาคสนาม โดยเฉพาะข้อคำถามที่มีมาตรวัดแบบประเมินค่า (scale) โดยการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) เพื่อประเมินคุณลักษณะของเครื่องมือหรือแบบสอบถามที่ใช้จะให้ผลเหมือนกัน (ไม่แตกต่างกัน) เมื่อนำแบบสอบถามนั้นๆ ไปวัดซ้ำๆกันด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องภายในเนื้อหา (Internal Consistency) หรือความสอดคล้องกันของแต่ละตัวชี้วัด (Item) ในชุดข้อคำถาม โดยใช้การคำนวณแบบคอนบักแอลฟา (Cronbach's Alpha)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเก็บข้อมูลภาคสนาม (Try out) จากกลุ่มตัวอย่างตัวแทนครัวเรือนจำนวน 40 ตัวอย่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 22-29 กุมภาพันธ์ 2557 ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (reliability) สำหรับข้อคำถามที่เป็นมาตรวัดทัศนคติดังนี้

ข้อคำถาม ส่วนที่ 3 แบบประเมินความปลอดภัยและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม จากคำถามข้อ 3.1 โปรดประเมินความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านของท่าน ในรอบปี 2556 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2556 – 31 ธันวาคม 2556) โดยให้ค่าระดับคะแนนจาก 0 ถึง 10 โดยแบ่งเป็นชุดคำถาม ดังนี้

- 1) ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติที่พำนักอาศัยของท่านมีปัญหาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อคำถาม	ค่าสถิติ			หมายเหตุ
	คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 10)	S.d.	Alpha if item deleted	
1.1) ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ วิวาททรัพย์	3.26	2.27	.9406	
1.2) ขโมยพาหนะ (รถยนต์/รถจักรยานยนต์) หรือขโมยทรัพย์สินในพาหนะ	3.30	2.57	.9365	
1.3) ขโมยทรัพย์สินในบ้านเรือนที่พักอาศัย	3.40	2.48	.9406	
1.4) ขโมยโค-กระบือ ปศุสัตว์ ผลผลิตทางการเกษตรเครื่องมือการเกษตร	1.38	2.12	.9483	
1.5) เหตุล้วงละเมิดทางเพศ	2.58	2.53	.9420	
1.6) ทำร้ายร่างกาย หรือถูกข่มขู่คุกคามว่าจะทำอันตราย	2.80	2.08	.9402	
1.7) ฆาตกรรมและวิวาท	4.03	3.02	.9412	
1.8) ฉ้อโกง หลอกหลวงให้หลงเชื่อสูญเสียทรัพย์สิน	2.97	2.47	.9372	
1.9) ยาเสพติด	4.15	3.07	.9373	
1.10) การพนัน	4.20	3.09	.9396	
1.11) แหล่งมั่วสุม แหล่งอบายมุข สถานบันเทิง	3.64	2.79	.9393	
1.12) วิทยาลัยมั่วสุม	3.92	2.77	.9409	
1.13) ปัญหาที่เกิดจากแรงงานต่างด้าว	2.30	2.32	.9424	

หมายเหตุ - จำนวนตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์ 35 ราย จำนวนข้อคำถาม 13 ข้อ

- ค่า Alpha = .9449

2) ความมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ข้อคำถาม	ค่าสถิติ			หมายเหตุ
	คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 10)	S.d.	Alpha if item deleted	
2.1) ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติที่พักอาศัยของท่านมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินมากน้อยเพียงใด	5.32	2.65	.7235	
2.2) ท่านรู้สึกมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐเหล่านี้มากน้อยเพียงใด				
2.2.1) ตำรวจ	3.72	1.85	.6425	
2.2.2) ฝ่ายปกครองระดับจังหวัด อำเภอ/เขต (ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้ว่าฯ กทม./ผู้อำนวยการเขต)	3.33	2.03	.5706	
2.2.3) ฝ่ายปกครองระดับพื้นที่ (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ฯลฯ)	3.33	2.25	.5844	
2.2.4) ส่วนบริหารท้องถิ่น (อบต. อบจ. เทศบาล สก. สข. เมืองพัทยา)	3.17	1.84	.6308	
2.3) ปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พำนักอาศัยของท่านมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของท่านมากน้อยเพียงใด *	3.58	2.19	.8293	

หมายเหตุ - * ข้อคำถามมีความหมายทิศทางตรงกันข้าม ได้กลับทิศทางคะแนนแล้วก่อนที่จะนำมาวิเคราะห์

- จำนวนตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์ 36 ราย จำนวนข้อคำถาม 6 ข้อ

- ค่า Alpha = .7153

ข้อคำถามประเมินทัศนคติในข้ออื่น ๆ ไม่ได้มีการนำเสนอทดสอบค่าความเชื่อมั่น (reliability) เนื่องจากเป็นการสอบถามกลุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่ม ซึ่งมีจำนวนตัวอย่างจำนวนน้อย จึงไม่ได้นำมาทดสอบค่าความเชื่อมั่น

หลังจากมีการตรวจสอบเครื่องมือโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) และการทดลองเก็บข้อมูลภาคสนาม (Try out) ได้มีการปรับแก้ข้อคำถามบางข้อสำหรับใช้เป็นแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลภาคสนามต่อไป

บทที่ 5

ผลการทดลองศึกษานำร่อง

ตามที่สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ได้มอบหมายให้ ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์ และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557” ในขั้นตอนของการทบทวนการสำรวจที่ผ่านมาจากโครงการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศโดยความร่วมมือกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ ทำการสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนทั่วประเทศในทุกจังหวัด ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2555 ซึ่งศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติได้ดำเนินการมานั้น คณะผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆ จึงได้มีการปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือ (แบบสอบถาม) มีการเตรียมการทดลองศึกษานำร่องเพื่อทดสอบแบบสอบถาม (Try out) และการพัฒนาระเบียบวิธีการวิจัย ทั้งนี้ภายใต้เงื่อนไขปัจจัยแวดล้อมต่างๆ จากนั้นจึงได้ดำเนินการทดลองศึกษานำร่อง และนำเสนอผลการศึกษานำร่องดังต่อไปนี้

ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology)

ในการทดลองศึกษานำร่องครั้งนี้ คณะผู้วิจัยจะประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Methodology) ในการสำรวจภาคสนามโดยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีการวัดและประเมินผล กำหนดขนาดของตัวอย่าง การคัดเลือกตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และการประมวลผล

กลุ่มประชากรเป้าหมาย (Target Population)

กลุ่มเป้าหมายคือ ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปในพื้นที่กรุงเทพมหานครและตัวอย่างจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค ได้แก่ ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา ทั้งนี้ครัวเรือนบุคคลเป้าหมาย และสมาชิกครัวเรือนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ และมีภูมิลำเนาอยู่ทะเบียนบ้านในจังหวัดเป้าหมายที่ทำการสำรวจ

หมายเหตุ กลุ่มเป้าหมายประชากรเป้าหมายในการในการดำเนินการศึกษานำร่องในครั้งนี้ มีเกณฑ์เงื่อนไขสำคัญและเหตุผลในการพิจารณาดังต่อไปนี้

1. การกำหนดครัวเรือนเป้าหมาย ยึดถือตามครัวเรือนที่มีบัญชีในทะเบียนบ้าน รวมถึงกลุ่มเป้าหมายประชากรคือ ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีชื่อในทะเบียนบ้านในครัวเรือนที่ทำการสำรวจ เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้กำหนดกรอบตามฐานข้อมูลประชากรของกระทรวงมหาดไทย
2. กลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูลในระดับครัวเรือน สำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมระดับครัวเรือน (สอญ.1) เก็บข้อมูลจากหัวหน้าครัวเรือน หรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือน เนื่องจากเป็นบุคคลที่จะให้ข้อมูลแทนสมาชิกอื่น ๆ ในครัวเรือน และเป็นบุคคลที่เชื่อถือได้ว่าน่าจะรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิกในครัวเรือนได้ดีกว่าบุคคลอื่น

การเลือกตัวอย่าง (Sampling Method)

ใช้การเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (Stratified Multi-Stage Sampling) โดยมี กรุงเทพมหานคร ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา เป็นชั้นภูมิ ในส่วนของกรุงเทพมหานครแบ่งพื้นที่ออกเป็นชั้นใน ชั้นกลาง และ ชั้นนอก ในส่วนของภูมิภาคแบ่งพื้นที่ออกเป็นในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล เป็นชั้นภูมีย่อย โดยมีขั้นตอนการเลือกตัวอย่างดังนี้

กรุงเทพมหานคร

การเลือกตัวอย่างชั้นที่ 1 ตัวอย่างเขต ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้นของพื้นที่นั้นในกรุงเทพมหานคร (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size)

การเลือกตัวอย่างชั้นที่ 2 ตัวอย่างบล็อก ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้นของเขตนั้นในกรุงเทพมหานคร (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size)

การเลือกตัวอย่างชั้นที่ 3 ตัวอย่างครัวเรือน ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling)

สัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือน และ สมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีประสบการณ์ที่กระทำในฐานะเหยื่ออาชญากรรม

การสำรวจตัวอย่างในภูมิภาค ประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา

การเลือกตัวอย่างชั้นที่ 1 ตัวอย่างเทศบาล (ในเขตเทศบาล)/อำเภอ (นอกเขตเทศบาล) ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้นของจังหวัดนั้น (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size)

การเลือกตัวอย่างชั้นที่ 2 ตัวอย่างตำบล ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้นของเทศบาล/อำเภอนั้น (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size)

การเลือกตัวอย่างชั้นที่ 3 ตัวอย่างบล็อก (ในเขตเทศบาล)/หมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้นของตำบลนั้น (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size)

การเลือกตัวอย่างชั้นที่ 4 ตัวอย่างครัวเรือน ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) สัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือน และ สมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีประสบการณ์ที่กระทำในฐานะเหยื่ออาชญากรรม

ขนาดตัวอย่าง (Sample Size)

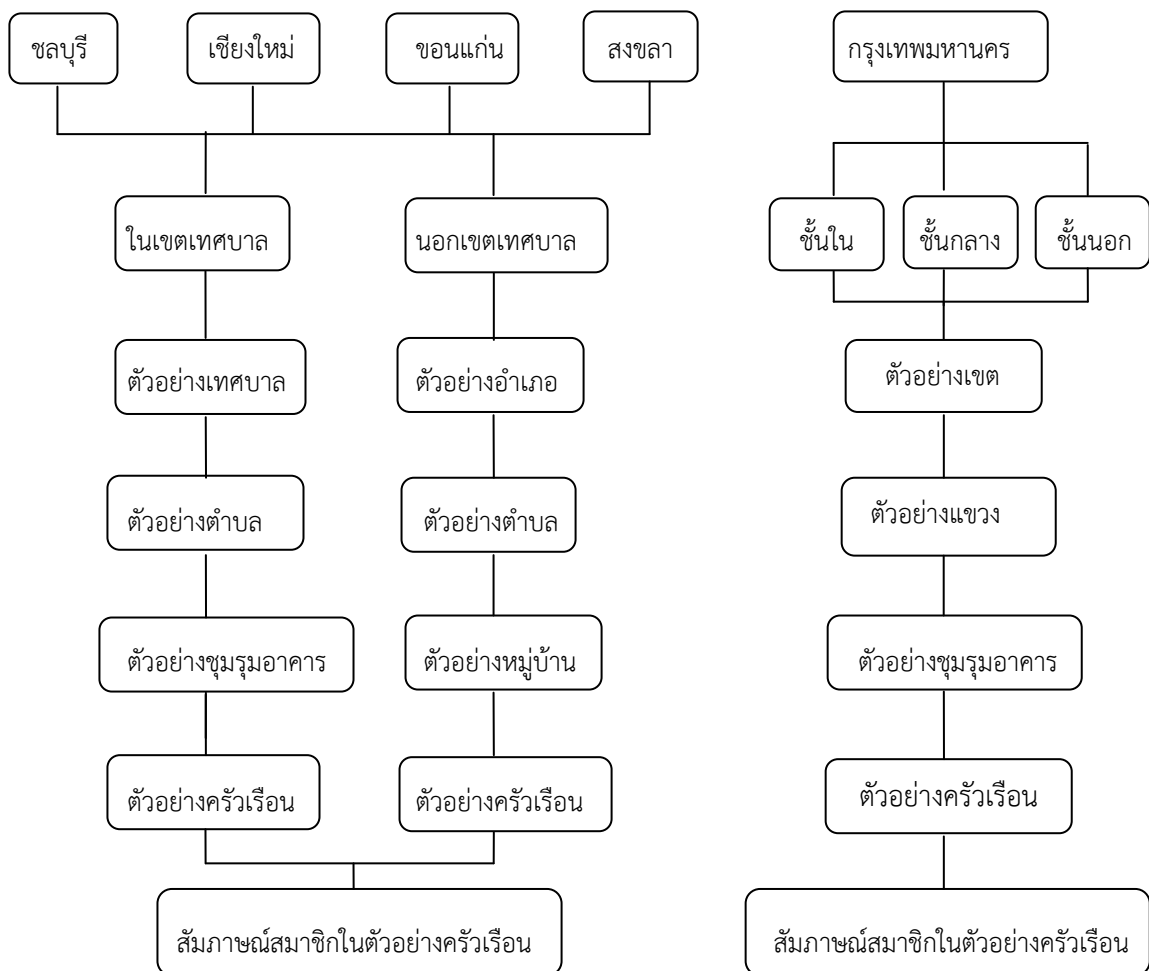
การกำหนดขนาดตัวอย่างจากกลุ่มประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และตัวอย่างจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค ได้แก่ ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา รวมจำนวนตัวอย่าง 1,542 ครัวเรือน จำแนกตามจังหวัดดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร	จำนวน 778 คริวเรือน
2) ชลบุรี	จำนวน 234 คริวเรือน
3) เชียงใหม่	จำนวน 214 คริวเรือน
4) ขอนแก่น	จำนวน 172 คริวเรือน
5) สงขลา	จำนวน 144 คริวเรือน

จากจำนวนคริวเรือนดังกล่าวมีการบันทึกข้อมูลบุคคลในคริวเรือนรวมจำนวน 1,542 คริวเรือน รวมจำนวนสมาชิกในคริวเรือน 6,363 ราย

ผังการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (Stratified Multi-Stage Sampling)

ช่วงเวลาดำเนินการ

ช่วงเวลาดำเนินการสำรวจภาคสนาม วันที่ 11 กุมภาพันธ์ – 3 มีนาคม 2557

ผลการสำรวจ

จากการสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน ใน 5 จังหวัด มีผลการสำรวจในแต่ละกลุ่มที่จะนำเสนอเป็น 5 ตอนดังนี้

- 1) ผลสำรวจตัวแทนครัวเรือนเรื่องประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม
- 2) ผลสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกาย
- 3) ผลสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินตัวเอง/ครอบครัว
- 4) ผลสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทกระทำทางเพศ
- 5) ผลสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ผลการสำรวจในแต่ละกลุ่มปรากฏในตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

5.1 ส่วนที่ 1 ผลสำรวจตัวแทนครัวเรือน เรื่องประสบการณ์การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

จากการสำรวจหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือนผู้ให้ข้อมูลจำนวน 1,542 ตัวอย่าง รวมจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ถูกบันทึกข้อมูลจำนวน 6,363 ราย ผลการสำรวจมีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บและพื้นที่สัมผัสตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละและจำนวนของครัวเรือน จำแนกตามจังหวัด

ลำดับที่	จังหวัด	ร้อยละ	จำนวน (ครัวเรือน)
1	กรุงเทพมหานคร	50.5	778
2	ชลบุรี	15.1	234
3	เชียงใหม่	13.9	214
4	ขอนแก่น	11.2	172
5	สงขลา	9.3	144
	รวมทั้งสิ้น	100.0	1,542

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละและจำนวนของครัวเรือน จำแนกตามเขตการปกครอง

ลำดับที่	เขตการปกครอง	ร้อยละ	จำนวน (ครัวเรือน)
1	เขตกรุงเทพมหานคร	50.5	778
2	เทศบาลตำบล	23.0	355
3	เทศบาลเมือง/นคร	14.3	221
4	องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	12.2	188
	รวมทั้งสิ้น	100.0	1,542

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละและจำนวนของครัวเรือน จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีชื่อในทะเบียนบ้าน

ลำดับที่	จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีชื่อในทะเบียนบ้าน	ร้อยละ	จำนวน (ครัวเรือน)
1	1-2 คน	16.2	250
2	3-4 คน	49.6	764
3	5-6 คน	24.9	384
4	มากกว่า 6 คน	9.3	144
	รวมทั้งสิ้น	100.0	1,542

หมายเหตุ จำนวนเฉลี่ย 4.13 คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s.d.) = 1.755

ตอนที่ 2 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกในครัวเรือน

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละและจำนวนของสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด จำแนกตามเพศ

ลำดับที่	เพศ	ร้อยละ	จำนวน
1	ชาย	46.2	2,942
2	หญิง	53.8	3,421
	รวมทั้งสิ้น	100.0	6,363

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละและจำนวนของสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด จำแนกตามช่วงอายุ

ลำดับที่	ช่วงอายุ	ร้อยละ	จำนวน
1	แรกเกิด-9 ปี	8.2	522
2	10-19 ปี	12.6	799
3	20-29 ปี	15.4	976
4	30-39 ปี	18.1	1,144
5	40-49 ปี	17.5	1,109
6	50-59 ปี	13.6	860
7	60 ปีขึ้นไป	14.6	927
	รวมทั้งสิ้น	100.0	6,337

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละและจำนวนของสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด จำแนกตามจังหวัดที่พักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ ในรอบปี พ.ศ. 2556

ลำดับที่	จังหวัดที่พักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ ในรอบปี พ.ศ. 2556	ร้อยละ	จำนวน
1	เชียงใหม่	12.4	790
2	ขอนแก่น	11.3	721
3	ชลบุรี	14.7	938
4	สงขลา	9.1	579
5	กรุงเทพมหานคร	48.7	3,096
6	จังหวัดอื่น ๆ เช่น นครราชสีมา อุตรธานี ร้อยเอ็ด บุรีรัมย์ เชียงราย เพชรบูรณ์	3.8	239
	รวมทั้งสิ้น	100.0	6,363

ตารางที่ 7 ค่าร้อยละและจำนวนของสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด จำแนกตามการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม
ในรอบปี พ.ศ. 2556

ลำดับที่	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี พ.ศ. 2556	ร้อยละ	จำนวน
1	เคย	6.90	439
2	ไม่เคย	93.10	5,924
	รวมทั้งสิ้น	100.0	6,363

- หมายเหตุ
1. “การเป็นเหยื่ออาชญากรรม” คือ 1) ถูกประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (เช่น ฆ่า/พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย คุกคามข่มขู่ว่าจะทำร้าย กักขัง ลักพาตัว) 2) ถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (เช่น ถูกจี้ชิงปล้น ชิงทรัพย์ ล้วงกระเป๋า ข่มขู่/กรรโชกเอาทรัพย์สิน ถูกขโมยยานพาหนะ ทรัพย์สินในยานพาหนะ/ในบ้าน เครื่องมือ อุปกรณ์การเกษตร ถูกทำลายข้าวของ/ทรัพย์สิน ถูกบุกรุกทรัพย์สิน) 3) ถูกกระทำทางเพศ (เช่น ข่มขืน ขำเรา อนาจาร ข่มขู่/คุกคามทางเพศ) 4) ถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล (เช่น แอบอ้าง/ใช้ข้อมูลเอกสาร หลอกลวงทางาน หลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต แคร้ลู่โข้ หลอกให้โอนเงินเข้าบัญชี หลอกลวงทำให้เสียทรัพย์สิน ด้วยวิธีต่างๆ) และ 5) ถูกกระทำอาชญากรรมอื่นๆ (ถ้ามี)
  2. การนับข้อมูลการเป็นเหยื่ออาชญากรรมจะรวมกรณีที่มีการพยายามกระทำผิดแต่คนร้ายกระทำการไม่สำเร็จหรือกรณีผู้เสียหายไม่หลงเชื่อเข้าไปด้วย
  3. ข้อมูลการเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาคือช่วงระหว่าง 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2556
  4. กรณีที่มีคนในครัวเรือนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมพร้อมกัน (มีเหยื่อมากกว่า 1 คน) จากการกระทำครั้งเดียวกัน จะเลือกนับผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเพียง 1 คน (เช่น ถูกทำร้าย ถูกล้วงละเมิด ถูกขโมยทรัพย์สินพร้อมกัน มากกว่า 1 คน ให้เลือกนับผู้ถูกระทำคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว)
  5. ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตัวเองและที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในครัวเรือน
  6. จังหวัดที่พำนักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาคือช่วงระหว่าง 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2556)

ตารางที่ 8 ค่าร้อยละและจำนวนของสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด จำแนกตามกลุ่มคดีที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม
ในรอบปี พ.ศ. 2556

ลำดับที่	กลุ่มคดีอาชญากรรม	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี พ.ศ. 2556		
		เคย	ไม่เคย	รวมทั้งสิ้น
1	ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	0.57 (36)	99.43 (6,327)	100.0 (6,363)
2	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	3.87 (246)	96.13 (6,117)	100.0 (6,363)
3	กระทำทางเพศ	0.14 (9)	99.86 (6,354)	100.0 (6,363)
4	ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	2.66 (169)	97.34 (6,194)	100.0 (6,363)

ตารางที่ 9 ค่าร้อยละและจำนวนของสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด จำแนกตามประเภทความผิดที่เคยตกเป็นเหยื่อ
อาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายในรอบปี พ.ศ. 2556

คดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี พ.ศ. 2556		
	เคย	ไม่เคย	รวมทั้งสิ้น
1. ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า	0.05 (3)	99.95 (6,360)	100.0 (6,363)
2. ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย	0.22 (14)	99.78 (6,349)	100.0 (6,363)
3. ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ช่มชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า	0.30 (19)	99.70 (6,344)	100.0 (6,363)
4. กักขังหน่วงเหนี่ยว	- -	100.0 (6,363)	100.0 (6,363)
5. ถูกลักพาตัว	- -	100.0 (6,363)	100.0 (6,363)

ตารางที่ 10 ค่าร้อยละและจำนวนของสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด จำแนกตามประเภทความผิดที่เคยตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ในรอบปี พ.ศ. 2556

คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี พ.ศ. 2556		
	เคย	ไม่เคย	รวมทั้งสิ้น
1. ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์	0.25 (16)	99.75 (6,347)	100.0 (6,363)
2. ถูกชิงรางวัลทรัพย์	0.33 (21)	99.67 (6,342)	100.0 (6,363)
3. ถูกล้วงกระเป๋า	0.83 (53)	99.17 (6,310)	100.0 (6,363)
4. ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ	0.33 (21)	99.67 (6,342)	100.0 (6,363)
5. ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร	0.11 (7)	99.89 (6,356)	100.0 (6,363)
6. ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย	1.59 (101)	98.41 (6,262)	100.0 (6,363)
7. ถูกขโมยทรัพย์หรือพยายามขโมยทรัพย์โดยวิธีอื่นๆ	0.30 (19)	99.70 (6,344)	100.0 (6,363)
8. ถูกริดเอาทรัพย์ (ถูกข่มขู่ว่าจะเปิดเผยข้อมูลความลับที่จะทำให้เสียหาย/อับอายเพื่อแลกเอาทรัพย์ เช่น แบล็กเมลล์ จะเผยแพร่ภาพลับ/คลิปลับ เป็นต้น)	0.02 (1)	99.98 (6,362)	100.0 (6,363)
9. ถูกกรรโชกทรัพย์ (ขู่ขังว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกาย/ทรัพย์สิน เพื่อแลกกับการเอาทรัพย์)	0.03 (2)	99.97 (6,361)	100.0 (6,363)
10. ทำให้เสียทรัพย์ (เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพาหนะ)	0.03 (2)	99.97 (6,361)	100.0 (6,363)
11. ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน	0.08 (5)	99.92 (6,358)	100.0 (6,363)

ตารางที่ 11 ค่าร้อยละและจำนวนของสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด จำแนกตามประเภทความผิดที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีถูกระงับทางเพศ ในรอบปี พ.ศ. 2556

คดีถูกระงับทางเพศ	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี พ.ศ. 2556		
	เคย	ไม่เคย	รวมทั้งสิ้น
1. ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา	- -	100.0 (6,363)	100.0 (6,363)
2. ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ	0.09 (6)	99.91 (6,357)	100.0 (6,363)
3. ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ	0.05 (3)	99.95 (6,360)	100.0 (6,363)

ตารางที่ 12 ค่าร้อยละและจำนวนของสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด จำแนกตามประเภทความผิดที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (คดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว) ในรอบปีพ.ศ. 2556

คดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปีพ.ศ. 2556		
	เคย	ไม่เคย	รวมทั้งสิ้น
1. แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	0.05 (3)	99.95 (6,360)	100.0 (6,363)
2. ถูกหลอกลวงแชร์ลูกโซ่	- -	100.0 (6,363)	100.0 (6,363)
3. ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศ หรือต่างประเทศ	0.03 (2)	99.97 (6,361)	100.0 (6,363)
4. ถูกหลอกลวงผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ให้เข้าใจผิด	0.28 (18)	99.72 (6,345)	100.0 (6,363)
5. ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย	1.12 (71)	98.88 (6,292)	100.0 (6,363)
6. ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ	0.16 (10)	99.84 (6,353)	100.0 (6,363)
7. ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่นๆ	1.05 (67)	98.95 (6,296)	100.0 (6,363)

ตอนที่ 3 ข้อมูลการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำแนกเปรียบเทียบตามกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 13 ค่าร้อยละและจำนวนของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี พ.ศ. 2556
จำแนกตามจังหวัดที่ทำการสำรวจ

ลำดับที่	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี พ.ศ. 2556	พื้นที่จังหวัด					ภาพรวม
		กทม.	ชลบุรี	เชียงใหม่	ขอนแก่น	สงขลา	
1	เคย	11.16 (366)	1.38 (13)	0.25 (2)	4.72 (35)	3.87 (23)	6.90 (439)
2	ไม่เคย	88.84 (2,913)	98.62 (931)	99.75 (707)	95.28 (802)	96.13 (571)	93.10 (5,924)
	รวมทั้งสิ้น	100.0 (3,279)	100.0 (94)	100.0 (709)	100.0 (837)	100.0 (594)	100.0 (6,363)

ตารางที่ 14 ค่าร้อยละและจำนวนของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี พ.ศ. 2556
จำแนกตามเขตการปกครองที่ทำการสำรวจ

ลำดับที่	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี พ.ศ. 2556	เขตการปกครอง				ภาพรวม
		กทม.	เทศบาล เมือง/นคร	เทศบาล ตำบล	นอกเขต เทศบาล (อบต.)	
1	เคย	11.16 (366)	2.60 (24)	1.67 (23)	3.30 (26)	6.90 (439)
2	ไม่เคย	88.84 (2,913)	97.40 (898)	98.33 (1,352)	96.70 (761)	93.10 (5,924)
	รวมทั้งสิ้น	100.0 (3,279)	100.0 (922)	100.0 (1,375)	100.0 (787)	100.0 (6,363)

ตอนที่ 4 ประเมินความปลอดภัยและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม

การสำรวจความคิดเห็นจากหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือนผู้ให้ข้อมูลจำนวน 1,542 ตัวอย่าง (จำนวนหน่วยข้อมูลที่น่าเสนอในตอนนี้เป็นจำนวนคนที่เป็นตัวแทนครัวเรือน จากการสัมภาษณ์ตัวแทนครัวเรือนละ 1 คน)

กรณีข้อคำถามที่เป็นมาตรวัดความคิดเห็นที่มีคะแนน 0-10 คะแนน ใช้หลักเกณฑ์ในการกำหนดการแปลผลจากค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยไม่เกิน 1.99	=	น้อย
ค่าเฉลี่ย 2.00 – 3.99	=	ค่อนข้างน้อย
ค่าเฉลี่ย 4.00 – 5.99	=	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 6.00 – 7.99	=	ค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ย 8.00 ขึ้นไป	=	มาก

ตารางที่ 15 คะแนนเฉลี่ยความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านในรอบปีพ.ศ. 2556 (ค่าระดับคะแนน 0-10 คะแนน)

ประเด็นคำถาม	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
1. ท่านรู้สึกว่าคุณชุมชน/หมู่บ้านที่พำนักอาศัยของท่านมีปัญหาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด			
1.1) ปล้น จี้ ขิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์	3.48	3.066	ค่อนข้างน้อย
1.2) ขโมยพาหนะ (รถยนต์/รถจักรยานยนต์) หรือขโมยทรัพย์สินในพาหนะ	3.44	3.132	ค่อนข้างน้อย
1.3) ขโมยทรัพย์สินในบ้านเรือน/ที่พักอาศัย	3.44	3.092	ค่อนข้างน้อย
1.4) ขโมยโค-กระบือ ปศุสัตว์ ผลผลิตทางการเกษตรเครื่องมือการเกษตร	1.66	3.037	น้อย
1.5) เหตุล้วงละเมิดทางเพศ	2.05	3.086	ค่อนข้างน้อย
1.6) ทำร้ายร่างกาย หรือถูกข่มขู่คุกคามว่าจะทำอันตราย	3.06	3.072	ค่อนข้างน้อย
1.7) เมารุาทะเลาะวิวาท	3.65	2.965	ค่อนข้างน้อย
1.8) ฉ้อโกง หลอกลวงให้หลงเชื่อสูญเสียทรัพย์สิน	2.59	3.026	ค่อนข้างน้อย
1.9) ยาเสพติด	5.08	3.313	ปานกลาง
1.10) การพนัน	4.33	3.255	ปานกลาง
1.11) แหล่งมั่วสุม แหล่งอบายมุข สถานบันเทิง	3.65	3.286	ค่อนข้างน้อย
1.12) วยุ่นมั่วสุม	4.01	3.220	ปานกลาง
1.13) ปัญหาที่เกิดจากแรงงานต่างด้าว	2.81	3.437	ค่อนข้างน้อย
2. ท่านรู้สึกว่าคุณชุมชน/หมู่บ้านที่พำนักอาศัยของท่านมีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินมากน้อยเพียงใด	6.51	2.438	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 15 (ต่อ) คะแนนเฉลี่ยความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน
ในรอบปีพ.ศ. 2556 (ค่าระดับคะแนน 0-10 คะแนน)

ประเด็นคำถาม	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
3. ท่านรู้สึกมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐ เหล่านี้มากน้อยเพียงใด			
3.1) ตำรวจ	4.25	2.913	ปานกลาง
3.2) ฝ่ายปกครองระดับจังหวัด อำเภอ/เขต (ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้ว่าฯ กทม./ผู้อำนวยการเขต)	3.85	2.891	ค่อนข้างน้อย
3.3) ฝ่ายปกครองระดับพื้นที่ (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชุติรักษาความปลอดภัย หมู่บ้าน ฯลฯ)	4.83	3.095	ปานกลาง
3.4) ส่วนบริหารท้องถิ่น (อบต. อบจ. เทศบาล สก. สข. เมืองพัทยา)	4.40	3.096	ปานกลาง
4. ปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พังกาศัยของท่านมีผลกระทบต่อ คุณภาพชีวิตของท่านมากน้อยเพียงใด	4.04	3.052	ปานกลาง

ตารางที่ 16 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวแทนครัวเรือนที่ระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมปัญหาอาชญากรรม
ในชุมชน/หมู่บ้าน ปี พ.ศ. 2556 ว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2555

ลำดับที่	ภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน ปี พ.ศ. 2556 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2555	ร้อยละ	จำนวน
1	น้อยลงมาก	3.7	57
2	น้อยลง	18.2	280
3	ไม่แตกต่าง	58.1	891
4	เพิ่มขึ้น	18.3	281
5	เพิ่มขึ้นมาก	1.7	26
	รวมทั้งสิ้น	100.0	1,535

ตารางที่ 17 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวแทนครัวเรือนที่ระบุเหตุที่ทำให้รับรู้ถึงภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน เพิ่มขึ้น (เฉพาะตัวแทนครัวเรือนที่ระบุว่าภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในปี พ.ศ. 2556 เพิ่มขึ้น/เพิ่มขึ้นมาก เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2555 และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	เหตุที่รับรู้ถึงภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน ปี พ.ศ. 2556 เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2555	ร้อยละ	จำนวน
1	เหตุเกิดขึ้นกับตัวเองโดยตรง	21.8	66
2	เหตุเกิดขึ้นกับสมาชิกในครัวเรือน ญาติ หรือคนรู้จัก	31.7	96
3	คำบอกเล่าจากคนในชุมชน/หมู่บ้าน	75.9	230
4	รายงานข่าวสารจากสื่อมวลชน	22.4	68
5	ป้ายประชาสัมพันธ์แจ้งข่าวอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน	16.2	49
6	รายงานข่าวหรือการแจ้งเตือนภัยจากวิทยุชุมชน/เสียงตามสาย	17.5	53
7	รับแจ้งเตือนภัยจากเจ้าหน้าที่	5.9	18
8	อื่นๆ เช่น รับทราบข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง, ประชาชนในชุมชน มีการเพิ่มความระมัดระวังป้องกันภัยมากขึ้น	0.7	2

ตารางที่ 18 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวแทนครัวเรือนที่ระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ โดยเฉลี่ยในภาพรวมของประเทศ

ลำดับที่	ภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ โดยเฉลี่ยในภาพรวมของประเทศ	ร้อยละ	จำนวน
1	มีปัญหาน้อยกว่ามาก	19.2	290
2	มีปัญหาน้อยกว่า	38.4	581
3	มีปัญหาไม่แตกต่างกัน	36.7	556
4	มีปัญหามากกว่า	4.8	73
5	มีปัญหามากกว่ามาก	0.9	13
	รวมทั้งสิ้น	100.0	1,513

ตารางที่ 19 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวแทนครัวเรือนที่ระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมปัญหาอาชญากรรมของประเทศปี พ.ศ. 2556 ว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2555

ลำดับที่	ภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในประเทศ ปี พ.ศ. 2556 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2555	ร้อยละ	จำนวน
1	น้อยลงมาก	2.5	38
2	น้อยลง	3.0	46
3	ไม่แตกต่าง	17.5	268
4	เพิ่มขึ้น	58.8	898
5	เพิ่มขึ้นมาก	18.2	278
	รวมทั้งสิ้น	100.0	1,528

ตารางที่ 20 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวแทนครัวเรือนที่ระบุสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน	ร้อยละ	จำนวน
1	การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่	86.0	1,321
2	ปัญหาเศรษฐกิจ/ความยากจน	83.7	1,286
3	ปัญหาการพนัน/เสียงไซค/แทงบอล	60.7	933
4	ปัญหาการว่างงาน	59.9	920
5	เจ้าหน้าที่ตำรวจ/ฝ่ายปกครองให้การดูแลไม่จริงจัง/ไม่ทั่วถึง/ไม่ต่อเนื่อง	55.9	858
6	ขาดโอกาสทางการศึกษา	55.0	845
7	ปัญหาการเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในครอบครัว	53.8	826
8	แหล่งอบายมุข/แหล่งมั่วสุม	52.6	808
9	อิทธิพลและการย้ายจากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต	50.1	770
10	การเปลี่ยนแปลงค่านิยม สภาพสังคม (ความคิดวัตถุนิยม)	43.6	669
11	ปัญหาหย่าร้าง/ครอบครัวแตกแยก	43.5	668
12	การทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ	26.3	404
13	แรงงานต่างด้าว	23.8	365
14	กลุ่มนักเลง/ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่	21.3	327
15	อื่นๆ เช่น เมาสุราไม่ได้สติ, สถานการณ์ทางการเมือง, ขาดศีลธรรม, ประชาชนในชุมชนขาดความร่วมมือกัน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว, การแต่งกายที่ล่อแหลม/การสวมใส่ของมีค่าที่ล่อตาเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม, ปัญหาคนต่างถิ่นต่างพื้นที่เข้ามาพักอาศัย มาก่อเหตุในชุมชน	1.4	21

ตารางที่ 21 แสดงการจัดอันดับสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน (จากการให้เรียง 3 อันดับ)
(ค่าร้อยละได้จากการถ่วงน้ำหนักแล้ว)

อันดับที่	สาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน	ร้อยละ
1	การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่	25.5
2	ปัญหาเศรษฐกิจ/ความยากจน	22.7
3	ขาดโอกาสทางการศึกษา	8.2
4	ปัญหาการว่างงาน	6.6
5	ปัญหาการพนัน/เสียงโศก/แทงบอล	6.5
6	เจ้าหน้าที่ตำรวจ/ฝ่ายปกครองให้การดูแลไม่จริงจัง/ไม่ทั่วถึง/ไม่ต่อเนื่อง	5.9
7	แหล่งอบายมุข/แหล่งมั่วสุม	5.0
8	อิทธิพลและการช่วยเหลือจากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต	4.8
9	ปัญหาการเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในครอบครัว	4.8
10	อื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงค่านิยม สภาพสังคม (ความคิดวัตถุนิยม), การทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ, แรงงานต่างด้าว, กลุ่มนักเลง/ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่, เมาสุราไม่ได้สติ, สถานการณ์ทางการเมือง, ขาดศีลธรรม, ประชาชนในชุมชนขาดความร่วมมือกัน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว, การแต่งกายที่ล่อแหลม/การสวมใส่ของมีค่าที่ล่อตาล่อใจเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม, ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน, ปัญหาคนต่างถิ่นต่างพื้นที่เข้ามาพักอาศัย มาก่อเหตุในชุมชน	10.0

ตารางที่ 22 แสดงการจัดอันดับสิ่งทีหน่วยงานภาครัฐและกระบวนการยุติธรรมควรให้ความสำคัญ
(จากการให้เรียง 3 อันดับ) (ค่าร้อยละได้จากการถ่วงน้ำหนักแล้ว)

อันดับที่	สิ่งที่หน่วยงานภาครัฐและกระบวนการยุติธรรมควรให้ความสำคัญ	ร้อยละ	จำนวน
1	การติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	30.0	456
2	การเพิ่มบทลงโทษทางกฎหมาย	22.5	342
3	การดำเนินคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม	19.2	292
4	การป้องกัน/การลดจำนวนเหตุร้ายที่เกิดขึ้นกับประชาชน	17.3	263
5	การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ไม่ให้กลับมากระทำผิดซ้ำ	5.2	79
6	การเคารพต่อสิทธิและการปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหา/ผู้ต้องหา/จำเลย ด้วยความเป็นธรรม	3.1	47
7	การให้ความช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหาย หรือพยาน ไม่ให้ได้รับอันตราย	1.8	28
8	การชดเชย/ชดใช้ค่าเสียหาย บรรเทาผลร้ายให้กับผู้เสียหาย	0.8	12
9	การฟื้นฟูเยียวยาร่างกายและจิตใจผู้เสียหาย	0.7	11
10	อื่นๆ เช่น ให้ความช่วยเหลือเรื่องทนายความ/การดำเนินคดี, ปฏิรูประบบกระบวนการยุติธรรม, แก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่, มีระบบเตือนภัยแจ้งเหตุต่วนเหตุร้ายในชุมชน	0.2	3

ตารางที่ 23 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวแทนครัวเรือนที่ระบุการเคยใช้หรือเคยได้รับการบริการต่างๆ จากหน่วยงาน
 ในกระบวนการยุติธรรม ในฐานะ “ผู้เสียหายเองหรือตัวแทนผู้เสียหาย” และประเมินความพึงพอใจ
 จากการใช้หรือได้รับการดังกล่าว (เฉพาะตัวอย่างที่เคยเป็นผู้เสียหายหรือตัวแทนผู้เสียหาย)

ประเภทบริการของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	การเคยใช้/ได้รับการ			ความพึงพอใจ (เฉพาะผู้เคยใช้/ได้รับการ)		
	ไม่เคย	เคย	รวมทั้งสิ้น	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
1. ตำรวจ						
1.1 การตรวจตราป้องกันเหตุ เช่น สายตรวจ ตั้งด่าน ตำรวจชุมชนสัมพันธ์	92.5 (356)	7.5 (29)	100.0 (385)	3.45	2.613	ค่อนข้างน้อย
1.2 แจ้งเตือนภัยอาชญากรรม แนะนำการป้องกันภัยอาชญากรรม	95.8 (369)	4.2 (16)	100.0 (385)	5.13	2.964	ปานกลาง
1.3 ติดต่อแจ้งความ	81.6 (314)	18.4 (71)	100.0 (385)	2.92	2.724	ค่อนข้างน้อย
1.4 จัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกร้องค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด	99.5 (383)	0.5 (2)	100.0 (385)	8.00	1.144	มาก
1.5 ติดตามจับกุมตัวผู้กระทำผิด	93.8 (3361)	6.2 (24)	100.0 (385)	3.71	3.141	ค่อนข้างน้อย
1.6 ดำเนินคดีผู้กระทำผิด	95.6 (368)	4.4 (17)	100.0 (385)	4.82	3.206	ปานกลาง
1.7 สอบสวน สอบปากคำผู้เสียหาย	89.9 (346)	10.1 (39)	100.0 (385)	3.62	2.561	ค่อนข้างน้อย
1.8 ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมา	95.3 (367)	4.7 (18)	100.0 (385)	2.61	2.973	ค่อนข้างน้อย
1.9 แจ้งความคืบหน้าของคดี	94.8 (365)	5.2 (20)	100.0 (385)	3.25	3.041	ค่อนข้างน้อย
2. เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน)						
2.1 การระวางป้องกันภัยในพื้นที่	91.2 (351)	8.8 (34)	100.0 (385)	5.88	2.306	ปานกลาง
2.2 ติดตามจับกุมตัวคนร้าย	99.7 (384)	0.3 (1)	100.0 (385)	6.00	-	ค่อนข้างมาก
2.3 จัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกร้องค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด	99.7 (384)	0.3 (1)	100.0 (385)	8.00	-	มาก

ตารางที่ 23 (ต่อ) ค่าร้อยละและจำนวนของตัวแทนครัวเรือนที่ระบุการเคยใช้หรือเคยได้รับบริการต่างๆ จากหน่วยงาน
 ในกระบวนการยุติธรรม ในฐานะ “ผู้เสียหายเองหรือตัวแทนผู้เสียหาย” และประเมินความพึงพอใจ
 จากการใช้หรือได้รับบริการดังกล่าว

ประเภทบริการของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	การเคยใช้/ได้รับบริการ			ความพึงพอใจ (เฉพาะผู้เคยใช้/ได้รับ บริการ)		
	ไม่ เคย	เคย	รวม ทั้งสิ้น	คะแนน เฉลี่ย	S.D.	แปลผล
3. หน่วยงานยุติธรรมชุมชน/ยุติธรรมจังหวัด						
3.1 รับเรื่องร้องเรียน	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-
3.2 ให้คำแนะนำข้อกฎหมาย/การดำเนินคดี	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-
3.3 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในทางคดี	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-
3.4 จัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกร้องค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-
4. พนักงานอัยการ						
4.1 ให้คำแนะนำข้อกฎหมาย/การดำเนินคดี	99.2 (382)	0.8 (3)	100.0 (385)	3.67	3.215	ค่อนข้าง น้อย
4.2 การส่งฟ้องดำเนินคดีผู้กระทำผิดต่อศาล	99.5 (383)	0.5 (2)	100.0 (385)	3.00	4.243	ค่อนข้าง น้อย
4.3 แจ้งความคืบหน้าของคดี	99.5 (383)	0.5 (2)	100.0 (385)	3.00	4.243	ค่อนข้าง น้อย
4.4 จัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกร้องค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด	99.7 (384)	0.3 (1)	100.0 (385)	6.00	-	ค่อนข้าง มาก
5. ศาล						
5.1 การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด	99.5 (383)	0.5 (2)	100.0 (385)	3.00	4.243	ค่อนข้าง น้อย
5.2 แจ้งผลคดี	99.2 (382)	0.8 (3)	100.0 (385)	2.00	3.464	ค่อนข้าง น้อย
5.3 จัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกร้องค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด	99.5 (383)	0.5 (2)	100.0 (385)	7.00	1.414	ค่อนข้าง มาก

ตารางที่ 23 (ต่อ) ค่าร้อยละและจำนวนของตัวแทนครัวเรือนที่ระบุการเคยใช้หรือเคยได้รับการต่างๆ จากหน่วยงาน
 ในกระบวนการยุติธรรม ในฐานะ “ผู้เสียหายเองหรือตัวแทนผู้เสียหาย” และประเมินความพึงพอใจ
 จากการใช้หรือได้รับการดังกล่าว

ประเภทบริการของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	การเคยใช้/ได้รับการ			ความพึงพอใจ (เฉพาะผู้เคยใช้/ได้รับ บริการ)		
	ไม่เคย	เคย	รวมทั้งสิ้น	คะแนน เฉลี่ย	S.D.	แปลผล
6. เจ้าหน้าที่คุ้มครองสิทธิ						
6.1 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-
6.2 การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่อ	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-
6.3 บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-
6.4 การคุ้มครองพยาน	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-
7. เจ้าหน้าที่คุมประพฤติ						
7.1 จัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกร้องค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-
7.2 การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดไม่ให้เกิดกลับมากระทำผิดอีก	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-
8. เจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก						
8.1 จัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกร้องค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-
8.2 การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดไม่ให้เกิดกลับมากระทำผิดอีก	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-
9. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์						
9.1 จัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกร้องค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด (ภายหลังต้องโทษ)	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-
9.2 การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดไม่ให้เกิดกลับมากระทำผิดอีก	100.0 (385)	0 (0)	100.0 (385)	-	-	-

สรุปผลการสำรวจข้อมูลการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรม

1. การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี พ.ศ. 2556

จากการสำรวจจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ถูกบันทึกข้อมูลเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 93.10 ไม่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี พ.ศ. 2556 มีจำนวนตัวอย่างสมาชิกในครัวเรือนร้อยละ 6.90 ที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อจำแนกตามกลุ่มคดี พบอัตราการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ดังนี้

- 1) ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย มีผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 0.57 แบ่งเป็น
  - 1) ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า ร้อยละ 0.05
  - 2) ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 0.22
  - 3) ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ช่มชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า ร้อยละ 0.30
- 2) ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน มีผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 3.87 แบ่งเป็น
  - 4) ถูกปล้น จี้ชิงทรัพย์ ร้อยละ 0.25
  - 5) ถูกวิ่งราวทรัพย์ ร้อยละ 0.33
  - 6) ถูกล้วงกระเป๋า ร้อยละ 0.83
  - 7) ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ ร้อยละ 0.33
  - 8) ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร ร้อยละ 0.11
  - 9) ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 1.59
  - 10) ถูกขโมยทรัพย์หรือพยายามขโมยทรัพย์โดยวิธีอื่นๆ ร้อยละ 0.30
  - 11) ถูกริตเอาทรัพย์ ร้อยละ 0.02
  - 12) ถูกกรรโชกทรัพย์ ร้อยละ 0.03
  - 13) ทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 0.03
  - 14) ถูกบุกรุกทรัพย์สิน ร้อยละ 0.08
- 3) กระทำทางเพศ มีผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 0.14 แบ่งเป็น
  - 15) ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ ร้อยละ 0.09
  - 16) ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ ร้อยละ 0.05
- 4) ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว มีผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 2.66 แบ่งเป็น
  - 17) แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ร้อยละ 0.05
  - 18) ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศหรือต่างประเทศ ร้อยละ 0.03
  - 19) ถูกหลอกลวงผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ให้เข้าใจผิด ร้อยละ 0.28
  - 20) ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย ร้อยละ 1.12
  - 21) ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จ ร้อยละ 0.16
  - 22) ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่นๆ ร้อยละ 1.05

เมื่อจำแนกตามจังหวัดที่ทำการสำรวจ พบอัตราการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร	ร้อยละ 11.16
2) ชลบุรี	ร้อยละ 1.38
3) เชียงใหม่	ร้อยละ 0.25
4) ขอนแก่น	ร้อยละ 4.72
5) สงขลา	ร้อยละ 3.87

เมื่อจำแนกตามเขตการปกครอง พบอัตราการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร	ร้อยละ 11.16
2) เทศบาลเมือง/นคร	ร้อยละ 2.60
3) เทศบาลตำบล	ร้อยละ 1.67
4) นอกเขตเทศบาล (อบต.)	ร้อยละ 3.30

2. ระดับความรุนแรงของปัญหาในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัย

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงระดับความรุนแรงของปัญหาในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัย โดยให้ระดับความรุนแรงของปัญหา 0-10 คะแนน พบว่าปัญหาต่างๆ ทั้ง 13 ด้าน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความรุนแรงของปัญหาอยู่ในระหว่าง 1.66 – 5.08 คะแนน (แปลผลได้ว่าปัญหาต่างๆ มีความรุนแรงในระดับน้อย-ปานกลาง) โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยความรุนแรงสูงสุดคือ ปัญหายาเสพติด, ปัญหาการพนัน และปัญหาวัยรุ่นนั่วมั่วสุม ส่วนปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยความรุนแรงต่ำสุดคือ ปัญหาขโมยโค-กระบือ ปศุสัตว์ ผลผลิตทางการเกษตรเครื่องมือการเกษตร, เหตุล้วงละเมิดทางเพศ และฉ้อโกง หลอกหลวงให้หลงเชื่อสูญเสียทรัพย์สิน

2. ระดับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัย

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงระดับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัย พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.51 คะแนน (แปลผลได้ว่ามีความปลอดภัยในระดับค่อนข้างมาก)

3. ระดับความมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐ

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงระดับความมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐ พบว่าหน่วยงานต่างๆ ทั้ง 4 หน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความมั่นใจอยู่ในระหว่าง 3.85 – 4.83 คะแนน (แปลผลได้ว่ามีความมั่นใจในระดับค่อนข้างน้อย-ปานกลาง) โดยหน่วยงานที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความมั่นใจสูงสุดคือ ฝ่ายปกครองระดับพื้นที่ (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชูรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ฯลฯ) รองลงมาได้แก่ ส่วนบริหารท้องถิ่น (อบต. อบจ. เทศบาล สก. สข. เมืองพัทยา) ตำรวจ และฝ่ายปกครองระดับจังหวัด อำเภอ/เขต (ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้ว่าฯ กทม./ผู้อำนวยการเขต) ตามลำดับ

4. ระดับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่เกิดจากปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัย

เมื่อให้ตัวอย่างประเมินผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่เกิดจากปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัย พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 คะแนน (แปลผลได้ว่ามีผลกระทบในระดับปานกลาง)

5. ประเมินสถานสถานการณ์ภัยอาชญากรรม

เมื่อให้ตัวอย่างประเมินสถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยปี พ.ศ.2556 ว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2555 พบว่าตัวอย่างเกินครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 58.1 ระบุว่าไม่แตกต่างกัน ร้อยละ 21.9 ระบุน้อยลงมาก-น้อยลง ร้อยละ 20.0 ระบุเพิ่มขึ้น-เพิ่มขึ้นมาก โดยเหตุผลที่ระบุเพิ่มขึ้น-เพิ่มขึ้นมากเนื่องจากได้ยินคำบอกเล่าจากคนในชุมชน/หมู่บ้าน และเป็นเหตุเกิดขึ้นกับสมาชิกในครัวเรือนญาติ หรือคนรู้จัก

ขณะเดียวกันเมื่อให้ตัวอย่างประเมินสถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ โดยเฉลี่ยในภาพรวมของประเทศ พบว่าตัวอย่างร้อยละ 57.6 ระบุว่ามีปัญหาน้อยกว่ามาก-มีปัญหาน้อยกว่า ร้อยละ 36.7 ระบุมีปัญหาไม่แตกต่างกัน และร้อยละ 5.7 ระบุมีปัญหามากกว่า-มีปัญหามากกว่ามาก

นอกจากนี้เมื่อให้ตัวอย่างประเมินสถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมในภาพรวมของประเทศปี พ.ศ.2556 ว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2555 พบว่าตัวอย่างร้อยละ 77.0 ระบุเพิ่มขึ้น-เพิ่มขึ้นมาก ร้อยละ 17.5 ระบุไม่แตกต่างกัน และร้อยละ 5.5 ระบุน้อยลงมาก-น้อยลง

6. สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัย

เมื่อให้ตัวอย่างจัดอันดับสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัย พบว่าสาเหตุสำคัญอันดับแรกคือการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ (ร้อยละ 25.5) อันดับสองคือปัญหาเศรษฐกิจ/ความยากจน (ร้อยละ 22.7) และอันดับสามคือขาดโอกาสทางการศึกษา (ร้อยละ 8.2) ตามลำดับ

7. สิ่งที่หน่วยงานภาครัฐและกระบวนการยุติธรรมควรให้ความสำคัญ

เมื่อให้ตัวอย่างจัดอันดับสิ่ง que หน่วยงานภาครัฐและกระบวนการยุติธรรมควรให้ความสำคัญ พบว่าสิ่งสำคัญอันดับแรกคือการติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ร้อยละ 30.0) อันดับสองคือการเพิ่มบทลงโทษทางกฎหมาย (ร้อยละ 22.5) และอันดับสามคือการดำเนินคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม (ร้อยละ 19.2) ตามลำดับ

8. ความพึงพอใจจากการใช้หรือได้รับบริการจากหน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม

1) ตำรวจ

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงการเคยใช้หรือได้รับบริการจากตำรวจในกระบวนการยุติธรรม พบว่าบริการที่ตัวอย่างเคยใช้/ได้รับบริการมากที่สุดคือ ติดต่อแจ้งความ (ร้อยละ 18.4) รองลงมาคือ สอบสวน สอบปากคำ ผู้เสียหาย (ร้อยละ 10.1) และการตรวจตราป้องกันเหตุ เช่น สายตรวจ ตั้งด่าน ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (ร้อยละ 7.5)

นอกจากนี้เมื่อให้ตัวอย่างที่เคยใช้หรือได้รับบริการจากตำรวจในแต่ละด้าน ให้คะแนนระดับความพึงพอใจจากการเคยใช้/ได้รับบริการ 0-10 คะแนน พบว่าบริการต่างๆ ทั้ง 9 ด้าน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระหว่าง 2.61 – 8.00 คะแนน (แปลผลได้ว่า มีความพึงพอใจในระดับค่อนข้างน้อย-มาก) โดยบริการที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดคือ การจัดให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกร้องค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด, การแจ้งเตือนภัยอาชญากรรม แนะนำการป้องกันภัยอาชญากรรม, การดำเนินคดีผู้กระทำผิด ส่วนบริการที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำสุดคือ การติดตามทรัพย์สินกลับคืนมา, การติดต่อแจ้งความ, การแจ้งความคืบหน้าของคดี

2) เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน)

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงการเคยใช้/ได้รับบริการจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองในกระบวนการยุติธรรม พบว่าตัวอย่างร้อยละ 8.8 เคยใช้/ได้รับบริการการระงับข้อพิพาทในพื้นที่ ร้อยละ 0.3 เคยใช้/ได้รับบริการการติดตามจับกุมตัวคนร้าย และการจัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกชดเชยค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด

นอกจากนี้เมื่อให้ตัวอย่างที่เคยใช้/ได้รับบริการจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองในแต่ละด้าน ให้คะแนนระดับความพึงพอใจจากการเคยใช้/ได้รับบริการ 0-10 คะแนน พบว่าบริการต่างๆ ทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระหว่าง 5.88 – 8.00 คะแนน (แปลผลได้ว่า มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง-มาก) โดยบริการที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดคือ การจัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกชดเชยค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด รองลงมาได้แก่การติดตามจับกุมตัวคนร้าย และการระงับข้อพิพาทในพื้นที่

3) พนักงานอัยการ

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงการเคยใช้หรือได้รับบริการจากพนักงานอัยการในกระบวนการยุติธรรม พบว่าตัวอย่างร้อยละ 0.8 เคยใช้/ได้รับบริการการให้คำแนะนำข้อกฎหมาย/การดำเนินคดี ร้อยละ 0.5 เคยใช้/ได้รับบริการการส่งฟ้องดำเนินคดีผู้กระทำผิดต่อศาล และบริการแจ้งความคืบหน้าของคดี ร้อยละ 0.3 เคยใช้/ได้รับบริการจัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกชดเชยค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด

นอกจากนี้เมื่อให้ตัวอย่างที่เคยใช้/ได้รับบริการจากพนักงานอัยการในแต่ละด้าน ให้คะแนนระดับความพึงพอใจจากการเคยใช้/ได้รับบริการ 0-10 คะแนน พบว่าบริการต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระหว่าง 3.00 – 6.00 คะแนน (แปลผลได้ว่า มีความพึงพอใจในระดับค่อนข้างน้อย-ค่อนข้างมาก) โดยบริการที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดคือ การจัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกชดเชยค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด รองลงมาได้แก่ การให้คำแนะนำข้อกฎหมาย/การดำเนินคดี

4) ศาล

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงการเคยใช้หรือได้รับบริการจากศาลในกระบวนการยุติธรรม พบว่าตัวอย่างร้อยละ 0.8 เคยใช้/ได้รับบริการแจ้งผลคดี ร้อยละ 0.5 เคยใช้/ได้รับบริการการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด และการจัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกชดเชยค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด

นอกจากนี้เมื่อให้ตัวอย่างที่เคยใช้/ได้รับบริการจากศาลในแต่ละด้าน ให้คะแนนระดับความพึงพอใจจากการเคยใช้/ได้รับบริการ 0-10 คะแนน พบว่าบริการต่างๆ ทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระหว่าง 2.00–7.00 คะแนน (แปลผลได้ว่ามีความพึงพอใจในระดับค่อนข้างน้อย-ค่อนข้างมาก) โดยบริการที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดคือการจัดการให้มีการไกล่เกลี่ยหรือเรียกชดเชยค่าเสียหายกับฝ่ายผู้กระทำผิด รองลงมาได้แก่การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด

5.2 ส่วนที่ 2 ผลสำรวจผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกาย

จากการสำรวจสมาชิกในครัวเรือนที่มีประสบการณ์เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกาย จำนวน 28 ตัวอย่าง ปรากฏผลการสำรวจดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะเหตุอาชญากรรม

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่าง จำแนกตามจังหวัดที่พักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ในรอบปี พ.ศ. 2556

ลำดับที่	จังหวัดที่พักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ในรอบปี พ.ศ. 2556	ร้อยละ	จำนวน
1	กรุงเทพมหานคร	82.1	23
2	ขอนแก่น	14.3	4
3	มหาสารคาม	3.6	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุจังหวัดที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	จังหวัดที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	กรุงเทพมหานคร	82.1	23
2	ขอนแก่น	14.3	4
3	มหาสารคาม	3.6	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุเขตการปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เขตการปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	เขตกรุงเทพมหานคร	82.1	23
2	องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) (นอกเขตเทศบาล)	10.8	3
3	เทศบาลเมือง/นคร	7.1	2
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุประเภทของสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	ประเภทสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	ที่พักอาศัย	35.7	10
2	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	35.7	10
3	สถานประกอบการ	17.9	5
4	โรงเรียน/สถานศึกษา	7.1	2
5	ในพาหนะ	3.6	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	ช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)	3.6	1
2	09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)	7.1	2
3	12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)	17.9	5
4	15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)	17.9	5
5	18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)	14.2	4
6	21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)	10.7	3
7	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	25.0	7
8	กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	3.6	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ในระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่ในระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	28.6	8
2	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน หรือเดินทางกลับบ้าน	21.4	6
3	พักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับพักผ่อน)	21.4	6
4	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น รับประทานอาหาร เทียวผับ บาร์ ไนท์คลับ	17.8	5
5	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า	3.6	1
6	นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง	3.6	1
7	พักอยู่ในสถานที่พักของญาติ เพื่อน คนรู้จัก	3.6	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 7 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ

ลำดับที่	การพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	46.4	13
2	พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	53.6	15
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 8 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด

(เฉพาะตัวอย่างที่พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะของผู้กระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป	53.3	8
2	กระทำผิดคนเดียว	40.0	6
3	ทั้งหมดเป็นชาย	26.7	4
4	ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา	20.0	3
5	กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง	13.3	2
6	ทั้งหมดเป็นหญิง	13.3	2
7	ผู้กระทำผิดเป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ากลุ่มผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 18 ปี)	6.7	1
8	มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง	6.7	1
9	ติดยาเสพติด หรือเสพยาเสพติด	6.7	1

ตารางที่ 9 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด

ลำดับที่	ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำ	64.3	18
2	เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	10.7	3
3	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	7.1	2
4	เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	7.1	2
5	เป็นสามีหรือภรรยา	3.6	1
6	กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	3.6	1
7	เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน	3.6	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 10 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	ร้อยละ	จำนวน
1	เคย	7.1	2
2	ไม่เคย	75.0	21
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	17.9	5
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 11 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีเมามาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะที่ก่อเหตุหรือไม่

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีเมามาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสารเสพติดในขณะที่ก่อเหตุหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมีเมามา	7.1	2
2	มีอาการมีเมามา	14.3	4
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	78.6	22
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 12 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุกรณีหลักของเหตุที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	กรณีหลักของเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	ข่มขู่คุกคาม	35.7	10
2	เมาสุราทะเลาะวิวาท	14.3	4
3	มีสาเหตุโกรธเคืองกันส่วนตัว	14.3	4
4	เกี่ยวข้องกับกลุ่มอิทธิพล/กลุ่มอำนาจ/แก๊งค์กวนเมือง	14.3	4
5	ผู้ก่อเหตุมีอาการทางจิต	7.1	2
6	นักเรียนตีกัน	7.1	2
7	สืบเนื่องมาจากความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์/ชนกลุ่มน้อย ความแตกต่างทางความเชื่อศาสนา	3.6	1
8	เขม่น/กระทบกระทั่งกันเฉพาะหน้า	3.6	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 13 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการก่อเหตุหลักที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	ลักษณะการก่อเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	ข่มขู่ คุกคาม	53.6	15
2	ทำร้ายร่างกาย เช่น ฆูต กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย	35.7	10
3	แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม	7.1	2
4	ทุบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น	3.6	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 14 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุอาวุธหลักที่ผู้กระทำผิดใช้ก่อเหตุ

ลำดับที่	อาวุธหลักที่ผู้กระทำผิดใช้ก่อเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ใช้อาวุธ	89.3	25
2	ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ	7.1	2
3	ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ ก้อนหิน	3.6	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

ตารางที่ 15 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการได้รับบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	การได้รับบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	บาดเจ็บ	39.3	11
2	ไม่บาดเจ็บ	60.7	17
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 16 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุอาการบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น

(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ)

ลำดับที่	อาการบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก	81.8	9
2	มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก	18.2	2
	รวมทั้งสิ้น	100.0	11

ตารางที่ 17 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัวจากเหตุที่เกิดขึ้น
(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ)

ลำดับที่	ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว	45.5	5
2	รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน	27.2	3
3	รักษาตัว 8-20 วัน	18.2	2
4	รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน	9.1	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	11

ตารางที่ 18 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสถานที่ที่ใช้ในการพักรักษาตัวจากเหตุที่เกิดขึ้น
(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บต้องพักรักษาตัว และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สถานที่ที่ใช้ในการพักรักษาตัว	ร้อยละ	จำนวน
1	ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ	16.7	1
2	พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก	33.3	2
3	สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	16.7	1
4	คลินิกเอกชน	33.3	2
5	โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน	33.3	2

ตารางที่ 19 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	การเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	14.3	4
2	มีความเสียหายแต่ไม่ต้องจ่ายเอง เพราะมีประกันชีวิตหรือสวัสดิการช่วยเหลือรับผิดชอบทั้งหมด	3.6	1
3	ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	82.1	23
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้	3.6	1

ตารางที่ 20 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล)	100.0	4

ตารางที่ 21 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุจำนวนเงินที่ต้องสูญเสียในการใช้จ่ายค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (เฉพาะตัวอย่างที่สูญเสียค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล)

ลำดับที่	จำนวนเงินที่ต้องสูญเสียในการใช้จ่ายค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล	ร้อยละ	จำนวน
1	200 บาท	25.0	1
2	2,000 บาท	25.0	1
3	2,600 บาท	25.0	1
4	2,640 บาท	25.0	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	4

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตารางที่ 22 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ร้อยละ	จำนวน
1	แจ้ง	25.0	7
2	ไม่แจ้ง	75.0	21
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 23 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่ไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุที่ไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ร้อยละ	จำนวน
1	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย	85.7	18
2	คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้	23.8	5
3	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครอง	19.0	4
4	ถูกข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	9.5	2
5	สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/มีปัญหาทางจิต/พิการ/ยากจน/ไม่ยอมให้เสียอนาคต เป็นต้น)	9.5	2
6	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	9.5	2
7	ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	9.5	2
8	เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด	4.8	1
9	ไม่ยอมให้มีเรื่องขึ้นโรงขึ้นศาล	4.8	1

ตารางที่ 24 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุว่าทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่

ลำดับที่	การทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	ทราบ	53.6	15
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	46.4	13
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 25 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	มี	35.7	10
2	ไม่มี	64.3	18
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 26 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

ลำดับที่	มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	มี	7.1	2
2	ไม่มี	92.9	26
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 27 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามีมีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย)

ลำดับที่	มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	100.0	2
	รวมทั้งสิ้น	100.0	2

ตารางที่ 28 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

ลำดับที่	มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	25.0	7
2	มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	3.6	1
3	ไม่มี	71.4	20
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 29 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุหน่วยงานหรือบุคคลที่ดำเนินการใกล้เคียงให้
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามีกรตกลงใกล้เคียงกับฝ่ายผู้กระทำผิด และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	หน่วยงานหรือบุคคลที่ดำเนินการใกล้เคียงให้	ร้อยละ	จำนวน
1	ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด	75.0	6
2	เจ้าหน้าที่ตำรวจ	25.0	2
3	ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ	12.5	1

ตารางที่ 30 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	96.4	27
2	ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	3.6	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 31 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่าได้มีการลงโทษผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย)

ลำดับที่	สาเหตุที่ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี	63.0	17
2	มีการตกลงยอมความกันได้	18.5	5
3	ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด	11.1	3
4	รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี	7.4	2
	รวมทั้งสิ้น	100.0	27

ตารางที่ 32 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุโทษสูงสุดที่ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับ
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามีกรลงโทษผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย)

ลำดับที่	โทษสูงสุดที่ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับ	ร้อยละ	จำนวน
1	ให้รอการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม	100.0	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	1

ตารางที่ 33 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการได้รับการติดต่อหรือได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ
นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิด

ลำดับที่	การได้รับการติดต่อหรือได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ย กับผู้กระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	92.9	26
2	มี	7.1	2
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 34 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุรูปแบบที่ได้รับการติดต่อหรือได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ
นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิด
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่าได้รับการติดต่อหรือได้รับการบริการ)

ลำดับที่	รูปแบบที่ได้รับการติดต่อหรือได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	66.7	2
2	การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากเจ้าของพื้นที่ ที่เกิดเหตุ	33.3	1

ตารางที่ 35 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุความต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงาน
ในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

ลำดับที่	ความต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ต้องการ	67.9	19
2	ต้องการ	32.1	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	28

ตารางที่ 36 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงาน
ในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	ร้อยละ	จำนวน
1	ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ	66.7	6
2	การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล	55.6	5
3	การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล	33.3	3
4	จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดเชยค่าเสียหาย	22.2	2
5	การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ใน กระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	22.2	2
6	การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี	22.2	2
7	การให้การบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ	22.2	2
8	การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ	22.2	2
9	การให้ความคุ้มครองพยาน	22.2	2
10	การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ	22.2	2
11	การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด	11.1	1

สรุปผลการสำรวจผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกาย

จากการสำรวจสมาชิกในครัวเรือนที่มีประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกาย
จำนวน 28 ตัวอย่าง ปรากฏผลการสำรวจดังนี้

1. ประเภทของสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงประเภทของสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรมพบว่า ส่วนใหญ่เป็นที่พักอาศัย และ
สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง ซึ่งมีค่าร้อยละเท่ากันคือ 35.7 รองลงมาได้แก่สถานประกอบการ
ร้อยละ 17.9 โรงเรียน/สถานศึกษา ร้อยละ 7.1 และในพาหนะ ร้อยละ 3.6 ตามลำดับ

2. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ตัวอย่างร้อยละ 25.0 ระบุเหตุเกิดช่วงเวลากลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา รองลงมาได้แก่ช่วงเวลา
12.01-15.00 น. และ 15.01-18.00 น. ซึ่งมีค่าร้อยละเท่ากันคือ 17.9

3. กิจกรรมที่กระทำอยู่ในระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม

ตัวอย่างร้อยละ 28.6 ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอยู่ในระหว่างทำงานหรืออยู่ที่ทำงาน รองลงมาอยู่ในระหว่าง
เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน หรือเดินทางกลับบ้าน และพักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับ
พักผ่อน) ซึ่งมีค่าร้อยละเท่ากันคือ 21.4

4. การพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ
ตัวอย่างเกินครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 53.6 พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า ในขณะที่ร้อยละ 46.4 ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
5. ลักษณะของผู้กระทำผิด
เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงลักษณะของผู้กระทำผิดพบว่า ร้อยละ 53.3 กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร้อยละ 40.0 กระทำผิดคนเดียว และร้อยละ 26.7 ระบุผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นชาย
6. ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด
ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 64.3 ระบุไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำ ร้องลงมาร้อยละ 10.7 ระบุเป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย
7. การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน
ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 75.0 ระบุไม่เคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน ร้องลงมาร้อยละ 17.9 ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ มีเพียงร้อยละ 7.1 เท่านั้นที่ระบุเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน
8. การมีอาการมีนมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดของผู้กระทำผิดในขณะก่อเหตุ
ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 78.6 ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดดื่ม/เสพหรือไม่ ร้องลงมาร้อยละ 14.3 ระบุผู้กระทำผิดมีอาการมีนเมา และร้อยละ 7.1 ระบุผู้กระทำผิดดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมีนเมา
9. กรณีหลักของเหตุที่เกิดขึ้น
ตัวอย่างร้อยละ 35.7 ระบุเป็นกรณีถูกข่มขู่คุกคาม ร้องลงมาได้แก่กรณีเมาแล้วสุราทะเลาะวิวาท, มีสาเหตุโกรธเคืองกันส่วนตัว, เกี่ยวข้องกับกลุ่มอิทธิพล/กลุ่มอันธพาล/แก๊งค์กวนเมือง ซึ่งมีค่าร้อยละเท่ากันคือ 14.3
10. ลักษณะการก่อเหตุ
ตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 53.6 ระบุลักษณะการก่อเหตุเป็นลักษณะถูกข่มขู่คุกคาม ร้องลงมาร้อยละ 35.7 เป็นลักษณะทำร้ายร่างกาย เช่น อดุต กระทบ ผลัก ตบตี ต่อย และร้อยละ 7.1 เป็นลักษณะ แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม
11. อาวุธหลักที่ผู้กระทำผิดใช้ก่อเหตุ
ตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 89.3 ระบุผู้กระทำผิดไม่ใช้อาวุธ ร้องลงมาร้อยละ 7.1 ระบุเป็นของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ และร้อยละ 3.6 ระบุเป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ ก้อนหิน
12. การได้รับบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น
ตัวอย่างร้อยละ 60.7 ระบุไม่ได้รับบาดเจ็บ ในขณะที่ร้อยละ 39.3 ระบุได้รับบาดเจ็บ

13. อาการบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น

เมื่อสอบถามเฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บถึงลักษณะของอาการ พบว่าเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 81.8 ระบุมีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก ที่เหลือร้อยละ 18.2 ระบุมีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก

14. ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว

เมื่อสอบถามเฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บถึงระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัวพบว่า ร้อยละ 45.5 ระบุบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว ร้อยละ 27.2 ระบุรักษาตัวไม่เกิน 7 วัน ร้อยละ 18.2 ระบุรักษาตัว 8-20 วัน และร้อยละ 9.1 ระบุรักษาตัวเกินกว่า 20 วัน โดยสถานที่ที่ใช้พักรักษาตัว เช่น พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก, โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน, คลินิกเอกชน เป็นต้น

15. การเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างส่วนใหญ่คือร้อยละ 82.1 ระบุไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้นโดยจ่ายเป็นค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล ในขณะที่ร้อยละ 14.3 ระบุเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ร้อยละ 3.6 ระบุ มีความเสียหายแต่ไม่ต้องจ่ายเอง เพราะมีประกันชีวิตหรือสวัสดิการช่วยเหลือรับผิดชอบทั้งหมด และร้อยละ 3.6 ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

16. การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตัวอย่างสามในสี่ส่วนคือร้อยละ 75.0 ระบุไม่ได้แจ้งความ เนื่องจากส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย, คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้, และเป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 25.0 เท่านั้นที่ไปแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

17. การทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุ

ตัวอย่างเกินครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 53.6 ที่ทราบตัวผู้กระทำผิด ร้อยละ 46.4 ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

18. การข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลของผู้กระทำผิด

ตัวอย่างร้อยละ 64.3 ระบุไม่มีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพล ในขณะที่ตัวอย่างร้อยละ 35.7 ระบุมีการข่มขู่คุกคาม

19. การจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 92.9 ระบุไม่มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ มีเพียงร้อยละ 7.1 เท่านั้นที่ระบุมีการจับกุม/ตั้งข้อหา แต่ไม่มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล

20. การตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด

ตัวอย่างร้อยละ 71.4 ระบุไม่มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด ร้อยละ 25.0 ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ย และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 3.6 ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ย แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ นอกจากนี้เมื่อสอบถามตัวอย่างเฉพาะที่ระบุว่ามีการตกลงไกล่เกลี่ยถึงหน่วยงานหรือบุคคลที่ช่วยดำเนินการไกล่เกลี่ยให้พบว่าร้อยละ 75.0 ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด ร้อยละ 25.0 ดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ และร้อยละ 12.5 ดำเนินการโดยผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ

21. ได้รับการลงโทษตามกฎหมายของผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 96.4 ระบุผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี, มีการตกลงยอมความกันได้ และไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด มีเพียงร้อยละ 3.6 เท่านั้นที่ได้รับการลงโทษตามกฎหมายโดยการให้รอการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม

22. การได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิด

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 92.9 ระบุไม่ได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 7.1 ที่ระบุได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ โดยได้รับให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล และได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากเจ้าของพื้นที่ที่เกิดเหตุ

23. ความต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

ตัวอย่างร้อยละ 67.9 ไม่ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม ในขณะที่ร้อยละ 32.1 ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการเพิ่มเติม เช่น การติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ, การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล และการให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล เป็นต้น

5.3 ส่วนที่ 3 ผลสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์

จากการสำรวจสมาชิกในครัวเรือนที่มีประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภท จำนวน 196 ตัวอย่าง
ปรากฏผลการสำรวจดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะเหตุอาชญากรรม

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่าง จำแนกตามจังหวัดที่พิกอาศัยเป็นส่วนใหญ่ในรอบปี พ.ศ. 2556

ลำดับที่	จังหวัดที่พิกอาศัยเป็นส่วนใหญ่ในรอบปี พ.ศ. 2556	ร้อยละ	จำนวน
1	กรุงเทพมหานคร	83.6	164
2	ขอนแก่น	7.7	15
3	สงขลา	5.1	10
4	ชลบุรี	3.6	7
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุจังหวัดที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	จังหวัดที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	กรุงเทพมหานคร	83.1	163
2	ขอนแก่น	7.7	15
3	สงขลา	5.1	10
4	ชลบุรี	3.6	7
5	ปทุมธานี	0.5	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุเขตการปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เขตการปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	เขตกรุงเทพมหานคร	83.2	163
2	องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) (นอกเขตเทศบาล)	7.1	14
3	เทศบาลเมือง/นคร	5.1	10
4	เทศบาลตำบล	4.6	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุประเภทของสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	ประเภทสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	ที่พักอาศัย	56.1	110
2	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	25.5	50
3	สถานประกอบการ	12.8	25
4	ในพาหนะ	5.1	10
5	โรงเรียน/สถานศึกษา	0.5	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	ช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)	3.1	6
2	09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)	6.6	13
3	12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)	11.2	22
4	15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)	16.4	32
5	18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)	10.7	21
6	21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)	7.1	14
7	24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)	8.7	17
8	03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)	5.6	11
9	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	10.7	21
10	กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	15.3	30
11	ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	4.6	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ในระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่ในระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง	26.0	51
2	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	23.0	45
3	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน หรือเดินทางกลับบ้าน	13.8	27
4	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า	13.3	26
5	พักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับพักผ่อน)	11.7	23
6	อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ พิพิธภัณฑ์	4.6	9
7	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น รับประทานอาหาร เที่ยวผับ บาร์ ไนท์คลับ	4.6	9
8	พักอยู่ในสถานที่พักของญาติ เพื่อน คนรู้จัก	1.0	2
9	เล่นกีฬา ออกกำลังกาย	0.5	1
10	กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)	0.5	1
11	อื่นๆ เช่น พักอาศัยในที่พักอาศัยของตนเองอีกแห่งหนึ่ง ไม่ทราบช่วงเวลาที่เกิดเหตุจึงไม่สามารถระบุกิจกรรมที่กระทำได้	1.0	2
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 7 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ

ลำดับที่	การพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	85.2	167
2	พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	14.8	29
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 8 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด

(เฉพาะตัวอย่างที่พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะของผู้กระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	กระทำผิดคนเดียว	55.2	16
2	กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป	34.5	10
3	ทั้งหมดเป็นชาย	34.5	10
4	กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง	10.3	3
5	ทั้งหมดเป็นหญิง	10.3	3
6	ผู้กระทำผิดเป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ากลุ่มผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 18 ปี)	6.9	2
7	ติดยาเสพติด หรือเสพยาเสพติด	6.9	2
8	มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง	3.4	1

ตารางที่ 9 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด

ลำดับที่	ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำ	88.9	174
2	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	5.6	11
3	เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน	2.0	4
4	เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน	1.0	2
5	กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	1.0	2
6	เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	0.5	1
7	เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคู่เคยกัน	0.5	1
8	เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ	0.5	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 10 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	ร้อยละ	จำนวน
1	ใช่	1.0	2
2	ไม่ใช่	81.1	159
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	17.9	35
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 11 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุได้ทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่

ลำดับที่	ได้ทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้ทรัพย์สินคืน	95.6	172
2	ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด	1.1	2
3	ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน	3.3	6
	รวมทั้งสิ้น	100.0	180

ตารางที่ 12 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุกรณีที่ได้ทรัพย์สินกลับคืนมา
(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมดหรือได้รับคืนมาบางส่วน)

ลำดับที่	กรณีที่ได้ทรัพย์สินกลับคืนมา	ร้อยละ	จำนวน
1	ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง	50.0	4
2	มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง	25.0	2
3	เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้	12.5	1
4	มีผู้นำส่งบัตรประชาชน เอกสารสำคัญมาให้ทางไปรษณีย์	12.5	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	8

ตารางที่ 13 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุกรณีหลักของการก่อเหตุ

ลำดับที่	กรณีหลักของการก่อเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	ก่อเหตุลับหลัง ขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยผู้เสียหายไม่รู้ตัว/ ไม่ทราบเหตุขณะเกิดเหตุ	85.7	168
2	ก่อเหตุซึ่งหน้า โดยใช้กำลังทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่เพื่อให้ได้ทรัพย์สิน	8.2	16
3	ก่อเหตุซึ่งหน้า แต่ไม่ได้ทำอันตรายหรือข่มขู่ผู้เสียหาย	6.1	12
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 14 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการก่อเหตุหลักที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	ลักษณะการก่อเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	บุกรุก/จัดแ่งเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย	38.9	76
2	ล้วงกระเป๋า/กรีดกระเป๋า	21.9	43
3	บุกรุก/จัดแ่งเข้ามาขโมยทรัพย์สินในบ้านค้า/ที่ทำงาน	6.6	13
4	ปล้นจี้	6.1	12
5	ขโมยรถยนต์/รถจักรยานยนต์	5.6	11
6	ขโมยสิ่งของที่ตั้งวางขายในบ้านค้า ห้างสรรพสินค้า มินิมาร์ท	4.6	9
7	หลงลืมวางทรัพย์สินทิ้งไว้แล้วสูญหาย	4.1	8
8	วิ่งราวทรัพย์	3.6	7
9	ขโมยทรัพย์สินภายในรถหรือยานพาหนะ	2.6	5
10	ขโมยเครื่องมือเกษตร วัว ควาย	2.0	4
11	ถูกรรโชกทรัพย์ (ขู่เช็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกายทรัพย์สินเพื่อแลกกับการเอาทรัพย์)	1.5	3
12	คนร้ายบุกรุก/จัดแ่งเข้ามาเอาทรัพย์สินในที่พักอาศัย ที่ทำงาน บ้านค้า (กรณีไม่ได้ทรัพย์สินไป)	1.5	3
13	เพื่อน/ญาติ/คนในบ้าน/คนรู้จักคุ้นเคย ขโมยทรัพย์สินขณะพักอาศัยอยู่ด้วยกัน	0.5	1
14	ขโมยทรัพย์สินในจุดที่รับฝากของ	0.5	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 15 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการมีระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวังป้องกันภัยในที่เกิดเหตุ

ลำดับที่	การมีระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวังป้องกันภัยในที่เกิดเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	68.9	135
2	มี	31.1	61
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 16 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวังป้องกันภัยที่มีในที่เกิดเหตุ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามีการรักษาความปลอดภัยหรือการระวังป้องกันภัย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวังป้องกันภัยที่มีในที่เกิดเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	ลิ้อคประตู หน้าต่าง โข่คล้องประตู	67.2	41
2	รั้วแหลมหรือเหล็กตัดกันขโมย	23.0	14
3	กล้องวงจรปิด (CCTV)	19.7	12
4	เสียงสุนัข	11.5	7
5	ยาม/เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	8.2	5

ตารางที่ 17 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อท่านหรือไม่

ลำดับที่	คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อท่านหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้ทำร้าย	94.9	186
2	ทำร้าย	5.1	10
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 18 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุวิธีการหลักที่คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตราย (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่าคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตราย)

ลำดับที่	วิธีการหลักที่คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตราย	ร้อยละ	จำนวน
1	ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย	50.0	5
2	ข่มขู่ คุกคาม	30.0	3
3	แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม	20.0	2
	รวมทั้งสิ้น	100.0	10

ตารางที่ 19 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุอาวุธหลักที่ผู้กระทำผิดใช้ก่อเหตุ

ลำดับที่	อาวุธหลักที่ผู้กระทำผิดใช้ก่อเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ใช้อาวุธ	50.0	5
2	ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ	50.0	5
	รวมทั้งสิ้น	100.0	10

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

ตารางที่ 20 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญหายจากเหตุที่เกิดขึ้น
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	เงินสด	39.4	74
2	โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายภาพ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพา เช่น IPAD Tablet IPOD เครื่องเล่น MP3	21.8	41
3	กระเป๋าถือ กระเป๋าเอกสาร กระเป๋าสตางค์	17.6	33
4	เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ชุดชั้นใน รองเท้า	10.6	20
5	เครื่องประดับ อัญมณี สร้อยคอ ทองคำ เพชรพลอย	9.0	17
6	รถจักรยานยนต์	7.4	14
7	บัตรเครดิต สมุดเช็ค	6.4	12
8	ของมีค่าสะสม เช่น พระเครื่อง	6.4	12
9	ปศุสัตว์ ผลไม้ ต้นไม้ ผลผลิตทางการเกษตร	4.3	8
10	เครื่องใช้ เครื่องเรือน เฟอร์นิเจอร์ ของใช้อื่นๆ ในบ้าน	3.7	7
11	เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เช่น โทรทัศน์ เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD	3.2	6
12	สัตว์เลี้ยง	2.7	5
13	อุปกรณ์หรือเครื่องมือก่อสร้าง	2.7	5
14	อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ทางการเกษตร เช่น รถไถ ปั่นน้ำ	2.1	4
15	เอกสารสำคัญ เช่น โฉนด เอกสารสิทธิต่างๆ	1.6	3
16	จักรยาน/ชิ้นส่วนจักรยาน	1.6	3
17	น้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ แก๊ส ไฟฟ้า พลังงานอื่นๆ	1.6	3
18	หน้าต่าง ประตูบ้าน บานกระจก รั้วบ้าน โคมไฟรั้ว สนาม	1.6	3
19	ชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ อะไหล่ (อุปกรณ์ภายนอก) เช่น ล้อ ยางอะไหล่ อุปกรณ์ประต๋บบยนต์ ไฟ	1.1	2
20	อื่นๆ เช่น ของอุปโภคบริโภคที่วางไว้จำหน่าย, เครื่องดื่ม/เหล้า/เบียร์ เครื่องสำอางค์, อาวุธปืน, ไม่ได้ทรัพย์สินไป	11.2	21

ตารางที่ 21 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการได้รับบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	การได้รับบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	บาดเจ็บ	3.1	6
2	ไม่บาดเจ็บ	96.9	190
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 22 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุอาการบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น
(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ)

ลำดับที่	อาการบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก	83.3	5
2	มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ ศีรษะแตก/ฟันหัก	16.7	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	6

ตารางที่ 23 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัวจากเหตุที่เกิดขึ้น
(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ)

ลำดับที่	ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว	66.7	4
2	รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน	33.3	2
	รวมทั้งสิ้น	100.0	6

ตารางที่ 24 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสถานที่ที่ใช้ในการพักรักษาตัวจากเหตุที่เกิดขึ้น
(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บต้องพักรักษาตัว และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สถานที่ที่ใช้ในการพักรักษาตัว	ร้อยละ	จำนวน
1	พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก	80.0	4
2	ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ	20.0	1
3	โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน	20.0	1

ตารางที่ 25 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	การเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	67.8	133
2	มีความเสียหายแต่ไม่ต้องจ่ายเอง เพราะมีประกันชีวิตหรือสวัสดิการช่วยเหลือรับผิดชอบทั้งหมด	1.0	2
3	ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	7.7	15
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้	23.5	46
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 26 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	100.0	133
2	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	1.5	2

ตารางที่ 27 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุจำนวนเงินที่ต้องใช้จ่ายในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (เฉพาะตัวอย่างที่สูญเสียค่าใช้จ่ายเพื่อติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม)

ลำดับที่	จำนวนเงินที่ต้องใช้จ่ายในการติดต่อหน่วยงานราชการ	ร้อยละ	จำนวน
1	1,000 บาท	50.0	1
2	2,000 บาท	50.0	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	2

ตารางที่ 28 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมูลค่าทรัพย์สินที่เสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น (เฉพาะตัวอย่างที่สูญเสียทรัพย์สินจากเหตุที่เกิดขึ้น)

ลำดับที่	มูลค่าทรัพย์สินที่เสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่เกิน 2,500 บาท	36.1	48
2	2,501-5,000 บาท	18.0	24
3	5,001-7,500 บาท	5.3	7
4	7,501-10,000 บาท	9.8	13
5	มากกว่า 10,000 บาท	30.8	41
	รวมทั้งสิ้น	100.0	133

หมายเหตุ   มูลค่าความเสียหายเฉลี่ย (mean)   = 16,893 บาท   S.D. = 36,981.23

                  มูลค่าความเสียหายต่ำสุด (minimum)   = 200 บาท

                  มูลค่าความเสียหายสูงสุด (maximum)   = 300,000 บาท

                  มัธยฐาน (median)   = 5,000 บาท

                  ฐานนิยม (mode)   = 5,000 บาท

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตารางที่ 29 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ร้อยละ	จำนวน
1	แจ้ง	32.1	63
2	ไม่แจ้ง	67.9	133
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 30 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่ไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุที่ไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ร้อยละ	จำนวน
1	คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้	58.6	78
2	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย	49.6	66
3	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	22.6	30
4	ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	21.8	29
5	สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/มีปัญหาทางจิต/พิการ/ยากจน/ไม่ยอมให้เสียอนาคต เป็นต้น)	7.5	10
6	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครอง	6.8	9
7	มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่	2.3	3
8	ถูกข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	1.5	2
9	เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด	1.5	2
10	อื่นๆ เช่น ขาดพยาน/หลักฐาน, ไม่อยากยุ่งยากต้องขึ้นโรงขึ้นศาล, ไม่ทราบว่าจะทรัพย์สินสูญหายช่วงเวลาไหน, กลัวผู้กระทำผิดกลับมาแก้แค้นหลังจากถูกต้องโทษ	13.5	18

ตารางที่ 31 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุว่าทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่

ลำดับที่	ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ทราบ	10.2	20
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	89.8	176
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 32 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	100.0	196
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 33 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

ลำดับที่	มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	มี	3.1	6
2	ไม่มี	93.8	184
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	3.1	6
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 34 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามีมีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย)

ลำดับที่	มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ	33.2	2
2	มี	16.7	1
3	ไม่มี	16.7	1
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	16.7	1
5	เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล	16.7	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	6

ตารางที่ 35 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

ลำดับที่	มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	1.0	2
2	มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	0.5	1
3	ไม่มี	98.5	193
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 36 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุหน่วยงานหรือบุคคลที่ดำเนินการใกล้เคียงให้
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามี การตกลงใกล้เคียงกับฝ่ายผู้กระทำผิด และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	หน่วยงานหรือบุคคลที่ดำเนินการใกล้เคียงให้	ร้อยละ	จำนวน
1	ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด	33.3	1
2	ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ	33.3	1
3	เจ้าหน้าที่ตำรวจ	33.3	1

ตารางที่ 37 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	99.0	194
2	ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	0.5	1
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	0.5	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 38 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่าจะไม่ได้มีการลงโทษผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย)

ลำดับที่	สาเหตุที่ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้แจ้งความ	68.6	133
2	ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด	25.3	49
3	รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี	3.1	6
4	อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี	1.5	3
5	มีการตกลงยอมความกันได้	1.0	2
6	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอ หรือศาลยกฟ้อง	0.5	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	194

ตารางที่ 39 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุโทษสูงสุดที่ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับ
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่าจะมีการลงโทษผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย)

ลำดับที่	โทษสูงสุดที่ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับ	ร้อยละ	จำนวน
1	ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง	100.0	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	1

ตารางที่ 40 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการได้รับการติดต่อหรือได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ
นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิด

ลำดับที่	การได้รับการติดต่อหรือได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ย กับผู้กระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	98.0	192
2	มี	2.0	4
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 41 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ได้รับการติดต่อหรือได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ
นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิด
(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับการติดต่อหรือได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สิ่งที่ได้รับการติดต่อหรือได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ	ร้อยละ	จำนวน
1	ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง	75.0	3
2	ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง	50.0	2
3	การติดต่อแจ้งความสืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	50.0	2
4	การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา	25.0	1
5	การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	25.0	1

ตารางที่ 42 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุความต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงาน
ในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

ลำดับที่	ความต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ต้องการ	45.9	90
2	ต้องการ	54.1	106
	รวมทั้งสิ้น	100.0	196

ตารางที่ 43 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงาน
ในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

(เฉพาะตัวอย่างที่ต้องการได้รับการบริการหรือดำเนินการฯ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	ร้อยละ	จำนวน
1	ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ	67.3	70
2	การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก	57.7	60
3	ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหาย กลับคืนมา	48.1	50
4	การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี	25.0	26
5	การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ	21.2	22
6	การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ	9.6	10
7	จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย	6.7	7
8	การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการ ยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	5.8	6
9	การให้ความคุ้มครองพยาน	3.8	4
10	การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล	2.9	3
11	การให้การบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ	1.0	1

สรุปการผลสำรวจผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์

จากการสำรวจสมาชิกในครัวเรือนที่มีประสบการณ์เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์ จำนวน 196
ตัวอย่าง ปรากฏผลการสำรวจดังนี้

1. ประเภทของสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงประเภทของสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรมพบว่า ร้อยละ 56.1 ระบุเป็นที่พักอาศัย
รองลงมาร้อยละ 25.5 ระบุสถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง ร้อยละ 12.8 ระบุสถานประกอบการ
ร้อยละ 5.1 ระบุในพาหนะ และร้อยละ 0.5 ระบุโรงเรียน/สถานศึกษา ตามลำดับ

2. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ตัวอย่างร้อยละ 16.4 ระบุเหตุเกิดช่วงเวลา 18.01 - 21.00 น. รองลงมาร้อยละ 15.3 ระบุช่วงกลางคืน
แต่ไม่ทราบช่วงเวลา ร้อยละ 11.2 ระบุ 12.01-15.00 น. และร้อยละ 10.7 ระบุกลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
ตามลำดับ

3. กิจกรรมที่กระทำอยู่ในระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม
ตัวอย่างร้อยละ 26.0 ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอยู่ในระหว่างนอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง รองลงมาร้อยละ 23.0 ระบุทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน และร้อยละ 13.8 ระบุเดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน หรือเดินทางกลับ ตามลำดับ
4. การพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ
ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 85.2 ไม่พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า ในขณะที่ร้อยละ 14.8 พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
5. ลักษณะของผู้กระทำผิด
เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงลักษณะของผู้กระทำผิดพบว่า ร้อยละ 55.2 กระทำผิดคนเดียว รองลงมาได้แก่ กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป และทั้งหมดเป็นชาย ซึ่งมีร้อยละเท่ากันคือ 34.5
6. ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด
ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 88.9 ระบุไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด รองลงมาร้อยละ 5.6 ระบุรู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน และร้อยละ 2.0 ระบุเป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน
7. การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน
ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 81.1 ระบุไม่เคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 17.9 ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ มีเพียงร้อยละ 1.0 เท่านั้นที่ระบุเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน
8. การได้ทรัพย์สินกลับคืนมา
ตัวอย่างเกือบทั้งหมดร้อยละ 95.6 ระบุไม่ได้ทรัพย์สินคืน มีเพียงร้อยละ 3.3 ระบุได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน และร้อยละ 1.1 ระบุได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด
9. กรณีที่ได้ทรัพย์สินคืน
ตัวอย่างครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 50.0 ระบุติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง รองลงมาร้อยละ 25.0 ระบุมีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง ส่วนตัวอย่างที่ระบุว่าไม่มีเจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ และมีผู้นำส่งบัตรประชาชน เอกสารสำคัญมาให้ทางไปรษณีย์ มีค่าร้อยละเท่ากันคือ 12.5
10. กรณีหลักของการก่อเหตุ
ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 85.7 ระบุเป็นการก่อเหตุลับหลัง ขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยผู้เสียหายไม่รู้ตัว/ไม่ทราบเหตุขณะเกิดเหตุ รองลงมาร้อยละ 8.2 ระบุเป็นกรณีก่อเหตุซึ่งหน้า โดยใช้กำลังทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่เพื่อให้ได้ทรัพย์สิน และร้อยละ 6.1 ระบุเป็นกรณีก่อเหตุซึ่งหน้า แต่ไม่ได้ทำอันตรายหรือข่มขู่ผู้เสียหาย ตามลำดับ

11. ลักษณะการก่อเหตุหลักที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างร้อยละ 38.9 ระบุลักษณะการก่อเหตุเป็นลักษณะบุกรุก/จัดแจงเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย รองลงมาร้อยละ 21.9 เป็นลักษณะล้วงกระเป๋า/กรีดกระเป๋า และร้อยละ 6.6 เป็นลักษณะบุกรุก/จัดแจงเข้ามาขโมยทรัพย์สินในร้านค้า/ที่ทำงาน ตามลำดับ

12. ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียดังกล่าวที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างร้อยละ 39.4 ระบุทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียเป็นเงินสด รองลงมาร้อยละ 21.8 ระบุโทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายภาพ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพา เช่น IPAD Tablet IPOD เครื่องเล่น MP3 และร้อยละ 17.6 ระบุกระเป๋าถือ กระเป๋าเอกสาร กระเป๋าตังค์ ตามลำดับ

13. ระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวางป้องกันภัยในที่เกิดเหตุ

ตัวอย่างร้อยละ 68.9 ระบุบริเวณที่เกิดเหตุไม่มีระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวางป้องกันภัยในที่เกิดเหตุ ในขณะที่ร้อยละ 31.1 ระบุว่ามีการรักษาความปลอดภัยหรือการระวางป้องกันภัยในที่เกิดเหตุ ซึ่งร้อยละ 67.2 ระบุเป็นการล็อกประตู หน้าต่าง โชคห้องประตู ร้อยละ 23.0 ระบุเป็นรั้วแหลมหรือเหล็กดัดกันขโมย และร้อยละ 19.7 ระบุการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) ตามลำดับ

14. การถูกทำร้ายหรือทำอันตราย

ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 94.9 ระบุคนร้ายไม่ได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตราย ในขณะที่ร้อยละ 5.1 ระบุว่าโดนทำร้าย โดยการทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฆัด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย, ช่มชู้ คุกคาม และแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม ตามลำดับ

15. อาวุธหลักที่ผู้กระทำความผิดใช้ก่อเหตุ

เฉพาะตัวอย่างที่โดนทำร้ายครั้งหนึ่งหรือร้อยละ 50.0 ระบุไม่ใช้อาวุธ และอีกครึ่งหนึ่งร้อยละ 50.0 ระบุเป็นของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ

16. การได้รับบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดร้อยละ 96.9 ระบุไม่ได้รับบาดเจ็บ ในขณะที่ร้อยละ 3.1 ระบุได้รับบาดเจ็บ

17. อาการบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น

เมื่อสอบถามเฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บถึงลักษณะของอาการ พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 83.3 ระบุมีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก ที่เหลือร้อยละ 16.7 ระบุมีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก

18. ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว

เมื่อสอบถามเฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บถึงระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัวพบว่า ร้อยละ 66.7 ระบุบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว และร้อยละ 33.3 ระบุรักษาตัวไม่เกิน 7 วัน

19. สถานที่ที่ใช้ในการพักรักษาตัวจากเหตุที่เกิดขึ้น

เมื่อสอบถามเฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บต้องพักรักษาตัว ตัวอย่างร้อยละ 80.0 ระบุพักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก รองลงมาได้แก่การปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ และรักษาตัวที่โรงพยาบาลแบบผู้ป่วยใน ซึ่งมีค่าร้อยละเท่ากันคือ 20.0

20. การเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างร้อยละ 67.8 ระบุเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย รองลงมาร้อยละ 23.5 ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้ ร้อยละ 7.7 ระบุไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น และร้อยละ 1.0 ระบุมีความเสียหายแต่ไม่ต้องจ่ายเอง เพราะมีประกันชีวิตหรือสวัสดิการช่วยเหลือรับผิดชอบทั้งหมดตามลำดับ

21. ลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างทั้งหมด ระบุมีทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ร้อยละ 1.5 ยังระบุว่ามีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล

22. มูลค่าทรัพย์สินที่เสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น

เมื่อสอบถามเฉพาะตัวอย่างที่สูญเสียทรัพย์สินจากเหตุที่เกิดขึ้น พบว่า มูลค่าทรัพย์สินที่เสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น เฉลี่ยเท่ากับ 16,893 บาท โดยมูลค่าความเสียหายต่ำสุดเท่ากับ 200 บาท และมูลค่าความเสียหายสูงสุดเท่ากับ 300,000 บาท

23. การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตัวอย่างร้อยละ 67.9 ระบุไม่ได้แจ้งความ เนื่องจากส่วนใหญ่เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้ เป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย, ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่ และไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 32.1 ที่ไปแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

24. การทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุ

ตัวอย่างเกือบร้อยละ 89.8 ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 10.2 เท่านั้นที่ทราบตัวผู้กระทำผิด

25. การข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลของผู้กระทำผิด

ตัวอย่างทั้งหมด ระบุผู้กระทำผิดไม่มีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพล

26. การจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดหรือร้อยละ 93.8 ระบุไม่มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ มีเพียงร้อยละ 3.1 เท่านั้นที่ระบุมีการจับกุม/ตั้งข้อหา ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากับตัวอย่างที่ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

27. การนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล

เมื่อสอบถามเฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยเกี่ยวกับการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่ พบว่า ร้อยละ 33.2 ระบุคดีกำลังอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ ในขณะที่ตัวอย่างที่เหลือระบุว่ามีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล, ไม่มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล, ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ และเป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล ซึ่งมีค่าร้อยละเท่ากันคือ 16.7

28. การตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด

ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 98.5 ระบุไม่มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 1.0 ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยและสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ และร้อยละ 0.5 ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยแต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

นอกจากนี้เมื่อสอบถามตัวอย่างเฉพาะที่ระบุว่ามีการตกลงไกล่เกลี่ยถึงหน่วยงานหรือบุคคลที่ช่วยดำเนินการไกล่เกลี่ยให้พบว่า ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด ดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ และดำเนินการโดยผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ

29. การได้รับการลงโทษตามกฎหมายของผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดหรือร้อยละ 99.0 ระบุผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี, ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด และรู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี มีเพียงร้อยละ 0.5 เท่านั้นที่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย โดยการถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง

30. การได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิด

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดหรือร้อยละ 98.0 ระบุไม่ได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 2.0 ที่ระบุได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ โดยได้รับให้คำปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง, ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง และการติดต่อแจ้งความสืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามลำดับ

31. ความต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

ตัวอย่างร้อยละ 45.9 ไม่ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม ในขณะที่ตัวอย่างเกินครึ่งร้อยละ 54.1 ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการเพิ่มเติม เช่น การติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ, การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก และการติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา เป็นต้น

5.4 ส่วนที่ 4 ผลสำรวจผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทถูกระทำทางเพศ

จากการสำรวจสมาชิกในครัวเรือนที่มีประสบการณ์เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทถูกระทำทางเพศ จำนวน 9 ตัวอย่าง ปรากฏผลการสำรวจดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะเหตุอาชญากรรม

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่าง จำแนกตามจังหวัดที่พักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ในรอบปี พ.ศ. 2556

ลำดับที่	จังหวัดที่พักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ในรอบปี พ.ศ. 2556	ร้อยละ	จำนวน
1	กรุงเทพมหานคร	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุจังหวัดที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	จังหวัดที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	กรุงเทพมหานคร	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุเขตการปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เขตการปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	เขตกรุงเทพมหานคร	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุประเภทของสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	ประเภทสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	ในพาหนะ	44.5	4
2	บ้านเรือน/ที่พักอาศัย	33.3	3
3	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	22.2	2
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	ช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)	33.3	3
2	15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)	55.6	5
3	กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	11.1	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ในระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่ในระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	11.1	1
2	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน หรือเดินทางกลับบ้าน	66.7	6
3	นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง	11.1	1
4	พักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับพักผ่อน)	11.1	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 7 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ

ลำดับที่	การพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	22.2	2
2	พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	77.8	7
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 8 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด

(เฉพาะตัวอย่างที่พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะของผู้กระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	กระทำผิดคนเดียว	100.0	7
2	ทั้งหมดเป็นชาย	100.0	7

ตารางที่ 9 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด

ลำดับที่	ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 10 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่เคย	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 11 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีเมามาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะที่ก่อเหตุหรือไม่

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีเมามาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสารเสพติดในขณะที่ก่อเหตุหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ดื่ม/ไม่เสพ	11.1	1
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	88.9	8
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 12 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุกรณีหลักของเหตุที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	กรณีหลักของเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	ล่องเเกินด้วยท่าที่วจาในลักษณะคุกคามทางเพศ เช่น จ้องมองหน้าอก พุดจาแหะโลม ให้ดูภาพลามก/คลิปลามก	33.3	3
2	กระทำการลามก เช่น โขว์อวัยวะเพศ ถ้ามอง แอบถ่ายใต้กระโปรง ถูกเผยแพร่อภาพลับ/คลิปลับ	22.2	2
3	กระทำอนาจารหรือล่องเเกินทางเพศโดยมีการสัมผัสร่างกาย เช่น จับของสงวน กอด/จูบ/ลูบไล้	44.5	4
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 13 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการก่อเหตุหลักที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	ลักษณะการก่อเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	เป็นการคุกคามด้วยวาจาหรือแสดงกริยาทำที่อันเป็นการรบกวนไม่ถึงกับใช้กำลัง เช่น ส่งข้อความ ล่องเเกินทางวาจา ให้ดูภาพลามก/คลิปลามก	33.3	3
2	ลอบติดตาม แอบมอง หรือพยายามมาเบียดใกล้ชิดจนมีลักษณะเป็นการรบกวน	66.7	6
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 14 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อท่านหรือไม่

ลำดับที่	คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อท่านหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้ทำร้าย	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 15 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุอาวุธหลักที่ผู้กระทำความผิดใช้ก่อเหตุ

ลำดับที่	อาวุธหลักที่ผู้กระทำความผิดใช้ก่อเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ใช้อาวุธ	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

ตารางที่ 16 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการได้รับบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	การได้รับบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่บาดเจ็บ	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 17 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	การเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	100.0	9

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตารางที่ 18 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่แจ้ง	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 19 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่ไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุที่ไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ร้อยละ	จำนวน
1	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย	44.4	4
2	คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้	44.4	4
3	เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง	33.3	3
4	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	22.2	2
5	ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	22.2	2
6	มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่	11.1	1

ตารางที่ 20 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุว่าทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่

ลำดับที่	ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 21 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 22 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

ลำดับที่	มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 23 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

ลำดับที่	มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 24 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 25 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่าไม่ได้มีการลงโทษผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย)

ลำดับที่	สาเหตุที่ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 26 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการได้รับการติดต่อหรือได้รับการจากหน่วยงานอื่นๆ นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิด

ลำดับที่	การได้รับการติดต่อหรือได้รับการจากหน่วยงานอื่นๆ นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	100.0	9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 27 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุความต้องการได้รับการหรือการดำเนินการจากหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

ลำดับที่	ความต้องการได้รับการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ต้องการ	66.7	6
2	ต้องการ	33.3	3
	รวมทั้งสิ้น	100.0	9

ตารางที่ 28 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการหรือการดำเนินการจากหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (เฉพาะตัวอย่างที่ต้องการได้รับการหรือการดำเนินการเพิ่มเติม และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สิ่งที่ต้องการได้รับการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	ร้อยละ	จำนวน
1	การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ	66.7	2
2	การดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดุร้ายเกิดขึ้นอีก	33.3	1

สรุปผลการสำรวจผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทถูกกระทำทางเพศ

จากการสำรวจสมาชิกในครัวเรือนที่มีประสบการณ์เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทถูกกระทำทางเพศ จำนวน 9 ตัวอย่าง ปรากฏผลการสำรวจดังนี้

1. ประเภทของสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงประเภทของสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรมพบว่า ตัวอย่าง ร้อยละ 44.5 ระบุเกิดเหตุในพาหนะ รองลงมา ร้อยละ 33.3 ระบุเกิดเหตุในบ้านเรือน/ที่พักอาศัย และร้อยละ 22.2 ระบุเกิดเหตุในสถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง ตามลำดับ

2. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ตัวอย่างเกินครึ่งหรือร้อยละ 55.6 ระบุเหตุเกิดช่วงเวลา 15.01-18.00 น. รองลงมา ร้อยละ 33.3 ระบุช่วง 06.01-09.00 น. และร้อยละ 11.1 ระบุเป็นเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา

3. กิจกรรมที่กระทำอยู่ในระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม

ตัวอย่างร้อยละ 66.7 ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอยู่ในระหว่างเดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน หรือเดินทางกลับ รองลงมาได้แก่ ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน, นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง และพักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับพักผ่อน) ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากันคือร้อยละ 11.1

4. การพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ

ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 77.8 พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า ในขณะที่ร้อยละ 22.2 ไม่พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า

5. ลักษณะของผู้กระทำผิด

เมื่อสอบถามถึงลักษณะของผู้กระทำผิดพบว่า ตัวอย่างทั้งหมด ระบุผู้กระทำผิดคนเดียว และทั้งหมดเป็นชาย

6. ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด

ตัวอย่างทั้งหมด ระบุไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด และไม่เคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน

7. ผู้กระทำผิดมีอาชญากรรมอื่นมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะก่อเหตุ

ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 88.9 ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาชญากรรมอื่นมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะก่อเหตุหรือไม่ ในขณะที่ร้อยละ 11.1 ระบุผู้กระทำผิดไม่ดื่ม/ไม่เสพ

8. กรณีหลักของเหตุที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างร้อยละ 44.5 ระบุเป็นการกระทำอนาจารหรือล่วงเกินทางเพศโดยมีการสัมผัสร่างกาย เช่น จับของสงวน กอด/จูบ/ลูบไล้ รองลงมาร้อยละ 33.3 ระบุเป็นการล่วงเกินด้วยท่าทีวาจาในลักษณะคุกคามทางเพศ เช่น จ้องมองหน้าอก พุดจาตะลอม ให้ดูภาพลามก/คลิปลามก และร้อยละ 22.2 ระบุเป็นการกระทำการลามก เช่น โขว้อวัยวะเพศ ถ้ามอง แอบถ่ายใต้กระโปรง ถูกเผยแพร่ภาพลับ/คลิปลับ ตามลำดับ

9. ลักษณะการก่อเหตุหลักที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างร้อยละ 66.7 ระบุลักษณะการก่อเหตุเป็นลักษณะลอบติดตาม แอบมอง หรือพยายามมาเบียดใกล้ซึ่งจนมีลักษณะเป็นการรบกวน รองลงมาร้อยละ 33.3 เป็นลักษณะการคุกคามด้วยวาจาหรือแสดงกริยาท่าที อันเป็นการรบกวนไม่ถึงกับใช้กำลัง เช่น ส่งข้อความ ล่วงเกินทางวาจา ให้ดูภาพลามก/คลิปลามก

10. คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตราย

ตัวอย่างทั้งหมดระบุคนร้ายไม่ได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตราย และไม่ได้ใช้อาวุธ

11. การได้รับบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างทั้งหมดระบุไม่ได้รับบาดเจ็บ และไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น

12. การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตัวอย่างทั้งหมดระบุไม่ได้แจ้งความ เนื่องจากส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย, เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้ และเป็นเหตุการณ์ที่น่าอัปยศกลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง ตามลำดับ

13. การทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุ

ตัวอย่างทั้งหมด ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุ

14. การข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลของผู้กระทำผิด

ตัวอย่างทั้งหมด ระบุผู้กระทำผิดไม่มีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพล

15. การจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

ตัวอย่างทั้งหมด ระบุไม่มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ เนื่องจากไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี

16. การตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด

ตัวอย่างทั้งหมดระบุไม่มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด

17. ได้รับการลงโทษตามกฎหมายของผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย
ตัวอย่างทั้งหมดระบุผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย เนื่องจากไม่ได้แจ้งความ
ดำเนินคดี
18. การได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลง
ไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิด
ตัวอย่างทั้งหมด ระบุไม่ได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ
19. ความต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม
ตัวอย่างร้อยละ 66.7 ระบุไม่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการ
ยุติธรรมเพิ่มเติม ในขณะที่มีตัวอย่างร้อยละ 33.3 ระบุต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการเพิ่มเติม ในเรื่อง
การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ และการดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้าย
เกิดขึ้นอีก

5.5 ส่วนที่ 5 ผลสำรวจผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

จากการสำรวจสมาชิกในครัวเรือนที่มีประสบการณ์เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว จำนวน 135 ตัวอย่าง ปรากฏผลการสำรวจดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะเหตุอาชญากรรม

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่าง จำแนกตามจังหวัดที่พิกอาศัยเป็นส่วนใหญ่ในรอบปี พ.ศ. 2556

ลำดับที่	จังหวัดที่พิกอาศัยเป็นส่วนใหญ่ในรอบปี พ.ศ. 2556	ร้อยละ	จำนวน
1	กรุงเทพมหานคร	90.4	122
2	ขอนแก่น	5.2	7
3	สงขลา	3.7	5
4	สุราษฎร์ธานี	0.7	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุจังหวัดที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	จังหวัดที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	กรุงเทพมหานคร	90.4	122
2	ขอนแก่น	5.2	7
3	สงขลา	3.7	5
4	สุราษฎร์ธานี	0.7	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุเขตการปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เขตการปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	เขตกรุงเทพมหานคร	90.4	122
2	องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	5.2	7
3	เทศบาลเมือง/นคร	3.0	4
4	เทศบาลตำบล	0.7	1
5	ไม่ทราบ	0.7	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุช่องทางที่ผู้กระทำผิดใช้ติดต่อ

ลำดับที่	ช่องทางที่ผู้กระทำผิดใช้ติดต่อ	ร้อยละ	จำนวน
1	โทรศัพท์	83.7	113
2	ส่งข้อความทางโทรศัพท์มือถือ	7.4	10
3	ติดต่อท่านโดยตรงด้วยตนเองหรือผ่านบุคคลอื่น	4.4	6
4	ส่งข้อความผ่าน Social เครือข่ายสังคมอินเทอร์เน็ต (Social Network)	3.0	4
5	ใช้จดหมาย	1.5	2
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการกระทำผิด

ลำดับที่	ลักษณะการกระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	หลอกให้หลงเชื่อให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของคนร้าย เช่น แก๊งค์คอลเซ็นเตอร์	78.6	106
2	หลอกลวงว่าถูกรางวัลโดยขอเก็บค่าดำเนินการล่วงหน้า	7.5	10
3	หลอกลวงว่าจะให้เลขรางวัลสลากกินแบ่ง/ห่วย	5.9	8
4	หลอกลวงว่าจะจัดหางาน/ส่งไปทำงานต่างประเทศ	2.2	3
5	หลอกประกาศขายสินค้า แต่ไม่จัดส่งสินค้าให้	1.5	2
6	หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สิน เช่น ตกทอง หลอกขายสลากกินแบ่งถูกรางวัลปลอม หลอกขายสินค้าปลอม	1.5	2
7	นำข้อมูลในบัตรเครดิตไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของบัตร	0.7	1
8	แอบอ้างนำเอกสาร ข้อมูลส่วนตัวไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตแล้ว ก่อให้เกิดความเสียหาย เช่น นำไปขอบัตรเครดิต กู้เงิน เปิดบริการโทรศัพท์ หรือก่อกวนผู้กพันอื่นๆ	0.7	1
9	หลอกลวงให้ร่วมลงทุน หลอกลวงให้ซื้อหุ้น/หน่วยลงทุน หรือซื้อขายสินค้า ในธุรกิจที่ไม่มีอยู่จริง	0.7	1
10	หลอกลวงให้เกิดความสงสารเห็นใจ เช่น ขอค่ารถกลับบ้าน	0.7	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุประเภทของสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	ประเภทสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	ที่พักอาศัย	64.5	87
2	สถานประกอบการ	16.3	22
3	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	4.4	6
4	ในพาหนะ	3.7	5
5	โรงเรียน/สถานศึกษา	0.7	1
6	ไม่ทราบสถานที่เกิดเหตุแน่ชัด	10.4	14
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 7 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	ช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)	2.2	3
2	09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)	21.5	29
3	12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง ป่ายสามโมง)	20.0	27
4	15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)	11.1	15
5	18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)	3.7	5
6	21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)	0.7	1
7	03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)	1.5	2
8	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	36.4	49
9	กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	0.7	1
10	ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	2.2	3
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 8 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ในระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่ในระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม	ร้อยละ	จำนวน
1	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	42.2	57
2	พักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับพักผ่อน)	39.3	53
3	นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง	11.9	16
4	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน หรือเดินทางกลับบ้าน	3.7	5
5	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า	1.5	2
6	กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)	0.7	1
7	เล่นกีฬา ออกกำลังกาย	0.7	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 9 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ

ลำดับที่	การพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	97.0	131
2	พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	3.0	4
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 10 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด
(เฉพาะตัวอย่างที่พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะของผู้กระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	กระทำผิดคนเดียว	50.0	2
2	กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป	50.0	2
3	มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง	25.0	1

ตารางที่ 11 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด

ลำดับที่	ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำ	97.1	131
2	เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน	2.2	3
3	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	0.7	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 12 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ใช่	97.8	132
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2.2	3
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 13 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุของเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุของเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์	91.8	123
2	ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย	6.7	9
3	ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง	5.2	7
4	ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ	3.0	4
5	ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ	0.7	1
6	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	3.7	5

ตารางที่ 14 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ทำให้ทราบว่ามีกรก่อเหตุเกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สิ่งที่ทำให้ทราบว่ามีกรก่อเหตุเกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสื่อมวลชน	78.5	106
2	ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยจากเจ้าหน้าที่รัฐ	10.4	14
3	ทราบว่าถูกหลอกเมื่อพบว่าผู้กระทำผิดหลบหนีไป ไม่สามารถติดต่อได้	8.1	11
4	ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสถาบันการเงิน หรือบริษัท ห้างร้าน หน่วยงานที่รับผิดชอบการใช้ข้อมูลส่วนตัว	6.7	9
5	บัตรเครดิตกูกระงับ	0.7	1
6	มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ธนาคาร สถาบันการเงิน ว่ามีความผิดปกติ เกิดขึ้นกับบัญชี	0.7	1
7	อื่นๆ เช่น ไม่เคยทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินที่ถูกแอบอ้าง ไม่เคยใช้บริการ ข้อมูลที่แอบอ้างไม่น่าเชื่อถือ	31.9	43

ตารางที่ 15 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

ลำดับที่	คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ได้ทรัพย์สินไป	7.4	10
2	คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป	91.1	123
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1.5	2
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 16 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุได้ทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่าคนร้ายได้ทรัพย์สินไป)

ลำดับที่	ได้ทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้ทรัพย์สินคืน	100.0	10
	รวมทั้งสิ้น	100.0	10

ตารางที่ 17 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต

ลำดับที่	ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต	ร้อยละ	จำนวน
1	ใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน	26.7	36
2	ใช้งาน สัปดาห์ละ 2-4 วัน	5.9	8
3	ใช้งาน สัปดาห์ละวัน	3.0	4
4	ไม่ค่อยได้ใช้งาน น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน	11.1	15
5	ไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต	53.3	72
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 18 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการได้ดำเนินการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัยต่างๆ

ลำดับที่	การได้ดำเนินการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัยต่างๆ	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	57.8	78
2	มี	42.2	57
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 19 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุวิธีการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัยต่างๆ
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามีวิธีการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	วิธีการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัยต่างๆ	ร้อยละ	จำนวน
1	ติดตามข่าวสาร การแจ้งเตือนภัย พฤติกรรมของคนร้ายจากสื่อต่างๆ ด้วยตนเอง	71.9	41
2	ได้รับการแจ้งเตือนภัย แจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการกระทำผิดผ่านสื่อต่างๆ	43.9	25
3	ไม่เปิดเผยรหัสผ่านให้ผู้อื่นรับทราบ	14.2	8
4	ได้รับการแจ้งเตือนภัยหรือแจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	7.0	4
5	มีการเปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้บัตรธนาคาร หรือบัตรเครดิตบ่อยๆ	5.3	3
6	ตรวจสอบความเคลื่อนไหวในบัญชีธนาคาร และรายการแจ้งค่าบริการต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ	1.8	1
7	เปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยๆ เช่น อีเมลล์ สมาชิกเครือข่ายสังคมออนไลน์	1.8	1
8	ไม่เข้าใช้งานเว็บไซต์หรือการเชื่อมต่อที่น่าสงสัย	1.8	1
9	ซื้อขายสินค้าและบริการผ่านเว็บไซต์ที่เชื่อถือได้เท่านั้น	1.8	1
10	หลีกเลี่ยงไม่ซื้อสินค้าโดยให้โอนเงินไปก่อน	1.8	1
11	ไม่ใช้บัตรเครดิต/บัตรเดบิตในการซื้อขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ต	1.8	1

ตารางที่ 20 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อท่านหรือไม่

ลำดับที่	คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อท่านหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้ทำร้าย	100.0	135
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

ตารางที่ 21 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุความเสียหาย ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียดังกล่าวที่เกิดขึ้น (เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับความเสียหาย/สูญเสียดังกล่าว และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ความเสียหาย ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียดังกล่าวที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	เงินสด	80.0	8
2	บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกกระบัง หรือปฏิเสธการใช้ชั่วคราว	10.0	1
3	เป็นหนี้ธนาคาร	10.0	1

ตารางที่ 22 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการได้รับบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	การได้รับบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่บาดเจ็บ	100.0	135
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 23 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	การเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	7.4	10
2	ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	92.6	125

ตารางที่ 24 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	100.0	10

ตารางที่ 25 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมูลค่าของทรัพย์สินที่เสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	มูลค่าของทรัพย์สินที่เสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	ร้อยละ	จำนวน
1	200 บาท	10.0	1
2	300 บาท	10.0	1
3	1,000 บาท	20.0	2
4	2,000 บาท	10.0	1
5	4,000 บาท	20.0	2
6	7,000 บาท	10.0	1
7	20,000 บาท	10.0	1
8	จำไม่ได้	10.0	1
	รวมทั้งสิ้น	100.0	10

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตารางที่ 26 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่แจ้ง	100.0	135
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 27 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่ไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุที่ไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ร้อยละ	จำนวน
1	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย	87.4	118
2	คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้	28.1	38
3	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	13.3	18
4	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครอง	4.4	5
5	มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่	2.2	3
6	ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	2.2	3
7	สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/มีปัญหาทางจิต/พิการ/ยากจน/ไม่อยากให้เสียอนาคต เป็นต้น)	1.5	2

ตารางที่ 28 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุว่าทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่

ลำดับที่	ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ทราบ	0.7	1
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	99.3	134
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 29 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	100.0	135
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 30 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

ลำดับที่	มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	97.0	131
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	3.0	4
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 31 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

ลำดับที่	มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	100.0	135
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 32 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	94.8	128
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	5.2	7
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 33 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่าไม่ได้มีการลงโทษผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย)

ลำดับที่	สาเหตุที่ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี	100.0	128
	รวมทั้งสิ้น	100.0	128

ตารางที่ 34 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุการได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิด

ลำดับที่	การได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิด	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่มี	100.0	135
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 35 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุความต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงาน
ในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

ลำดับที่	ความต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	ร้อยละ	จำนวน
1	ไม่ต้องการ	72.6	98
2	ต้องการ	27.4	37
	รวมทั้งสิ้น	100.0	135

ตารางที่ 36 ค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงาน
ในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	ร้อยละ	จำนวน
1	การดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก	75.7	28
2	ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ	51.4	19
3	ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดเชยทรัพย์สินที่เสียหาย กลับคืนมา	16.2	6
4	การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี	8.1	3
5	การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ	8.1	3
6	การให้ความคุ้มครองพยาน	8.1	3
7	การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ	8.1	3
8	การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการ ยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	5.4	2
9	การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล	5.4	2
10	การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด	2.7	1
11	การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ	2.7	1

สรุปผลการสำรวจผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

จากการสำรวจสมาชิกในครัวเรือนที่มีประสบการณ์เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว จำนวน 135 ตัวอย่าง ปรากฏผลการสำรวจดังนี้

1. ช่องทางที่ผู้กระทำผิดใช้ในการติดต่อ

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงช่องทางที่ผู้กระทำผิดใช้ในการติดต่อ พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 83.7 ใช้ช่องทางโทรศัพท์ รองลงมาร้อยละ 7.4 ใช้วิธีส่งข้อความทางโทรศัพท์มือถือ และร้อยละ 4.4 ติดต่อตัวอย่างโดยตรงด้วยตนเองหรือผ่านบุคคลอื่น ตามลำดับ

2. ลักษณะการกระทำผิด

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงลักษณะการกระทำผิด พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 78.6 หลอกให้หลงเชื่อให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของคนร้าย รองลงมาร้อยละ 7.5 หลอกลวงว่าถูกรางวัลโดยขอเก็บค่าดำเนินการล่วงหน้า และร้อยละ 5.9 หลอกลวงว่าจะให้เลขรางวัลสลากกินแบ่ง/หวย ตามลำดับ

3. ประเภทของสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงประเภทของสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 64.5 เป็นที่พักอาศัย รองลงมาร้อยละ 16.3 เป็นสถานประกอบการ และร้อยละ 10.4 ระบุไม่ทราบสถานที่เกิดเหตุแน่ชัดตามลำดับ

4. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ตัวอย่างร้อยละ 36.4 ระบุเหตุเกิดช่วงเวลากลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา รองลงมาร้อยละ 21.5 เป็นช่วงเวลา 09.01 - 12.00 น. และร้อยละ 20.0 เป็นช่วงเวลา 12.01 - 15.00 น.

5. กิจกรรมที่กระทำอยู่ในระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม

ตัวอย่างร้อยละ 42.2 ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอยู่ในระหว่างทำงานหรืออยู่ที่ทำงาน รองลงมาร้อยละ 39.3 อยู่ในระหว่างพักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับพักผ่อน) และร้อยละ 11.9 นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง

6. การพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 97.0 พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า มีเพียงร้อยละ 3.0 เท่านั้นที่ระบุว่าไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า

7. ลักษณะของผู้กระทำผิด

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงลักษณะของผู้กระทำผิดพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการกระทำผิดคนเดียว และกระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งมีค่าร้อยละเท่ากันคือ 50.0 และร้อยละ 25.0 ระบุผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นชาย

8. ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 97.1 ระบุไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำ รองลงมาร้อยละ 2.2 ระบุเป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน และร้อยละ 0.7 ระบุรู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน

9. การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 97.8 ระบุไม่เคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน มีเพียงร้อยละ 2.2 เท่านั้นที่ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

10. สาเหตุของเหตุที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างส่วนใหญ่คือร้อยละ 91.8 ระบุผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์ รองลงมาร้อยละ 6.7 ระบุเกิดจากประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหายเอง และร้อยละ 5.2 ระบุผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง

11. สิ่งที่ทำให้ทราบว่ามีการก่อเหตุเกิดขึ้น

ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 78.5 ระบุทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสื่อมวลชน รองลงมาร้อยละ 10.4 ระบุทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยจากเจ้าหน้าที่รัฐ และร้อยละ 8.1 ระบุทราบว่าถูกหลอกเมื่อพบว่าผู้กระทำผิดหลบหนีไป ไม่สามารถติดต่oได้

12. กรณีคนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 91.1 ระบุคนร้ายพยายามจะก่อเหตุแต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป รองลงมาร้อยละ 7.4 ระบุได้ทรัพย์สินไป และร้อยละ 1.5 ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

13. การได้ทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่าคนร้ายได้ทรัพย์สินไป)

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงการได้ทรัพย์กลับคืนมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ระบุไม่ได้ทรัพย์สินคืน

14. ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต

ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 53.3 ระบุไม่ได้ใช้งานอินเทอร์เน็ต รองลงมาร้อยละ 26.7 ระบุใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน และร้อยละ 11.1 ระบุไม่ค่อยได้ใช้งาน น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน

15. การได้ดำเนินการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัยต่างๆ

ตัวอย่างร้อยละ 57.8 ระบุไม่มีการดำเนินการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัยต่างๆ ในขณะที่ร้อยละ 42.2 ระบุมีการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัย เช่น ติดตามข่าวสาร การแจ้งเตือนภัย พฤติกรรมของคนร้ายจากสื่อต่างๆด้วยตนเอง, ได้รับการแจ้งเตือนภัย แจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการกระทำผิดผ่านสื่อต่างๆ และไม่เปิดเผยรหัสผ่านให้ผู้อื่นรับทราบ

16. คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตราย

ตัวอย่างทั้งหมดระบุคนร้ายไม่ได้ใช้กำลังทำร้ายหรือทำอันตราย และไม่ได้ใช้อาวุธ

17. ความเสียหาย ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 80 ระบุเสียหายทรัพย์สินเป็นเงินสด ส่วนตัวอย่างที่ระบุว่าบัญชีบัตรเครดิต มีปัญหา ถูกระงับ ถูกปฏิเสธการใช้ชั่วคราว และตัวอย่างที่ระบุว่าเป็นหนี้ธนาคาร มีสัดส่วนเท่ากับคือร้อยละ 10.0

18. การได้รับบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างทั้งหมดระบุไม่ได้รับบาดเจ็บ

19. ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 92.6 ระบุไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น ในขณะที่ ร้อยละ 7.4 ระบุมีการสูญเสียทรัพย์สินมูลค่าตั้งแต่ 200 -20,000 บาท

20. การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตัวอย่างทั้งหมดระบุไม่ได้แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 87.4 ให้เหตุผลเนื่องจากเห็นเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย รองลงมาร้อยละ 28.1 ระบุคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้ และร้อยละ 13.3 ระบุไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่

21. การทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุ

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 99.3 ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ มีเพียงร้อยละ 0.7 ที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิด

22. การข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลของผู้กระทำผิด

ตัวอย่างทั้งหมดระบุไม่มีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพล

23. การจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 97.0 ระบุไม่มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้อง ในเหตุการณ์ มีเพียงร้อยละ 3.0 ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

24. การตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด

ตัวอย่างทั้งหมด ระบุไม่มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด

25. การได้รับการลงโทษตามกฎหมายของผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 94.8 ระบุผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย เนื่องจากไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี นอกนั้นร้อยละ 5.2 ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดได้รับการลงโทษหรือไม่

26. การได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิด
ตัวอย่างทั้งหมดระบุไม่ได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ

27. ความต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

ตัวอย่างร้อยละ 72.6 ไม่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม ในขณะที่ร้อยละ 27.4 ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการเพิ่มเติม ในเรื่องของการดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก การติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ และการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา เป็นต้น

บทที่ 6

บทสรุปวิเคราะห์ และเสนอแนะ

การดำเนินโครงการวิจัย “ทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557” ในครั้งนี้คณะผู้วิจัยมีข้อสรุป ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ 1) สรุปผลการทดลองศึกษานำร่อง 2) สรุปผลการเสวนา 3) สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของโครงการ 4) สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือวัด (แบบสอบถาม) 5) สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสุ่มตัวอย่าง 6) สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเก็บข้อมูล และ 7) สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการและวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

6.1 สรุปผลการทดลองศึกษานำร่อง

จากการทดลองศึกษานำร่องการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน กลุ่มเป้าหมายประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค ได้แก่ ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา พบว่าในรอบปี 2566 มีตัวอย่างประชาชนร้อยละ 6.90 ที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทต่างๆ ได้แก่ การถูกประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ถูกกระทำทางเพศ และถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

เมื่อจำแนกตามเขตการปกครอง พบอัตราการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ดังนี้ กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 11.16 เทศบาลเมือง/นคร ร้อยละ 2.60 เขตเทศบาลตำบล ร้อยละ 1.67 และนอกเขตเทศบาล (อบต.) ร้อยละ 3.30

ตารางแสดงค่าร้อยละและจำนวนของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี พ.ศ. 2556

(จำแนกตามเขตการปกครองที่ทำการสำรวจ)

ลำดับที่	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี พ.ศ. 2556	เขตการปกครอง				ภาพรวม
		กทม.	เทศบาล เมือง/นคร	เทศบาล ตำบล	นอกเขต เทศบาล (อบต.)	
1	เคย	11.16 (366)	2.60 (24)	1.67 (23)	3.30 (26)	6.90 (439)
2	ไม่เคย	88.84 (2,913)	97.40 (898)	98.33 (1,352)	96.70 (761)	93.10 (5,924)
	รวมทั้งสิ้น	100.0 (3,279)	100.0 (922)	100.0 (1,375)	100.0 (787)	100.0 (6,363)

เมื่อวิเคราะห์เฉพาะในกลุ่มผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 439 รายพบว่า เป็นผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแต่ละประเภทดังนี้

ประเภทที่ 1 ถูกประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ร้อยละ 8.2 (ของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด) โดยมีพฤติการณ์กระทำร้ายตามลำดับดังนี้ คือ ถูกคุกคาม/ลอบติดตาม/ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่าร้อยละ 4.3 ถูกทำร้ายหรือพยายามทำร้ายร่างกายร้อยละ 3.2 และถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่าร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

ประเภทที่ 2 ถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 56.0 จำแนกเป็นถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัยมากที่สุดร้อยละ 23.0 รองลงมาคือถูกล้วงกระเป๋าร้อยละ 12.1 ถูกชิงทรัพย์ร้อยละ 4.8 ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะรวมถึงทรัพย์สินในพาหนะร้อยละ 4.8 เป็นถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์ร้อยละ 3.6 ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตรร้อยละ 1.6 ถูกบุกรุกทรัพย์สิน (เช่นบ้าน ที่ดิน) ร้อยละ 1.1 ทำให้เสียทรัพย์สิน (เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพาหนะ) ร้อยละ 0.5 ถูกกรรโชกทรัพย์ (ขู่ข่มขู่ว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกายทรัพย์สินเพื่อแลกกับการเอาทรัพย์สิน) ร้อยละ 0.5 ถูกรีดเอาทรัพย์สิน (ถูกข่มขู่ว่าจะเปิดเผยข้อมูลความลับที่จะทำให้เสียหาย/อับอายเพื่อแลกเอาทรัพย์สิน เช่น แบล็กเมล จะเผยแพร่ภาพลับ/คลิปลับ) ร้อยละ 0.2 และถูกขโมยทรัพย์สินหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยวิธีอื่นๆ ร้อยละ 4.3

ประเภทที่ 3 ถูกกระทำทางเพศ ร้อยละ 2.1 จำแนกเป็นถูกกระทำอนาจารหรือถูกลวนลามทางเพศร้อยละ 1.4 และถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศร้อยละ 0.7

และประเภทที่ 4 ถูกหลอกลวงหรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ร้อยละ 38.5 จำแนกเป็นถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้ายร้อยละ 16.2 ถูกหลอกลวงผ่านทางอินเทอร์เน็ต ให้เข้าใจผิดร้อยละ 4.1 ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายโดยมีการแสดงเอกสารเท็จร้อยละ 2.3 แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ร้อยละ 0.7 ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศหรือต่างประเทศร้อยละ 0.5 และถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่น หลอกว่าถูกรางวัลโดยขอเก็บค่าดำเนินการล่วงหน้า หลอกว่าจะให้เลขรางวัลสลากกินแบ่ง/หวย ตกทอง หลอกขายสินค้าปลอม ฯลฯ ร้อยละ 15.3

ในการศึกษานี้คณะผู้วิจัยได้ทำการสำรวจวิเคราะห์เจาะจงไปยังผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในกรณีต่างๆ จำนวน 368 ตัวอย่างแบ่งเป็น กลุ่มผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกายจำนวน 28 ตัวอย่าง กลุ่มผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินตัวเอง/ครอบครัวจำนวน 196 ตัวอย่าง กลุ่มผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทกระทำทางเพศจำนวน 9 ตัวอย่าง และกลุ่มผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวจำนวน 135 ตัวอย่าง พบว่าผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 19.0 ที่มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในขณะที่ร้อยละ 81.0 ไม่ได้มีการแจ้งเหตุ

**ตารางแสดงค่าร้อยละและจำนวนของตัวอย่างที่ระบุมีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมกรณีต่าง ๆ**

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ทำร้าย ร่างกาย	ทรัพย์สิน	ถูกกระทำ ทางเพศ	หลอกลวง/ แอบอ้างใช้ ข้อมูล	รวม
1	แจ้ง	25.0 (7)	32.1 (63)	-	-	19.0 (70)
2	ไม่แจ้ง	75.0 (21)	67.9 (133)	100.0 (9)	100.0 (135)	81.0 (298)
	รวมทั้งสิ้น	100.0 (28)	100.0 (196)	100.0 (9)	100.0 (135)	100.0 (368)

ผลสำรวจระดับความรุนแรงของปัญหาในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัย จากการสอบถามหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือนจำนวน 1.542 ราย เกี่ยวกับระดับความรุนแรงของปัญหาในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัย โดยให้ระดับความรุนแรงของปัญหา 0-10 คะแนน พบว่าปัญหาต่างๆ ทั้ง 13 ด้าน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความรุนแรงของปัญหา ระหว่าง 1.66 - 5.08 คะแนน แปลผลได้ว่าปัญหาต่างๆ มีความรุนแรงในระดับ “น้อย-ปานกลาง” โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยความรุนแรงสูงสุดคือ ปัญหายาเสพติด 5.08 คะแนน รองลงมาคือปัญหาการพนัน 4.33 คะแนน ปัญหาวัยรุ่นนั้สูม 4.01 คะแนน ปัญหาแหล่งนั้สูม/แหล่งอบายมุข/สถานบันเทิง 3.65 คะแนน และปัญหาเมาสุราทะเลาะวิวาท 3.65 คะแนน

จากการสอบถามถึงระดับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยพบว่ามีความเสี่ยงเท่ากับ 6.51 คะแนน แปลผลได้ว่ามีความปลอดภัยในระดับ “ค่อนข้างมาก”

ระดับความมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐ เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงระดับความมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐ พบว่าหน่วยงานต่างๆ ทั้ง 4 หน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความมั่นใจอยู่ในระหว่าง 3.85 – 4.83 คะแนน แปลผลได้ว่ามีความมั่นใจในระดับ “ค่อนข้างน้อย-ปานกลาง” โดยหน่วยงานที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความมั่นใจสูงสุดคือ ฝ่ายปกครองระดับพื้นที่ (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ฯลฯ) 4.83 คะแนน รองลงมาได้แก่ ส่วนบริหารท้องถิ่น (อบต. อบจ. เทศบาล สก. สข.) 4.40 คะแนน ตำรวจ 4.25 คะแนน และฝ่ายปกครองระดับจังหวัด อำเภอ/เขต (ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้ว่าฯ กทม./ผู้อำนวยการเขต) 3.85 คะแนนตามลำดับ

6.2 สรุปผลการเสวนา

ในการจัดประชุมเสวนาวันอังคารที่ 29 เมษายน 2557 เวลา 9.00-11.45 น. ณ ห้อง A51 อาคาร A ชั้น 5 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตหัวหมาก ได้มีการเสวนาเรื่อง "สรุปบทเรียนและแนวทางการสำรวจปัญหาอาชญากรรมเพื่อสะท้อนความจริงจากประชาชน" โดยวิทยากร ได้แก่ 1) นายวันชัย สอนศิริ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา 2) รองศาสตราจารย์อัจฉริยา ชูตินันท์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 3) นายวัชรินทร์ กลิ่นมะลิ รองนายกสมาคมผู้สื่อข่าวและช่างภาพอาชญากรรมแห่งประเทศไทย 4) พ.ต.ต. ดร. ชวนันต์ เจนการ หัวหน้าศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม และ 5) นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มีประเด็นสำคัญสรุปได้ดังนี้

ที่ประชุมได้กล่าวถึงผลการศึกษานำร่องที่พบว่ามีความเสี่ยงต่ออาชญากรรมในรอบปีที่ผ่านมา ร้อยละ 6.9 ซึ่งถือเป็นตัวเลขที่สูง เนื่องจากว่าเป็นผู้ประสบเหตุในรอบเพียง 1 ปี โดยนายวัชรินทร์ กลิ่นมะลิให้ความเห็นว่าเท่าที่ติดตามข้อมูลข่าวสารในระยะหลังปัญหาอาชญากรรมมีแนวโน้มสูงมากขึ้น ซึ่งอาจจะตรงกันข้ามกับข้อมูลจากบางแหล่งที่มักจะแสดงตัวเลขออกมาว่าสถิติอาชญากรรมมีแนวโน้ม “ลดลง” อันเป็นข้อมูลที่ควรถูกตรวจสอบให้ชัดเจน

พ.ต.ต. ดร. ชวนันต์ เจนการตั้งข้อสังเกตว่า ตัวเลขสถิติอาชญากรรมจากทางตำรวจตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมา ลดลงทุกปี ซึ่งสวนทางกันกับสถิติที่ได้มาจากการลงสำรวจข้อมูลภาคสนาม ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเกี่ยวข้องกันกับนโยบายในการประเมินผลการปฏิบัติของทางราชการตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมาที่ได้จะมีการนำเอาตัวเลขสถิติปัญหาต่างๆ มาใช้ในการประเมินผลการทำงานของตำรวจ จึงทำให้ผู้ปฏิบัติงานไม่ต้องการนำเสนอข้อมูลปัญหาอาชญากรรมที่สูงมาก และต้องการแสดงสถิติที่ลดลงทุกปีเพื่อให้ได้ผลงานผ่านตามเกณฑ์การประเมิน สถิติที่เพิ่มสูงมากเกินไปก็จะมีผลต่อการประเมินผล “ผ่านไม่ผ่าน” หรือมีผลต่อการพิจารณารางวัลความดีความชอบต่างๆ นอกจากนี้เวลาที่เจ้าหน้าที่จะบันทึกสถิติอาชญากรรมจะเก็บข้อมูลจากเหยื่ออาชญากรรมที่เดินเข้ามา (walk in) แจ้งความแล้วลงเลขคดีเท่านั้น การที่ประชาชนไม่เดินเข้ามาแจ้งความ และการถูกประเมินผลงานด้วยตัวเลขสถิติจากฝ่ายนโยบาย จึงเป็นแรงกดดันให้ตัวเลขสถิติอาชญากรรมในระบบที่มีการบันทึกไว้มักจะ “ต่ำกว่าความเป็นจริง”

ข้อมูลปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงจึงมักจะถูกลบหายไปกลายเป็นสถิติมืด (Dark Figure) ที่ไม่ปรากฏให้เห็น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการสำรวจข้อมูลจากภาคสนาม โดยเก็บข้อมูลผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เป็นประชาชนโดยตรง (Crime Victimization Survey) เพื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ถูกบันทึกในระบบ

หน้าที่ของศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรมก็คือการพยายามทำให้รู้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมให้มากที่สุด โครงการที่จัดทำขึ้นไม่ได้เก็บอาชญากรรมเฉพาะคนที่เดินเข้าหาตำรวจแต่เป็นการเก็บข้อมูลจากประชาชนทั่วไป สิ่งที่จะวัดคือวัดเรื่องของความเสียหาย(อาชญากรรม) สถิติที่ตัวเลขของตำรวจมักจะเน้นยอดของการจับกุม ซึ่งมักจะเป็นคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งยังไม่ใช้ข้อมูลที่ประชาชนเสียหาย หรือยังไม่ใช้ข้อมูลที่บ่งบอกปริมาณความรุนแรงของอาชญากรรมที่ประชาชนได้รับผลกระทบในพื้นที่นั้นๆ ข้อมูลบางอย่างที่ควรมีการจัดเก็บเพิ่มเติม(ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ปัญหาที่กระทบต่อส่วนตัวประชาชนโดยตรง) อาทิ ปัญหาการพนัน อบายมุขรุนแรง ยาเสพติด เด็กมั่วสุม รวมถึงข้อมูลที่เป็นผลสะท้อนความรู้สึกของประชาชนที่มีต่อเจ้าหน้าที่(ที่ดูแลปัญหาอาชญากรรม) ความรู้สึกปลอดภัยในการดำเนินชีวิตในพื้นที่ การประเมินผลสำเร็จของการแก้ไขและการป้องกันอาชญากรรมในแต่ละพื้นที่ เป็นต้น

การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ควรดำเนินการในฐานะขององค์กรที่มีความเป็นกลาง อาทิ มีความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่างๆ ความต้องการพื้นฐานคือการศึกษาภาพรวมทั้งประเทศ แต่ในอนาคตเราก็พยายามที่จะสำรวจในระดับภาค ระดับจังหวัด เพื่อจะชี้วัดข้อมูล ค่าคะแนน ข้อเท็จจริงต่างๆ ในฐานะหน่วยงานที่เป็นกลาง

แนวโน้มปัญหาอาชญากรรมที่ควรมีการศึกษาติดตาม นอกจากปัญหาอาชญากรรมตามท้องถนน (street crime) และอาชญากรรมทั่วไปแล้วยังมีภัยอาชญากรรมใหม่ๆ เกิดมากขึ้น นายวันชัย สอนศิริประธานกรรมาธิการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภาชี้ให้เห็นว่าภัยอาชญากรรมที่มีมากขึ้นและน่าเป็นห่วงคือ “อาชญากรรมทางธุรกิจ” คือการทำธุรกิจฉ้อฉลเอาเปรียบผู้บริโภค เช่น ธุรกิจโทรทัศน์ วิทยุทีวีดาวเทียม เคเบิลทีวี วิทยุชุมชน โฆษณาประชาสัมพันธ์หลอกลวงขายสินค้าเอากำไรเอาเปรียบผู้ซื้อ การปล่อยให้ขายสินค้าไม่ได้มาตรฐาน เช่น เหล็กเส้นที่วางขายตามร้านก่อสร้างนั้น จำนวนมากเป็นเหล็กที่ไม่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมแต่ก็มีอยู่ทั่วไปโดยที่ผู้ซื้อไม่เคยรับรู้ไม่เคยเข้าใจเพราะไม่เคยมีการตรวจสอบจริงจัง ทำให้ตึกรามบ้านช่องที่สร้างกันขึ้นมานั้นจำนวนมากสุ่มเสี่ยงเป็น

อันตรายกับผู้อยู่อาศัยโดยที่ไม่มีใครมารับผิดชอบ ธุรกิจคอลเซ็นเตอร์หลอกโอนเงินโกงเงิน เป็นต้น มีปัญหาอาชญากรรมทางการเมือง การใช้อำนาจทุจริตฉ้อฉลหาประโยชน์ให้กลุ่มพรรคพวก รวมถึงความขัดแย้งระหว่างคนที่มีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างกันจนเป็นเหตุให้มีการทำร้ายชนฆ่ากันอยู่เป็นประจำ

นายวัชรินทร์ กลิ่นมะลิ ให้ข้อมูลว่าจากประสบการณ์ทำข่าวอาชญากรรม พบว่าปัญหาที่เพิ่มขึ้นอีกอย่างคือปัญหาอาชญากรรมในครอบครัว รวมถึงความผิดปกติกติทางความคิดจิตใจที่ทำให้คนในครอบครัวคิดลงมือทำร้ายชนฆ่ากัน เช่น กรณีพี่ฆ่าพ่อแม่และน้องชายแล้วโยนความผิดให้น้องชาย น้องชายจ้างฆ่าพ่อแม่และพี่ชายเพื่อแย่งชิงมรดก เป็นต้น อันเป็นภัยอาชญากรรมที่แฝงตัวอยู่ในบ้านและเกิดจากจิตใจที่ไม่ปกติของผู้คน รวมถึงปัญหาการรับสื่อข่าวสารจากสังคมออนไลน์ที่กระตุ้นให้เกิดความรุนแรงโดยไม่มีใครตรวจสอบควบคุมได้

ลักษณะปัญหาอาชญากรรมอีกประเภทที่ควรให้ความสนใจคืออาชญากรรมในเยาวชน ซึ่ง รศ. อัจฉริยา ชูตินันท์ ให้ทัศนะว่าสังคมไทยกำลังเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับนานาประเทศในโลกคือ พบแนวโน้มว่าปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ มีสถิติเพิ่มสูงขึ้น และภัยอาชญากรรมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ปัญหาอาชญากรรมในเด็กและเยาวชนยังคงมีอยู่มาก เด็ก ๆ ในสังคมสมัยใหม่จะก่อเหตุอาชญากรรมได้ซับซ้อนมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าแนวโน้มเด็กอายุน้อยจะมีการกระทำความผิดสูงขึ้น

พ.ต.ท. สมโภช สุวรรณจรัส (ผู้ร่วมเสวนา) ในฐานะผู้ที่ประสบการณ์ทำงานในสถานีตำรวจมากกว่า 22 ปี กล่าวว่าปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการที่อาชญากรผู้ใหญ่ได้ใช้เด็กมาเป็นเครื่องมือก่ออาชญากรรม โดยอาศัยช่องว่างของกฎหมายให้เด็กที่กระทำความผิดแล้วอาจไม่ต้องรับโทษ ให้เด็กทำผิดแทนตนเอง เช่น ใช้ค้ายาเสพติด เพราะการจับเด็กยากมีขั้นตอนหลายอย่าง ได้รับการคุ้มครอง การสอบสวนต้องมีหลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เจ้าหน้าที่ทำงานได้ลำบาก เป็นช่องว่างที่คนร้ายเลือกเอาเด็กมาใช้ทำงาน

ในด้านสาเหตุของปัญหาอาชญากรรม พ.ต.ท. สมโภช สุวรรณจรัส ได้วิเคราะห์ลักษณะการเกิดเหตุอาชญากรรมว่ามาจากสามเหลี่ยมอาชญากรรมที่มี 3 ส่วน ด้วยกันคือ เรื่องเหยื่อ ผู้ก่อเหตุ ช่องโอกาส เมื่อ 3 อย่างมาบรรจบกันก็จะเกิดเหตุ อย่างตัวเหยื่อเองต้องมีการระมัดระวังป้องกันตัว อย่างการเดินทาง การใส่ทรัพย์สิน การถือกระเป๋า เป็นส่วนหนึ่งของการก่อให้เกิดเหตุอาชญากรรม อย่างเรื่องของการถือกระเป๋า คนร้ายมาเห็นมีช่องโอกาส ไม่มีตำรวจ ไฟไม่สว่าง ก็จะใช้วิธีการวิ่งราวได้ทันที อย่างเวลาการสะพายกระเป๋า สะพายออกข้างนอก คนร้ายก็จะง่ายต่อการกระทำ หลายสิ่งหลายอย่างเป็นองค์ประกอบ อย่างในเรื่องการกระทำผิดทางเพศ ถ้าเราไม่แต่งตัวล่อแหลมจะไม่เกิดเหตุนี้ได้ บางครั้งแต่งตัวล่อแหลม คนร้ายมีช่องโอกาส เพ็งทานเหล้ามา มันก็ก่อเหตุได้ นี่เป็นส่วนหนึ่งของการลดช่องว่างในการก่ออาชญากรรมคือการลดเหยื่อ ในส่วนที่สองของคนร้ายเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจัดทำประวัติและติดตามพฤติกรรมต่างๆของคนในพื้นที่และบุคคลพันโทษ เพื่อไม่ให้พวกนี้มาก่อเหตุได้อีก ส่วนที่สามช่องโอกาส ช่องโอกาสมีหลายๆ ส่วน ในเรื่องของสภาพแวดล้อม แสงไฟ หรือตามบ้านเรือนที่ปล่อยให้ต้นไม้รก คนร้ายอาจใช้ช่องทางเข้าไปลักทรัพย์ในเคหสถานได้ ถ้าเราตัดช่องโอกาสทั้ง 3 นี้ออก โอกาสที่จะเกิดอาชญากรรมก็จะลดน้อยลง

นายวัชรินทร์ กลิ่นมะลิ ระบุว่าสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมมาจากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาหาเสพติด เศรษฐกิจความยากจน การว่างงาน หรือตำรวจดูแลไม่ทั่วถึง รวมถึงความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ที่กลายเป็นเครื่องมือในการก่ออาชญากรรมได้ อาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่เห็นตอนนี้เกิดมากขึ้นคือพวกสแกมเมอร์ แสกเกอร์ หรือคอลเซ็นเตอร์ที่โทรหลอกเอาเงินหลอกโอนเงินเข้าบัญชีที่เป็นข่าว ผู้เสียหายมีจำนวนมากหากนำมารวมกันหลายกรณีก็จะมียอดเงินสูญเสียนับเป็นจำนวนมาก อีกสาเหตุปัญหาอาชญากรรมอีกอย่างคือ เรื่องความอ่อนแอของสถาบัน/กลุ่มสังคมต่างๆ ตั้งแต่สถาบันครอบครัวที่ไม่เข้มแข็งก็มีส่วนทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมได้ พ่อแม่สั่งสอนลูกไม่ดี

สอดคล้องกับความเห็นของ รศ.อัจฉริยา ชูตินันท์ที่มองว่าสถาบันครอบครัวคือสถาบันหลักอย่างหนึ่งในการเป็นวัคซีนสกัดกั้นปัญหาอาชญากรรม เป็นที่บ่มเพาะสำนึกการสร้างความผิดชอบชั่วดีที่ก่อให้เกิดการยับยั้งชั่งใจ ปัจจุบันสถาบันครอบครัวมีแนวโน้มอ่อนแอลง

ที่ประชุมได้ประเมินไปถึงความอ่อนแอของสถาบันของโรงเรียน รวมถึงกลุ่มสังคม กลุ่มเพื่อนฝูง ความไม่ระมัดระวังดูแลทรัพย์สินของผู้คนก็อาจเป็นช่องทางทำให้เกิดอาชญากรรมได้ อย่างไรก็ตามควรมีการศึกษาวิเคราะห์จากกลุ่มประชาชนเป้าหมายที่เดือดร้อนกับปัญหาอาชญากรรม เพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในต้นเหตุหรือปลายเหตุผลกระทบของปัญหาอาชญากรรมอย่างแท้จริง และรวมไปถึงปัญหาการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ข้อบกพร่องในวิธีปฏิบัติงานบางอย่างอาจมีผลต่อปัญหาอาชญากรรมด้วยเช่นกัน

ปัญหาอาชญากรรมบางอย่างถูกกระตุ้นมาจากการทำงานของเจ้าหน้าที่เองก็มี นายวัชรินทร์ กลิ่นมะลิได้ยกตัวอย่างเช่นมาตรการล่อซื้อยาเสพติด ถ้าดูแลกันไม่ดีก็จะกลายเป็นการนำเงินงบประมาณไปทำให้เกิดกำลังซื้อหรือตีmanentต่อยาเสพติด จนสร้างแรงกระตุ้นให้มีการผลิตและนำเข้ายาเสพติดสู่ชุมชน ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมอื่นๆ ตามมามากขึ้น เป็นต้น

นอกจากนี้ปัญหาเรื่องการยอมรับและภาพลักษณ์ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมว่า บางครั้งก็เป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ยกตัวอย่างเช่น ประชาชนบางคนไม่ยอมขอความช่วยเหลือจากองค์กรตำรวจเพราะมองภาพลักษณ์ตำรวจไม่ดี ไม่ไว้วางใจ ไม่ให้ความร่วมมือ เป็นต้น

ในด้านการติดตามประเมินผลการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม นายวันชัย สอนศิริ ได้กล่าวถึงประเด็นสำคัญที่ควรมีการประเมินผลดังนี้ 1) การป้องกันในชีวิตและทรัพย์สินของเราและคนในครอบครัวนั้นมีมากน้อยเพียงใด 2) เจ้าหน้าที่ตำรวจ(และผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง) สามารถปราบปรามผู้กระทำความผิดได้อย่างทั่วถึงหรือไม่ และ 3) มีการช่วยเหลือและเยียวยาสำหรับผู้ประสบอาชญากรรมอย่างไร

ในอนาคตควรมีการศึกษาวิเคราะห์ความเข้มแข็งของครอบครัว(ในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม) ควรมีการประเมินความร่วมมือในชุมชนเพื่อช่วยกันดูแลแก้ไขปัญหาอาชญากรรม รศ.อัจฉริยา ชูตินันท์มีความเห็นว่า ชุมชนมีความสำคัญ ในการแก้ปัญหอาชญากรรมกลุ่มเด็ก ชุมชนควรมีบทบาทในการดูแลเยาวชนให้มากขึ้น กฎหมายใหม่ที่ใช่มาดังแต่วันที่ 22 พฤษภาคม 2554 มีมาตรการให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขเยียวยาการกระทำผิดของเด็ก เพื่อที่จะไม่ให้เด็กต้องไปขึ้นศาล ไม่ให้ไปสู่กระบวนการลงโทษ ทำให้เด็กมีโอกาสกลับเข้าไปสู่ชุมชนเดิม เป็นการเพิ่มโอกาสทางเลือก เป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยคัดกรองเด็ก ป้องกันคนที่กระทำความผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ผู้กระทำความผิดครั้งแรก คนที่ไม่ได้มีสันดานเป็นอาชญากรก็จะได้รับโอกาสจากชุมชนมากขึ้น

นอกจากนี้ในการศึกษาปัญหาอาชญากรรม และประเมินผลการแก้ปัญหา ควรมีการดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อมูลข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ทั้งนี้ พ.ต.ท. ศรุต จันท์เกษ (ผู้ร่วมเสวนา) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าในการสำรวจความพึงพอใจของตำรวจควรพิจารณาอย่างรอบคอบ เนื่องจากตำรวจเป็นหน่วยงานหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมที่มีบทบาทภารกิจเฉพาะที่แตกต่าง นอกจากนั้นตำรวจยังมีหน้าที่รับผิดชอบเยอะ ถูกคาดหวังจากประชาชนมาก บางทีประชาชนที่ไปสำรวจอาจจะไม่ได้รับรู้ภารกิจของตำรวจอย่างชัดเจนพอ นอกจากนี้ควรพิจารณาถึงจังหวะเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินการสำรวจด้วย ยกตัวอย่างเช่นช่วงวิกฤตการณ์ชุมนุมทางการเมือง ตำรวจทำงานในหน้าที่ไม่ได้เต็มที่และอาจถูกวิพากษ์วิจารณ์มาก เป็นต้น

6.3 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของโครงการ

จุดมุ่งหมายสำคัญของการจัดทำโครงการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน เพื่อตอบสนองต่อการแก้ไข ปัญหาในด้านต่าง ๆ ควรดำเนินการเพื่อให้ได้ “สถิติอาชญากรรม” หรือข้อมูลตัวเลขที่ใช้แทนข้อเท็จจริงที่สะท้อน ปัญหาการกระทำอาชญากรรมที่ถูกต้อง สะท้อนข้อมูลของประชาชนผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทต่างๆ ได้แก่ การถูกประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ถูกกระทำทางเพศ และถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว และสะท้อนข้อมูลมิติอื่น ๆ ของปัญหาอาชญากรรม ได้แก่ การแสดงสภาพความเป็นอาชญากร เช่น อายุ เพศ ระดับการศึกษา สภาพครอบครัว การสะท้อนความสัมพันธ์ของอาชญากรต่อสภาพแวดล้อม เช่น ท้องถิ่น ปัญหา มูลเหตุจูงใจ ความสัมพันธ์ของปัญหาอาชญากรรมกับปัญหาสังคมอื่นๆ บทบาทของกระบวนการยุติธรรม ในการแก้ไขปัญหาและอำนวยความสะดวกในคดีอาชญากรรม เพื่อประโยชน์ของการศึกษาวิจัยทางวิชาการในด้าน ต่างๆ เช่น อาชญวิทยา สังคมวิทยา จิตวิทยา เศรษฐศาสตร์ เพื่อประโยชน์ในการขับเคลื่อนนโยบายและการดำเนินงาน แก้ไขปัญหาอาชญากรรมในทุกภาคส่วนต่อไป

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนควรสะท้อนข้อมูลที่อยู่ในระบบ และข้อมูลที่อยู่นอกระบบ การวัดสถิติอาชญากรรมของทางราชการ กล่าวคือ ปริมาณของอาชญากรรมจากการบันทึกของหน่วยงานราชการ ได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ ซึ่งเรียกว่าเป็นข้อมูลอาชญากรรมมืดหรือข้อมูลที่ไม่มีการบันทึกในระบบ (Dark Figures)

โดยข้อมูลอาชญากรรมมืดหรือไม่ได้บันทึกในระบบ (Dark Figures) จะเป็นการสะท้อนข้อมูลอาชญากรรม เป็นภูเขาน้ำแข็งส่วนที่จมอยู่ใต้น้ำ หรือเป็นอาชญากรรมที่ไม่มีผู้แจ้งความ หรือ ตำรวจไม่สามารถตรวจพบ อันเนื่อง ด้วยเหตุผลต่าง ๆ อาทิ ไม่สามารถบ่งบอกเจ้าทุกข์ได้ชัดเจน ไม่สามารถบ่งบอกหรือทราบตัวผู้กระทำความผิด เป็นปัญหา ที่ถูกละเลยหรือไม่ได้รับความร่วมมือจากฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง(จึงไม่มีการบันทึกเป็นคดีความ) ผู้เกี่ยวข้องกับ อาชญากรรมอาจไม่ทราบว่ากรกระทำนั้นเป็นอาชญากรรม หรือเป็นปัญหาที่มีการประนีประนอมไกล่เกลี่ยกันเอง ระหว่างคู่กรณี ทำให้ตัวเลขสถิติหลุดหายไป ซึ่งโดยข้อเท็จจริงเหตุการณ์เหล่านั้นยังคงเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ ผู้คนและสังคมซึ่งควรมีการบันทึกรวบรวมไว้เพื่อสะท้อนภาพปัญหาที่เป็นจริง และเพื่อหาแนวทางในการป้องกันแก้ไข ต่อไป

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมสำคัญที่ควรเก็บรวบรวม ควรจะสะท้อนลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม ลักษณะของ ผู้กระทำความผิด พฤติการณ์แห่งคดี เวลาและสถานที่เกิดเหตุ ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม การรายงาน เหตุต่อเจ้าหน้าที่ การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ครอบคลุมประเภทอาชญากรรม สำคัญ ได้แก่ ข้อมูลของผู้ถูกกระทำอาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกาย ข้อมูลของผู้ถูกกระทำอาชญากรรมประเภท ทรัพย์สินของตนเองและครอบครัว ข้อมูลของผู้ถูกกระทำอาชญากรรมทางเพศ และข้อมูลของผู้ถูกกระทำ อาชญากรรมประเภทการหลอกลวงและการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

จากการทบทวนโครงการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนต่อไป โดยการทบทวนโครงการเก็บข้อมูล มาแล้ว 2 ครั้ง คือ ปี 2551 และปี 2555 มีกรอบแนวคิดที่เป็นประเด็นสำคัญและเป็นสมมติฐานอย่างหนึ่งคือ “การสำรวจ ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน” (National Crime Victimization Survey) ควรจะมีสถิติที่สูงมากกว่าสถิติที่ ตำรวจรับแจ้งความอย่างน้อยประมาณ 3 เท่า

ข้อพิจารณาสำคัญเกี่ยวกับการออกแบบโครงการสำรวจโดยภาพรวมนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าถ้าหากโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนสามารถดำเนินการแยกเป็นโครงการอิสระโดยไม่ทำสำรวจร่วมกับโครงการอื่นๆ จะมีความเหมาะสมมากกว่า เพราะหากนำโครงการนี้ไปรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการสำรวจอื่น อาจจะมีผลกระทบต่อคุณภาพความน่าเชื่อถือของข้อมูล เนื่องจากเนื้อหาข้อมูลมีรายละเอียดที่ต้องจัดการและทำความเข้าใจค่อนข้างมากทั้งในส่วนของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และกลุ่มเป้าหมายที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการทำสำรวจ โดยการสำรวจโครงการครั้งที่ผ่านมามีการผนวกรวมกับโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน (สพค.) ที่มีการจัดเก็บข้อมูลหลายเรื่องหลายประเด็น ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อคุณภาพข้อมูลได้ อาทิ จะเป็นภาระของกลุ่มตัวอย่างที่จะต้องตอบข้อมูลหลายเรื่องในการสัมภาษณ์คราวเดียวกัน เกิดความเหนื่อยล้า ขาดแรงจูงใจที่จะให้ข้อมูล เป็นภาระยุ่งยากของผู้เก็บข้อมูล (เจ้าหน้าที่ภาคสนาม) ที่จะต้องสำรวจข้อมูลหลายเรื่องในคราวเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามในการออกแบบโครงการควรพิจารณาปัจจัยหลายด้านอื่นประกอบ อาทิเช่น งบประมาณ ระยะเวลา ความพร้อมของบุคลากร และปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ เป็นต้น

ในกระบวนการดำเนินงานควรใช้หลักวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อให้ได้ความรู้ ข้อเท็จจริง โดยวิธีการที่เป็นระบบแบบแผนที่เชื่อถือได้ เพื่อนำความรู้สร้างเป็นกฎเกณฑ์ คำอธิบายอ้างอิง เกี่ยวกับปรากฏการณ์ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ที่ศึกษา และอธิบายอ้างอิงไปสู่พื้นที่อื่น รวมถึงสามารถทำนายแนวโน้มของปัญหา และใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายมาตรการเพื่อควบคุมปัญหาอาชญากรรมในอนาคตต่อไปได้ โดยประเด็นการวิจัยครอบคลุมการสำรวจข้อมูลข้อเท็จจริง ความคิดเห็น (Opinion) ทศนคติ (Attitude) ความเชื่อ (Belief) และพฤติกรรม (Behavior) ของผู้ที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้เข้าใจต่อสถานภาพของปัญหาอาชญากรรมที่เป็นอยู่ ว่ามีลักษณะอย่างไรมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างไร เปรียบเทียบระหว่างสภาพหรือเงื่อนไขที่แตกต่างกัน ในแต่ละพื้นที่หรือในแต่ละกลุ่มประชากรที่เป็นเป้าหมายการสำรวจให้ครอบคลุมพื้นที่ประเทศ สามารถอธิบายผลเปรียบเทียบในแต่ละภูมิภาคหรือพื้นที่ได้ เป็นการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้เป็นตัวแทนของประชากร กำหนดประเด็นข้อมูลการสำรวจที่เจาะจงเกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมโดยตรง

ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การกำหนดหัวข้อเรื่องให้ชัดเจน ทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง กำหนดกลุ่มเป้าหมายหรือกรอบประชากร กำหนดข้อมูลหรือตัวแปรที่จะสำรวจ สร้างเครื่องมือหรือแบบสอบถามและพัฒนาเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพเชื่อถือได้มีความเที่ยงตรงแม่นยำ (Validity) ความเชื่อมั่นคงเส้นคงวา (Reliability) รวมถึงมีคุณภาพด้านอื่น การสุ่มตัวอย่างให้มีความเป็นตัวแทนประชากร การเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถเข้าถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้อย่างครอบคลุม สามารถสร้างความร่วมมือจากกลุ่มเป้าหมาย ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระของข้อคำถามแก่ประชาชนและสามารถตอบคำถามได้อย่างสอดคล้องกับข้อเท็จจริง ดำเนินการการประมวลผลและวิเคราะห์ผลด้วยกระบวนการทางสถิติและการวิเคราะห์ตีความอย่างเหมาะสม มีการสรุปและนำเสนอผลอย่างถูกต้องเป็นที่เข้าใจและยอมรับได้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้ผลการสำรวจที่สะท้อนข้อมูลสภาพปัญหาอาชญากรรมที่ใกล้เคียงกับสถานภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงอย่างถูกต้อง

การจัดทำโครงการวิจัยเป็นไปเพื่อสะท้อนการรายงานปัญหาอาชญากรรมโดยประชาชน มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องตามรอบเวลา อาทิ อาจจัดทำทุกปี หรือปีเว้นปี เพื่อให้มีการรายงานข้อมูลและวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของปัญหาได้ และการทำงานสำรวจในแต่ละครั้งควรจะมีการกำหนดกรอบระยะเวลาให้ชัดเจนและไม่ควรกำหนดระยะเวลายาวนานมากเกินไปเพื่อความเหลื่อมล้ำกันในเรื่องช่วงเวลาที่แตกต่างกันของข้อมูลที่ได้มา

ควรมีการเตรียมการและวางแผนในการทำงานที่รัดกุม จัดทำวงเงินงบประมาณให้เหมาะสมสำหรับดำเนินโครงการศึกษาข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนเต็มพื้นที่ (ทั่วประเทศ) การทำงานให้กระชับรวดเร็วเหมาะสมกับการนำมาใช้ประโยชน์เท่าทันสถานการณ์และความต้องการใช้งาน

แนวทางความร่วมมือในการทำงาน นอกจากหน่วยงานที่ดูแลด้านการสำรวจวิจัยแล้ว ในการดำเนินโครงการวิจัยควรมีหน่วยงานที่ร่วมมือเพื่อดูแลงานในด้านต่างๆ ที่สำคัญได้แก่ หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับฐานข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้อง สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานทะเบียนราษฎร สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นต้น หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่ภาคสนาม (เพื่อการประสานงานและการลงพื้นที่ รวมถึงกรณีที่ต้องการการสนับสนุนเร่งด่วน) เช่น กระทรวงมหาดไทย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น หน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม อาทิ กลุ่มเอ็นจีโอ และมูลนิธิต่างๆ เป็นต้น

สำหรับการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามหากเป็นการทำงานในฐานะหน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับก็จะได้รับการตอบรับและได้รับความร่วมมือที่ดี

หลังจากการดำเนินโครงการในแต่ละครั้งควรมีการประเมินทบทวน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาข้อจำกัดในการสำรวจครั้งที่ผ่านมา เพื่อการปรับปรุงเพิ่มเติมข้อมูลให้สอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง นอกจากนี้ควรมีการติดตามศึกษาข้อมูลจากเอกสารและผลงานสำรวจวิจัยอื่นๆ ที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกันเพื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบนำมาใช้ปรับปรุงโครงการสำรวจให้ดียิ่งขึ้น มีการศึกษาความคิดมุมมองจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง ตามประเด็นความสนใจในแต่ละสถานการณ์ มีการพัฒนาเครื่องมือวัด (Measurement) หรือแบบสอบถามให้มีประสิทธิภาพทันสมัย การศึกษาติดตามประเมินผลจากกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการใช้ข้อมูลเพื่อประเมินความต้องการนำมาประยุกต์ปรับปรุงโครงการวิจัยต่อไป

ในการศึกษานำร่องครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้มีการทบทวนปรับปรุงแบบสอบถามให้มีรูปแบบ และเนื้อหาที่เหมาะสมครอบคลุมประเด็นสำคัญที่ต้องการศึกษา และสอดคล้องเหมาะสมกับการเก็บข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษามากขึ้น มีการศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดโดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ ทบทวนระเบียบวิธีการวิจัย และการสุ่มตัวอย่าง โดยศึกษาสอบถามข้อมูลและความคิดเห็นจากผู้วิจัยหรือคณะทำงานที่เคยมีประสบการณ์ในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งก่อนหน้า การรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วไป และการทดลองศึกษาโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม โดยแนวทางการเก็บข้อมูลในโครงการศึกษานำร่องได้ใช้วิธีการลงสำรวจพื้นที่ภาคสนาม (Field Survey) เป็นหลัก เนื่องจากเป็นวิธีการที่จะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นตัวแทนของประชากรได้ดี สามารถพูดคุยทำความเข้าใจในประเด็นการถามตอบได้ดีกว่า

ในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวแทนครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป อย่างไรก็ตามในการบันทึกข้อมูลจะบันทึกข้อมูลของทุกคนในครัวเรือนที่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ดังนั้นจึงมีการบันทึกข้อมูลของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีเข้าไปด้วย การเก็บข้อมูลใช้วิธีการลงสำรวจพื้นที่จากภาคสนาม โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์

มีการสำรวจข้อมูลระดับครัวเรือน (สอญ.1) ควบคู่ไปกับการสำรวจผู้ประสบเหตุคดีอาชญากรรม (สอญ.2) ในการสำรวจภาคสนามคราวเดียวกัน โดยแบบสำรวจผู้ประสบเหตุคดีอาชญากรรม (สอญ.2) มีการแบ่งแยกชุดคำถามออกจากกันตามประเภทของผู้ประสบคดีอาชญากรรมแต่ละประเภท โดยมีแบบสอญ. 2 จำนวน 4 ชุดตามประเภทปัญหาอาชญากรรม 4 กลุ่มที่กำหนดไว้

แนวทางการทำงาน (ภาพรวม) ควรมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ดังนี้ 1) งานเกี่ยวกับระบบข้อมูลและฐานข้อมูล เช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานทะเบียนราษฎร คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นต้น 2) หน่วยงานที่รับผิดชอบการสำรวจข้อมูลภาคสนาม ควรเป็นหน่วยงานที่น่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับ เช่น สถาบันการศึกษา สถาบันทางวิชาการ หน่วยงานรัฐที่เป็นรู้จัก มีความน่าเชื่อถือ และเป็นกลาง ทำให้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนทั่วไป 3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลในพื้นที่ (ในกรณีที่ต้องการความร่วมมือ) ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นหน่วยงานการปกครองส่วนภูมิภาค อาทิ กระทรวงมหาดไทย และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น 4) หน่วยงานอื่นๆ อาทิ หน่วยงานสนับสนุนทางวิชาการ (เช่น สถาบันการศึกษา สถาบันวิชาการ) หน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวข้องกับข้อมูลอาชญากรรม สื่อมวลชน เป็นต้น

6.4 สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือวัด (แบบสอบถาม)

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือหรือแบบสอบถามในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน มุ่งรวบรวมข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในกรณีต่าง ๆ ทั้งกรณีที่เกิดการแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ (White) และกรณีที่ไม่ได้มีการแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Dark) โดยเน้นให้มีเนื้อหาประเด็นที่สั้นกระชับ มีรูปแบบที่เหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทั่วประเทศ และเตรียมการเพื่อใช้ประมาณค่าทางสถิติต่อไป รวมถึงเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการประมาณค่าสถิติอาชญากรรมที่ไม่ถูกบันทึกลงในระบบ (Dark Figure) ต่อไปในอนาคต

การทบทวนเครื่องมือวัดในการศึกษานี้ได้มีการพัฒนาปรับปรุงในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การวิเคราะห์โดยคณะผู้วิจัย การสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ การระดมความคิดเห็นจากบุคคลทั่วไปโดยการสนทนากลุ่ม (focus group) การทดลองเก็บข้อมูล (try out) รวมถึงมีการทดลองศึกษานำร่อง จากนั้นจึงมีการพัฒนาปรับปรุงแบบสำรวจในขั้นตอนสุดท้ายเพื่อเตรียมใช้สำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (National Crime Victimization Survey) ในครั้งต่อไป

เวลาทำการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน จะมีการบันทึกข้อมูลรวมทั้งคดีที่แจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ (White) และที่ไม่ได้แจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Dark) โดยจะมีการสอบถามทั้งหมดทั้งแจ้งความและไม่แจ้งความ จะพยายามออกแบบสอบถามให้สั้นลงในการเก็บทั่วประเทศ และเน้นไปที่การประมาณค่าทางสถิติคือถามเฉพาะคำถามสำคัญให้รายละเอียดมันน้อยลง และใช้ประโยชน์หลักเพื่อการประมาณค่าทางสถิติคือประมาณค่า Dark Figure รวดเร็วประหยัดค่าใช้จ่ายแต่ถ้าเกิดว่าต้องไปตอบคำถามในเชิงทฤษฎีปลีกย่อยอย่างเรื่องเพศ เรื่องทรัพย์สิน อาจจะมีการทำโครงการย่อย จะมีเครื่องมือพิเศษ คือ แบบทดสอบพุทธิปัญญา (Cognitive Test) ในความเข้าใจของข้อคำถาม

จุดประสงค์อย่างหนึ่งในการทบทวนเครื่องมือวัดคือ ความสามารถที่จะสร้างตัวชี้วัดที่สามารถสะท้อนสถิติอาชญากรรมได้ใกล้เคียงความเป็นจริงมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อตอบสนองมติฐานที่ว่า “การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน” จะมากกว่าสถิติอาชญากรรมที่เก็บบันทึกผ่านการแจ้งความของตำรวจ

ในการลงพื้นที่ ต้องมีผู้ควบคุมงานภาคสนามลง 1 คน แล้วในแบบสอบถามเราไปหยิบมาแล้วปรับตามบริบทของสังคมไทย และแก้เท่าที่เป็นไปได้สำหรับเมืองไทย ซึ่งการเก็บอาจแบ่งเป็น 3 รอบ จนข้อมูลนิ่งแล้วต่อไปอาจจะไม่ต้องเก็บข้อมูล เพียงใช้ตัวเลขมาพยากรณ์

เครื่องมือวัดที่พัฒนาอยู่ในรูปแบบของแบบสอบถาม (Questionnaire) มีเนื้อหาสำคัญ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ประสบการณ์การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เหตุปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรม ความคิดเห็นต่อปัญหาอาชญากรรม และความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น

มีการปรับปรุงแก้ไขแบบสำรวจข้อมูลครัวเรือน (สอญ.1) และแบบสำรวจผู้ประสบเหตุคืออาชญากรรม (สอญ.2) ในประเด็นต่างๆ โดยเน้นรูปแบบให้สอดคล้องกับวิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่อยู่ภาคสนาม ตัดข้อคำถามบางข้อออกไป และเพิ่มเนื้อหาแบบสอบถามในสอญ. 1 ในส่วนของการประเมินปัญหาอาชญากรรม การรับบริการในกระบวนการยุติธรรม และประเมินความพึงพอใจในการบริการ รวมถึงการปรับข้อคำถามบางข้อให้กระชับรัดกุมมากขึ้น และเพิ่มเติมข้อมูลในบางประเด็น

การสร้างข้อคำถามคำนึงถึงการกำหนดตัวแปร (Variables) หรือข้อมูลที่ต้องการเก็บรวบรวมตามหลักการของการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีการกำหนดประเด็นปัญหา มีกำหนดตัวแปรเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแต่ละประเภท มีการกำหนดและให้ความหมายเชิงปฏิบัติการ (Operational definition) ของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทต่างๆ

ทั้งนี้ข้อคำถามมีทั้งข้อคำถามที่เป็นตัวแปรเดี่ยว และตัวแปรที่มีตัวชี้วัดหลายตัว ยกตัวอย่างเช่น ความพึงพอใจหน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ตำรวจ พนักงานฝ่ายปกครอง หน่วยงานยุติธรรมชุมชน/ยุติธรรมจังหวัด อัยการ เจ้าหน้าที่คุ้มครองสิทธิ เจ้าหน้าที่คุมประพฤติ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ในแต่ละกลุ่มจะมีข้อคำถามตัวชี้วัดตั้งแต่ 2-9 ตัวชี้วัด ทั้งนี้เพื่อเป็นการแจกแจงลักษณะต่างๆ ให้เห็นว่าหน่วยงานแต่ละหน่วยมีบทบาทสำคัญอะไรบ้างที่จะนำมาเป็นตัวชี้วัดความพึงพอใจของประชาชน เป็นต้น

ตัวแปรหรือข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาและประกอบอยู่ในแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นแบ่งเป็น 4 ประเภทดังนี้ 1) ตัวแปรคุณลักษณะของประชากร ได้แก่ เพศ อายุ เป็นต้น 2) ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ภูมิภาคจังหวัดที่สำรวจ เขตที่อยู่อาศัย (ในเขต-นอกเขตเทศบาล) จังหวัดที่อาศัยอยู่ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ เป็นต้น 3) ตัวแปรด้านพฤติกรรมหรือกิจกรรม ได้แก่ การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม กิจกรรมที่ทำในขณะที่เกิดเหตุอาชญากรรม การพบเห็นตัวผู้กระทำความผิดในขณะที่ก่อเหตุ การแจ้งความประสบการณ์การเคยใช้บริการหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น และ 4) ตัวแปรด้านความคิดเห็นและทัศนคติ ได้แก่ การประเมินภัยอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน ความรู้สึกมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐ ผลกระทบของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยที่มีต่อคุณภาพชีวิต ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัย ความพึงพอใจต่อการบริการของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ความต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม เป็นต้น

ลักษณะของข้อคำถามเป็น "การวัด" ด้วยการแปรสภาพแนวความคิด (Concepts) หรือตัวแปร (Variables) ซึ่งมีลักษณะนามธรรมให้เป็นข้อมูลทางสถิติเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ (Quantitative และ Qualitative data) โดยข้อมูลตัวแปรต่างๆ สามารถจัดแบ่งตามระดับของการวัด (Level of Measurement) ได้ 4 ระดับคือ 1) ข้อมูลการวัดแบบจำแนกประเภท (Nominal scales) เพื่อจำแนกชนิดของสิ่งต่างๆ โดยกำหนดความแตกต่างของสิ่งต่างๆ เช่น ภูมิภาคที่อยู่ จังหวัด อำเภอ ตำบล เขตที่อยู่อาศัย (ใน-นอกเขตเทศบาล) เพศ การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เป็นต้น 2) ข้อมูลการจัดแบบจัดอันดับ (Ordinal scales) ซึ่งเป็นการวัดที่สามารถจัดลำดับข้อมูลให้เรียงตามลำดับได้ เช่น เปรียบเทียบปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยของตนเองกับปัญหาโดยรวมของประเทศ (มากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่า) เปรียบเทียบภาพรวมของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยของตนเอง

ระหว่างปี (2556) กับปีก่อนหน้า (ปี 2555) (เพิ่มขึ้น ไม่แตกต่าง หรือลดลง) การเรียงลำดับบทบาทของหน่วยงานภาครัฐที่ควรให้ความสำคัญสำหรับการทำงานในกระบวนการยุติธรรม (ให้ระบุความต้องการมากที่สุดสามอันดับแรก) เป็นต้น 3) ข้อมูลที่มีระดับการวัดแบบช่วง (Interval scales) ซึ่งเป็นการวัดระดับนี้มีคุณสมบัติเหมือนการวัดระดับอันดับทุกอย่าง แต่มีความละเอียดกว่าตรงที่มีคุณสมบัติเพิ่มขึ้นคือ สามารถบอกความห่างระหว่างสองจุดได้ด้วย โดยแต่ละหน่วยการวัดจะมีระดับห่างเท่าๆ กัน เช่น การให้คะแนนประเมินภัยอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านในรอบปี 2556 ที่ผ่านมา (โดยมีคะแนน 0-10 คะแนนตามระดับความรุนแรงของปัญหา) ความพึงพอใจต่อการบริการของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (โดยมีคะแนน 0-10 คะแนนตามระดับความพึงพอใจ) เป็นต้น และ 4) ข้อมูลที่มีระดับการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio scales) ได้แก่ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น

โครงสร้างสำคัญของแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วนคือ ส่วนแรกเป็นส่วนนำเป็นคำอธิบายที่มาของการสำรวจ ส่วนที่สอง ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับพื้นที่การสำรวจ เช่น ภูมิภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล เขตที่อยู่อาศัยข้อมูลทางประชากร (เพศ อายุ) ส่วนที่สามข้อมูลประเด็นการสำรวจ ได้แก่ ประสพการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ความคิดเห็นต่อปัญหาอาชญากรรม เหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหาอาชญากรรม ความพึงพอใจการทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ประเภทของข้อคำถามมีหลายรูปแบบ โดยมีทั้งคำถามแบบปิด (Close Ended) โดยมีทั้งแบบให้เลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่งในสองอย่าง แบบให้เลือกหนึ่งในหลายคำตอบ แบบให้เลือกตอบหลายคำตอบจากหลายตัวเลือก แบบให้เลือกตามลำดับก่อนหลัง และแบบประเมินค่า เช่น การระบุตามระดับความรู้สึก การให้ค่าคะแนน เป็นต้น และแบบคำถามเปิด (Open Ended Question) โดยเป็นคำถามที่ให้นักวิจัยตอบความคิดเห็นในช่องว่างตามความคิดเห็นของผู้ตอบ อย่างไรก็ตามการให้นักวิจัยตอบคำถามปลายเปิด จากการสำรวจข้อมูลภาคสนามพบปัญหาหรือจุดอ่อนบางประการ ได้แก่ รวบรวมคำตอบและสรุปได้ยากเพราะคำตอบที่ได้มีลักษณะกระจัดกระจาย ไม่ให้ความสะดวกแก่ผู้ตอบ/ทำให้ตอบได้ช้า ไม่เหมาะกับผู้ตอบบางคนที่ขาดทักษะความรู้ความเข้าใจ บางคนให้คำตอบไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของคำถามทำให้มีการถามซ้ำหลายรอบ ใช้เวลามากในการรวบรวมและสรุปคำตอบ มีความยุ่งยากในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น

อย่างไรก็ตามผลการศึกษานำร่องพบว่าเครื่องมือพัฒนาขึ้นมาใหม่ สามารถตอบสมมุติฐานได้ว่าทำให้สามารถรวบรวมและสะท้อนข้อมูลปัญหาอาชญากรรมภาคประชาชนได้ในอัตราที่สูงกว่าการสำรวจในครั้งอื่นๆ ที่ผ่านมา

ทั้งนี้แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นมาประกอบด้วย 1) แบบสำรวจครัวเรือนเรื่องประสพการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (สอญ.1) 2) แบบสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกาย (สอญ.2-1) 3) แบบสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินตัวเอง/ครอบครัว(สอญ.2-2) 4) แบบสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทกระทำทางเพศ (สอญ.2-3) 5) แบบสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว (สอญ.2-4)

สอญ.-1 เป็นแบบสอบถามสำหรับการเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับครัวเรือนในเบื้องต้นเพื่อบันทึกข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ในภาพรวม จากนั้นขั้นต่อมาคือการใช้แบบสอบถามสอญ.2 เก็บข้อมูลเจาะจงลงไปเฉพาะผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมใน 4 กรณี และมีชุดแบบสอบถามเฉพาะแต่ละกรณีไป ได้แก่ ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกาย ประเภททรัพย์สินตัวเอง/ครอบครัว ประเภทถูกกระทำทางเพศ และประเภทหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

หลังจากมีการสำรวจภาคสนามในการศึกษานำร่องครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้มีการสรุปประเมินผลการเก็บข้อมูลนำมาทบทวนแบบสอบถาม และมีข้อเสนอในการปรับปรุงแก้ไขในแต่ละชุดในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม สอญ.1 แบบสำรวจครัวเรือนเรื่องประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ส่วนที่ 1	
ข้อ 13	<p>แก้ไขข้อความ “ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา เคยมีสมาชิกในครัวเรือนของท่าน ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจนถึงขั้นเสียชีวิตหรือไม่” แก้ไขเป็น “ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา มีสมาชิกในครัวเรือนที่เสียชีวิตจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือไม่”</p> <p>เหตุผล คำถามต้องการเน้นคำว่า “เสียชีวิต” ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นจึงย้ายมาอยู่ส่วนหน้าของประโยคคำถาม</p> <p>แก้ไขตัวเลือก ( ) เคย ( ) ไม่เคย แก้ไขเป็น ( ) มี ( ) ไม่มี</p> <p>เหตุผล “มี/ไม่มี” (ผู้เสียชีวิต) เป็นคำที่เหมาะสมกว่า “เคย/ไม่เคย” (มีผู้เสียชีวิต)</p>
ส่วนที่ 2	
ข้อ 2.1	<p>ในการประมวลผลข้อมูล ประสบปัญหาความยุ่งยากในการดึงข้อมูลจากส่วนที่ 1 ข้อ 12 (เช่น เพศ อายุ) ไปใช้ในการจำแนกข้อมูลส่วนที่ 2 ข้อที่ 2.1 เสนอแนะให้มีการสร้างตัวแปรข้อมูลใหม่และบันทึกข้อมูลดังกล่าวอีกรอบ เพื่อความง่ายในการประมวลผลข้อมูล ซึ่งอาจจะต้องมีการจัดทำคู่มือชี้แจงให้กับพนักงานบันทึกข้อมูล</p>
ส่วนที่ 3	
ข้อ 3.1	<p>แก้ไขข้อความ “แบบประเมินความปลอดภัยและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม” แก้ไขเป็น “แบบประเมินภัยอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน”</p> <p>เหตุผล แก้ไขข้อส่วนที่ 3 ของแบบสอบถามให้สอดคล้องกับข้อความ</p>
ข้อ 3.1	<p>แก้ไขข้อความ “โปรดประเมินความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านของท่าน ในรอบปี 2556” แก้ไขเป็น “โปรดประเมินภัยอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านของท่าน ในรอบปี 2556” เหตุผล แก้ไขข้อความหลักให้สอดคล้องกับประเด็นคำถามแต่ละข้อย่อย</p>
ข้อ 3.3	<p>เพิ่มตัวเลือก ( ) รับทราบจากข้อมูล/สถิติอาชญากรรม</p>
ข้อ 3.6	<p>แก้ไขตัวเลือก ( ) ขาดโอกาสทางการศึกษา แก้ไขเป็น ( ) ไม่ได้รับการศึกษา</p> <p>เหตุผล ทุกคนต่างก็ได้รับโอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกัน ปัญหาเกิดจากมีโอกาสรียน แต่ไม่เรียน ไม่สนใจเรียนมากกว่า</p> <p>เพิ่มตัวเลือก ( ) เมาสุราไม่ได้สติ ( ) การแต่งกายที่ล่อแหลม/การสวมใส่ของมีค่า เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม ( ) ไม่มีอะไรเป็นสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน</p>
ข้อ 3.8	<p>แก้ไขข้อความ “ท่านคิดว่าหน่วยงานภาครัฐและกระบวนการยุติธรรมควรให้ความสำคัญเรื่องใดต่อไปนี้มากที่สุด” แก้ไขเป็น “ท่านคิดว่าหน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญด้านกระบวนการยุติธรรมใดต่อไปนี้มากที่สุด” เหตุผล ข้อคำถามเปิดให้ตอบกว้างมากเกินไป ควรเจาะประเด็นเฉพาะในด้านกระบวนการยุติธรรม</p> <p>เพิ่มตัวเลือก ( ) ให้ความช่วยเหลือเรื่องนายความ/การดำเนินคดี</p>
ข้อ 3.9	<p>เพิ่มคำจำกัดความ “ผู้เสียหายหรือตัวแทนผู้เสียหาย” ในคู่มือเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น</p> <p>เหตุผล เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างบางคนไม่เข้าใจความหมายของ “ตัวแทนผู้เสียหาย”</p> <p>เพิ่มคำจำกัดความ “หน่วยงานยุติธรรมชุมชน/ยุติธรรมจังหวัด” ในคู่มือเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เหตุผล เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างบางคนไม่รู้จัก “หน่วยงานยุติธรรมชุมชน” ว่าคืออะไร มีหน้าที่บทบาทอย่างไร</p>

ข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม สอญ.2-1 แบบสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภท
ชีวิตและร่างกาย

ตอนที่ 1	ในการประมวลผลข้อมูล ประสบปัญหาความยุ่งยากในการดึงข้อมูลจากแบบสอบถามสอญ.1 ส่วนที่ 1 ข้อ 12 (เช่น เพศ อายุ) ไปใช้ในการจำแนกข้อมูล เสนอแนะให้มีการเพิ่มข้อความ “เพศ อายุ” ในแบบสอบถาม สอญ.2-1 โดยให้พนักงานสัมภาษณ์นำข้อมูลจาก สอญ.1 มากรอกใน สอญ.2-1 อีกรอบ
ข้อ 1.5	เพิ่มตัวเลือก ( ) อื่นๆ (ระบุ)..... ในทุกตัวเลือกย่อย ประเภทที่พักอาศัย ตัดตัวเลือก ( ) บ้านเช่า/ห้องแบ่งเช่า เพิ่มตัวเลือก ( ) ห้องแถว เหตุผล ประเภทที่พักอาศัยจำแนกตามลักษณะโครงสร้างของสิ่งปลูกสร้างเป็นหลัก สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง เพิ่มตัวเลือก ( ) วินมอเตอร์ไซด์/รถตู้/รถประจำทาง
ข้อ 1.7	ตัดตัวเลือก ( ) นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง ( ) พักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่าง นอนหลับ ( ) พักอยู่ในสถานที่พักของญาติ เพื่อน คนรู้จัก ( ) พักอยู่ในสถานที่พักของคนไม่รู้จัก เพิ่มตัวเลือก ( ) ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท ( ) นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเอง และผู้อื่น) ( ) ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน สังสรรค์ เหตุผล ตัวเลือกจำแนกตามลักษณะกิจกรรมที่ตัวอย่างทำในขณะที่เกิดเหตุเป็นหลัก
ข้อ 1.8	แก้ไขตัวเลือก ( ) ทั้งหมดเป็นชาย แก้ไขเป็น ( ) เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย ( ) ทั้งหมดเป็นหญิง แก้ไขเป็น ( ) เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง ( ) ผู้กระทำผิดเป็นเด็กและเยาวชน แก้ไขเป็น ( ) ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน เหตุผล แก้ไขตัวเลือกให้สื่อความหมายชัดเจนขึ้น ไม่คลุมเครือ ( ) ติดยาเสพติด หรือสารเสพติด แก้ไขเป็น ( ) ติดยาเสพติด หรือสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่) เหตุผล เน้นสารเสพติดที่อันตรายร้ายแรง แต่ไม่รวมเหล้า/บุหรี่
ข้อ 1.9	แยกตัวเลือก ( ) ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำ เป็น 2 ตัวเลือก แก้ไขเป็น ( ) ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ( ) ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด เหตุผล “ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน” กับ “ไม่ทราบตัวผู้กระทำ” มีความหมายแตกต่างกัน
ข้อ 1.12	แก้ไขตัวเลือก ( ) จ้างวานฆ่า/ทำร้าย แก้ไขเป็น ( ) จ้างวานฆ่า/จ้างทำร้าย เหตุผล แก้ไขข้อความให้มีความหมายชัดเจนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากตัวอย่างบางคนเข้าใจ ความหมายผิดว่าเป็น “จ้างวานฆ่า” หรือ “ทำร้าย” เพิ่มตัวเลือก ( ) หึงหวง ( ) ข่มขู่ คุกคาม ( ) เขม่น/กระแทกกระทั้นเฉพาะหน้า ( ) ชัดแย้งผลประโยชน์ ( ) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
ข้อ 1.14	รวมตัวเลือก ( ) มีด ขวาน เหล็กชุดซาร์ป ( ) ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ เป็นตัวเลือกเดียว แก้ไขเป็น ( ) ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กชุดซาร์ป เหตุผล เนื่องจากตัวอย่างบางคนแยกไม่ออก/ไม่ทราบชัดเจนว่าอาวุธที่ผู้ก่อเหตุใช้เป็นมีด หรือ มีดพับ จึงแก้ไขตัวเลือกโดยรวมเป็นตัวเลือกเดียวกัน โดยเน้นความหมายไปที่ ของมีคมทั้งหมด แก้ไขตัวเลือก ( ) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม แก้ไขเป็น ( ) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา

ตอนที่ 2	
ข้อ 2.3	<p>แก้ไขตัวเลือก ( ) ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว แก้ไขเป็น ( ) ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)</p>
ข้อ 2.4	<p>แก้ไขข้อคำถาม “กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ท่านได้รับการรักษาตัวที่ใด” แก้ไขเป็น “กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ท่านได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด” เหตุผล เนื่องจากข้อคำถามเดิมมีตัวอย่างบางคนที่ตีความหมายของคำว่า “รักษาตัว” คือการรักษาที่ต้องใช้ระยะเวลาพักฟื้นนานเท่านั้น เพื่อให้ความหมายชัดเจนครอบคลุมตัวเลือกทั้งหมดมากยิ่งขึ้นจึงเปลี่ยนมาใช้ “รักษาพยาบาล” แทน</p>
ข้อ 2.5	<p>แก้ไขข้อคำถาม โดยตัดข้อความ “ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ” ตัดตัวเลือก ( ) มีความเสียหายแต่ไม่ต้องจ่ายเอง เพราะมีประกันชีวิตหรือสวัสดิการช่วยเหลือรับผิดชอบทั้งหมด เหตุผล เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการคิดมูลค่าความสูญเสีย/ค่าเสียหาย จึงแตกประเด็นเป็น 2 ข้อคำถาม คือ ข้อ 2.5 และ 2.6</p>
	<p>เพิ่มข้อคำถาม ข้อ 2.6 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท</p> <p>☐ 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท</p> <p>☐ 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน โดย รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า ..... บาท บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท</p> <p>☐ 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น กองทุนหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ</p> <p>☐ 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล</p> <p>☐ 6) อื่นๆ (ระบุ).....</p>
ตอนที่ 3	
ข้อ 3.1	<p>แยกตัวเลือก ( ) ถูกข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง เป็น 2 ตัวเลือก แก้ไขเป็น ( ) ถูกข่มขู่จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง ( ) กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง เหตุผล “ถูกข่มขู่” กับ “กลัวจะถูกแก้แค้นหรือถูกทำร้าย” มีความหมายแตกต่างกัน เพิ่มตัวเลือก ( ) ไม่เกิดความเสียหาย ( ) ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล ( ) ขาดพยานหลักฐาน</p>
ข้อ 3.2	<p>แก้ไขข้อคำถาม “ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่” แก้ไขเป็น “ทราบผู้กระทำผิดหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน” เหตุผล เนื่องจากข้อคำถามเดิมมีการตีความหมาย “ทราบตัวผู้กระทำผิด” แตกต่างกัน ระหว่างการพบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าในขณะที่เกิดเหตุ หรือการทราบว่าผู้กระทำผิดเป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน</p>

ข้อ 3.3	แก้ไขข้อคำถาม “ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่” แก้ไขเป็น “หลังจากเกิดเหตุแล้วฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว หรือมีการใช้อิทธิพลหรือไม่” เหตุผล เนื่องจากข้อคำถามเดิมมีการตีความหมาย “การข่มขู่คุกคาม” แตกต่างกัน ระหว่างการข่มขู่คุกคามในขณะที่เกิดเหตุ หรือการข่มขู่คุกคามหลังจากเกิดเหตุ
ข้อ 3.8	แก้ไขตัวเลือก ( ) ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด แก้ไขเป็น ( ) ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด ( ) อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี แก้ไขเป็น ( ) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี เหตุผล แก้ไขข้อความตัวเลือกให้มีความหมายชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพิ่มตัวเลือก ( ) ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี
ข้อ 3.9	แก้ไขข้อคำถาม “นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำ ความผิดแล้วท่านได้ติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ เกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นหรือไม่” แก้ไขเป็น “จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้ทำความผิด แล้ว ท่านได้ติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่” เหตุผล แก้ไขข้อคำถามให้มีความชัดเจน โดยเน้นการได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม สอญ.2-2 แบบสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภท ทรัพย์สินตัวเอง/ครอบครัว

ตอนที่ 1	ในการประมวลผลข้อมูล ประสบปัญหาความยุ่งยากในการดึงข้อมูลจากแบบสอบถามสอญ.1 ส่วนที่ 1 ข้อ 12 (เช่น เพศ อายุ) ไปใช้ในการจำแนกข้อมูล เสนอแนะให้มีการเพิ่มข้อคำถาม “เพศ อายุ” ในแบบสอบถาม สอญ.2-2 โดยให้พนักงานสัมภาษณ์นำข้อมูลจาก สอญ.1 มากรอกใน สอญ.2-2 อีกรอบ
ข้อ 1.3	เพิ่มตัวเลือก ( ) อื่นๆ (ระบุ)..... ในทุกตัวเลือกย่อย ประเภทที่พักอาศัย ตัดตัวเลือก ( ) บ้านเช่า/ห้องแบ่งเช่า เพิ่มตัวเลือก ( ) ห้องแถว เหตุผล ประเภทที่พักอาศัยจำแนกตามลักษณะโครงสร้างของสิ่งปลูกสร้างเป็นหลัก สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง เพิ่มตัวเลือก ( ) วินมอเตอร์ไซด์/รถตู้/รถประจำทาง
ข้อ 1.5	ตัดตัวเลือก ( ) นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง ( ) พักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับ ( ) พักอยู่ในสถานที่พักของญาติ เพื่อน คนรู้จัก ( ) พักอยู่ในสถานที่พักของคนไม่รู้จัก เพิ่มตัวเลือก ( ) ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท ( ) นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเอง และผู้อื่น) ( ) ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน สั่งสรรค ( ) ไม่ทราบช่วงเวลาที่เกิดเหตุจึงไม่สามารถระบุกิจกรรมที่กระทำได้ เหตุผล ตัวเลือกจำแนกตามลักษณะกิจกรรมที่ตัวอย่างทำในขณะที่เกิดเหตุเป็นหลัก

ข้อ 1.6	<p>แก้ไขตัวเลือก</p> <p>( ) ทั้งหมดเป็นชาย แก้ไขเป็น ( ) เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย</p> <p>( ) ทั้งหมดเป็นหญิง แก้ไขเป็น ( ) เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง</p> <p>( ) ผู้กระทำผิดเป็นเด็กและเยาวชน แก้ไขเป็น ( ) ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน</p> <p>เหตุผล แก้ไขตัวเลือกให้สื่อความหมายชัดเจนขึ้น ไม่คลุมเครือ</p> <p>( ) ดิทยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด แก้ไขเป็น ( ) ดิทยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)</p> <p>เหตุผล เน้นสารเสพติดที่อันตรายร้ายแรง แต่ไม่รวมเหล้า/บุหรี่</p>
ข้อ 1.7	<p>แยกตัวเลือก ( ) ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำ เป็น 2 ตัวเลือก</p> <p>แก้ไขเป็น ( ) ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ( ) ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด</p> <p>เหตุผล “ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน” กับ “ไม่ทราบตัวผู้กระทำ” มีความหมายแตกต่างกัน</p>
ข้อ 1.10	<p>ย้ายตัวเลือก ( ) ผู้เสียหายมีอาการมีนเมา และ ( ) ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด ให้มาอยู่เป็นตัวเลือกติดกัน เพื่อป้องกันการสับสน</p> <p>เหตุผล เพื่อป้องกันการสับสน</p>
ข้อ 1.15	<p>แก้ไขตัวเลือก ( ) บุกรุก/จัดงะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย แก้ไขเป็น ( ) ลักลอบ/จัดงะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย</p> <p>( ) บุกรุก/จัดงะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในร้านค้า/ที่ทำงาน แก้ไขเป็น ( ) ลักลอบ/จัดงะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในร้านค้า/ที่ทำงาน</p> <p>( ) บุกรุก/จัดงะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย ที่ทำงาน ร้านค้า แก้ไขเป็น ( ) ลักลอบ/จัดงะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย ร้านค้า ที่ทำงาน</p> <p>เหตุผล เนื่องจากตัวอย่างบางคนตีความหมายผิด เป็น “การบุกรุก” หรือ “การจัดงะเข้ามาขโมย”</p>
ข้อ 1.16	<p>แก้ไขตัวเลือก ( ) ลี้อคประตู หน้าต่าง โข่คล้องประตู แก้ไขเป็น ( ) ลี้อคประตู หน้าต่าง ลี้อรถสิ่งของ/อุปกรณ์ เหตุผล แก้ไขข้อความให้มีความหมายครอบคลุมมากยิ่งขึ้น</p>
ข้อ 1.18	<p>รวมตัวเลือก ( ) มีด ขวาน เหล็กชุดชาร์ป ( ) ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ เป็นตัวเลือกเดียว แก้ไขเป็น ( ) ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กชุดชาร์ป</p> <p>เหตุผล เนื่องจากตัวอย่างบางคนแยกไม่ออก/ไม่ทราบชัดเจนว่าอาวุธที่ผู้ก่อเหตุใช้เป็นมีดหรือ มีดพับ จึงแก้ไขตัวเลือกโดยรวมเป็นตัวเลือกเดียวกัน โดยเน้นความหมายไปที่ของมีคมทั้งหมด</p> <p>แก้ไขตัวเลือก ( ) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม แก้ไขเป็น ( ) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา</p>
ตอนที่ 2	
ข้อ 2.1	<p>แก้ไขตัวเลือก ( ) เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ชุดชั้นใน รองเท้า แก้ไขเป็น ( ) เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ชุดชั้นใน รองเท้า แวนตา นาฬิกา เหตุผล แก้ไขข้อความให้มีความหมายครอบคลุมมากยิ่งขึ้น</p> <p>เพิ่มตัวเลือก ( ) สีนค้ำอุปโภค/บริโภค</p>
ข้อ 2.4	<p>แก้ไขตัวเลือก ( ) ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว แก้ไขเป็น</p> <p>( ) ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)</p>

ข้อ 3.8	<p>แก้ไขตัวเลือก ( ) ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด แก้ไขเป็น ( ) ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด ( ) อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี แก้ไขเป็น ( ) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี</p> <p>เหตุผล แก้ไขข้อความตัวเลือกให้มีความหมายชัดเจนมากยิ่งขึ้น</p> <p>เพิ่มตัวเลือก ( ) ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี</p>
ข้อ 3.9	<p>แก้ไขข้อคำถาม “นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำความผิดแล้วท่านได้ติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ เกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นหรือไม่” แก้ไขเป็น “จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำความผิดแล้ว ท่านได้ติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ในกระบวนการยุติธรรมหรือไม่”</p> <p>เหตุผล แก้ไขข้อคำถามให้มีความชัดเจน โดยเน้นการได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม</p>

ข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามสอย.2-3 แบบสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทกระทำทางเพศ

ตอนที่ 1	<p>ในการประมวลผลข้อมูล ประสบปัญหาความยุ่งยากในการดึงข้อมูลจากแบบสอบถามสอย.1 ส่วนที่ 1 ข้อ 12 (เช่น เพศ อายุ) ไปใช้ในการจำแนกข้อมูล เสนอแนะให้มีการเพิ่มข้อคำถาม “เพศ อายุ” ในแบบสอบถามสอย.2-1 โดยให้พนักงานสัมภาษณ์นำข้อมูลจาก สอย.1 มากรอกใน สอย.2-1 อีกรอบ</p>
ข้อ 1.3	<p>เพิ่มตัวเลือก ( ) อื่นๆ (ระบุ)..... ในทุกตัวเลือกย่อย</p> <p>ประเภทที่พักอาศัย ตัดตัวเลือก ( ) บ้านเช่า/ห้องแบ่งเช่า</p> <p>เพิ่มตัวเลือก ( ) ห้องแถว</p> <p>เหตุผล ประเภทที่พักอาศัยจำแนกตามลักษณะโครงสร้างของสิ่งปลูกสร้างเป็นหลัก</p> <p>สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง เพิ่มตัวเลือก ( ) วินมอเตอร์ไซด์/รถตุ้/รถประจำทาง</p>
ข้อ 1.5	<p>ตัดตัวเลือก ( ) นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง ( ) พักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับ ( ) พักอยู่ในสถานที่พักของญาติ เพื่อน คนรู้จัก ( ) พักอยู่ในสถานที่พักของคนไม่รู้จัก</p> <p>เพิ่มตัวเลือก ( ) ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท ( ) นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) ( ) ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน สังสรรค์ฯ</p> <p>เหตุผล ตัวเลือกจำแนกตามลักษณะกิจกรรมที่ตัวอย่างทำในขณะที่เกิดเหตุเป็นหลัก</p>
ข้อ 1.6	<p>แก้ไขตัวเลือก</p> <p>( ) ทั้งหมดเป็นชาย แก้ไขเป็น ( ) เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย</p> <p>( ) ทั้งหมดเป็นหญิง แก้ไขเป็น ( ) เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง</p> <p>( ) ผู้กระทำผิดเป็นเด็กและเยาวชน แก้ไขเป็น ( ) ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน</p> <p>เหตุผล แก้ไขตัวเลือกให้สื่อความหมายชัดเจนขึ้น ไม่คลุมเคลือ</p> <p>( ) ดิทยาเสพติด หรือเสพยาเสพติด แก้ไขเป็น ( ) ดิทยาเสพติด หรือเสพยาเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)</p> <p>เหตุผล เน้นสารเสพติดที่อันตรายร้ายแรง แต่ไม่รวมเหล้า/บุหรี่</p>

ข้อ 1.7	<p>แยกตัวเลือก ( ) ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำ เป็น 2 ตัวเลือก</p> <p>แก้ไขเป็น ( ) ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ( ) ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด</p> <p>เหตุผล “ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน” กับ “ไม่ทราบตัวผู้กระทำ” มีความหมายแตกต่างกัน</p>
ข้อ 1.10	<p>แก้ไขตัวเลือก ดังนี้</p> <p>( ) คุณคามทางวาจา หรือแสดงกริยาทำที่อันเป็นการรบกวน เช่น ส่งข้อความ/คลิปลามก ล้วงเกินทางวาจา</p> <p>( ) ลอบติดตาม แอบมอง หรือ พยายามมาเบียดใกล้ชิดจนมีลักษณะก่อกวน</p> <p>( ) ช่มชู้ คุณคามด้วยวาจาว่าจะใช้กำลังช่มชู้ หรือล้วงละเมิดทางเพศ (ไม่ถึงกับลงมือกระทำ)</p> <p>( ) กระทำอนาจารหรือล้วงเกินทางเพศโดยท่านไม่ยินยอม เช่น จับของสงวน กอด/จูบ/ลูบไล้</p> <p>( ) บังคับขืนใจ โดยวิธีใด</p> <p>โดยรูปแบบใด</p> <p>☐ พยายามช่มชู้ แต่ไม่สำเร็จ</p> <p>☐ ช่มชู้กระทำซ้ำเรา (มีผู้กระทำผิดคนเดียว)</p> <p>☐ ช่มชู้กระทำซ้ำเราในลักษณะรุมโทรม (มีผู้กระทำผิดหลายคน)</p> <p>โดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ ล่อลวงโดยผู้รู้จักคุ้นเคย หรือรู้จักกันมาก่อน</p> <p>☐ ล่อลวงโดยคนแปลกหน้า เข้ามาตีสนิทแล้วล่อลวง</p> <p>☐ ดักจุดหรือลอบติดตามไปในสถานที่เปลี่ยวหรือที่ลับตาคน</p> <p>☐ บุกเข้ามาในที่พักอาศัย</p> <p>☐ ใช้กำลังบังคับหรือข่มขู่ว่าจะทำอันตรายขณะอยู่ในรถรับจ้างสาธารณะ</p> <p>☐ แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจผิดว่าเป็นเรื่องของสามีภรรยา/แฟน/คู่รัก</p> <p>☐ ถูกกระทำขณะมีนมเมา ไม่ได้สติ</p> <p>☐ ถูกมอมยา วางยา มอมสุรา โดยเจตนาจากผู้กระทำผิด</p> <p>☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p> <p>เหตุผล แก้ไขตัวเลือกให้มีความหมายชัดเจน และครอบคลุมประเด็นที่ต้องการทราบมากยิ่งขึ้น</p> <p>โดยรวมข้อคำถาม 1.10 และ 1.11 ให้รวมอยู่ในข้อเดียวกัน</p>
ข้อ 1.11	<p>ตัดข้อคำถามทิ้ง</p>
ข้อ 1.13	<p>รวมตัวเลือก ( ) มีด ขวาน เหล็กชุดชาร์ป ( ) ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ เป็นตัวเลือกเดียว แก้ไขเป็น ( ) ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กชุดชาร์ป</p> <p>เหตุผล เนื่องจากตัวอย่างบางคนแยกไม่ออก/ไม่ทราบชัดเจนว่าอาวุธที่ผู้ก่อเหตุใช้เป็นมีด หรือ มีดพับ จึงแก้ไขตัวเลือกโดยรวมเป็นตัวเลือกเดียวกัน โดยเน้นความหมายไปที่ของมีคมทั้งหมด</p> <p>แก้ไขตัวเลือก ( ) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม แก้ไขเป็น ( ) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา</p>
ตอนที่ 2	
ข้อ 2.3	<p>แก้ไขตัวเลือก ( ) ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว แก้ไขเป็น</p> <p>( ) ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)</p>

ข้อ 3.8	<p>แก้ไขตัวเลือก ( ) ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด แก้ไขเป็น ( ) ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด ( ) อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี แก้ไขเป็น ( ) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี</p> <p>เหตุผล แก้ไขข้อความตัวเลือกให้มีความหมายชัดเจนมากยิ่งขึ้น</p> <p>เพิ่มตัวเลือก ( ) ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี</p>
ข้อ 3.9	<p>แก้ไขข้อคำถาม “นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำความผิดแล้วท่านได้ติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ เกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นหรือไม่” แก้ไขเป็น “จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำความผิดแล้ว ท่านได้ติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ในกระบวนการยุติธรรมหรือไม่”</p> <p>เหตุผล แก้ไขข้อคำถามให้มีความชัดเจน โดยเน้นการได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม</p>

ข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามสอย.2-4 แบบสำรวจผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภท หลอกหลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ตอนที่ 1	<p>ในการประมวลผลข้อมูล ประสบปัญหาความยุ่งยากในการดึงข้อมูลจากแบบสอบถามสอย.1 ส่วนที่ 1 ข้อ 12 (เช่น เพศ อายุ) ไปใช้ในการจำแนกข้อมูล เสนอแนะให้มีการเพิ่มข้อคำถาม “เพศ อายุ” ในแบบสอบถามสอย.2-1 โดยให้พนักงานสัมภาษณ์นำข้อมูลจาก สอย.1 มากรอกใน สอย.2-1 อีกรอบ</p>
ข้อ 1.3	<p>เพิ่มตัวเลือก ( ) อื่นๆ (ระบุ)..... ในทุกตัวเลือกย่อย</p> <p>ประเภทที่พักอาศัย ตัดตัวเลือก ( ) บ้านเช่า/ห้องแบ่งเช่า</p> <p>เพิ่มตัวเลือก ( ) ห้องแถว</p> <p>เหตุผล ประเภทที่พักอาศัยจำแนกตามลักษณะโครงสร้างของสิ่งปลูกสร้างเป็นหลัก</p> <p>สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง เพิ่มตัวเลือก ( ) วินมอเตอร์ไซด์/รถตู้/รถประจำทาง</p>
ข้อ 1.5	<p>ตัดตัวเลือก ( ) นอนหลับพักผ่อนในที่พักอาศัยของตนเอง ( ) พักอยู่ในที่พักอาศัยของตนเอง (ไม่อยู่ระหว่างนอนหลับ ( ) พักอยู่ในสถานที่พักของญาติ เพื่อน คนรู้จัก ( ) พักอยู่ในสถานที่พักของคนไม่รู้จัก</p> <p>เพิ่มตัวเลือก ( ) ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท ( ) นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) ( ) ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน สังสรรค์</p> <p>เหตุผล ตัวเลือกจำแนกตามลักษณะกิจกรรมที่ตัวอย่างทำในขณะที่เกิดเหตุเป็นหลัก</p>
ข้อ 1.6	<p>แก้ไขตัวเลือก</p> <p>( ) ทั้งหมดเป็นชาย แก้ไขเป็น ( ) เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย</p> <p>( ) ทั้งหมดเป็นหญิง แก้ไขเป็น ( ) เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง</p> <p>( ) ผู้กระทำผิดเป็นเด็กและเยาวชน แก้ไขเป็น ( ) ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน</p> <p>เหตุผล แก้ไขตัวเลือกให้สื่อความหมายชัดเจนขึ้น ไม่คลุมเครือ</p> <p>( ) ติดยาเสพติด หรือสารเสพติด แก้ไขเป็น ( ) ติดยาเสพติด หรือสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)</p> <p>เหตุผล เน้นสารเสพติดที่อันตรายร้ายแรง แต่ไม่รวมเหล้า/บุหรี่</p>

ข้อ 1.7	<p>แยกตัวเลือก ( ) ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน/ไม่ทราบตัวผู้กระทำ เป็น 2 ตัวเลือก</p> <p>แก้ไขเป็น ( ) ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ( ) ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด</p> <p>เหตุผล “ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน” กับ “ไม่ทราบตัวผู้กระทำ” มีความหมายแตกต่างกัน</p>
ข้อ 1.12	<p>เพิ่มตัวเลือก ( ) ไม่เคยใช้บริการ ไม่เคยทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินที่ถูกแอบอ้าง</p> <p>( ) ผู้กระทำผิดมีลักษณะพฤติกรรมที่ไม่น่าเชื่อถือ ไม่น่าไว้วางใจ</p>
ข้อ 1.19	<p>รวมตัวเลือก ( ) มีด ขวาน เหล็กชุดชาร์ป ( ) ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ เป็นตัวเลือกเดียว แก้ไขเป็น ( ) ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กชุดชาร์ป</p> <p>เหตุผล เนื่องจากตัวอย่างบางคนแยกไม่ออก/ไม่ทราบชัดเจนว่าอาวุธที่ผู้ก่อเหตุใช้เป็นมีด หรือ มีดพับ จึงแก้ไขตัวเลือกโดยรวมเป็นตัวเลือกเดียวกัน โดยเน้นความหมายไปที่ ของมีคมทั้งหมด</p> <p>แก้ไขตัวเลือก ( ) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม แก้ไขเป็น ( ) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา</p>
ตอนที่ 2	
ข้อ 2.1	<p>เพิ่มตัวเลือก ( ) ไม่ได้รับความเสียหาย/สูญเสีย</p>
ข้อ 2.3	<p>แก้ไขตัวเลือก ( ) ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว แก้ไขเป็น</p> <p>( ) ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)</p>
ข้อ 2.4	<p>แก้ไขข้อความ “กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ท่านได้รับการรักษาตัวที่ใด” แก้ไขเป็น</p> <p>“กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ท่านได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด</p> <p>เหตุผล เนื่องจากข้อความเดิมมีตัวอย่างบางคนที่ตีความหมายของคำว่า “รักษาตัว” คือการรักษาที่ต้องใช้ระยะเวลาพักฟื้นนานเท่านั้น เพื่อให้ความหมายชัดเจนครอบคลุมตัวเลือกทั้งหมดมากยิ่งขึ้นจึงเปลี่ยนมาใช้ “รักษาพยาบาล” แทน</p>
ข้อ 2.5	<p>แก้ไขข้อความ โดยตัดข้อความ “ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ”</p> <p>ตัดตัวเลือก ( ) มีความเสียหายแต่ไม่ต้องจ่ายเอง เพราะมีประกันชีวิตหรือสวัสดิการช่วยเหลือรับผิดชอบทั้งหมด</p> <p>เหตุผล เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการคิดมูลค่าความสูญเสีย/ค่าเสียหาย จึงแตกประเด็นเป็น 2 ข้อคำถาม คือ ข้อ 2.5 และ 2.6</p>
	<p>เพิ่มข้อความ ข้อ 2.7</p> <p>จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท</p> <p>☐ 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท</p> <p>☐ 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน โดย</p> <p>รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า ..... บาท</p> <p>บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท</p> <p>☐ 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น กองทุนหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม</p> <p>สวัสดิการข้าราชการ</p> <p>☐ 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล</p> <p>☐ 6) อื่นๆ (ระบุ).....</p>

ตอนที่ 3	
ข้อ 3.1	<p>แยกตัวเลือก ( ) ถูกข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง เป็น 2 ตัวเลือก</p> <p>แก้ไขเป็น ( ) ถูกข่มขู่จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง ( ) กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง</p> <p>เหตุผล “ถูกข่มขู่” กับ “กลัวจะถูกแก้แค้นหรือถูกทำร้าย” มีความหมายแตกต่างกัน</p> <p>เพิ่มตัวเลือก ( ) ไม่เกิดความเสียหาย ( ) ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล ( ) ขาดพยานหลักฐาน</p>
ข้อ 3.2	<p>แก้ไขข้อความ “ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่”</p> <p>แก้ไขเป็น “ทราบผู้กระทำผิดหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน”</p> <p>เหตุผล เนื่องจากข้อความเดิมมีการตีความหมาย “ทราบตัวผู้กระทำผิด” แตกต่างกัน ระหว่างการพบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าในขณะที่เกิดเหตุ หรือการทราบว่าผู้กระทำผิดเป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน</p>
ข้อ 3.3	<p>แก้ไขข้อความ “ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่” แก้ไขเป็น “หลังจากเกิดเหตุแล้วฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว หรือมีการใช้อิทธิพลหรือไม่”</p> <p>เหตุผล เนื่องจากข้อความเดิมมีการตีความหมาย “การข่มขู่คุกคาม” แตกต่างกัน ระหว่างการข่มขู่คุกคามในขณะที่เกิดเหตุ หรือการข่มขู่คุกคามหลังจากเกิดเหตุ</p>
ข้อ 3.8	<p>แก้ไขตัวเลือก ( ) ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด แก้ไขเป็น ( ) ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด ( ) อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี แก้ไขเป็น ( ) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี</p> <p>เหตุผล แก้ไขข้อความตัวเลือกให้มีความหมายชัดเจนมากยิ่งขึ้น</p> <p>เพิ่มตัวเลือก ( ) ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี</p>
ข้อ 3.9	<p>แก้ไขข้อความ “นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำความผิดแล้วท่านได้ติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ เกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นหรือไม่” แก้ไขเป็น “จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำความผิดแล้ว ท่านได้ติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ในกระบวนการยุติธรรมหรือไม่”</p> <p>เหตุผล แก้ไขข้อความให้มีความชัดเจน โดยเน้นการได้รับการติดต่อหรือได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม</p>

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการปรับปรุงแบบสอบถาม (เพิ่มเติม) ถ้าสามารถทำได้ควรมีการลดปริมาณเนื้อหาพิจารณาเฉพาะข้อคำถามที่สำคัญหรือที่ต้องการจริงๆ ก่อน ควรมีการแก้ไขแก้ไขปัญหาการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่าง สอญ.1 กับ สอญ.2.1 – 2.4 ให้สอดคล้องสัมพันธ์กันมากขึ้น และควรสร้างคู่มือแนวทางปฏิบัติงาน สำหรับพนักงานเก็บข้อมูล และพนักงานบันทึกข้อมูล

6.5 สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling) ในการวิจัยเพื่อสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน จะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำ เป็นตัวแทนของประชากรได้อย่างใกล้เคียงความเป็นจริง ซึ่งต้องใช้กระบวนการเลือกหาตัวอย่างที่ดี เพื่อให้การสรุปผลข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างลงความเห็นอ้างอิงไปยังประชากรที่ศึกษาได้อย่างน่าเชื่อถือ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ดีจะต้องมีหลักการสำคัญคือ สามารถกำหนดกรอบขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสม สามารถประเมินความน่าจะเป็นไปได้ของแต่ละหน่วยประชากรที่มีโอกาสจะถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง สามารถประเมินตรวจสอบความผิดพลาด (error) ที่มีโอกาสเป็นไปได้ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการเป็นตัวแทนการของประชากรที่ศึกษา และสามารถพิจารณาระดับแห่งความเชื่อมั่นในการสรุปลงความเห็นอ้างอิงไปยังประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมา

หลักวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้มีความเป็นไปได้ตามหลักทางสถิติที่จะทำให้ทุกหน่วยของประชากรมีโอกาสได้รับเลือกเท่ากัน ซึ่งข้อแนะนำในการดำเนินงานศึกษาต่อไปควรเลือกกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่ใช้หลักความน่าจะเป็นไปได้ตามโอกาสทางสถิติ (Probability Sample)

การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างมีระเบียบและกฎเกณฑ์ เพื่อให้แต่ละหน่วยประชากรมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆ กัน หรือสามารถคำนวณโอกาสที่จะถูกเลือกได้ ทั้งนี้เพื่อให้การเลือกหน่วยประชากรนั้นเป็นลักษณะของการสุ่มขึ้นมา (Random Selection) หรือเป็นไปตามโอกาสจริงๆ โดยไม่ได้เกิดจากเจตนาหรือความอคติลำเอียงของผู้เลือก

จากการทบทวนโครงการที่เคยดำเนินการมาก่อนหน้านี้ได้มีการตั้งคำถามประเด็นสำคัญ อาทิ จำนวนตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างจะเป็นตัวแทนประชากรอย่างแท้จริงหรือไม่ การสุ่มตัวอย่างมีการกระจายครอบคลุมลักษณะประชากรหรือไม่ และกลุ่มตัวอย่างครอบคลุมลักษณะของผู้ประสบเหตุบางกลุ่มหรือไม่โดยเฉพาะกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในที่เฉพาะที่เข้าถึงได้ยาก เป็นต้น

แนวทางการดำเนินงานต่อไป คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอประเด็นแรกคือ ควรมีการกำหนดขนาดตัวอย่างให้เหมาะสม เพื่อให้มีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ซึ่งการกำหนดขนาดตัวอย่างจะต้องทราบขนาดของประชากรที่ศึกษาที่ชัดเจนในการสำรวจแต่ละครั้ง มีการคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ และระดับความเชื่อมั่นที่เหมาะสม

ประเด็นที่สอง วิธีการสุ่มตัวอย่าง ต้องเลือกระเบียบวิธีวิจัยที่ดี มีความถูกต้อง แม่นยำ เหมาะที่จะดำเนินการได้เท่าทันเวลาตรงตามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล เป็นวิธีการที่กระทัดรัดเข้าใจง่าย และมีความครบถ้วนสมบูรณ์

ประเด็นที่สาม ควรหาข้อสรุปเพื่อกำหนดกรอบประชากรที่จะศึกษาให้ชัดเจน ว่ากรอบประชากรที่จะสำรวจในครั้งนั้นจะครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายเพียงใด อาทิ เฉพาะผู้มีชื่อในทะเบียนบ้านหรือรวมถึงผู้ไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน จะรวมถึงชาวต่างชาติด้วยหรือไม่ เป็นต้น เพื่อนำมาเป็นกรอบประชากร (Population frame) ในการสุ่มตัวอย่าง และจะได้ออกแบบเครื่องมือวัดตามวัตถุประสงค์การศึกษาครอบคลุมกลุ่มประชากรนั้น

เมื่อศึกษารูปแบบการสุ่มตัวอย่าง (sampling) จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมาพบว่าได้มีการใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified cluster Sampling โดยกำหนดให้เขตแดนนับ (Enumeration Area : EA) เป็น cluster และมีสมาชิกที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในครัวเรือนส่วนบุคคลเป็นหน่วยตัวอย่าง โดยกำหนดให้กรุงเทพมหานครและจังหวัดต่างๆ เป็นชั้นภูมิหรือสตราตัม (stratum) รวมจำนวนทั้งสิ้น 77 สตราตัม โดยรอบ

จังหวัดในต่าง (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) กำหนดให้แต่ละสตราตัม แบ่งออกเป็น 2 สตราตัม คือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ในแต่ละสตราตัมย่อย ได้ทำการสุ่มเขตแดนนับ (EA) โดยให้ความน่าจะเป็นที่แต่ละ EA จะถูกสุ่มเป็นปฏิภาคกับจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้นใน EA นั้นๆ จำนวนตัวอย่างเขตแดนนับสุ่มมาจำนวน 5,970 EA จากจำนวนทั้งสิ้น 127,460 EA ทั่วประเทศ ในแต่ละ EA ตัวอย่าง ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีสมาชิกอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และทำการสัมภาษณ์รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลอาชญากรรมจากผู้ที่ประสบเหตุอาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 ตุลาคม 2553-30 กันยายน 2554)

จากการวิเคราะห์จุดเด่นหรือข้อดีของการสุ่มตัวอย่างในวิธีการดังกล่าวคือ การมีกรอบประชากร (EA) ที่ชัดเจน และจำนวนชั้นของการสุ่มตัวอย่างมีเพียงชั้นเดียว ส่วนปัญหาข้อสังเกตของวิธีการนี้อยู่ที่การสุ่มเลือก EA (cluster) ในแต่ละชั้นภูมิ (stratum) จะอยู่ภายใต้สมมติฐานที่ว่าแต่ละ cluster ควรมีความคล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตามมีข้อพิจารณาว่าปัญหาการเกิดอาชญากรรมของพื้นที่ (EA) อาจจะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างออกไปโดยอาจจะไม่ใช่เป็นแบบแผนที่กระจายตัวเหมือนกันในทุกพื้นที่ (cluster) หรืออาจจะเป็นลักษณะที่เกิดขึ้นเฉพาะบริเวณหรือพื้นที่แต่ละแห่งไป ดังนั้นการกำหนดกรอบตัวอย่างแบบจัดแบ่งพื้นที่เป็น cluster อาจทำให้การสุ่ม cluster แต่ละ cluster นั้น ไม่อาจสามารถเป็นตัวแทน cluster อื่นๆ ที่ไม่ถูกสุ่มขึ้นมาได้ เพราะแต่ละ cluster ลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป

แนวทางการลดทอนปัญหาดังกล่าวอาจจะต้องมีการแบ่งชั้นภูมิย่อยที่คำนึงถึงระดับความหนาแน่นของการเกิดปัญหาอาชญากรรมของพื้นที่ประกอบเข้าไปในผังการสุ่ม โดยมีการแบ่งพื้นที่ให้หลากหลายตามโอกาสที่จะเกิดปัญหาอาชญากรรม ยกตัวอย่าง เช่น กรณีพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งอาจจะปัญหาอาชญากรรมมีความแตกต่างกันตามพื้นที่ชั้นใน กลาง และนอก ดังนั้นจึงควรแบ่ง stratum ของพื้นที่ทั้งสามชั้น (ใน กลาง นอก) ก่อน แล้วจึงทำการสุ่ม Cluster ตามกรอบของแต่ละพื้นที่ไป หรืออาจจะมีเกณฑ์การแบ่งพื้นที่ด้วยปัจจัยอื่นประกอบ โดยยึดเกณฑ์ความสัมพันธ์กับปัญหาอาชญากรรม เช่น การแบ่งประเภทพื้นที่ตามสภาพสังคมเศรษฐกิจ เป็นต้น

ในการสุ่มตัวอย่างสำหรับการสำรวจครั้งต่อไป ต้องกำหนดตามแนวทางระบียบวิธีการสุ่มเพื่อให้ได้ตัวแทนที่ดี คำนึงโอกาสความแตกต่างตามสภาพเศรษฐกิจสังคม และโอกาสความหลากหลายของปัญหาอาชญากรรมที่แตกต่างกัน คำนึงถึงความพร้อมของฐานข้อมูลที่เป็นไปได้ และความเหมาะสมที่จะดำเนินการสำรวจภายใต้ข้อจำกัดของทรัพยากร และเวลา ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกวิธีการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (Stratified Multi-Stage Sampling) โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

กลุ่มประชากรเป้าหมายคือประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดทั่วประเทศ โดยกำหนดครัวเรือนเป้าหมาย และสมาชิกครัวเรือนที่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ และมีภูมิลำเนาอยู่ทะเบียนบ้านในจังหวัดเป้าหมายที่ทำการสำรวจ

กลุ่มเป้าหมายประชากรเป้าหมายมีเกณฑ์เงื่อนไข สำคัญและเหตุผลในการพิจารณาดังนี้ ประการแรกการกำหนดครัวเรือนเป้าหมาย ยึดถือตามครัวเรือนที่มีบัญชีในทะเบียนบ้าน รวมถึงกลุ่มเป้าหมายประชากรคือ ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีชื่อในทะเบียนบ้านในครัวเรือนที่ทำการสำรวจ โดยกรอบดังกล่าวจะกำหนดตามฐานข้อมูลประชากรที่ได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงมหาดไทย เป็นต้น

ประการที่สองกลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูลในระดับครัวเรือน สำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมระดับครัวเรือน (สอญ.1) เก็บข้อมูลจากหัวหน้าครัวเรือน หรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือน เนื่องจากเป็นบุคคลที่จะให้ข้อมูลแทนสมาชิกอื่นๆ ในครัวเรือน และเป็นบุคคลที่เชื่อถือได้ว่าน่าจะรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิกในครัวเรือนได้ดีกว่าบุคคลอื่น

การเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (Stratified Multi-Stage Sampling) กำหนดให้ภูมิภาค พื้นที่ต่างๆ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้เป็นชั้นภูมิ

ในส่วนของกรุงเทพมหานครแบ่งพื้นที่ออกเป็นชั้นใน ชั้นกลาง และชั้นนอก ส่วนในภูมิภาคอื่นแบ่งพื้นที่ออกเป็นจังหวัด เป็นชั้นภูมีย่อย โดยมีขั้นตอนการเลือกตัวอย่างดังนี้

กรณีกรุงเทพมหานคร การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 1 ตัวอย่างเขต ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้นของพื้นที่นั้นในกรุงเทพมหานคร (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size)

การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 2 ตัวอย่างบล็อก ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้นของเขตนั้นในกรุงเทพมหานคร (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size)

การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 3 ตัวอย่างครัวเรือน ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) โดยสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือน และสัมภาษณ์สมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีประสบการณ์การถูกระงับในฐานเหตุอาชญากรรม

กรณีการสำรวจตัวอย่างในภูมิภาคประกอบด้วย ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ในการเลือกตัวอย่างขั้นที่ 1 การเลือกตัวอย่างจังหวัดในแต่ละภูมิภาค ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้นของภูมิกานั้น (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size)

การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 2 ตัวอย่างเทศบาล (ในเขตเทศบาล)/อำเภอ (นอกเขตเทศบาล) ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้นของจังหวัดนั้น (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size)

การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 3 ตัวอย่างตำบล ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้นของเทศบาล/อำเภอนั้น (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size)

การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 4 ตัวอย่างบล็อก (ในเขตเทศบาล)/หมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้นของตำบลนั้น (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size)

การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 5 ตัวอย่างครัวเรือน ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) สัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือน และสัมภาษณ์สมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีประสบการณ์การถูกระงับในฐานเหตุอาชญากรรม

หมายเหตุ ขั้นตอนวิธีการสุ่มตัวอย่างอาจมีการแก้ไขปรับปรุงได้ขึ้นอยู่กับความพร้อมเรื่องฐานข้อมูลทรัพยากร เงินไขเวลา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

6.6 สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเก็บข้อมูล

แนวทางการเก็บข้อมูลในการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนเป็นการสำรวจภาคสนาม (Field Survey) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling) การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ (Interview) และการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในระดับครัวเรือน (Household)

แหล่งข้อมูลที่จัดเก็บมาจากครัวเรือนที่อยู่อาศัยในบริเวณพื้นที่ตามกรอบตัวอย่าง จากกลุ่มเป้าหมายหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และมีชื่อในทะเบียนบ้านที่ทำการสำรวจ

สำหรับการเก็บข้อมูลประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (ตามแบบสอญ.1) เป็นการเก็บบันทึกข้อมูลของ “สมาชิกครัวเรือน” โดยการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทน ทั้งนี้สมาชิกครัวเรือนที่จะถูกบันทึกข้อมูล ได้แก่ บุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านหรือที่พักอาศัยแห่งเดียวกันที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่สนใจศึกษาในที่นี้ให้รวมถึงสมาชิกที่อาศัยอยู่ในที่พักอาศัยแห่งนี้ ในปัจจุบัน หรือที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน (อาศัยอยู่ที่อื่น) แต่มีความสัมพันธ์กันเป็นสมาชิกของครัวเรือนและมีชื่อในทะเบียนบ้านที่ทำการสำรวจ

ส่วนการเก็บข้อมูลผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในกรณีต่างๆ 4 ประเภท ได้แก่ เหยื่ออาชญากรรมประเภทชีวิตและร่างกาย ประเภททรัพย์สินตัวเอง/ครอบครัว ประเภทถูกกระทำทางเพศ (สอญ.2-3) และประเภทถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว (ตามแบบสอญ.2) นั้น จะทำการเก็บข้อมูลเจาะจงไปที่ตัวบุคคลที่เคยประสบเหตุเป็นเหยื่ออาชญากรรมแต่ละประเภทเหล่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลหรือแบบสอบถามที่จะนำมาใช้ต้องตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม มีการตรวจสอบความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือ เป็นข้อความที่ประชาชนสามารถเข้าใจได้ มีปริมาณเนื้อหาที่ใช้เวลาจัดเก็บเหมาะสม โดยข้อความต่างๆ ได้นำมาพิจารณาโดยนักวิชาการ ผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง มีการสอบถามความเข้าใจและนำไปทดสอบกับประชาชน สามารถนำติดตัวเพื่อนำไปสอบถามตามบ้านเรือนได้โดยสะดวก

หน่วยงานที่รับผิดชอบการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามควรเป็นองค์กรทางวิชาการหรือองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือ จะทำให้เป็นที่ยอมรับ ได้รับการตอบรับ และได้รับความร่วมมือที่ดี ในการศึกษาสำรวจที่ผ่านมาพบว่า การแนะนำตัวในฐานะผู้แทนจากสถาบันการศึกษาและในฐานะหน่วยงานที่มีบทบาทการสำรวจข้อมูลความคิดเห็นของประชาชน อันเป็นที่รู้จัก ทำให้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนทั่วไปด้วยดี การลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามเป็นไปโดยราบรื่น รวมถึงการแสดงตัวของเจ้าหน้าที่ (ในการลงพื้นที่ภาคสนามร่วมกัน) จากสำนักงานกิจการยุติธรรม ก็ได้รับความร่วมมือที่ดีเช่นกัน

การดำเนินงานเก็บรวบรวมข้อมูล จะคำนึงถึงหลักการความเหมาะสม ความประหยัด แนวทางที่จะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน มากเพียงพอ และเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ มีความเที่ยงตรงแม่นยำ

แนวทางการจัดเก็บข้อมูลที่เหมาะสมควรเป็นการจัดเก็บเฉพาะในเรื่องการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม ไม่ควรที่จะพ่วงหรือฝากแบบสำรวจไปเก็บร่วมกับการสำรวจในงานหลักอื่นๆ ที่มีการเก็บบันทึกข้อมูลปริมาณมาก ตัวอย่างเช่น การสำรวจโครงการในอดีตที่มีการเก็บข้อมูลร่วมกับการสำมะโนประชากรภาคครัวเรือน ซึ่งอาจจะผลต่อความร่วมมือ และมีผลต่อคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับมา เพราะอาจเกิดปัญหาความเหนื่อยล้าที่เกิดกับผู้ให้ข้อมูลและผู้เก็บข้อมูล ถ้าเป็นไปได้ในอนาคตหากสามารถปรับปรุงเครื่องมือให้ง่ายกระชับสามารถเก็บข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว ใช้เวลาสัมภาษณ์ได้น้อยลง คุณภาพการเก็บข้อมูลน่าจะดีขึ้น เนื่องจากทำให้ผู้ตอบไม่เกิดความเบื่อหน่าย ไม่ต้องตอบคำถามเยอะเกิ่นไป นอกจากนี้การถามข้อมูลหลายเรื่องในคราวเดียวกันอาจจะมีผลกระทบต่อคุณภาพของข้อมูลอันเนื่องมาจาก

ความไม่มั่นใจในเรื่องการเปิดเผยความลับหรือข้อมูลส่วนตัวได้ โดยเฉพาะการเก็บข้อมูลสำรวจหลายโครงการพร้อมกัน อาจจะมีรายละเอียดเจาะลึกในการเก็บข้อมูลในโครงการหนึ่ง ทำให้ผู้ตอบรู้สึกว่าคุณเจาะข้อมูลรายละเอียดจนถูกเปิดเผยตัวตนไปมากแล้ว ทำให้เกิดความรู้สึกไม่พร้อมที่จะให้ข้อมูลบางเรื่องเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมเพราะเกิดความกังวลใจขึ้นจากข้อมูลส่วนตัวที่เคยตอบมาก่อนแล้วในโครงการอื่นที่สำรวจพร้อมกัน

ควรมีการวางแผนและเตรียมการให้เรียบร้อยก่อนที่จะเริ่มทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดกำลังคน วันเวลาที่เหมาะสม สำหรับการทำงานในการเก็บข้อมูลแต่ละพื้นที่เป้าหมาย ทั้งนี้แผนการทำงานเก็บข้อมูลจะต้องกำหนดไว้ให้ชัดเจนก่อนเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

ผู้เก็บข้อมูลควรจะเป็นนักวิจัยหรือพนักงานเก็บข้อมูลที่มีความรู้ความเข้าใจ และมีประสบการณ์ในการทำงานเก็บข้อมูลภาคสนาม ที่ผ่านการอบรม และการทดลองทำงานด้วยความเข้าใจเป็นอย่างดี

ต้องมีการจัดเตรียมคณะทำงานภาคสนาม เป็นทีมงานที่มีความพร้อมเพรียงควรประกอบไปด้วย พนักงานเก็บข้อมูล หัวหน้าพนักงานภาคสนาม และนักวิจัยผู้รับผิดชอบดูแลงานภาคสนาม รวมถึงทีมงานสนับสนุน ที่จะทำหน้าที่ให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และเป็นผู้ประสานงานเพื่อความร่วมมือและการแก้ปัญหาต่างๆ รองรับการทำงานของคณะทำงานภาคสนาม ซึ่งอาจจะเป็นทีมงานสนับสนุนในส่วนกลางหรือในระดับภูมิภาคพื้นที่

ก่อนการดำเนินงานภาคสนาม จะต้องจัดให้มีการอบรมคณะทำงานเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ผักผ่อนทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในหน้าที่ ได้แก่ พนักงานเก็บข้อมูล หัวหน้างานภาคสนาม ตลอดจนนักวิจัยที่ดูแลการปฏิบัติงานภาคสนาม ซึ่งเนื้อหาการอบรมควรประกอบไปด้วยประเด็นสำคัญดังนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการสำรวจ (ที่มา วัตถุประสงค์ ความคาดหวังในผลจากงานภาคสนาม) ความรู้ที่เกี่ยวข้อง (ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรม ความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมายที่สำคัญ เป็นต้น) ความรู้เกี่ยวกับกำหนดการและแผนการทำงานภาคสนาม (รวมถึงสภาพภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม และสังคมวัฒนธรรมท้องถิ่นพื้นที่เป้าหมาย) ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระและกระบวนการจัดเก็บข้อมูลตามแบบสอบถาม ความรู้ทักษะเกี่ยวกับวิธีการเข้าถึงและการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เทคนิควิธีการสร้างแรงจูงใจและสร้างความร่วมมือในการสัมภาษณ์ การเตรียมการป้องกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ในระหว่างการเก็บข้อมูลภาคสนาม เป็นต้น

การฝึกอบรมคณะทำงานเก็บข้อมูลมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้ทุกคนเข้าใจวัตถุประสงค์ เข้าใจวิธีการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดให้เท่าเทียมเสมอเหมือนกัน เป็นการชี้แนะแนวทางให้พนักงานรับรู้วิธีการทำงานที่จะทำให้ได้ข้อมูลกลับคืนมาในจำนวนที่ครบถ้วนเพียงพอ ทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องเชื่อถือได้ รู้จักแผนวิธีการที่จะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นการทำความเข้าใจข้อตกลงเกี่ยวกับกรอบเวลาที่จะนำข้อมูลกลับคืนมาให้ทันกับความต้องการใช้ข้อมูล

การเลือกช่วงเวลาลงเก็บข้อมูล ควรเลือกเวลาที่เหมาะสมสอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนในแต่ละพื้นที่ ยกตัวอย่างเช่น การลงพื้นที่ในกลุ่มชุมชนอาชีพเกษตรกร ถ้าสามารถเลือกช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวจะเหมาะสมมากกว่า การเก็บข้อมูลจากกลุ่มคนทำงานในเมืองควรเลือกเก็บในช่วงวันเสาร์อาทิตย์หรือวันหยุดพักการทำงานจะเหมาะสมมากกว่า แต่ถ้าหากจำเป็นก็ควรที่จะเก็บข้อมูลในช่วงเวลาเย็นหรือหลังเลิกงาน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผู้รับผิดชอบงานภาคสนามควรมีการศึกษาสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมของประชาชนในแต่ละพื้นที่และเลือกหาวิธีที่เหมาะสมในการลงเก็บข้อมูลพื้นที่นั้นเพื่อให้สอดคล้องกับช่วงเวลาที่ไม่ว่างต่อการทำงาน เป็นช่วงการพักผ่อนไม่เหน็ดเหนื่อยเกินไป เป็นจังหวะโอกาสที่พร้อมจะพูดคุยให้ข้อมูลกับพนักงานได้โดยสะดวก

วิธีการเก็บข้อมูลภาคสนามในโครงการนี้มีแนวทางปฏิบัติด้วยการสัมภาษณ์เป็นหลัก โดยการสัมภาษณ์ซึ่งหน้า (Face to face Interview) ได้แก่ การพูดคุยสอบถามคำถามตามลำดับแบบสอบถามเพื่อให้กลุ่มเป้าหมาย การสำรวจ

โดยการสัมภาษณ์จะกำหนดให้พนักงานเดินเข้าไปหา แนะนำตัว และขออนุญาตกลุ่มเป้าหมายแต่ละคน เมื่อตัวอย่างกลุ่มเป้าหมายให้ข้อมูล พนักงานจะทำหน้าที่เป็นผู้ถามและเป็นผู้บันทึกข้อมูลทั้งหมดไปพร้อมกัน โดยแบบสอบถามที่ใช้จะออกแบบมาให้เหมาะสมกับการสัมภาษณ์ ซึ่งได้มีการฝึกอบรมพนักงานสัมภาษณ์ให้เข้าใจในรูปแบบและเนื้อหาของข้อคำถามมาก่อน เพื่อให้พนักงานแต่ละคนสามารถปฏิบัติด้วยระเบียบวิธีการที่สอดคล้องเหมือนกัน โดยพนักงานจะเป็นผู้เข้าพบ แนะนำตัว และชี้แจงให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ทราบที่มา เหตุผล และวัตถุประสงค์การเก็บข้อมูลก่อนที่จะทำการสัมภาษณ์ อย่างไรก็ตามการเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบซึ่งหน้า จะเป็นการสำรวจที่ค่อนข้างสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ต้องใช้แรงงานและเสียเวลามาก แต่ผลการเก็บข้อมูลจะได้รับการตอบสนองที่ดี ได้รับข้อมูลครบถ้วน มีความน่าเชื่อถือสูงเพราะมีการตรวจสอบทำความเข้าใจข้อมูลระหว่างพนักงานและผู้ให้ข้อมูลได้โดยตรงทันทีเมื่อมีข้อสงสัยไม่แน่ใจในข้อเท็จจริงที่ได้รับมาในขณะนั้น ข้อมูลจึงมักจะมีความถูกต้อง และมักจะได้จำนวนผู้ตอบครบถ้วนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการอื่นๆ อาทิ การเก็บข้อมูลทางไปรษณีย์ (Mail Survey) การสำรวจทางโทรศัพท์ (Telephone Survey) เป็นต้น

อย่างไรก็ตามรูปแบบการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ได้มีการจัดการให้มีความยืดหยุ่นอยู่ในระดับหนึ่ง โดยได้มีการเตรียมรองรับในกรณีที่กลุ่มเป้าหมายต้องการให้คำตอบเอง หรือเป็นคนเขียนตอบข้อคำถามด้วยตนเอง ถ้าหากว่ากลุ่มเป้าหมายแสดงความประสงค์ที่จะให้คำตอบด้วยตนเอง และพนักงานได้มีการประเมินความพร้อมและความเหมาะสมที่กลุ่มเป้าหมายจะตอบคำถามด้วยตนเองได้ ซึ่งภายหลังจากที่ได้อธิบายทำความเข้าใจกันแล้วพนักงานจะยื่นแบบสอบถามให้กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้กรอกความเห็น โดยมีพนักงานเก็บข้อมูลเป็นชี้แนะ อธิบายทำความเข้าใจ หรืออาจจะคอยประกบคู่ให้คำชี้แนะในช่วงเวลาพร้อมกันกับที่กลุ่มเป้าหมายตอบคำถามด้วยตนเอง หลังจากนั้นพนักงานจะตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามเมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา มีการถามตอบเพิ่มเติมในข้อที่ตกหล่นหรือในคำถามที่ยังมีข้อสงสัยหรือไม่แน่ใจในข้อมูลที่ได้รับมา นอกจากนี้ในระหว่างการเก็บข้อมูลพนักงานจะทำการสังเกตสิ่งต่างๆ ที่อยู่แวดล้อมประกอบการบันทึกข้อมูลด้วย เช่น สภาพแวดล้อม อากัปกริยา บุคลิก ลักษณะท่าทีของกลุ่มเป้าหมายในขณะที่ให้ข้อมูล เพื่อประเมินตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลหรือคำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์ ประกอบกับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตควบคู่กัน

ลักษณะการสร้างบรรยากาศในการจัดเก็บข้อมูล ควรคำนึงถึงความสะดวกสบายใจแก่ผู้ให้ข้อมูล สร้างความเชื่อถือว่าไว้วางใจ ทำให้เกิดความมั่นใจเกี่ยวกับการปกปิดข้อมูลและการรักษาความลับส่วนบุคคล โดยเฉพาะข้อคำถามที่มีความอ่อนไหว (Sensitive) เช่น กรณีการถูกรังแกทำผิดทางเพศ ข้อมูลที่ผู้ตอบไม่ยอมเปิดเผยไม่ยอมตอบ ข้อมูลที่มีโอกาสที่จะสร้างผลกระทบหรือมีผลต่อความปลอดภัยของผู้ตอบ เป็นต้น

6.7 สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูล

การดำเนินงานจะต้องมีการจัดระบบฐานข้อมูลประชากร และฐานข้อมูลการกำหนดกรอบตัวอย่าง ข้อมูลแผนที่ (กรณีต้องใช้) ฐานข้อมูลประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือประชาชนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในครัวเรือนส่วนบุคคล กรอบประชากรในการศึกษารอบคลุมครัวเรือนและสมาชิกครัวเรือนที่มีชื่อในทะเบียนบ้านและไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ฐานข้อมูลแบ่งชั้นภูมิ (stratum) ตามภูมิภาค

ในการจัดการข้อมูลภาคสนามใช้แบบสำรวจหลัก 2 แบบคือ แบบสำรวจสอย.1 และแบบสำรวจ สอย.2 ใช้การสัมภาษณ์และจดบันทึกในแบบสอบถาม

การบันทึกข้อมูลใช้การทำเครื่องหมาย ตัวเลข และข้อความโดยพนักงานสัมภาษณ์ มีการตรวจสอบในภาคสนาม จากนั้นจึงส่งแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลมาได้มาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน โดยกระบวนการจัดการและประมวลผลข้อมูล จะมีการทำการบรรณาธิกร การลงรหัส และบันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การประมวลผลข้อมูลข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ ในส่วนของข้อมูลเชิงปริมาณหรือข้อมูลที่เป็นสถิติตัวเลขจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเป็นเครื่องมือช่วยในการประมวล ซึ่งจะมีการกำหนดขั้นตอนต่างๆ ในการประมวลผลและการเขียนโปรแกรมดังนี้ 1) การกำหนดตัวแปร (variables) จากข้อคำถาม และการกำหนดค่าของตัวแปร (value) 2) การแปรข้อมูลจากข้อคำถามให้เป็นตัวเลข 3) การบันทึกข้อมูลลงแฟ้มบันทึกคอมพิวเตอร์ 4) การกำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ 5) การเขียนคำสั่งโปรแกรม และ 6) การอ่านผลจากใบแสดงผลข้อมูล (output)

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ สถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจที่สำคัญ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ประเภทแรก สถิติการบรรยายลักษณะข้อมูล (Descriptive statistics) โดยทั่วไปจะมีสถิติที่ใช้อธิบายในลักษณะต่างๆ ได้แก่ 1) การแจกแจง หรือการแจกแจงข้อมูล อาทิ ค่าความถี่ (Frequencies) 2) สถิติการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ได้แก่ ตัวกลางเลขคณิต(Mean) มัธยฐาน(Median) และฐานนิยม (Mode) เป็นต้น 3) การวัดการกระจาย เป็นการบรรยายลักษณะการกระจายของข้อมูลว่าแตกต่างกันมากน้อยเพียงใดระหว่างข้อมูลแต่ละตัวในข้อมูลชุดหนึ่งๆ สถิติสำหรับวัดการกระจายทั่วไปได้แก่ พิสัย (Range) ส่วนเบี่ยงเบนแบบควอไทล์หรือพิสัยควอไทล์ (Inter quartile range) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน และสัมประสิทธิ์ของการกระจาย เป็นต้น 3) การหาตำแหน่งและคะแนนมาตรฐาน เป็นการบรรยายลักษณะข้อมูลเชิงเปรียบเทียบด้วยการเปลี่ยนหรือแปลงข้อมูลเดิมหรือคะแนนดิบ (Raw score) ให้มีค่าลดลงเป็นตัวเลขตัวใหม่ที่นิยมใช้กัน ได้แก่ อัตราส่วน สัดส่วน ร้อยละ เปอเซนไทล์ และคะแนนมาตรฐาน

ประเภทที่สอง สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ลักษณะสถิติประเภทแบ่งตามลักษณะที่นิยมใช้ได้ดังนี้ 1) สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยมีทั้งการเปรียบเทียบแบบกลุ่มเดียว เช่น การทดสอบเปรียบเทียบกับเกณฑ์บางอย่าง การเปรียบเทียบแบบ 2 กลุ่ม และการเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่ม 2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีทั้งกรณีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบข้อมูลต่อเนื่อง เช่น สหสัมพันธ์ (Correlation) การวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรอิสระหลายตัวกับตัวแปรตาม เป็นต้น และกรณีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลแบบกลุ่ม สถิติที่ใช้เช่น การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่วัดด้วยระดับกลุ่ม มีลักษณะเป็นกลุ่มๆ ไม่ต่อเนื่อง การวิเคราะห์จำแนก (MCA = Multiple Classification Analysis) กรณีที่ตัวแปรอิสระเป็นแบบกลุ่ม มีจำนวนหลายตัว และตัวแปรตามเป็นตัวแปรแบบต่อเนื่อง เป็นต้น

ในการนำเสนอผลข้อมูลควรมีการเสนอระดับประเทศ และการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ซึ่งสามารถวิเคราะห์แบ่งแยกตามลักษณะต่างๆ อาทิแบ่งตามพื้นที่ เช่น ภูมิภาค เขตเทศบาล (ใน-นอก) เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มประชากร เช่น เพศ อายุ เป็นต้น

รูปแบบการนำเสนออาจจัดทำเป็นเนื้อหาเรียงรายกัน เพื่อแสดงให้เห็นว่าได้มีการดำเนินการศึกษาวิจัยอย่างไร ได้ข้อค้นพบข้อเท็จจริงประการใดบ้าง มีข้อสรุปอย่างไรบ้างโดยมีส่วนประกอบที่สำคัญคือ 1) ส่วนนำประกอบด้วย คำนำ บทคัดย่อ สารบัญ เป็นต้น 2) ส่วนเนื้อเรื่องประกอบด้วย คำนำหรือความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย บทสรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ และ 3) ส่วนอ้างอิงประกอบด้วย บรรณานุกรม ภาคผนวก ข้อมูลองค์กร/ผู้วิจัย เป็นต้น

นอกจากนี้อาจมีการนำเสนอในรูปแบบอื่น เช่น บทความ/บทวิเคราะห์ การทำเอกสารข่าวเผยแพร่ และการนำเสนอต่อที่ประชุมสัมมนาต่างๆ เป็นต้น

6.8 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้วิจัย

จากการศึกษาทบทวนโครงการนี้ จากการประมวลความคิดของผู้เชี่ยวชาญ จากการทดลองศึกษานำร่อง และจากการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องในเวทีต่างๆ ผู้วิจัยมีข้อสรุปประเด็นสำคัญดังนี้

1) การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนมีประโยชน์ที่สามารถสะท้อนปัญหาอาชญากรรมตามประสบการณ์จริง จึงควรสนับสนุนให้มีการสำรวจข้อมูลเพื่อนำมาเปรียบเทียบให้เกิดความสมดุลงกับข้อมูลที่มีการบันทึกลงไว้ในสารบบคดี

2) ควรมีการศึกษาเจาะลึกให้ครอบคลุมปัญหาอาชญากรรมสำคัญ ปัญหาใหม่ๆ เพื่อให้มีข้อมูลเตรียมพร้อมแก้ไขปัญหาให้เท่าทันสถานการณ์ อาทิ อาชญากรรมทางธุรกิจ อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมือง อาชญากรรมอันเนื่องมาจากปัญหาครอบครัว อาชญากรรมในกลุ่มเยาวชน เป็นต้น

3) ควรมีการศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุปัญหา ทำความเข้าใจพฤติกรรมปัญหาอาชญากรรม และสำรวจหาแนวทางแก้ไขปัญหาให้ได้ทางออกที่เหมาะสม

4) มีการศึกษาประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและภาคส่วนต่างๆ ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยทำการประเมินในมิติที่หลากหลายรอบด้าน และสอดคล้องกับลักษณะการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงาน

5) ส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดผลในระดับนโยบายและการปฏิบัติ รวมถึงการนำไปพิจารณาเพื่อให้เกิดผลต่อการบริหารจัดการรวมถึงการพิจารณาความดีความชอบของผู้ปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

6) มีการตรวจสอบประเมินผลวิธีการศึกษา และพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยเพื่อทำให้ได้ข้อมูลที่ต้องการเชื่อถือได้ เพื่อให้มีการนำข้อมูลที่ต้องการมีประสิทธิภพนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

7) หลังจากทำสำรวจวิจัยแล้วควรจะมีการนำข้อมูลข้อค้นพบที่น่าสนใจไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนในวงกว้าง เพื่อให้เกิดพลังทางสังคมที่จะขับเคลื่อนผลักดันให้ทุกภาคส่วนได้นำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ในทุกระดับอย่างจริงจังต่อไป

เอกสารอ้างอิง

พวงรัตน์ ทวีรัตน์, รศ. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2540.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์. 2547.2556

รณภพ พรอรุณ. พ.ต.ท. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะเศรษฐกิจกับอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา. 2542.

<http://reg.ksu.ac.th/teacher/kanlaya/1.html> เข้าถึงเมื่อ 15 พ.ค. 2556

<https://sites.google.com/site/criminallawnr/xachyakrrm-ni-sangkhm/xachyakrrm-laea-xachyakr> เข้าถึงเมื่อ 15 พ.ค. 2556

http://www.elearning.msu.ac.th/opencourse/0109501/Unit08/unit08_023.htm เข้าถึงเมื่อ 15 พ.ค.

<http://www.gotoknow.org/posts/173824> เข้าถึงเมื่อ 15 พ.ค. 2556

<http://www.learners.in.th/blogs/posts/292742> เข้าถึงเมื่อ 15 พ.ค. 2556

<http://www.learners.in.th/blogs/posts/387069> เข้าถึงเมื่อ 15 พ.ค. 2556

<http://www.polsci.chula.ac.th/sumonthip/crime-def.htm> เข้าถึงเมื่อ 15 พ.ค. 2556

<http://www.polsci.chula.ac.th/sumonthip/crime-stat.htm> เข้าถึงเมื่อ 15 พ.ค. 2556

รายชื่อคณะกรรมการ

คณะกรรมการ ในส่วนของศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน)
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ประกอบด้วย

1. ดร.นพดล กรรณิกา	ที่ปรึกษาโครงการวิจัย
2. นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์	หัวหน้าโครงการวิจัย
3. นางเนตรนภิศ ละเอียด	ผู้ช่วยหัวหน้าโครงการวิจัย
4. นายจรัสศักดิ์ สมบัติ	นักวิจัย
5. นายณัฐพัชร์ วงศ์ธรรมมา	นักวิจัย
6. นางสาวสุวรรรัตน์ สจิริวัฒนากุล	นักวิจัย
7. นางสาวอมตา เลิศนาคร	นักสถิติ
8. นายภาณุพงศ์ ดินต่อแดน	นักสถิติ
9. นางวิลาศ ฉิมหิรัญ	ผู้ช่วยนักวิจัย/นักสถิติ
10. นายณชวิต กิตติบรรดิฐ	เจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุมคุณภาพงานภาคสนามและแผนที่
11. นางสาวพุกษาชนม์ พงษ์ประเสริฐ	เจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุมคุณภาพงานภาคสนาม
12. นางสาวชลทิษา วงษ์หาญ	เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการและการเงิน
13. นางสุภาภรณ์ ปทีปกุลรัตน์	เลขานุการโครงการ

ภาคผนวก ก

กรอบการคุ้มครองตัวอย่างในการทดลองศึกษานำร่อง

กรอบการสุ่มตัวอย่างในการทดลองศึกษานำร่อง

ในการดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติ อาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557” ได้มีการทดลองศึกษานำร่องโดยการสำรวจภาคสนาม (Field Survey) จากกลุ่มเป้าหมาย ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และตัวอย่างจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค ได้แก่ ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา ผู้ให้ข้อมูลเป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือนในพื้นที่ซึ่งมี ภูมิฐานะเป็นบ้านในจังหวัดเป้าหมายที่ทำการสำรวจ โดยมีเงื่อนไขของกรอบประชากรดังนี้

1. ครัวเรือนเป้าหมาย ยึดถือตามครัวเรือนที่มีบัญชีในทะเบียนบ้าน

2. ตัวบุคคลกลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูลในระดับครัวเรือน สำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติ อาชญากรรมระดับครัวเรือน (สอญ.1) เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปและมีชื่ออยู่ในทะเบียน บ้านในครัวเรือนที่ทำการสำรวจ

การเลือกตัวอย่าง (Sampling Method) ใช้การเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (Stratified Multi-Stage Sampling) โดยมี กรุงเทพมหานคร ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา เป็นชั้นภูมิ ในส่วนของกรุงเทพมหานคร แบ่งพื้นที่ออกเป็นชั้นใน ชั้นกลาง และชั้นนอก ในส่วนของภูมิภาค แบ่งพื้นที่ออกเป็นในเขตเทศบาล และนอกเขต เทศบาล เป็นชั้นภูมีย่อย โดยมีขั้นตอนการเลือกตัวอย่างในแต่ละกลุ่มดังนี้

1. กรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนการเลือกตัวอย่างดังนี้

การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 1 ตัวอย่างเขต ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วน กับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้นของพื้นที่ (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size) ในกรุงเทพมหานคร

การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 2 ตัวอย่างบล็อก ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็น สัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้น (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size) ของเขตปกครองในกรุงเทพมหานครที่สุ่มได้

การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 3 ตัวอย่างครัวเรือน ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) จาก ครัวเรือนที่มีที่ตั้งของที่อยู่อาศัยอยู่ในอาณาบริเวณชุมชนนั้น

การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 4 เจาะจงสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนที่เป็นสมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป

2. การสำรวจตัวอย่างในภูมิภาค ประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา มีขั้นตอนการเลือก ตัวอย่างดังนี้

การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 1 การเลือกตัวอย่างพื้นที่เทศบาล (ในเขตเทศบาล)หรืออำเภอ (นอกเขตเทศบาล) ใช้ การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้น (Systematic Sampling with Probability Proportional to Size) ของเขตพื้นที่ในจังหวัดนั้น

การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 2 ตัวอย่างตำบล ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้น(Systematic Sampling with Probability Proportional to Size) ของตำบลในเทศบาล/อำเภอ

การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 3 ตัวอย่างบล็อก (ในเขตเทศบาล)/หมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบกำหนดความน่าจะเป็นให้เป็นสัดส่วนกับขนาดของจำนวนประชากรครัวเรือนทั้งสิ้น(Systematic Sampling with Probability Proportional to Size) ในตำบลนั้น

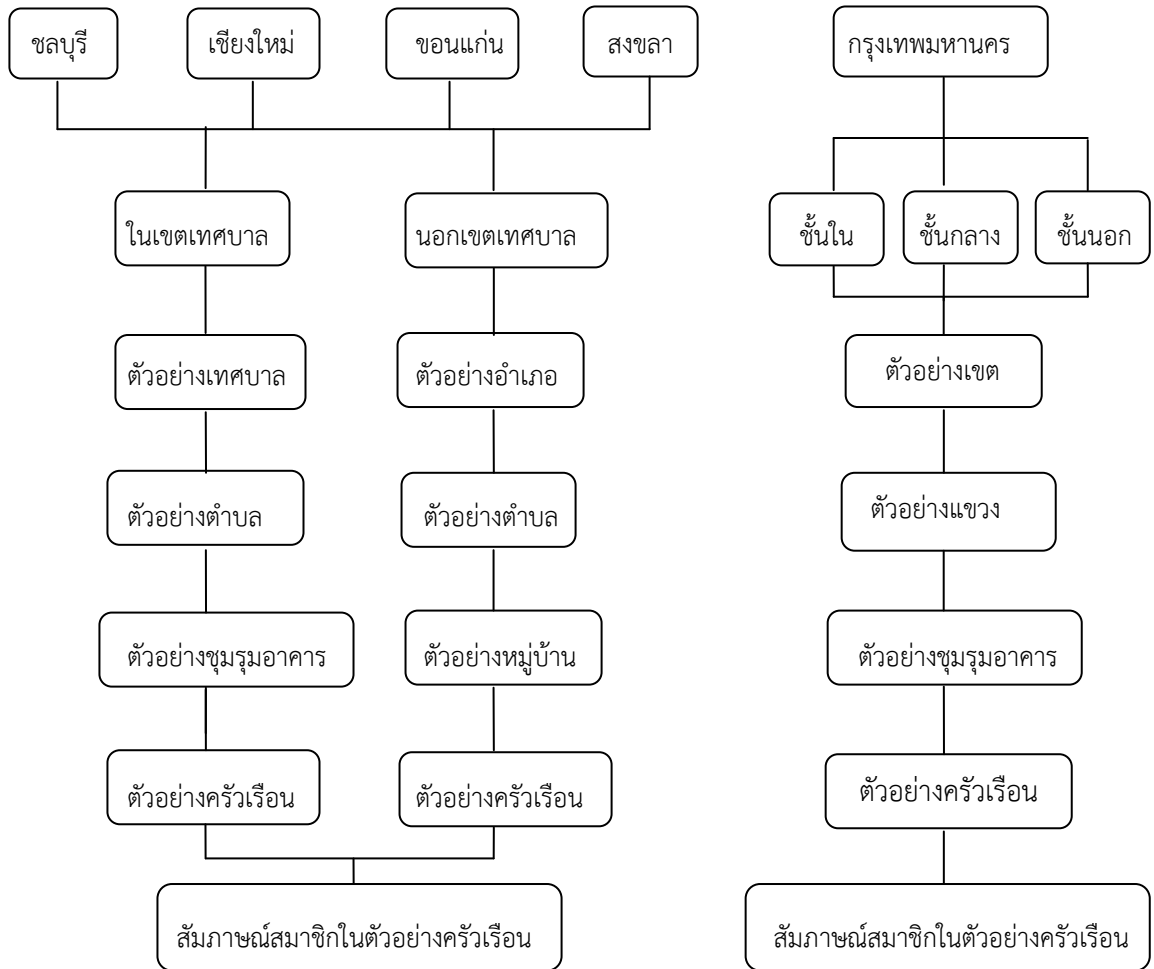
การเลือกตัวอย่างขั้นที่ 4 ตัวอย่างครัวเรือน ใช้การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) สัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกที่เป็นตัวแทนในครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป

การกำหนดขนาดตัวอย่าง(Sample Size) กลุ่มประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และตัวอย่างจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค ได้แก่ ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา รวมจำนวนตัวอย่าง 1,542 ครัวเรือน จำแนกตามจังหวัดดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร	จำนวน 778 ครัวเรือน
2) ชลบุรี	จำนวน 234 ครัวเรือน
3) เชียงใหม่	จำนวน 214 ครัวเรือน
4) ขอนแก่น	จำนวน 172 ครัวเรือน
5) สงขลา	จำนวน 144 ครัวเรือน

จากจำนวนครัวเรือนดังกล่าวมีการบันทึกข้อมูลบุคคลในครัวเรือนรวมจำนวน 1,542 ครัวเรือน รวมสมาชิกในครัวเรือนที่มีการบันทึกข้อมูลจำนวน 6,363 ราย

ผังการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (Stratified Multi-Stage Sampling)

ตารางแสดงกรอบพื้นที่ตัวอย่างการเก็บข้อมูล แจกแจงตามอำเภอ/เขตการปกครองในจังหวัดเป้าหมาย

ลำดับที่	จังหวัด (จำนวนครัวเรือนตัวอย่าง)	อำเภอ/เขตปกครอง	พื้นที่เก็บข้อมูล
1	กรุงเทพมหานคร (778)	บางรัก	แขวงมหาพฤฒาราม, แขวงบางรัก
		พญาไท	แขวงสามเสนใน
		บางกอกน้อย	แขวงบางขุนศรี, แขวงบ้านช่างหล่อ, แขวงศิริราช
		ห้วยขวาง	แขวงบางกะปิ, แขวงสามเสนนอก, แขวงห้วยขวาง
		คลองเตย	แขวงคลองเตย, แขวงพระโขนง
		สะพานสูง	แขวงสะพานสูง
		ภาษีเจริญ	แขวงบางหว้า, แขวงบางด้วน, แขวงบางแวก, แขวงปากคลองภาษีเจริญ
		จอมทอง	แขวงบางขุนเทียน, แขวงบางค้อ, แขวงบางมด, แขวงจอมทอง
		สายไหม	แขวงสายไหม, แขวงออเงิน, แขวงคลองถนน
		ตลิ่งชัน	แขวงคลองชักพระ, แขวงฉิมพลี, แขวงบางพระม
		หนองจอก	แขวงกระทุ่มราย, แขวงหนองจอก, แขวงโคกแฝด, แขวงลำผักชี
		ดอนเมือง	แขวงสนามบิน, แขวงสีกัน, แขวงดอนเมือง
2	ชลบุรี (234)	เมืองชลบุรี	เทศบาลเมืองชลบุรี, เทศบาลเมืองบ้านสวน, เทศบาลตำบลหัวท้อ, เทศบาลตำบลนาป่า, ตำบล คลองตำหรุ
		บ้านบึง	เทศบาลเมืองบ้านบึง, เทศบาลตำบลบ้านบึง, ตำบลมาบไผ่,
		ศรีราชา	เทศบาลนครแหลมฉบัง (ต.หนองขาม, ต.ทุ่งสุขลา), เทศบาลตำบลเจ้าพระยาสุรศักดิ์(ต.บึง, ต.สุรศักดิ์) ตำบลบ่อวิน
3	เชียงใหม่ (214)	เมืองเชียงใหม่	เทศบาลนครเชียงใหม่, เทศบาลเมืองแม่เหียะ, เทศบาลตำบลท่าศาลา, เทศบาลตำบลสันผีเสื้อ, เทศบาลตำบลสุเทพ
		แม่แจ่ม	ตำบลช้างเผือก, ตำบลแม่่นาจร
		สันป่าตอง	เทศบาลตำบลทุ่งค้อม, ตำบลยุหว่า, ตำบลสันกลาง

ลำดับที่	จังหวัด (จำนวนครัวเรือนตัวอย่าง)	อำเภอ/เขตปกครอง	พื้นที่เก็บข้อมูล
4	ขอนแก่น (172)	เมืองขอนแก่น	เทศบาลนครขอนแก่น, เทศบาลตำบลสาวะถี, เทศบาลตำบลเมืองเก่า, เทศบาลตำบลบ้านเป็ด, ตำบลดอนช้าง,
		พล	เทศบาลเทศบาลเมืองเมืองพล, ตำบลโนนข่า, ตำบลเพ็กใหญ่, ตำบลโคกสง่า
5	สงขลา (144)	หาดใหญ่	เทศบาลเมืองคลองแห, เทศบาลเมืองคอหงส์, เทศบาลนครหาดใหญ่, เทศบาลตำบลน้ำน้อย, ตำบลอู่ตะเภา, ตำบลทุ่งใหญ่
		ระโนด	เทศบาลตำบลบ่อครุ, ตำบลตะเคียน, ตำบลท่าบอน
	รวมทั้งสิ้น (1,542)		

ภาคผนวก ข

แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2557

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

ร่วมกับ

ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2557 (แบบสอญ.1)

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย

คำชี้แจง : 1) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนซึ่งมีอายุ 15 ปีขึ้นไป และมีชื่อในทะเบียนบ้านที่ทำการสำรวจ

2) “สมาชิกครัวเรือน” ในที่นี้หมายถึงบุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านหรือที่พักอาศัยแห่งเดียวกันที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่สนใจศึกษาในที่นี้ให้รวมถึงสมาชิกที่อาศัยอยู่ในที่พักอาศัยแห่งนี้ในปัจจุบัน หรือที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน (อาศัยอยู่ที่อื่น) แต่มีความสัมพันธ์กันเป็นสมาชิกของครัวเรือนและมีชื่อในทะเบียนบ้านแห่งนี้

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือนี้อตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแฉงนั้บและพื้นที่สุ่มตัวอย่าง

1. ภาค.....
2. จังหวัด.....
3. อำเภอ/เขต.....
4. ตำบล/แขวง.....
5. เขตการปกครอง
 เทศบาลตำบล..... เทศบาลเมือง/นคร.....
 อบต..... เขตกรุงเทพมหานคร
 เมืองพัทยา
6. เขตแฉงนั้บตัวอย่างที่.....
7. ลำดั้บที่เขตแฉงนั้บตัวอย่าง.....
8. หมู่ที่.....
9. ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน.....
10. ลำดั้บที่ครั้วเรื้อน.....
11. ลำดั้บที่ครั้วเรื้อนตัวอย่าง.....

12. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีชื่อในทะเบียนบ้าน รวมทั้งสิ้น..... คน

(นับรวมผู้ตอบ และสมาชิกทุกคน (ทุกช่วงอายุ) โดยรวมถึงผู้ที่มีชื่อในทะเบียนบ้านที่อาศัยอยู่และไม่ได้อาศัยอยู่ในจังหวัดนี้ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา)

ลำดับที่สมาชิกในครัวเรือน	เพศ	อายุ	จังหวัดที่พักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา	การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา)	หมายเหตุ (กรณีไม่ระบุคำตอบ)
1 (ตัวผู้ตอบ)	( ) ชาย ( ) หญิง			( ) เคย ( ) ไม่เคย	
2	( ) ชาย ( ) หญิง			( ) เคย ( ) ไม่เคย	
3	( ) ชาย ( ) หญิง			( ) เคย ( ) ไม่เคย	
4	( ) ชาย ( ) หญิง			( ) เคย ( ) ไม่เคย	
5	( ) ชาย ( ) หญิง			( ) เคย ( ) ไม่เคย	
6	( ) ชาย ( ) หญิง			( ) เคย ( ) ไม่เคย	
7	( ) ชาย ( ) หญิง			( ) เคย ( ) ไม่เคย	
8	( ) ชาย ( ) หญิง			( ) เคย ( ) ไม่เคย	
9	( ) ชาย ( ) หญิง			( ) เคย ( ) ไม่เคย	
10	( ) ชาย ( ) หญิง			( ) เคย ( ) ไม่เคย	

13. ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา มีสมาชิกในครัวเรือนของท่านที่เสียชีวิตจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือไม่

- ( ) มี ระบุ 1) เพศ..... อายุ..... จังหวัดที่เคยอยู่ส่วนใหญ่ (ในรอบ 1ปี).....
 2) เพศ..... อายุ..... จังหวัดที่เคยอยู่ส่วนใหญ่ (ในรอบ 1ปี).....
 3) เพศ..... อายุ..... จังหวัดที่เคยอยู่ส่วนใหญ่ (ในรอบ 1ปี).....

(ให้บันทึกรายละเอียดลงในตารางข้อ 2.1 โดยระบุเป็นสมาชิกลำดับที่ 11, 12, 13 ... กรณีมีมากกว่า 1 คน)

( ) ไม่มี

- หมายเหตุ** 1. “การเป็นเหยื่ออาชญากรรม” คือ 1) ถูกประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (เช่น ฆ่า/พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย คุกคาม ข่มขู่ว่าจะทำร้าย กักขัง ลักพาตัว) 2) ถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (เช่น ถูกจี้ชิงปล้น ชิงทรัพย์ ล้วงกระเป๋า ข่มขู่/กรรโชก เอาทรัพย์ ถูกขโมยยานพาหนะ ทรัพย์สินในยานพาหนะ/ในบ้าน เครื่องมืออุปกรณ์การเกษตร ถูกทำลายข้าวของ/ทรัพย์สิน ถูกบุกรุกทรัพย์สิน) 3) ถูกกระทำทางเพศ (เช่น ข่มขืน ชำเรา อนาจาร ข่มขู่/คุกคามทางเพศ) 4) ถูกหลอกลวง แอบอ้างใช้ข้อมูล (เช่น แอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสาร หลอกลวงหางาน หลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต แสร้งลูกโซ่ หลอกให้โอนเงินเข้าบัญชี หลอกลวงทำให้เสียทรัพย์ด้วยวิธีต่างๆ) และ 5) ถูกกระทำอาชญากรรมอื่นๆ (ถ้ามี)
2. การนับข้อมูลการเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้รวมกรณีที่มีการพยายามกระทำผิดแต่คนร้ายกระทำสำเร็จ หรือกรณีผู้เสียหายไม่หลงเชื่อเข้าไปด้วย
3. ข้อมูลการเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาคือช่วงระหว่าง 1 มกราคม 2556 ถึง 31 ธันวาคม 2556
4. กรณีที่มีคนในครัวเรือนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมพร้อมกัน (มีเหยื่อมากกว่า 1 คน) จากการกระทำครั้งเดียวกัน ให้เลือกนับผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเพียง 1 คน (เช่น ถูกทำร้าย ถูกล้วงกระเป๋า ถูกขโมยทรัพย์สินพร้อมกันมากกว่า 1 คน ให้เลือกนับผู้ถูกกระทำคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว)
5. ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตัวเองและที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในครัวเรือน
6. จังหวัดที่พักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาคือช่วงระหว่าง 1 มกราคม 2556 ถึง 31 ธันวาคม 2556)

ประเภทความผิด	ลำดับที่สมาชิกในครัวเรือน (เฉพาะผู้ที่เคยประสบเหตุเท่านั้น)									
	ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....	
	เคย	จำนวนครั้ง	เคย	จำนวนครั้ง	เคย	จำนวนครั้ง	เคย	จำนวนครั้ง	เคย	จำนวนครั้ง
กลุ่ม 3 กระทำทางเพศ										
3.1 ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา										
3.2 ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ										
3.3 ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ										
กลุ่ม 4 ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว										
4.1 แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว										
4.2 ถูกหลอกลวงแชร์ลูกโซ่										
4.3 ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศ หรือต่างประเทศ										
4.4 ถูกหลอกลวงผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ให้เข้าใจผิด										
4.5 ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย										
4.6 ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ										
4.7 ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่นๆ										
กลุ่ม 5 อาชญากรรมอื่นๆ										
5.1										
5.2										
5.3										

คำชี้แจง : 1. ถ้าถูกกระทำในครั้งเดียวกันมากกว่า 1 ความผิดให้พิจารณา ดังนี้

- 1.1 ให้นับเพียง 1 ความผิด กรณีที่เป็นผลการกระทำโดยเจตนา ดังนี้
  - 1) กระทำผิดต่อร่างกายและต่อเพศ ให้นับเฉพาะ "เพศ" อย่างเดียว
  - 2) การกระทำผิดต่อร่างกายและต่อทรัพย์สิน ให้นับเฉพาะ "ทรัพย์สิน" อย่างเดียว
- 1.2 ให้นับแยกจากกันเป็น 2 ความผิด กรณีที่เป็นเจตนาแยกกระทำจากกัน ดังนี้

- 1) กรณีความผิดต่อเพศและต่อทรัพย์สิน ให้นับเป็น 2 ความผิด
- 2) กรณีกระทำการหลอกลวงก่อน แล้วกระทำความผิดอย่างอื่นร่วมตามมา ได้แก่ ทำผิดต่อร่างกาย ต่อทรัพย์สิน และต่อเพศ ให้นับเป็น 2 ความผิด

2. กรณีการกระทำที่เกิดจากเหตุจลาจลวินาศกรรมในเหตุการณ์เฉพาะ เช่น ความวุ่นวายทางการเมืองเฉพาะครั้ง ให้ถือเป็นข้อยกเว้นไม่นับรวมในข้อมูลนี้

ส่วนที่ 3 แบบประเมินภัยอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน

3.1 โปรดประเมินภัยอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านของท่าน ในรอบปี 2556 ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2556 – 31 ธันวาคม 2556) โดยให้ค่าระดับคะแนนจาก 0 ถึง 10

ประเด็นคำถาม	ระดับคะแนน										
	← น้อยที่สุด					มากที่สุด →					
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. ท่านรู้สึกว่าคุณชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยของท่านมีปัญหาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด											
1.1) ปล้น ทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์											
1.2) ขโมยพาหนะ (รถยนต์/รถจักรยานยนต์) หรือขโมยทรัพย์สินในพาหนะ											
1.3) ขโมยทรัพย์สินในบ้านเรือน/ที่พักอาศัย											
1.4) ขโมยโค-กระบือ ปศุสัตว์ ผลผลิตทางการเกษตรเครื่องมือการเกษตร											
1.5) เหตุล้วงละเมิดทางเพศ											
1.6) ทำร้ายร่างกาย หรือถูกข่มขู่คุกคามว่าจะทำอันตราย											
1.7) เมาสุราทะเลาะวิวาท											
1.8) ฉ้อโกง หลอกหลวงให้หลงเชื่อสูญเสียทรัพย์สิน											
1.9) ยาเสพติด											
1.10) การพนัน											
1.11) แหล่งมั่วสุม แหล่งอบายมุข สถานบันเทิง											
1.12) วิทยุรุ่มั่วสุม											
1.13) ปัญหาที่เกิดจากแรงงานต่างด้าว											
2. ท่านรู้สึกว่าคุณชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยของท่านมีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน มากน้อยเพียงใด											
3. ท่านรู้สึกมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐ เหล่านี้มากน้อยเพียงใด											
3.1) ตำรวจ											
3.2) ฝ่ายปกครองระดับจังหวัด อำเภอ/เขต (ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้ว่าฯ กทม./ผู้อำนวยการเขต)											
3.3) ฝ่ายปกครองระดับพื้นที่ (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชูรักษาความปลอดภัย หมู่บ้าน ฯลฯ)											
3.4) ส่วนบริหารท้องถิ่น (อบต. อบจ. เทศบาล สก. สข. เมืองพัทยา)											
4. ปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยของท่านมีผลกระทบต่อ คุณภาพชีวิตของท่านมากน้อยเพียงใด											

3.2 ในรอบปี 2556 ที่ผ่านมา (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2556) ท่านคิดว่าในภาพรวมแล้วปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน ที่พักอาศัยของท่านเพิ่มขึ้นหรือลดลง เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (ปี 2555)

น้อยลงมาก

น้อยลง

ไม่แตกต่าง

เพิ่มขึ้น

เพิ่มขึ้นมาก

3.3 เฉพาะผู้ที่ตอบ “เพิ่มขึ้น/เพิ่มขึ้นมาก” ในข้อ 3.2 ท่านรับรู้สภาพปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวจากอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เหตุเกิดขึ้นกับท่านโดยตรง
- เหตุเกิดขึ้นกับสมาชิกในครัวเรือน ญาติ หรือคนรู้จัก
- คำบอกเล่าจากคนในชุมชน/หมู่บ้าน
- รายงานข่าวสารจากสื่อมวลชน
- รับทราบจากข้อมูล/สถิติอาชญากรรม
- รับแจ้งเตือนภัยจากเจ้าหน้าที่
- ป้ายประชาสัมพันธ์แจ้งข่าวอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน
- รายงานข่าวหรือการแจ้งเตือนภัยจากวิทยุชุมชน/เสียงตามสาย
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

3.4 เปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ โดยเฉลี่ยในภาพรวมของประเทศ ท่านคิดว่าปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยของท่านเป็นอย่างไร

- ชุมชน/หมู่บ้านของท่าน
- มีปัญหาน้อยกว่ามาก
  - มีปัญหาน้อยกว่า
  - มีปัญหาไม่แตกต่างกัน
  - มีปัญหามากกว่า
  - มีปัญหามากกว่ามาก

3.5 ในรอบปี 2556 ที่ผ่านมา (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2556) ท่านคิดว่าปัญหาอาชญากรรมในภาพรวมของประเทศเพิ่มขึ้นหรือลดลงเล็กน้อยเพียงใด เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (ปี 2555)

- น้อยลงมาก
- น้อยลง
- ไม่แตกต่าง
- เพิ่มขึ้น
- เพิ่มขึ้นมาก

3.6 ท่านคิดว่าอะไรคือสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้านที่พักอาศัยของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) ไม่ได้รับการศึกษา
- 2) ปัญหาเศรษฐกิจ/ความยากจน
- 3) การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่
- 4) ปัญหาหย่าร้าง/ครอบครัวแตกแยก
- 5) ปัญหาการเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในครอบครัว
- 6) ปัญหาการพนัน/เสียงโชค/แทงบอล
- 7) แหล่งอบายมุข/แหล่งมั่วสุม
- 8) เมาสุราไม่ได้สติ
- 9) การทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ
- 10) เจ้าหน้าที่ตำรวจ/ฝ่ายปกครองให้การดูแลไม่จริงจัง/ไม่ทั่วถึง/ไม่ต่อเนื่อง
- 11) กลุ่มนักเลง/ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่
- 12) ปัญหาการว่างงาน
- 13) แรงงานต่างด้าว
- 14) การแต่งกายที่ล่อแหลม/การสวมใส่ของมีค่า เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม
- 15) การเปลี่ยนแปลงค่านิยม สภาพสังคม (ความคิดวัตถุนิยม)
- 16) อิทธิพลและการยั่วยุจากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต
- 17) อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- 18) ไม่มีอะไรเป็นสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน/หมู่บ้าน

3.7 จากคำตอบที่ท่านเลือกในข้อ 3.6 โปรดจัดอันดับสาเหตุสำคัญ 3 อันดับแรก

อันดับ 1..... อันดับ 2..... อันดับ 3 .....

ครัวเรือนลำดับที่.....
สมาชิกในครัวเรือนลำดับที่.....

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
ร่วมกับ
ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน)
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2557

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และ
แนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และ
จะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย

คำชี้แจง : ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2556 ถึง 31 ธันวาคม 2556)
จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “ชีวิตร่างกาย”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ 2-1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 อายุ ..... ปี

1.3 จังหวัดที่พำนักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2556 ถึง 31 ธันวาคม 2556)

จังหวัด.....

1.4 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุ “ไม่ทราบ” ทำยข้อในแต่ละหัวข้อ)

1) ภาค .....

2) จังหวัด .....

3) อำเภอ/เขต .....

4) ตำบล/แขวง .....

5) หมู่ที่ .....

6) ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน .....

7) ในเขตการปกครองท้องถิ่น

เทศบาลตำบล .....

เทศบาลเมือง/นคร .....

อบต. ....

เขตกรุงเทพมหานคร

เมืองพัทยา

8) ในเขตสถานีตำรวจ .....

1.5 สถานที่เกิดเหตุเป็น

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รปภ.)	☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รปภ.)	
☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร	☐ บ้านพักในชุมชนแออัด	
☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา	☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ	
☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย		
☐ ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม		
☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของท่านที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ		
☐ โรงแรม/รีสอร์ท	☐ หอพักในสถานศึกษา	☐ หอพักเอกชน
☐ ห้องแถว	☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

☐ ที่พักอาศัยของท่าน	☐ ที่พักอาศัยที่ท่านเช่าอยู่/สวัสดิการข้าราชการ พนักงาน
☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก	☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

2) สถานที่ประกอบการ

☐ ร้านอาหาร	☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ	☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ
☐ สถานค้าประเวณี	☐ โรงแรมมาตรฐาน	☐ อาบอบนวด
☐ นวดแผนไทย/สปา	☐ สถานพยาบาลของรัฐ	☐ สถานพยาบาลเอกชน
☐ หน่วยงานราชการ	☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน	☐ โรงงาน
☐ สถานีบริการน้ำมัน	☐ สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

☐ โรงเรียน	☐ วิทยาลัยอาชีวะ/เทคนิค
☐ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา	☐ สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ	☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
☐ บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว	☐ เรือกสวนไร่นา
☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์	☐ สะพานลอย/อุโมงค์
☐ สถานีรถไฟฟ้ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)	☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง
☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬาสาธารณะ	☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
☐ ตลาด/ย่านการค้า	☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา
☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด	☐ วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

5) ในพาหนะ

☐ พาหนะส่วนบุคคล	☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ รถรับจ้าง มอเตอร์ไซด์รับจ้าง
☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน	☐ ขบวนรถไฟฟ้ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (โปรดระบุ).....

1.6 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

- 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
- 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
- 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
- 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
- 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
- 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
- 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
- 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
- กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.7 ขณะเกิดเหตุ ท่านอยู่ระหว่าง

- ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
- กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
- เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
- จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
- อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สนทนาการ เช่น สวนสาธารณะ พิพิธภัณฑ์
- เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
- ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น รับประทานอาหาร ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์
- ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
- นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
- ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน สังสรรค์
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

1.8 ท่านพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

- 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
- 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - กระทำผิดคนเดียว กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
  - เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
  - มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา
  - ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ากลุ่มผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 18 ปี)
  - กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
  - กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล
  - ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)
  - มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ
  - ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง มอญ ชาไก)

1.9 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับท่าน

☐ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	☐ รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน
☐ เป็นสามีหรือภรรยา	☐ อดีตสามีภรรยา
☐ คนรัก	☐ อดีตคนรัก
☐ เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	☐ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
☐ เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน	☐ เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน
☐ กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	☐ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
☐ เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	☐ เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคู่เคยกัน
☐ เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ	☐ เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
☐ ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด	

1.10 ท่านเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

- ใช่   ไม่ใช่   ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่

- ไม่ดื่ม/ไม่เสพ   ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมีนเมา
 มีอาการมีนเมา   ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.12 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น เป็นกรณีใดเป็นหลัก

☐ จ้างวานฆ่า/จ้างทำร้าย	☐ นักเรียนตีกัน	☐ เหตุทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว
☐ เมาสุราทะเลาะวิวาท	☐ มีสาเหตุโกรธเคืองกันส่วนตัว	☐ หึงหวง
☐ ช่มชู้ คุกคาม	☐ ขัดแย้งผลประโยชน์	☐ เขม่น/กระทบกระทั่งกันเฉพาะหน้า
☐ ก่อการร้าย	☐ ผู้ก่อเหตุมีอาการทางจิต	
☐ เกี่ยวข้องกับกลุ่มอิทธิพล/กลุ่มอันธพาล/แก๊งค์กวนเมือง		
☐ สืบเนื่องมาจากความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์/ชนกลุ่มน้อย ความแตกต่างทางความเชื่อศาสนา		
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)	☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	

1.13 ลักษณะการก่อเหตุใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

☐ ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย	☐ ขวางปาสิ่งของใส่
☐ แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม	☐ ทบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น
☐ ทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย	☐ กักขังหน่วงเหนี่ยว
☐ ขับขี่พาหนะพุ่งชน	☐ ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก
☐ ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด	☐ วางยา มอมยา
☐ ช่มชู้ คุกคาม	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

1.14 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

☐ ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา	☐ อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด
☐ ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กชุดซาร์ป	☐ ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ ก้อนหิน
☐ อาวุธอื่นๆ (โปรดระบุ).....	
☐ ไม่ใช้อาวุธ	☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านได้รับบาดเจ็บหรือไม่

- บาดเจ็บ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)

2.2 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก
 มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศรีษะแตก/ฟันหัก
 ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต
 กระดูกหัก บาดเจ็บอวัยวะภายใน
 แห้งลुक บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด
 เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

2.3 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

- ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)
 รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน รักษาตัว 8-20 วัน
 รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.4 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ท่านได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
 พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
 หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
 สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล คลินิกเอกชน
 ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
 โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล) อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

2.5 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน ..... บาท
  - กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ท่านขาดรายได้โดยประมาณ ..... บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนี้รวมเข้าไปด้วย)
  - ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน ..... บาท
  - ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน จำนวน ..... บาท
  - ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน ..... บาท
- 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น (ข้ามไปตอบข้อ 2.7)
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้ (ข้ามไปตอบข้อ 2.7)

- 3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่
 มี   ไม่มี   ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
- 3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่
 มี   ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)   ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)
- 3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่
 คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ   มี
 ไม่มี   ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
 เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล
- 3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่
 มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้   มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)
- 3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด
 ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ
 เจ้าหน้าที่ตำรวจ
 เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)
 หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่
 มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่
 มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล
 หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ
 อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- 3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่
 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก
 ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี
 ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด
 รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี
 จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)
 จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
 มีการตกลงยอมความกันได้
 อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)
 ถูกลงโทษปรับ   ให้ออกการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
 ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง   ประหารชีวิต
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ท่านได้ติดต่อหรือได้รับการบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

1) ไม่มี

2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
- ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน เฉพาะ
- กรณีที่เป็นการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
- การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
- การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- หน่วยงานคุมประพฤติ
- การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
- การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
- บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา
- การคุ้มครองพยาน
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

1) ไม่ต้องการ

2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
- ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดเชยทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
- การดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
- จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดเชยค่าเสียหาย
- การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี
- การให้การบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ
- การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
- การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
- การให้ความคุ้มครองพยาน
- การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
- การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

ครัวเรือนลำดับที่.....
สมาชิกในครัวเรือนลำดับที่.....

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
ร่วมกับ
ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน)
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2557

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และ
แนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และ
จะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย

คำชี้แจง : ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2556 ถึง 31 ธันวาคม 2556)
จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “ทรัพย์สิน”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ 2-2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

- 1.1 เพศ ชาย หญิง
- 1.2 อายุ ..... ปี
- 1.3 จังหวัดที่พำนักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2556 ถึง 31 ธันวาคม 2556)
จังหวัด.....
- 1.4 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุ “ไม่ทราบ” ทำยข้อในแต่ละหัวข้อ)
1) ภาค	2) จังหวัด .....
3) อำเภอ/เขต	4) ตำบล/แขวง .....
5) หมู่ที่	6) ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน .....
7) ในเขตการปกครองท้องถิ่น	
☐ เทศบาลตำบล	☐ เทศบาลเมือง/นคร .....
☐ อบต.	☐ เขตกรุงเทพมหานคร ☐ เมืองพัทยา
8) ในเขตสถานีตำรวจ	

1.5 สถานที่เกิดเหตุเป็น

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รพภ.)	☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รพภ.)	
☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร	☐ บ้านพักในชุมชนแออัด	
☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา	☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ	
☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย		
☐ ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม		
☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของท่านที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ		
☐ โรงแรม/รีสอร์ท	☐ หอพักในสถานศึกษา	☐ หอพักเอกชน
☐ ห้องแถว	☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

☐ ที่พักอาศัยของท่าน	☐ ที่พักอาศัยที่ท่านเช่าอยู่/สวัสดิการข้าราชการ พนักงาน
☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก	☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

2) สถานที่ประกอบการ

☐ ร้านอาหาร	☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ	☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ
☐ สถานที่ค้าประเวณี	☐ โรงแรม/สปา	☐ อาบอบนวด
☐ นวดแผนไทย/สปา	☐ สถานพยาบาลของรัฐ	☐ สถานพยาบาลเอกชน
☐ หน่วยงานราชการ	☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน	☐ โรงงาน
☐ สถานีบริการน้ำมัน	☐ สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

☐ โรงเรียน	☐ วิทยาลัยอาชีวศึกษา/เทคนิค
☐ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา	☐ สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ	☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
☐ บริเวณรกร้าง/พวงห้อย/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว	☐ เรือกสวนไร่นา
☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์	☐ สะพานลอย/อุโมงค์
☐ สถานีรถไฟ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)	☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง
☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬาสาธารณะ	☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
☐ ตลาด/ย่านการค้า	☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา
☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด	☐ วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

5) ในพาหนะ

☐ พาหนะส่วนบุคคล	☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ รถรับจ้าง มอเตอร์ไซด์รับจ้าง
☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน	☐ ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

7) สถานที่อื่นๆ (โปรดระบุ).....

1.6 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

- 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
- 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
- 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
- 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
- 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
- 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
- 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
- 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
- กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.7 ขณะเกิดเหตุ ท่านอยู่ระหว่าง

- ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
- กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
- เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
- จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
- อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ พิพิธภัณฑ์
- เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
- ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น รับประทานอาหาร ดูภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์
- ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
- นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
- ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน สังสรรค์
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- ไม่ทราบช่วงเวลาที่เกิดเหตุจึงไม่สามารถระบุกิจกรรมที่กระทำได้

1.8 ท่านพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

- 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
- 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - กระทำผิดคนเดียว กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
  - เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
  - มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา
  - ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ากลุ่มผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 18 ปี)
  - กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
  - กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล
  - ดิตยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)
  - มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ
  - ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง มอญ ชาไทย)

1.9 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับท่าน

☐ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	☐ รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน
☐ เป็นสามีหรือภรรยา	☐ อดีตสามีภรรยา
☐ คนรัก	☐ อดีตคนรัก
☐ เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	☐ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
☐ เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน	☐ เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน
☐ กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	☐ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
☐ เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	☐ เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน
☐ เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ	☐ เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
☐ ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด	

1.10 ท่านเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

- ใช่   ไม่ใช่   ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่

- ไม่ดื่ม/ไม่เสพ   ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมีเมามา
 มีอาการมีเมามา   ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.12 ท่านคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ความประมาทเลินเล่อของผู้เสียหาย
- ความขัดแย้งภายในครอบครัว
- ทริพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ
- ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ
- ผู้เสียหายมีอาการมีเมามา
- ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด
- ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด
- ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์
- ผู้กระทำผิดอยากจน
- ความคึกคะนองของผู้กระทำผิด
- พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต
- ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น พฤติกรรมนิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่นในครอบครัว
- ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย
- โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต
- ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.13 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

- ได้ทรัพย์สินไป
- คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป (ข้ามไปตอบข้อ 1.14)
- คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน (ข้ามไปตอบข้อ 1.14)
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 1.14)

1.14 จนถึงขณะนี้ ท่านได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่

- ไม่ได้ทรัพย์สินคืน (ข้ามไปตอบข้อ 1.14)
- ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด
- ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน

1.15 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด

- ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง
- เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้
- เจ้าหน้าที่ได้เบาะแสและติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ แต่ไม่สามารถติดตามคนร้ายได้
- คนร้ายคืนทรัพย์สินหรือชดเชยค่าเสียหายให้ด้วยการไกล่เกลี่ย
- มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

1.16 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น เป็นกรณีใดเป็นหลัก

- ก่อเหตุซึ่งหน้า โดยใช้กำลังทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่เพื่อให้ได้ทรัพย์สิน
- ก่อเหตุซึ่งหน้า แต่ไม่ได้ทำอันตรายหรือข่มขู่ผู้เสียหาย
- ก่อเหตุลับหลัง ขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยผู้เสียหายไม่รู้ตัว/ไม่ทราบเหตุขณะเกิดเหตุ
- บุกรุกหรือพยายามบุกรุกเข้ามาในที่พักอาศัย ในเขตบ้าน หรือภายในรั้วบ้าน
- ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สิน โดยไม่ประสงค์ต่อทรัพย์สิน

1.17 ลักษณะการก่อเหตุ

- ปล้นจี้ วิ่งราวทรัพย์
- ขโมยสิ่งของที่ตั้งวางขายในร้านค้า ห้างสรรพสินค้า มินิมาร์ท ล้วงกระเป๋า/กรีดกระเป๋า
- ขโมยรถยนต์/รถจักรยานยนต์ ขโมยทรัพย์สินภายในรถหรือยานพาหนะ
- ขโมยเครื่องมือเกษตร วัว ควาย ฤกรีดเอาทรัพย์สิน (ข่มขู่ว่าจะเปิดเผยข้อมูลความลับเพื่อเอาทรัพย์สิน)
- ฤกรรโชกทรัพย์สิน (ขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกายทรัพย์สินเพื่อแลกกับการเอาทรัพย์สิน)
- ลักลอบ/จัดแฉะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย
- ลักลอบ/จัดแฉะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในร้านค้า/ที่ทำงาน
- ลักลอบ/จัดแฉะเข้ามาเอาทรัพย์สินในที่พักอาศัย ร้านค้า ที่ทำงาน (กรณีไม่ได้ทรัพย์สินไป)
- ลูกจ้างขโมยทรัพย์สิน เช่น คนรับใช้ขโมยทรัพย์สินในบ้าน ลูกจ้างขโมยของในร้าน คนขับรถแอบเอาน้ำมันรถไปขาย
- เพื่อน/ญาติ/คนในบ้าน/คนรู้จักคุ้นเคย ขโมยทรัพย์สินขณะพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- หลงลืมวางทรัพย์สินทิ้งไว้แล้วสูญหาย ตั้งใจก่อความเสียหายแก่ทรัพย์สินผู้อื่น
- ลักษณะการก่อเหตุโดยวิธีอื่นๆ (โปรดระบุ) .....

1.18 ในที่เกิดเหตุขณะเกิดเหตุมีการวางระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวางป้องกันภัยต่อไปนี้หรือไม่

- 1) ไม่มี หรือ มีแต่ใช้การไม่ได้
- 2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - สัญญาณกันขโมย อุปกรณ์ตรวจจับผู้บุกรุก ล้อคประตู หน้าต่าง ล้อรถ สิ่งของ/อุปกรณ์
  - รั้วแหลมหรือเหล็กดัดกันขโมย เลียงสุนัข
  - ยาม/เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย กล้องวงจรปิด (CCTV)
  - อื่นๆ (โปรดระบุ) ..... ตั้งตู้แดง/สายตรวจ

1.19 คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อท่านหรือไม่

- 1) ไม่ (ข้ามไปตอบตอนที่ 2)
- 2) ทำร้าย โดย (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)
  - ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย
  - แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม
  - ขว้างปาสิ่งของใส่
  - ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก
  - ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย
  - กักขังหน่วงเหนี่ยว
  - อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
  - ขับขี่พาหนะพุ่งชน
  - ทบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น
  - ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด
  - วางยา มอมยา
  - ช่มชู้ คุกคาม

1.20 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา
- ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กขูดขารบ
- อาวุธอื่นๆ (โปรดระบุ).....
- ไม่ใช้อาวุธ
- อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด
- ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ ก้อนหิน
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญหายจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เงินสด
- บัตรเครดิต สมุดเช็ค
- รถยนต์
- ชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ อะไหล่ (อุปกรณ์ภายนอก) เช่น ล้อ ยางอะไหล่ อุปกรณ์ระดับยนต์ ไฟ
- อุปกรณ์เสริมภายในรถ เช่น เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD ดิรเจกชัน อุปกรณ์นำทาง
- จักรยาน/ชิ้นส่วนจักรยาน
- อุปกรณ์กีฬา
- น้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ แก๊ส ไฟฟ้า พลังงานอื่นๆ
- สินค้าอุปโภค บริโภค
- เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ชุดชั้นใน รองเท้า แวนตา นาฬิกา
- เครื่องประดับ อัญมณี สร้อยคอ ทองคำ เพชรพลอย
- โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายภาพ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพา เช่น IPAD Tablet IPOD เครื่องเล่น MP3
- เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เช่น โทรทัศน์ เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD
- เครื่องใช้ เครื่องเรือน เฟอร์นิเจอร์ ของใช้อื่นๆ ในบ้าน
- ของเล่นเด็ก เครื่องใช้สำหรับเด็กอ่อน
- หน้าต่าง ประตูบาน บานกระจก รั้วบ้าน โคมไฟรั้ว สนาม
- ของมีค่าสะสม เช่น พระเครื่อง
- สัตว์เลี้ยง
- ปศุสัตว์ ผลไม้ ต้นไม้ ผลผลิตทางการเกษตร
- อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ทางการเกษตร เช่น รถไถ ปั่นน้ำ
- อุปกรณ์หรือเครื่องมือก่อสร้าง
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านได้รับบาดเจ็บหรือไม่

- บาดเจ็บ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)

2.3 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก
 มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศรีษะแตก/ฟันหัก
 ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต
 กระดูกหัก บาดเจ็บอวัยวะภายใน
 แขนงอ บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด
 เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

2.4 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

- ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)
 รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน รักษาตัว 8-20 วัน
 รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.5 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ท่านได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
 พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
 หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
 สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล คลินิกเอกชน
 ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
 โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล) อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

2.6 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน ..... บาท
  - กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ท่านขาดรายได้โดยประมาณ ..... บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนี้รวมเข้าไปด้วย)
  - ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน ..... บาท
  - ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน จำนวน ..... บาท
  - ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน ..... บาท
- 2) มีความเสียหายแต่ไม่ต้องจ่ายเอง เพราะมีประกันชีวิตหรือสวัสดิการช่วยเหลือรับผิดชอบทั้งหมด
- 3) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น
- 4) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.7 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท
- 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท
- 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน โดย
รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า ..... บาท
บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท
- 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น กองทุนหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ
- 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล
- 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

- 1) แจ้ง
- 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ไม่เกิดความเสียหาย
  - เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย
  - เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครอง
  - ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน อาจารย์
  - มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
  - ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
  - กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
  - เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด
  - เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง
  - สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด
(เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/มีปัญหาทางจิต/พิการ/ยากจน/ไม่ยอมให้เสียอนาคต เป็นต้น)
  - ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล
  - ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่
  - ขาดพยานหลักฐาน
  - คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้
  - มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่
ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
  - ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)
  - อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

- ทราบ
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

- 3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่
 มี   ไม่มี   ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
- 3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่
 มี   ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)   ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)
- 3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่
 คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ   มี
 ไม่มี   ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
 เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล
- 3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่
 มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้   มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)
- 3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด
 ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ
 เจ้าหน้าที่ตำรวจ
 เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)
 หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่
 มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่
 มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล
 หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ
 อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- 3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่
 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก
 ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี
 ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด
 รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี
 จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)
 จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
 มีการตกลงยอมความกันได้
 อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)
 ถูกลงโทษปรับ   ให้ออกรงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
 ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง   ประหารชีวิต
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ท่านได้ติดต่อหรือได้รับการบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

1) ไม่มี

2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
- ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน เฉพาะ
- กรณีที่เป็นการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
- การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
- การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- หน่วยงานคุมประพฤติ
- การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
- การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
- บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา
- การคุ้มครองพยาน
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

1) ไม่ต้องการ

2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
- ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดเชยทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
- การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
- จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดเชยค่าเสียหาย
- การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี
- การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ
- การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
- การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
- การให้ความคุ้มครองพยาน
- การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
- การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

ครัวเรือนลำดับที่.....
สมาชิกในครัวเรือนลำดับที่.....

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
ร่วมกับ
ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน)
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2557

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และ
แนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และ
จะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย

คำชี้แจง : ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2556 ถึง 31 ธันวาคม 2556)
จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “เพศ”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือนี้อตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ 2-3 ความผิดเกี่ยวกับเพศ

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 อายุ ..... ปี

1.3 จังหวัดที่พำนักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2556 ถึง 31 ธันวาคม 2556)

จังหวัด.....

1.4 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุ “ไม่ทราบ” ทำยข้อในแต่ละหัวข้อ)

1) ภาค .....

2) จังหวัด .....

3) อำเภอ/เขต .....

4) ตำบล/แขวง .....

5) หมู่ที่ .....

6) ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน .....

7) ในเขตการปกครองท้องถิ่น

เทศบาลตำบล .....

เทศบาลเมือง/นคร .....

อบต. ....

เขตกรุงเทพมหานคร

เมืองพัทยา

8) ในเขตสถานีตำรวจ .....

1.5 สถานที่เกิดเหตุเป็น

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รพภ.)	☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รพภ.)	
☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร	☐ บ้านพักในชุมชนแออัด	
☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา	☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ	
☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย		
☐ ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม		
☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของท่านที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ		
☐ โรงแรม/รีสอร์ท	☐ หอพักในสถานศึกษา	☐ หอพักเอกชน
☐ ห้องแถว	☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

☐ ที่พักอาศัยของท่าน	☐ ที่พักอาศัยที่ท่านเช่าอยู่/สวัสดิการข้าราชการ พนักงาน
☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก	☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

2) สถานที่ประกอบการ

☐ ร้านอาหาร	☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ	☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ
☐ สถานค้าประเวณี	☐ โรงแรมมาตรฐาน	☐ อาบอบนวด
☐ นวดแผนไทย/สปา	☐ สถานพยาบาลของรัฐ	☐ สถานพยาบาลเอกชน
☐ หน่วยงานราชการ	☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน	☐ โรงงาน
☐ สถานีบริการน้ำมัน	☐ สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

☐ โรงเรียน	☐ วิทยาลัยอาชีวะ/เทคนิค
☐ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา	☐ สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ	☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
☐ บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว	☐ เรือกสวนไร่นา
☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์	☐ สะพานลอย/อุโมงค์
☐ สถานีรถไฟฟ้ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)	☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง
☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬาสาธารณะ	☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
☐ ตลาด/ย่านการค้า	☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา
☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด	☐ วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

5) ในพาหนะ

☐ พาหนะส่วนบุคคล	☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ รถรับจ้าง มอเตอร์ไซด์รับจ้าง
☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน	☐ ขบวนรถไฟฟ้ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

5) สถานที่อื่นๆ (โปรดระบุ).....

1.6 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

- 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
- 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
- 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
- 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
- 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
- 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
- 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
- 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
- กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.7 ขณะเกิดเหตุ ท่านอยู่ระหว่าง

- ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
- กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
- เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
- จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
- อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สนทนาการ เช่น สวนสาธารณะ พิพิธภัณฑ์
- เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
- ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น รับประทานอาหาร ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์
- ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
- นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
- ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน สังสรรค์
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

ท่านพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

- 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
- 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - กระทำผิดคนเดียว กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
  - เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
  - มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา
  - ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ากลุ่มผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 18 ปี)
  - กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
  - กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล
  - ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)
  - มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ
  - ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง มอญ ชาไก)

1.8 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับท่าน

☐ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	☐ รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน
☐ เป็นสามีหรือภรรยา	☐ อดีตสามีภรรยา
☐ คนรัก	☐ อดีตคนรัก
☐ เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	☐ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
☐ เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน	☐ เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน
☐ กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	☐ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
☐ เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	☐ เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน
☐ เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ	☐ เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
☐ ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด	

1.9 ท่านเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

- ใช่   ไม่ใช่   ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.10 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่

- ไม่ดื่ม/ไม่เสพ   ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมีนเมา
 มีอาการมีนเมา   ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 เหตุที่เกิดขึ้น เป็นกรณีใด (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกกรณีที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- คุกคามทางวาจา หรือแสดงกริยาท่าทีอันเป็นการรบกวน เช่น ส่งข้อความ/คลิปลามก ล้วงเกินทางวาจา
 ลอบติดตาม แอบมอง หรือ พยายามมาเบียดใกล้ชิดจนมีลักษณะก่อกรวน
 ช่มชู้ คุกคามด้วยวาจาว่าจะใช้กำลังข่มขืน หรือล้วงละเมิดทางเพศ (ไม่ถึงกับลงมือกระทำ)
 กระทำอนาจารหรือล้วงเกินทางเพศโดยมีการสัมผัสร่างกายโดยท่านไม่ยินยอม เช่น จับของสงวน กอด/จูบ/ลูบไล้
 กระทำอนาจารหรือล้วงเกินทางเพศโดยท่านไม่ยินยอม เช่น จับของสงวน กอด/จูบ/ลูบไล้
 บังคับขืนใจ

โดยรูปแบบใด

- พยายามข่มขืน แต่ไม่สำเร็จ
 ข่มขืนกระทำชำเรา (มีผู้กระทำผิดคนเดียว)
 ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะรัมโถม (มีผู้กระทำผิดหลายคน)

โดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ล่อลวงโดยผู้รู้จักคุ้นเคย หรือรู้จักกันมาก่อน
 ล่อลวงโดยคนแปลกหน้า เข้ามาตีสนิทแล้วล่อลวง
 ดักจุดหรือลอบติดตามไปในสถานที่เปลี่ยวหรือที่ลับตาคน
 บุกเข้ามาในที่พักอาศัย
 ใช้กำลังบังคับหรือข่มขู่ว่าจะทำอันตรายขณะอยู่ในรถรับจ้างสาธารณะ
 แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจผิดว่าเป็นเรื่องของสามีภรรยา/แฟน/คู่รัก
 ถูกกระทำขณะมีนเมา ไม่ได้สติ
 ถูกมอมยา วางยา มอมสุรา โดยเจตนาจากผู้กระทำผิด
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

1.12 นอกจากการกระทำข่มขืนหรือกระทำอนาจารคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อท่านหรือไม่

- 1) ไม่ (ข้ามไปตอบตอนที่ 2)
- 2) ทำร้าย โดย (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)
  - ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย
  - แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม
  - ขว้างปาสิ่งของใส่
  - ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก
  - ทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย
  - กักขังหน่วงเหนี่ยว
  - ชักชี่พาหนะพุ่งชน
  - ทูบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น
  - ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด
  - วางยา มอมยา
  - ข่มขู่ คุกคาม
  - อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

1.13 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา
- ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กขูดขาริป
- อาวุธอื่นๆ (โปรดระบุ).....
- ไม่ใช้อาวุธ
- อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด
- ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ ก้อนหิน
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านได้รับบาดเจ็บหรือไม่

- บาดเจ็บ
- ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)

2.2 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก
- มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศรีษะแตก/ฟันหัก
- ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต
- กระดูกหัก
- แห้งลูก
- เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ
- บาดเจ็บอวัยวะภายใน
- บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

2.3 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

- ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)
- รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน
- รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน
- รักษาตัว 8-20 วัน
- เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.4 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ท่านได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
- พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
- หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
- สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
- คลินิกเอกชน
- ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล
- โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
- โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

2.5 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน ..... บาท
- กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ท่านขาดรายได้โดยประมาณ ..... บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนี้รวมเข้าไปด้วย)
- ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน ..... บาท
- ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน จำนวน ..... บาท
- ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน ..... บาท
- 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.6 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท
- 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท
- 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน โดย
- รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า ..... บาท
- บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท
- 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น กองทุนหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ
- 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล
- 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

1) แจ้ง

2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ไม่เกิดความเสียหาย

เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย

เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครอง

ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน อาจารย์

มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด

เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง

สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด

(เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/มีปัญหาทางจิต/พิการ/ยากจน/ไม่ยอมให้เสียอนาคต เป็นต้น)

ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล

ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่

ขาดพยานหลักฐาน

คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้

มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่

ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)

อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

ทราบ

ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

มี

ไม่มี

ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

มี

ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)

ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ

มี

ไม่มี

ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)

3.7 หากมีการใกล้เคียงตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด
- ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)
- หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่
- มีการใกล้เคียงคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่
- มีการใกล้เคียงคดีในชั้นศาล
- หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

- 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก
  - ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี
  - ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด
  - รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี
  - จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)
  - จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
  - ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
  - มีการตกลงยอมความกันได้
  - อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)
  - ถูกลงโทษปรับ
  - ให้ออกการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
  - ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง
  - ประหารชีวิต
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงใกล้เคียงกับผู้กระทำผิดแล้ว ท่านได้ติดต่อหรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

- 1) ไม่มี
- 2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
  - ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน เฉพาะ
  - กรณีที่เป็นการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
  - การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
  - การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
  - การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
  - หน่วยงานคุมประพฤติ
  - การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
  - การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
  - บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา
  - การคุ้มครองพยาน
  - อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

1) ไม่ต้องการ

2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
- ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
- การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
- จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย
- การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี
- การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ
- การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
- การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
- การให้ความคุ้มครองพยาน
- การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
- การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

ครัวเรือนลำดับที่.....
สมาชิกในครัวเรือนลำดับที่.....

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
ร่วมกับ
ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน)
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2557

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และ
แนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และ
จะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย

คำชี้แจง : ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2556 ถึง 31 ธันวาคม 2556)
จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “การถูกละเมิดสิทธิส่วนบุคคล”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือนี้อย่างสูงและขอสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ 2-4 ความผิดเกี่ยวกับการถูกละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 อายุ ..... ปี

1.3 จังหวัดที่พำนักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2556 ถึง 31 ธันวาคม 2556)

จังหวัด.....

1.4 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุ “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

ในประเทศ

1) ภาค .....

2) จังหวัด .....

3) อำเภอ/เขต .....

4) ตำบล/แขวง .....

5) หมู่ที่ .....

6) ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน .....

7) ในเขตการปกครองท้องถิ่น

เทศบาลตำบล .....

เทศบาลเมือง/นคร .....

อบต. ....

เขตกรุงเทพมหานคร

เมืองพัทยา

8) ในเขตสถานีตำรวจ .....

ต่างประเทศ (โปรดระบุ).....

- กรณีผู้กระทำผิดหลอกลวงซึ่งหน้า ให้ระบุโดยใช้สถานที่เกิดเหตุ
- กรณีไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัดเนื่องจากการหลอกลวงโดยผู้กระทำผิดไม่ได้กระทำการซึ่งหน้า ให้ระบุสถานที่ที่รับทราบว่ามีการหลอกลวงครั้งแรกเป็นสถานที่เกิดเหตุ เช่น
  - กรณีผู้กระทำผิดหลอกลวงทางจดหมาย ให้ใช้สถานที่รับจดหมาย
  - กรณีผู้กระทำผิดหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต ให้ใช้สถานที่ที่เปิดใช้อินเทอร์เน็ต
  - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้
  - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสารราชการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน ให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้ เช่น สำนักงานเขต สำนักงานที่ดิน ธนาคาร
  - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลบัตรเครดิตไปซื้อสินค้า/บริการ ให้ระบุสถานที่ที่ขายสินค้า/บริการ

1.5 ผู้กระทำผิดติดต่อกับท่านผ่านช่องทางใด

☐ ติดต่อท่านโดยตรงด้วยตนเองหรือผ่านบุคคลอื่น	☐ ใช้จดหมาย
☐ โทรศัพท์	☐ ส่งข้อความทางโทรศัพท์มือถือ
☐ ส่งข้อความผ่านอีเมล เครือข่ายสังคมอินเทอร์เน็ต (Social Network)	
☐ โฆษณาผ่านเว็บไซต์	☐ ใช้สื่อโฆษณา สื่อสิ่งพิมพ์ หรือช่องทางอื่นๆ
☐ แอบนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้ ไม่ทราบว่าโดยวิธีใด	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	

1.6 ลักษณะการกระทำผิด

- นำข้อมูลในบัตรเครดิตไปใช้โดยไม่ได้ได้รับความยินยอมจากเจ้าของบัตร
- นำรหัสบัตรเอทีเอ็มไปใช้เบิกเงินสด
- ลักลอบเบิกเงินสดจากบัญชีธนาคารโดยที่เจ้าของบัญชีไม่ทราบ/ไม่ยินยอม
- แอบอ้างนำเอกสาร ข้อมูลส่วนตัวไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตแล้วก่อให้เกิดความเสียหาย เช่น นำไปขอบัตรเครดิต กู้เงิน เปิดบริการโทรศัพท์ หรือก่อหนี้ผูกพันอื่นๆ
- ถูกปลอมแปลงหรือถูกแอบอ้าง เอกสารราชการหรือเอกสารสำคัญ
- หลอกลวงให้จ่ายเงินเป็นสมาชิกธุรกิจแล้วปิดบริษัทหลบหนีไป เช่น แอร์ลูกโซ่
- หลอกลวงให้ร่วมลงทุน หลอกลวงให้ซื้อหุ้น/หน่วยลงทุน หรือซื้อขายสินค้าในธุรกิจที่ไม่มีอยู่จริง
- หลอกลวงว่าจะจัดหางาน/ส่งไปทำงานต่างประเทศ
- หลอกลวงว่าจะให้เลขรางวัลสลากกินแบ่ง/หวย
- หลอกลวงว่าถูกรางวัลโดยขอเก็บค่าดำเนินการล่วงหน้า
- หลอกให้หลงเชื่อให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของคนร้าย เช่น แก๊งค์คอลเซ็นเตอร์
- หลอกประกาศขายสินค้า แต่ไม่จัดส่งสินค้าให้
- หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สิน เช่น ตกทอง หลอกขายสลากกินแบ่งถูกรางวัลปลอม หลอกขายสินค้าปลอม
- หลอกลวงว่าจะช่วยให้เข้าทำงานได้/สอบเข้าได้
- หลอกลวงให้จ่ายเงิน (ใต้โต๊ะ/ค่าธรรมเนียมพิเศษ) เพื่อแลกกับการอำนวยความสะดวกหรือได้รับสิทธิพิเศษ
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

1.7 กรณีผู้กระทำผิดมาติดต่อกับท่านโดยตรงด้วยตนเอง สถานที่เกิดเหตุเป็น

(กรณีเป็นการหลอกลวงโดยผู้กระทำผิด ไม่ได้กระทำการซึ่งหน้าเช่น ผ่านทางอีเมล จดหมาย โทรศัพท์ หรือแอปพลิเคชัน
เอาข้อมูลส่วนตัวของท่านไปใช้ ให้ระบุว่าไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด)

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รพภ.)	☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รพภ.)	
☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร	☐ บ้านพักในชุมชนแออัด	
☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา	☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ	
☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย		
☐ ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม		
☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของท่านที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ		
☐ โรงแรม/รีสอร์ท	☐ หอพักในสถานศึกษา	☐ หอพักเอกชน
☐ ห้องแถว	☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

☐ ที่พักอาศัยของท่าน	☐ ที่พักอาศัยที่ท่านเช่าอยู่/สวัสดิการข้าราชการ พนักงาน
☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก	☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

2) สถานที่ประกอบการ

☐ ร้านอาหาร	☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ	☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ
☐ สถานค้าประเวณี	☐ โรงแรม/ม่านรุต	☐ อาบอบนวด
☐ นวดแผนไทย/สปา	☐ สถานพยาบาลของรัฐ	☐ สถานพยาบาลเอกชน
☐ หน่วยงานราชการ	☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน	☐ โรงงาน
☐ สถานีบริการน้ำมัน	☐ สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

☐ โรงเรียน	☐ วิทยาลัยอาชีวศึกษา/เทคนิค
☐ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา	☐ สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ	☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
☐ บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว	☐ เรือกสวนไร่นา
☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์	☐ สะพานลอย/อุโมงค์
☐ สถานีรถไฟ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)	☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง
☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬาสาธารณะ	☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
☐ ตลาด/ย่านการค้า	☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา
☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด	☐ วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

5) ในพาหนะ

☐ พาหนะส่วนบุคคล	☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ รถรับจ้าง มอเตอร์ไซด์รับจ้าง
☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน	☐ ขบวนรถไฟ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7) ไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด

1.8 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

- 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
- 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
- 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
- 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
- 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
- 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
- 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
- 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
- กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.9 ขณะเกิดเหตุ ท่านอยู่ระหว่าง

- ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
- กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
- เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
- จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
- อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ พิพิธภัณฑ์
- เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
- ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น รับประทานอาหาร ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์
- ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
- นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
- ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน สักสรวง
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

ท่านพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

- 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
- 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - กระทำผิดคนเดียว
  - กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
  - เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย
  - เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
  - มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง
  - ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ากลุ่มผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 18 ปี)
  - กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
  - กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล
  - ติดยาเสพติด หรือเสพยาเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)
  - มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ
  - ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง มอญ ชาไทย)

1.10 ท่านเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

- ใช่
- ไม่ใช่
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับท่าน

☐ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	☐ รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน
☐ เป็นสามีหรือภรรยา	☐ อดีตสามีภรรยา
☐ คนรัก	☐ อดีตคนรัก
☐ เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	☐ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
☐ เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน	☐ เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน
☐ กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	☐ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
☐ เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	☐ เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคู่เคยกัน
☐ เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ	☐ เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
☐ ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด	

1.12 ท่านคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย
- ความขัดแย้งภายในครอบครัว
- ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ
- ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ
- ผู้เสียหายมีอาการมึนเมา
- ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด
- ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์
- ผู้กระทำผิดอยากจน
- ความคึกคะนองของผู้กระทำผิด
- ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด
- พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนต์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต
- ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น พฤติกรรมนิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่นในครอบครัว
- ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย
- โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต
- ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.13 ท่านทราบว่ามีการก่อเหตุในเรื่องนี้ได้อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ไม่เคยใช้บริการ ไม่เคยทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินที่ถูกแอบอ้าง
- ผู้กระทำผิดมีลักษณะพฤติกรรมที่น่าเชื่อถือ ไม่น่าไว้วางใจ
- ทราบว่าถูกหลอกเมื่อพบว่าผู้กระทำผิดหลบหนีไป ไม่สามารถติดต่อได้
- ตรวจพบทราบด้วยตนเองจากความผิดปกติของบัญชี
- บัตรเครดิตถูกระงับ
- ถูกปฏิเสธคำขอกู้เงิน หรือเปิดใช้บริการบัตรเครดิต
- มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานของรัฐอื่น
- มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ธนาคาร สถาบันการเงิน ว่ามีความผิดปกติเกิดขึ้นกับบัญชี
- ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยจากเจ้าหน้าที่รัฐ
- ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสื่อมวลชน
- ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสถาบันการเงิน หรือบริษัท ห้างร้าน หน่วยงานที่รับผิดชอบการใช้ข้อมูลส่วนตัว
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

1.14 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

- ได้ทรัพย์สินไป
- คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป (ข้ามไปตอบข้อ 1.16)
- คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน (ข้ามไปตอบข้อ 1.16)
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 1.16)

1.15 จนถึงขณะนี้ ท่านได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่

- ไม่ได้ทรัพย์สินคืน (ข้ามไปตอบข้อ 1.16)
- ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด
- ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน

1.16 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด

- ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง
- เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้
- เจ้าหน้าที่ได้เบาะแสและติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ แต่ไม่สามารถติดตามคนร้ายได้
- คนร้ายคืนทรัพย์สินหรือชดเชยค่าเสียหายให้ด้วยการไกล่เกลี่ย
- มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

1.17 ท่านมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำหรือไม่ (นับรวมการใช้บริการอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ผ่าน โทรศัพท์มือถือ)

- ใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน
- ใช้งาน สัปดาห์ละ 2-4 วัน
- ใช้งาน สัปดาห์ละวัน
- ไม่ค่อยได้ใช้งาน น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน
- ไม่ได้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

1.18 ท่านได้ดำเนินการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัยต่อไปนี้หรือไม่

- 1) ไม่มี
- 2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ตรวจสอบความเคลื่อนไหวในบัญชีธนาคาร และรายการแจ้งค่าบริการต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ
  - มีการเปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้บัตรเครดิต หรือบัตรเครดิตบ่อยๆ
  - ไม่เปิดเผยรหัสผ่านให้ผู้อื่นรับทราบ
  - เปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยๆ เช่น อีเมล สมาชิกเครือข่ายสังคมออนไลน์
  - ไม่เข้าใช้งานเว็บไซต์หรือการเชื่อมต่อที่น่าสงสัย
  - ซื้อขายสินค้าและบริการผ่านเว็บไซต์ที่เชื่อถือได้เท่านั้น
  - หลีกเลี่ยงไม่ซื้อสินค้าโดยให้โอนเงินไปก่อน
  - ไม่ใช้บัตรเครดิต/บัตรเดบิตในการซื้อขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ต
  - ได้รับการแจ้งเตือนภัยหรือแจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
  - ได้รับการแจ้งเตือนภัย แจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการกระทำผิดผ่านสื่อต่างๆ
  - ติดตามข่าวสาร การแจ้งเตือนภัย พฤติกรรมของคนร้ายจากสื่อต่างๆ ด้วยตนเอง
  - อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

1.19 คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อท่านด้วยหรือไม่

- 1) ไม่ (ข้ามไปตอบตอนที่ 2)
- 2) ทำร้าย โดย (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)
  - ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย
  - ช่มชืดหรือกระทำอนาจาร
  - ขับซีพาทะพุงชน
  - แทะ ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม
  - ทบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น
  - ขว้างปาสิ่งของใส่
  - ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด
  - ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก
  - วางยา มอมยา
  - ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฆัด กระทบ ผลัก ตบตี ต่อย
  - กักขังหวงเหนี่ยว
  - ช่มชู้ คุกคาม
  - อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

1.20 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม
- ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ
- อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด
- ไม้ใช้อาวุธ
- มีด ขวาน เหล็กชุดซาร์ป
- ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ ก้อนหิน
- อาวุธอื่นๆ (โปรดระบุ).....
- ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 ความเสียหาย ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เงินสด
- บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับ หรือปฏิเสธการใช้ชั่วคราว
- ถูกระงับการใช้บริการโทรศัพท์หรือบริการสาธารณูปโภคอื่นๆ
- เงินในบัญชีสูญหาย
- เป็นหนี้ธนาคาร
- เป็นหนี้ค่าบริการของเอกชน หรือหนี้ส่วนบุคคลกับบุคคลอื่นที่ไม่ได้เป็นผู้กระทำผิด
- เป็นหนี้ค่าบริการ ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ หรือต้องจ่ายค่าปรับ ค่าบริการในอัตราที่สูงขึ้น
- ต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิตหรือดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราที่สูงขึ้น
- ถูกข่มขู่ทวงหนี้/ทำร้ายร่างกาย/ทำลายสิ่งของ
- ถูกดำเนินคดีละเมิดทางแพ่งสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น
- ถูกดำเนินคดีอาญาสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- ไม่ได้รับความเสียหาย/สูญเสีย

2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านได้รับบาดเจ็บหรือไม่

- บาดเจ็บ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)

2.3 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก
- มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก
- ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต
- กระดูกหัก บาดเจ็บอวัยวะภายใน
- แห้งลูก บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด
- เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

2.4 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้ระบุระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

- ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)
- รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน รักษาตัว 8-20 วัน
- รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.5 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ท่านได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
- พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
- หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
- สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล คลินิกเอกชน
- ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
- โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล) อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

2.6 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน ..... บาท
- กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ท่านขาดรายได้โดยประมาณ ..... บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย)
- ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน ..... บาท
- ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน จำนวน ..... บาท
- ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน ..... บาท
- 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

- มี ไม่มี ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

- มี ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

- คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ มี
 ไม่มี ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
 เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

- มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)

3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด
 ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ
 เจ้าหน้าที่ตำรวจ
 เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)
 หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่
 มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่
 มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล
 หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ
 อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

- 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก
- ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี
  - ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด
  - รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี
  - จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)
  - จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
  - ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
  - มีการตกลงยอมความกันได้
  - อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)
- คุก/โทษปรับ ให้ออกรงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
  - คุก/โทษจำคุก หรือต้องกักขัง ประหารชีวิต
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.8 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ท่านได้ติดต่อหรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

1) ไม่มี

2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
- ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน เฉพาะ
- กรณีที่เป็นการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
- การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
- การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- หน่วยงานคุมประพฤติ
- การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
- การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
- บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา
- การคุ้มครองพยาน
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

1) ไม่ต้องการ

2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
- ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
- การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
- จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย
- การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี
- การให้การบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ
- การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
- การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
- การให้ความคุ้มครองพยาน
- การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
- การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

ภาคผนวก ค

รายงานการจัดประชุมสัมมนา

รายงานการจัดประชุมสัมมนา

หลังจากมีการทดลองศึกษานำร่องโครงการวิจัย “ทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ.2557” โดยการสำรวจกลุ่มเป้าหมาย ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และตัวอย่างจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาค ได้แก่ ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลาแล้ว คณะผู้วิจัยจัดประชุมสัมมนาเพื่อเสนอผลการสำรวจ การปรับปรุงเครื่องมือ ระเบียบวิธีการวิจัย การสรุปบทเรียน และรับฟังข้อคิดเห็นจากภาคส่วนต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการนี้ ซึ่งมีรายละเอียดและข้อสรุปจากการประชุมประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

รูปแบบและขั้นตอนการจัดประชุม

กำหนดเวลาการจัดประชุมวันอังคารที่ 29 เมษายน 2557 เวลา 9.00–11.45 น. ณ ห้อง A51 อาคาร A ชั้น 5 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตหัวหมาก หัวข้อและบุคคลนำเสนอประเด็นต่างๆ มีดังนี้

- กล่าวต้อนรับและเปิดงานโดยภราดา ดร.บัญชา แสงหิรัญ อธิการบดีมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- ชี้แจงความเป็นมาของโครงการ “ทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557” โดย พ.ต.ต. ดร. ชวนส์ถ์ เจนการ หัวหน้าศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
- นำเสนอผลการศึกษานำร่องเรื่อง "การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนกรณีศึกษาประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดหัวเมืองในภูมิภาค" โดย ดร.ปรีชา เมธาวัชรภาค ผู้อำนวยการสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ สถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- เสวนาเรื่อง "สรุปบทเรียนและแนวทางการสำรวจปัญหาอาชญากรรมเพื่อสะท้อนความจริงจากประชาชน" โดยวิทยากร 1) อาจารย์วันชัย สอนศิริ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา 2) รศ. อัจฉริยา ชูตินันทน์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 3) นายวัชรินทร์ กลิ่นมะลิ รองนายกสมาคมผู้สื่อข่าวและช่างภาพอาชญากรรมแห่งประเทศไทย 4) พ.ต.ต. ดร. ชวนส์ถ์ เจนการ สำนักงานกิจการยุติธรรม และ 5) คุณเทวินทร์ อินทรจันงค์ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์

เนื้อหาการประชุมเสวนา

นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์ : อยากฟังความคิดเห็นจากสายการเมืองว่าคิดอย่างไรในเรื่องการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมจากประชาชน ว่าเราควรจะสำรวจข้อมูลอะไรในประเด็นแรก ประเด็นที่สองจะอย่างไร เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ ประเด็นที่สามว่าจะเอาข้อมูลไปใช้ประโยชน์อย่างไรเพื่อที่จะนำมาแก้ปัญหาอาชญากรรม

อาจารย์วันชัย สอนศิริ : การทำการสำรวจโพลล์ก็ถือว่าเป็นเรื่องดีแล้วก็จะทำให้เราได้ข้อมูล ได้สถิติในการที่จะแก้ไขปัญหา แต่ถ้าโพลล์การเมืองในระยะหลังนี้ก็เริ่มจะเบี่ยงเบนกันไปเยอะกลายเป็นโพลล์ที่จะไปรับใช้การเมืองกันมากขึ้นแล้ว ไปๆ มาๆ เราจะเชื่อโพลล์กันดีหรือไม่ ในเมื่อระยะหลังนี้นะครับ ตกลงว่าสำนักนี้จะรับใช้การเมืองกลุ่มไหน ผมก็หวังว่าการสำรวจในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสถิติ และนำไปใช้ได้อย่างสมฤทธิ์ผลคงไม่ได้เกี่ยวข้องกับโพลล์การเมืองสักเท่าไร ระยะหลังนี้ถ้าท่านติดตามข่าวจะเห็นว่าโพลล์หันไปรับใช้กันเยอะมากนะครับ เพราะอย่างนั้นเราก็ขอให้รักษาสถานะของการทำโพลล์ในแต่ละที่แต่ละแห่งไว้ อย่าไปเบี่ยงเบนเพื่อไปสนอง แม้แต่โพลล์อาชญากรรมก็เหมือนกัน ถ้าเราทำลักษณะเบี่ยงเบนปกปิดซึ่งไม่ได้ข้อมูลแบบตรงไปตรงมาเพียงแต่เพื่อจะให้เห็นว่าหน่วยงานนั้นทำงานมีประสิทธิภาพอย่างนั้น โดยไม่คำนึงถึงพื้นฐานของความจริง ไปๆ มาๆ เราก็จะไม่ได้ข้อมูลข้อเท็จจริงที่จะนำมาสู่การแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ผมขออนุญาตเริ่มอย่างนี้นะครับก็ไม่ได้มีความรู้อะไรโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องโพลล์ หรือเรื่องการทำสำรวจ แต่ตัวผมเองอยู่กับในกระบวนการยุติธรรมมาสืบกว่าปี โดยอาชีพเป็นทนายความ จะต้องว่าความกับตำรวจเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องนี้อย่างนี้ แต่ต้องยอมรับอยู่อย่างหนึ่งว่าอาชญากรรมอย่างไรก็ไม่ว่าชาติหน้าชาติหน้า ประเทศพัฒนาหรือไม่พัฒนา ยิ่งประเทศที่มีการพัฒนามากผมว่าอาชญากรรมมันก็ย่อมเปลี่ยนแปลงวิธี มาแบบทันสมัยและแนบเนียนมากยิ่งขึ้น จะมีกระบวนการที่ก่อความในลักษณะที่สร้างความเสียหายในวงกว้างมากขึ้น เพราะฉะนั้นปฏิเสธไม่ได้ว่าประเทศจะมีการพัฒนาและเจริญก้าวหน้าได้อย่างไรแล้วอาชญากรรมไม่มีวันหมด แต่อย่างไรก็ต้องมีตำรวจซึ่งเป็นคนที่ต้องปราบปราม เพียงแต่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว หนึ่งเราป้องกันมันได้หรือไม่ กระบวนการในการป้องกันนี้จะทำให้ลดน้อยถอยลงหรืออยู่ในวงจำกัด เราทำได้มากน้อยแค่ไหนเพียงไร ประการที่สองปราบปรามได้หรือไม่ และสุดท้ายนี้มีการแก้ไขเยียวยาผู้ที่ประสบอาชญากรรมนั้นได้มากน้อยเพียงใด ผมว่าสามเรื่องนี้เป็นหัวใจเพราะแน่นอนเลยครับในชีวิตของคนประชาชนคนธรรมดาเหมือนเราเหมือนท่านทุกคน และสิ่งที่ต้องการมากที่สุดก็คือความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่ว่าท่านจะอยู่บ้านจัดสรรหรืออยู่ในบ้านหลังใดก็แล้วแต่ หวังว่านอนหลับแล้ว คงจะนอนแบบตาหลับจริงๆ คงไม่สะทกสะท้านว่ามีโจรผู้ร้ายใครต่อใครที่จะเข้ามาลักขโมย ปล้นชิง ชิงทรัพย์ ฆาตกรรมหรือทำร้ายร่างกายเรา หรือมีคนมาทรมานต่อข่มขืนน้อยๆ เพราะอย่างนั้นท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ในที่นั่งลงสำรวจดูว่าในชีวิตเราจริงๆ แล้ว ถ้าไม่เป็นคนหาเรื่องถ้าไม่เป็นคนเหลวไหลไม่เป็นคนเลอะเทอะไม่เป็นคนกินเหล้าเมายาถ้าไม่เป็นนักเลงการพนันผมว่าปัญหาอาชญากรรมในตัวที่จะมาประสบกับท่านผมว่าน้อยนะทางตำรวจน่าจะเห็นด้วยกับผม แม้แต่น้องผู้หญิงที่นั่งอยู่ตรงนี้วางนิ้ววางตัวอยู่ในกรอบการประพฤติปฏิบัติไม่สามเเลเทศมาไม่ละเทะไม่แต่งตัวแบบวือหวา ชีวิตไม่มีกรรมจริงๆ ผมว่าอาชญากรรมไม่น่าจะเจอสักเท่าไรแล้วดูสถิติแล้วอาชญากรรมนี้แค่ร้อยละ 6.9 ประมาณตีไว้สัก 7 ที่เคยเจออาชญากรรม คนที่ไม่เคยเจอเลยเนี่ยตกไปถึง 93 เปอร์เซ็นต์ ร้อยคนมีคนเดียว

อาชญากรรมประมาณสักหก-เจ็ดคน เท่านั้นเป็นเวอร์เป็นกรรมหรือว่าเป็นการกระทำของตัวเอง แต่อาชญากรรมมีข่าวทุกวัน มีความรุนแรงกันทุกวันแต่เรามานั่งคิดสมมติฐานอยู่ตรงนี้ ที่ว่าร้อยละคน มีคนประมาณสักหกเจ็ดคนที่เจออาชญากรรมทำนองมากหรือน้อยครับ โดยหลักของความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมันไม่น่าจะเยอะนะ มันก็ควรจะเป็นศูนย์ซึ่งเป็นไปไม่ได้ แต่ต้องยอมรับว่าคนร้อยละเจ็ดคนเจออาชญากรรมประมาณเจ็ดคน ในชีวิตของความเป็นจริงแล้วผมถือว่าไม่เชิงมากเท่าไร แต่ผมมองบางคนอาจมองว่ามากก็ได้นะ トラบไตที่มนุษย์ยังเห็นแก่ตัวยังไม่มันก็ต้องมีไม่ว่าเราจะครองตนด้วยความระมัดระวังประพฤติปฏิบัติตน ระวังหน้าระวังหลังขาดความประมาทพลาดพลั้ง ผมว่าลงไปเก็บข้อมูลคนที่เกิดอาชญากรรมทำไม่มันถึงเกิดตัวเราน่าจะมีส่วน ว่าทำไมอาชญากรรมถึงเกิดกับคุณ เมื่อวานมีคนมาบอกผมทำไมโจรผู้ร้ายมันเข้าบ้านผมเจ็ดครั้งแล้วลองคุ้ยไปคุ้ยมาปรากฏว่าหมู่บ้านนั้นการบริหารจัดการไม่ดี คนในหมู่บ้านก็ทะเลาะเบาะแว้งกันแตกแยกเสียเงินค่าส่วนกลางกันก็ไม่ยอมเสียแล้วเอาคนมาเป็น รปภ. เงินเดือนนั้นก็ประมาณห้าพัน หกพัน คุณคิดว่าอาชญากรรมมันควรเกิดใหม่ เกิดแน่นอนแต่หมู่บ้านผมที่ผมอยู่ไม่ค่อยเกิดแทบจะเปิดบ้านไว้ได้เลยระบบ รปภ. ใช้ได้มากเพราะทุกคนเก็บสตางค์ เดือนหนึ่งตกประมาณห้าหกแสนบาทรวมค่าใช้จ่ายในหมู่บ้านแล้วประมาณแปดแสนแต่ทุกคนก็ร่วมกันจ่ายไม่ถึงร้อยละ 10 ที่ไม่จ่าย รปภ. ยี่สิบสี่ชั่วโมงมีจักรยานกันตลอด เข็มฝักกันทุกเย็นนั่นแปลว่าถ้ามีการจัดการบริหารร่วมกันทุกฝ่ายในการสอดส่องดูแล และผมว่าตำรวจเขาก็สบายใจ อาชญากรรมมันก็เริ่มจากพวกเรานั่นแหละถ้ามันมีจุดหลวมมีจุดบกพร่องเมื่อไหร่คนร้ายมันเห็นมันเสียพื้นที่ แปลว่าหกหรือเจ็ดคนที่เกิดอาชญากรรมนี้ท่านลองสำรวจข้อมูลสักๆ แล้วนั่งคุ้ยว่าทำไมท่านเจออาชญากรรมบางที่ก็หักเหลี่ยมทางธุรกิจทะเลาะเบาะแว้งกลายเป็นเรื่องเป็นราวถามว่าคนตรงไปตรงมามันจะมีเรื่องระแวงน้อย ทนายทำไมโดนยิงตาย บางทีผมไปศึกษาประวัติมันรอดมาได้ตั้ง 57 ปีถือว่าเก่งแล้ว ที่โดนยิงตายศาลสั่งงานทำไมอยู่คดีมันจะมาฆ่ากัน ถ้าเราเป็นคนอยู่ในกรอบประพฤติอยู่ในกฎ รวมทั้งการกระทำซ้ำเราซับซ้อนต่างๆ ทั้งหมดนี้ถ้าเราศึกษาข้อมูลดูถ้าเราไม่เปิดช่องให้คนร้ายยากมากนะครับ ในมุมมองที่เป็นทนายความตามรัฐธรรมนูญตราบไตที่ศาลยังไม่พิพากษาถึงที่สุดแล้วต้องถือว่าเขาไม่ใช่ผู้กระทำความผิดถือว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์แม้ว่าเขาจะเป็นคนร้ายก็ตามศาลอุทธรณ์ศาลฎีกาแล้วแน่นอน ไอ้หมอนี่คือคนร้าย ศาลถ้ามีเหตุแห่งความสงสัยต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้กับจำเลยแม้ว่าจะเป็นคนร้ายจริง ๆ ตำรวจพยายาม ที่จะดำเนินคดีหาพยานหลักฐานต่างๆมัดตัวคนร้ายเพื่อจะให้ติดคุก บางทีก็มีคนบอกทนายมาสู้ให้โจรทำไม トラบไตที่ศาลยังไม่พิพากษาต้องถือว่ามันบริสุทธิ์ก่อน แต่ทนายมาสู้กับตำรวจทำไม มาสู้กับอัยการทำไม เพราะกฎหมายเขาเขียนว่าตราบไตศาลยังไม่พิพากษาต้องถือว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ เว้นไว้แต่คนร้ายรับสารภาพ บางทีรับสารภาพว่าผมฆ่ามันจริงครับผมยิงมันจริงครับท่านเอาผมจำคุกเลยศาลยังบอกต้องตั้งทนายเลยเพื่อจะมาพิสูจน์กันให้ชัดว่ามันคนร้ายจริงๆบอกเอาผมไปประหารเดี๋ยวนี้เขายังไม่ยอมเลยครับ กฎหมายเขายังตั้งไว้เลยครับต้องตั้งทนายให้เขาซักความ ซักต่างๆ จนหมด กฎหมายเขาเขียนอย่างมีคำพิพากษาจนกว่าจะแน่ใจว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้นจริง มีการฆ่ากันจริง มีการปล้นกันจริง มีการข่มขืนกันจริง และคนนี้เป็นคนร้ายจริงถ้ามีเหตุแห่งความสงสัยต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้กับจำเลยนี่คือหลักการเลยนะครับเพราะเวลาเราเรียนกฎหมายมา เขาบอกว่าปล่อยคนร้ายไปร้อยละยี่สิบกว่าเขาผู้บริสุทธิ์หนึ่งคนไปติดคุก แปลว่าคนที่บริสุทธิ์หนึ่งคนเอาไปติดคุกนี้มันเจ็บปวดยิ่งกว่าปล่อยคนร้ายร้อยละยี่สิบกว่า คนดีๆ เขาไม่ได้ทำผิดแล้วเอาไปติดคุกเขาบอกเจ็บปวดมาก เพราะฉะนั้นปล่อยคนร้ายไปสักร้อยละยี่สิบกว่าเขาผู้บริสุทธิ์หนึ่งคนมาติดคุก มาตรา 81 ในรัฐธรรมนูญ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบาย ด้านกฎหมายและความยุติธรรมอย่างดั่งนี้ครับ หนึ่งดูแลให้มีการปฏิบัติและการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรมและทั่วถึง นี้คือรัฐธรรมนูญเขียนไว้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหลายเป็นต้นธารในกระบวนการยุติธรรม แต่สิ่งหนึ่งที่คนเข้ามาควบคุมปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายนั่นคือรัฐบาล รัฐนั้นต้องถูกจัดให้กระบวนการนั้นถูกต้องรวดเร็ว เข้าถึง แต่ท่านทั้งหลายคอยดูแลอะครับเงินกับอำนาจมันทำให้คนเปลี่ยนกระบวนการยุติธรรมก็เพี้ยน ผมนั่งอยู่ในสภานี้คนบางคนเราดูหน้าดูตา ดูภาพพจน์ คุณที่รู้จักก็อยู่ข้างนอกเราว่าสุดยอด พอไปนั่งอยู่ในสภาจริงๆ ว่าคนนี่ทำไมเพี้ยนไปหมดโดนเงินกับ

อำนาจเปลี่ยนหมด คนบางคนเป็นครูบาอาจารย์สอนลูกสอนหลาน ผมก็ให้ความเคารพดี พอเจอเงินเจออำนาจเปลี่ยนหมด จะโหดกันต้องอย่างนั้นต้องอย่างนี้บ้านเมืองทำอะไรก็เปลี่ยนไปหมด บ้านเมืองเราที่มีปัญหาทุกวันเริ่มจาก สว. 6 คน จะหมดวาระเพราะเขาให้เป็นแค่สมัยเดียวแล้วจะไปคุยกับรัฐบาลว่าแก้รัฐธรรมนูญให้ผมหน่อย ให้เลือกตั้งต่อ ผมไม่ได้เข้าไปอยู่ในหกคนแต่รู้เพราะเราเป็น สว. รัฐบาลบอกได้ ไม่มีปัญหาผมจะแก้กฎหมายนิรโทษกรรมเงินกู้สองล้านๆ คุณรับลูกต่อทั้งหมดที่มันเกิดวิกฤตมาทุกวันนี้เพราะ สว. อยากมีอำนาจเพื่อจะได้ลงเลือกตั้งต่อ ที่อาชญากรรมบ้านเมืองเราไม่สามารถปราบปรามกันเบ็ดเสร็จหรือตำรวจจัดการไปก็เจออิทธิพลของอำนาจกับเงินก็เปลี่ยนไปหมด

หนึ่งข้าราชการถ้าเราดูทางซ้ายมือของผมขวามือพ่อค้ำนักธุรกิจสองเส้นทางนี้มันขนานกันโดยตลอด ข้าราชการทำงานแล้วเพื่อเกียรติยศกับศักดิ์ศรี มีคนเคารพนับถือ สองข้าราชการทำงานเพื่อส่วนรวมเพื่อประเทศและประชาชนไม่ได้ทำเพื่อส่วนตัวแล้วก็ใช้กฎหมายเป็นตัวตั้งและสุดท้ายก็คือตามด้วยคุณธรรม แต่พ่อค้ำนักธุรกิจทำงานดูเลยครบทำงานนั้นเพื่อเงินกับผลกำไร พ่อค้ำนักธุรกิจทำงานเพื่อตัวเองและครอบครัวบริษัทบริวารและพ่อค้ำนักธุรกิจหาช่องว่างทางกฎหมายทุกรูปเพราะฉะนั้นไอ้เงินยังไม่เสียภาษี ทำยังไงถึงจะเสียภาษีน้อย ทำยังไงसारพัด สุดท้ายเล่ห์กล มนต์คาถา ใต้ดิน บนดิน ไต่เต้ะ บนโต๊ะเล่นหมด วันหนึ่งมีเงินเยอะๆ เราอยากมีเกียรติยศเงินที่หามาได้ก็เป็นนายก อบต. นายก อบจ. นายกเทศมนตรี แล้วก็มาเป็น ส.ส. เป็นข้าราชการครับ แต่มาเป็นข้าราชการแล้วกลับมาหาช่องทางช่องว่างทางกฎหมายกลับมาทำงานเพื่อหาเงินหาอำนาจนี่ละครับกระบวนการยุติธรรมที่จะแก้ไขปัญหามันจึงผิดเพี้ยนไปหมด

เวลาที่มีเงินกระบวนการยุติธรรมก็ผิดเพี้ยนไปหมด มีอำนาจกระบวนการยุติธรรมตั้งแต่ต้นทาง ตั้งแต่ต้นน้ำกลางน้ำและปลายน้ำ เพราะฉะนั้นตัวเหล่านี้จึงเป็นตัวปัญหาที่มีเป็งเบนทำให้เราไม่สามารถจะขจัดดำเนินการกับอาชญากรรมได้อย่างเสร็จสิ้น

ตราบใดก็ตามที่ตัวนโยบายหรือในระดับตัวที่จะมาใช้อำนาจรัฐ ถ้าตราบใดบ้านเรายังเอาอำนาจรัฐมาด้วยเงินเป็นตัวตั้งมันจะเพี้ยนไปหมด ไม่ว่าจะเป็นผู้การ ผู้กำกับ จะเป็นระดับสารวัตร ทุกคนท่านทั้งหลายที่เป็นข้าราชการรู้อยู่จะโยกจะย้ายบางคนไม่มีเงินไม่มีพวกตายอยู่โรงพักแก่ๆ กันไปอย่างนั้นแหละ ถ้าเป็นอย่างนี้เป็นใครคนดีก็ไม่มีที่ยืนแล้วก็ท้อแท้

นายวัชรินทร์ กลิ่นมะลิ : จากประสบการณ์ทำข่าวอาชญากรรม 12 ปี ผมมองว่าปัญหาอาชญากรรมมีทวีคูณเพิ่มขึ้นทุกวัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด เศรษฐกิจ ยากจน ว่างงาน หรือตำรวจดูแลไม่ทั่วถึง มันยังขาดอยู่สองอย่างที่เพิ่มขึ้นมาคือปัญหาอาชญากรรมครอบครัว และอาชญากรรมทางการเมืองก็คือมีอบที่เกิดการปะทะกันหรืออะไรก็แล้วแต่ก็เป็นอาชญากรรมหนึ่งอาชญากรรมที่ไม่ได้เกิดเฉพาะตัวบุคคลเกิดจากอุดมการณ์ที่ขัดแย้งกันแล้วก็มีปัญหาอื่น ผมยกตัวอย่างเคยมีกรณีที่เคยคุยกับตำรวจชั้นผู้ใหญ่กรณีปัญหายาเสพติดที่ทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ถ้าอ่านข่าวเราจะเห็นในเนื้อข่าวว่าตำรวจทำการล่อซื้อยาบ้าผมมองว่าตำรวจเป็นต้นเหตุแห่งการทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม เพราะการล่อซื้อยาบ้าเหมือนการที่เราเร่งให้ทางผู้ผลิตสั่งออเดอร์ให้มากขึ้น ซึ่งไม่ได้อยู่ในกระบวนการผลิตของเขาตามปกติแต่ตำรวจเอาเงินไปล่อซื้อเพื่อให้เขาผลิตมากขึ้น เพื่อจับยอดให้มากขึ้นอันนี้ก็เหมือนตำรวจเร่งล่อซื้อเยอะๆ เพื่อจะให้ยอดการจับกุมเยอะๆ อีกปัญหาด้านหนึ่งคืออาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่ตอนนี้ที่เกิดมากขึ้นพวกสแกมเมอร์ แสกเกอร์ หรือคอลเซ็นเตอร์ที่โทรหลอกเอาเงิน หลอกโอนเงินตามบัญชีที่เป็นข่าว กรณีตัวอย่างผู้เสียหายพวกนี้ที่มันน่ากลัวเพราะว่าผู้เสียหายกลัวอับอายไม่กล้าแจ้งความเพราะสูญเสียเงินที่เป็นหมื่นสองหมื่น ที่มีการปราบปรามมีแก๊งค์มาเลเซียสูญเงินกันกว่าห้าสิบล้านบาท เพราะถ้ารวมกันเยอะๆ ภายในไม่กี่ปียอดเงินสูญห้าสิบล้านผมว่ามันไม่ใช่เงินน้อยๆ มันน่ากลัวมาก ตอนนี้คดีความกรณีปัญหาอย่างนี้จะเยอะมาก มากกว่าปัญหาอาชญากรรมลักขโมยชิงปล้น อะไรพวกนี้ หลักๆ ของปัญหาอาชญากรรมคือ หนึ่งปัญหาอาชญากรรมครอบครัว และปัญหาอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ปัญหาอาชญากรรมทางครอบครัวนี่อย่างที่เราเห็นตามหน้าหนังสือพิมพ์ กรณีตัวอย่างที่จังหวัดปทุมธานี เมื่อสองสามเดือนก่อนที่ลูกชายคนโตฆ่าพ่อ ฆ่าแม่แล้วก็อ้างว่าน้องเป็นคนฆ่าแล้วน้องยิงตัวตายอันนี้ก็น่ากลัว หลังจากนั้นมาคือตัวอย่างของ สน.หลักสอง กรณีที่น้องชายยิงพ่อแม่ และพี่ชายที่เป็นตำรวจ สน.ตลิ่งชัน ผมว่าปัญหาพวกนี้มาจากปัญหาครอบครัวหมดเลย ผมมองว่าปัญหาของสถาบันครอบครัวยังไม่แข็งแรง มันถึงทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมเป็นส่วนใหญ่พอสถาบันครอบครัวไม่แข็งแรง พ่อแม่สั่งสอนลูกไม่ดีเท่าที่ควรมันก็จะส่งผลมาถึงสถาบันของโรงเรียน รวมมาถึงเพื่อนฝูง มาถึงเรื่องทรัพย์สินอะไรต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาทั้งหมด ผมมองว่าควรจะลงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นประชาชนที่เดือดร้อนกับปัญหาอาชญากรรมจริงๆ คือ เราจะได้รู้ต้นเหตุหรือปลายเหตุอะไร เมื่อเราสามารถทำให้มันแคลงได้แล้ว เราก็คิดว่าสาเหตุที่เขาโดนคืออะไร และแก้ไขยังไงมันก็จะสอดคล้องกับกระบวนการยุติธรรมว่าทำไมประชาชนถึงไม่อยากขอความช่วยเหลือจากองค์กรตำรวจทำไมภาพลักษณ์ตำรวจทำไมถึงมองไม่ดีเราก็จะได้สาระประโยชน์จากตรงนั้นมากขึ้น

รศ. อัจฉริยา ชูตินันทน์ : ในสังคมไทยก็จะเห็นได้ว่าสาเหตุก็คงจะไม่แตกต่างจากของต่างประเทศสักเท่าไรเพราะแนวโน้มในการเกิดปัญหาอาชญากรรมจะเห็นว่าทุกประเทศทั่วโลกมีสถิติเพิ่มสูงขึ้นอย่างเป็นลำดับ และก็กลับซับซ้อนมากขึ้น ถ้ามองว่าอาชญากรรมคืออะไรก็คงอธิบาย ไม่เหมือนกัน แต่ละสาขาเพราะว่ามันเกี่ยวข้องกับหลายสาขา นักกฎหมายอาจจะอธิบายว่าอาชญากรรมคือการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายอะไรที่ฝ่าฝืนกฎหมายอาจจะถือว่าเป็นอาชญากรรมทั้งหมด นักสังคมวิทยาอาจจะตอบอีกอย่างหนึ่งว่าการกระทำพฤติกรรมที่มีความร้ายแรงถือว่าเป็นอาชญากรรม อาชญากรรมสังคมมันเป็นเรื่องที่เกิดมาพร้อมๆ กับสังคมรวมถึงสังคมไทยอย่างแยกกันไม่ออก มีอาชญากรรมก็เหมือนกับร่างกายเรามีเชื้อโรคขึ้นมา เรามีภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันเชื้อโรคร้ายอื่นๆ ไม่ให้กล้ำกลายหรือแพร่ขยาย ก็เหมือนกับสังคมคนในสังคมก็ต้องมีหน้าที่ที่จะป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดอาชญากรรมก็จะเกิดกระบวนการยุติธรรมขึ้นคราวนี้ในส่วนของอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนซึ่งจะเห็นได้ว่าอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนไม่ว่าจะเป็นสังคมไหนถ้าเป็นนักกฎหมายอาจจะเห็นอาชญากรรมแต่นักสังคมวิทยาก็อาจจะมองว่าเป็นการกระทำทำความผิดของเด็กและเยาวชนว่าเป็นสิ่งที่สังคมควรจะร่วมมือกันการที่จะเยียวยาแก้ไข จะลดอาชญากรรมผู้ใหญ่ได้มันก็ต้องมองสถาบันครอบครัวก็ถือว่าเป็นสถาบันหลัก ทฤษฎีของพรอยดท์ก็ถือว่าเป็นสถาบันครอบครัวเป็นวัคซินสกัดกัน เป็นการสร้างความผิดชอบชั่วดีก่อให้เกิดการยับยั้งชั่งใจ ก็จะเป็นวัคซินในการสกัดกั้นอาชญากรรม คราวนี้ในส่วนของสถิติอาชญากรรมในส่วนของเราโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนจะเห็นว่าแนวโน้มสูงขึ้นมากเป็นลำดับ ถ้าเรามาดูสถิติการเกิดอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนปี 2554 หรือ 2555 เราก็จะเห็นว่าดูเหมือนจะลด แต่ลดไม่ถึงสิบเปอร์เซ็นต์ แต่ปัญหาที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดจะเห็นว่ามีความซับซ้อนมากขึ้นและเด็กอายุน้อย ก็กระทำความผิดสูงขึ้น ปัญหาที่แท้จริงมันอาจจะไม่หมดไป เราเห็นว่าสถิติของเด็กในการกระทำความผิดจะสอดคล้องในส่วนของปัญหาอาชญากรรมผู้ใหญ่ ปัญหายาเสพติดทุกปีเลยก็เห็นว่าแนวโน้มสูงขึ้นคือเป็นความผิดประเภทเดียวคือ ยาเสพติด รองลงมาเป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ในของต่างประเทศความผิดเกี่ยวกับเพศมีอัตราค่อนข้างสูง การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกิดขึ้นทุกสิบวินาที และเยาวชนที่กระทำความผิดมักตกเป็นเหยื่อด้วย ข้าตัวเองเป็นผู้ก่ออาชญากรรมแล้วก็ตกเป็นเหยื่อ เช่น พวกยาเสพติด พวกการพนัน หรือความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยเฉพาะจากสิ่งที่สอดคล้องกันในประเทศไทยกับต่างประเทศที่หยิบยกมาก็คือจากประเทศสหรัฐอเมริกา ช่วงอายุของผู้ที่กระทำความผิดที่เป็นเยาวชน พอตีว่าความเป็นเยาวชนของเราตามกฎหมายเด็ก จะกำหนดไว้คืออายุไม่ถึง 18 ปี แต่ของต่างประเทศหรืออเมริกาจะเป็นต่ำกว่า 21 ปี ซึ่งมันพ้นจากการเป็นเยาวชนของเราต้องขึ้นศาลผู้ใหญ่ คือถือว่าเป็นอาชญากรรมแล้ว แต่ของกฎหมายไทยถือว่าเป็นการกระทำความผิดของเด็ก ก็จะมีศาลเด็กมาช่วย คือเราไม่ได้มุ่งในการลงโทษ แต่มุ่งในการให้โอกาสเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสีย เราไม่ตราป่าบ เราไม่ตีตรา เพราะการตราป่าบ การตีตรา ถึงว่าเป็นการส่งเสริมหรือผลักดันให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำอีก ทำให้เกิดอาชญากรรมผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า เพราะฉะนั้นศาลเด็กเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสกัดกั้น หรือลดการเกิดอาชญากรรม เพราะเป็นการให้โอกาส ซึ่งเราบอกว่าเด็กและเยาวชน เป็นเด็กเนื่องจากอายุของเขา การยับยั้งชั่งใจ โอกาสที่เขาจะหลงผิดก็ง่าย เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่ของคนในครอบครัว หรือชุมชนก็ต้องมีส่วนช่วย เพราะจะเห็นกฎหมายใหม่ มีการใช้เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2554 มีมาตรการคือให้ทางชุมชนที่เข้ามาเพื่อแก้ไขเยียวยา เพื่อที่จะไม่ให้ไปขึ้นศาล เด็กก็มีโอกาสกลับไปสู่ชุมชนเดิม เป็นการเพิ่มเติมเสริมโอกาสของตรงนี้น่าจะเป็นเครื่องมือหนึ่งอย่างน้อยก็ช่วยคัดกรองเด็ก ซึ่งเพิ่งจะเป็นการกระทำความผิดครั้งแรกก็ดี หรือเนื่องจากวัยเขาอายุเขา เขาไม่ได้มีสำนึกเป็นอาชญากร ควรได้รับโอกาสจากชุมชนจากสังคม ก็ตรงนี้ก็有一部分 ในแง่ของกระบวนการของกฎหมายเด็กเราก็ไม่ต้องพูดถึง เป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับกระบวนการสำหรับผู้ใหญ่ เพิ่มเติมโอกาสให้เขากลับตัวเป็นคนดี ซึ่งตรงนี้ก็จะเป็นทางหนึ่งช่วยลดปัญหาอาชญากรรมให้ออนาคต บางที่เราอาจจะเห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายต่างๆ ตอนนี้ก็มีการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นำร่องมาใช้กับตัวเด็กและเยาวชน คือมีมาตรการพิเศษอื่นๆ มาใช้ก่อนฟ้องต่อเจ้าพนักงานในส่วนของชั้นตำรวจนั่นเองหรือแม้กระทั่งในชั้นศาลก็ตาม ถ้าเรามองอนาคตข้างหน้าเราจะเห็นได้ว่าในระยะยาวก็จะช่วยลดปัญหาอาชญากรรมได้ ดีกว่าไม่มีเครื่องมืออะไรเลย ก็คือจะพูดโดยสรุปอย่าง

นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์ : ดร. ชวนีสต์ เท่าที่ฟังข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน จะเอามาทำอย่างไร และจะมีการนำไปใช้ประโยชน์อย่างไรต่อไป

พ.ต.ต. ดร. ชวนีสต์ เจนการ : ก็เป็นการตอบโจทย์ในการสำรวจอาชญากรรมตรงนี้ เรามีแนวคิดที่สิ่งใดที่ควรที่จะเก็บแล้วพอเราเก็บแล้ว เราจะเอาข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร ก็ขอเรียนอาจารย์วันชัยว่าโครงการนี้เราเริ่มตั้งแต่ปี 2548 จนถึงปี 2557 รัฐบาลก็เปลี่ยนมาหลายรัฐบาล เรายังอยู่ ไม่ใช่โพลล์การเมือง เราจะทำกันต่อ ในฐานะที่ผมเป็นฝ่ายที่มีหน้าในการรวบรวมสถิติอาชญากรรมและสถิติของกระบวนการยุติธรรม และก็มีหน้าที่ในการวิเคราะห์และเสนอแนะนโยบายการแก้ปัญหาอาชญากรรม และแก้ปัญหากระบวนการยุติธรรมของประเทศ เราก็อยากเล่าสู่กันฟัง โดยโครงการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนเราจัดทำขึ้นอยู่กับแนวคิดอะไร เรามี framework มีกรอบแนวคิดอะไรในเรื่องของการเก็บข้อมูล เราจะเอาข้อมูลในส่วนนั้น มาใช้ทำอะไรบ้าง เป็นที่ทราบดีว่าสถิติอาชญากรรมโดยใช้สถิติของตำรวจอย่างเดียวเราจะได้ข้อมูลจากคนที่ walk in คือคนที่เดินเข้าไปที่โรงพัก แต่ถ้ามีคนจำนวนมากที่บอกว่าประสบเหตุแล้วอับอายหรือรู้สึกว่าการเจ้าหน้าที่ช่วยอะไรไม่ได้ เข้าไม่ได้ walk in ไม่ได้เดินเข้าหาตำรวจข้อมูลอาชญากรรมตรงนั้นก็หายไป หน้าทีของเราขึ้น ถ้าเราตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า ถ้าเรามีความรู้เกี่ยวกับปัญหาเท่าไรเราก็จะยิ่งหาวิธีที่สอดคล้องกับการแก้ปัญหานั้น จะช่วยบรรเทาปัญหานั้นได้มากเท่านั้น หน้าทีของศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม ก็คือพยายามทำทุกวิถีทางให้รู้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมให้มากที่สุด เราก็เลยมีโครงการขึ้นมาว่า ไม่ได้เก็บอาชญากรรมเฉพาะคนที่เดินเข้าหาตำรวจแต่เก็บข้อมูลจากประชาชนทั่วไป สิ่งที่จะวัดคือวัดเรื่องของความเสี่ยงภัย สมมุติ 100 คน 100,000 คน ที่เราไปเก็บมา เขาเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมกี่คน เพื่อจะบอกว่ามีอัตราการเกิดอาชญากรรมเท่าไร จากที่เราเห็นตัวเลข ว่า ร้อยละ 7 ถ้าอาจารย์บอกร้อยละ 7 อาจจะเป็นน้อยแต่ในมุมมองของผม ผมว่ามากเพราะเป็นร้อยละ 7 ในหนึ่งปี ไม่ใช่ร้อยละ 7 ตลอดชีวิต หนึ่งปี ในร้อยละ 7 ผมรู้สึกว่าค่อนข้างมาก สิ่งที่เราพยายามพัฒนาขึ้นมาคือตัวสถิติอาชญากรรมของตำรวจมันจะมีความผิดที่ทางภาษาทางราชการคือ รัฐเป็นผู้เสียหาย รัฐเป็นผู้เสียหายก็จะมีคนมาแจ้งความร้องทุกข์ พอเมื่อไม่มีการแจ้งความร้องทุกข์ มันก็จะเป็นเรื่องส่วนตัวเจ้าหน้าที่ที่จะออกไปจับกุม ปรากฏว่าสถิติที่อยู่ในตัวเลขของที่ตำรวจเป็นยอดของการจับกุม ไม่ใช่เรื่องของปริมาณความรุนแรงของอาชญากรรมนั้นๆ ในพื้นที่ ในจุดนี้เมื่อข้อมูลนั้นหายไป เป็นโครงการในปีที่เราคิดว่าควรจะต้อง

มีการเก็บนะครับว่าการพินิจประชาชนคิดว่ามันระดับมาตรฐานแรงยังง อยายมูขรูนแรงยังง ยาเสพติดเป็นยังง รวมถึง เรื่องของเด็กมีว่สมอะไรต่างๆ ที่เราพยายามเก็บของมูลส่วนนี้เข้าไปด้วย ส่วนหนึ่ง อย่างที่อาจารย์วันชัย ลองมาดูว่า เราเริ่มที่จะเก็บข้อมูลที่เป็นผลสะท้อนของประชาชนว่า เขารู้สึกกับเจ้าหน้าที่อย่างไร แล้วเขารู้สึกว่าระดับความปลอดภัย ในพื้นที่เป็นยังง ก็อย่างที่ว่าเลขที่นำเสนอว่าได้คะแนนประมาณ 6 คือผ่าน แต่ได้คะแนนเกินครึ่งมานิดหน่อย ประชาชนทั่วไปก็รู้สึกว่าการค่อนข้างปลอดภัย ถ้าตีความอย่างนี้ยังไม่สูงมาก จากการทำงานร่วมกับฝ่ายตำรวจหรือฝ่ายวิชาการ ด้านอาชญาวิทยา ในหลายๆ ครั้งเรามีการเรามีการประชุมมีการสัมมนา เราเอาตัวเลขสถิติมาตีแผ่ว่าสถิติของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติและสถิติอาชญากรรมปรากฏว่าตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมานี้ ลดลงทุกปี คราวนี้กับทางคุณวัชรินทร์เอง กลับบอกอาชญากรรมมันต้องเพิ่มขึ้นแล้วทำไมตัวเลขสถิติจึงลดลง ปรากฏว่าพอคุยๆ กันไปแล้ว กลับคิดว่าตั้งแต่ปี 2545 มีอะไรเกิดขึ้น มีเรื่องของ การประเมินผลของการปฏิบัติราชการเข้ามา คราวนี้การประเมินผลการปฏิบัติราชการจะ วัดตำรวจผ่านไม่ผ่าน แม้แต่ทางตำรวจเองก็กังวลว่าเอาสถิติมาจับแล้วบังคับว่าสถิติมันต้องน้อยลงน้อยลงทุกปี ทาง ตำรวจก็ไม่รู้แล้วว่าจะทำอะไรแล้ว อาจจะมีว่าไม่รับแจ้งได้ใหม่ ให้ผลการประเมินผ่านไปก่อน สถิติถูกบีบให้ลดลง อย่างต่อเนื่องมาจากการประเมินผลการปฏิบัติราชการ กรอบแนวคิดในการในการพัฒนาสถิติตัวนี้อีกอย่างหนึ่งคือ สำนักงานยุติธรรมหรือกระทรวงยุติธรรมที่ดูภาพรวมกระบวนการยุติธรรมของประเทศเราไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับใคร เราก็มีแนวคิดที่ว่า ในฐานะที่เราพยายามแสวงหากคนกลาง แบบที่เป็นสถาบันการศึกษาอะไรต่างๆ ที่จะเข้ามามีสำรวจ ข้อมูลอาชญากรรมจริงๆ และชี้ให้เห็นจริงๆ ว่าแต่ละในพื้นที่ผลสำเร็จของการแก้ไขและการป้องกันอาชญากรรมเป็น อย่างไร แนวคิดของการพัฒนา ณ วันนี้อาจจะเป็นภาพรวมทั้งประเทศ แต่ในอนาคตเราก็พยายามที่จะสำรวจในระดับ ภาค ระดับจังหวัด เพื่อจะชี้วัดให้คะแนนในฐานะในลักษณะที่เป็นหน่วยงานกลาง ไม่ต้องเถียงกันว่าคุณมากคะแนนฉัน ทุกปี ฉันก็ต้องพยายามกลบคดีไว้เพื่อให้ฉันผ่านนี้เป็นแนวคิด แล้วก็เราก็พยายามที่จะพัฒนาตัวการเก็บข้อมูล อาชญากรรมภาคประชาชนให้ไปถึงในเรื่องของดัชนี อย่างของแอบแคคือประชาชนมีความสุขหรือไม่ ก็จะมีดัชนี ความสุขชุมชน ของทางหอการค้าก็จะมีดัชนีผู้บริโภค เพื่อที่จะบอกว่า ณ วันนี้ ณ สถานการณ์หนึ่ง พฤติกรรมระดับ ความปลอดภัยอาชญากรรมเพิ่มขึ้นหรือลดลง ข้อคำถามต่างๆจะถูกพัฒนาขึ้นเพื่อที่จะกลายเป็นในรูปของดัชนี แล้ว อย่างที่คุณวัชรินทร์ยกประเด็นมา อาชญากรรมวันนี้มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น มีประทุษกรรมมากขึ้น ถ้าเป็นเรื่องของ คดี ลัก วิ่ง ชิง ปล้น ตีหัวกัน ปกติแล้วทางตำรวจทางเจ้าหน้าที่มีความรู้ ถ้าเป็นทะเลาะวิวาทจะมีการควบคุมอย่างไร มีการควบคุมแอลกอฮอล์ จัดโซนนี่ ก็พอที่จะป้องกันได้ เรื่องของการลักทรัพย์ จี้ชิงทรัพย์ มีการตั้งด่านเพื่อตรวจค้นอาวุธ ตรวจค้นยานพาหนะอะไรแบบนี้ ก็พอที่จะควบคุมได้ ส่วนถ้าเป็นคดีที่ถูกชายฆ่าคุณพ่อคุณแม่อย่างนี้ เป็นคำถามว่าจะ ป้องกันอย่างไร หรือมีอาชญากรรมพิเศษ เช่น พวกล้วงข้อมูลจากบัตรเครดิตเอ็ม แก๊งค์คอลเซ็นเตอร์รวมถึงอาชญากรรม ที่ไม่ค่อยมีการลงบันทึกแจ้งความ ในเรื่องของการหลอกลวงแรงงาน เราก็มาศึกษาว่า ณ วันนี้มีแบบแผนประทุษกรรม หรืออาชญากรรมอะไรที่มันพิเศษๆ การสำรวจข้อมูลครั้งมีการรวมตัวอาชญากรรมพิเศษๆ เข้ามาเพื่อที่จะทราบ สถานการณ์ว่า ทุกวันนี้มีเหตุอาชญากรรมพวกนี้เกิดขึ้นแรงมาน้อยขนาดไหน แต่ ณ วันนี้โครงการนี้ยังเป็นเรื่องของการวัดความเสี่ยง แต่ถ้าเรื่องของการศึกษาตัวปัญหาในเรื่องอาชญากรรมอาจจะต้องเป็นโครงการหนึ่งที่ลงไปศึกษา เกี่ยวกับผู้ประสบเหตุ ไปศึกษาจากรายละเอียดอีกทีหนึ่ง การศึกษาโดยละเอียดก็ต้องใช้งบประมาณ ใช้กำลังคน ในการศึกษาที่มากขึ้น ก็พยายามพัฒนาอีกโปรเจกต์มาคู่ขนานกัน เคยปรึกษากันอาจารย์เทวินทร์ว่าเราศึกษาทั้งความเสี่ยง ทั้งรายละเอียดทำได้ไหม อาจารย์เทวินทร์ตอบว่าไม่เหมาะ จะไม่ได้ข้อมูลทางวิชาการที่ชัดเจน เล่าภาพทั่วไปจากที่เรา มีประสบการณ์ทำจากปี 2551 ปี 2555 เราพบเจออะไร แล้วพอมมาถึงปี 2557 เรามาปรับปรุงแก้ไข พอเริ่มมาถึง ปี 2558 ปี 2559 เราจะเริ่มมาเก็บข้อมูลจริงทั่วประเทศอีกครั้ง ตอนนี้อย่างบอกไม่ได้ว่าจะไปเก็บข้อมูลเมื่อไรอยู่ที่ทาง รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในโครงการแบบทั่วประเทศขึ้นมาเมื่อไร เมื่อปี 2551 เราได้ ทั่วประเทศ เมื่อปี 2553 เราก็ ขอไปรัฐบาลไม่ไห้งบประมาณ มาให้อีกที่ปี 2555 ทำให้เราต้องวันวรรคไป 5 ปี แต่คิดว่าการสำรวจครั้งต้องไปหลังจาก

ที่เราปรับปรุงข้อมูลปรับปรุงวิธีสู่มตัวอย่าง มันคงไม่ไปถึงปี 2560 คิดว่าปี 2558 ปี 2559 เราจะได้ข้อมูลที่ชัดเจนขึ้น บางที่เราอาจจะมีลักษณะของโครงการเล็กๆ เกือบ 3 เดือน 6 เดือน มาเป็นดัชนีชี้วัดความปลอดภัย ทางสำนักงานกิจการยุติธรรมอยากจะฟังความคิดเห็นจากฝ่ายวิชาการที่หลากหลาย ตัวแทนตำรวจ หรือทางเครือข่ายวิชาการของเราว่ายังมีประเด็นอะไรที่ควรจัดเก็บเพิ่มเติมเพื่อที่จะพัฒนาต่อไป

นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์ : ฟังดูแล้วเห็นภาพที่สำนักงานกิจการยุติธรรมพยายามที่จะทำ มองในแง่ผู้ปฏิบัติ วันนี้มีผู้ปฏิบัติทางสายตำรวจมา ข้อมูลสถิติอาชญากรรมมีการเปลี่ยนแปลงหรือมีลักษณะพิเศษอะไรแตกต่างจากอดีตอย่างไร ควรจะมีการเก็บข้อมูลอย่างไร ลองช่วยสะท้อนให้ฟังหน่อยครับ

พ.ต.ท. พรรณนพ เครือทิน : คืออาชญากรรมจากที่ศึกษาจะมีสามเหลี่ยมอาชญากรรม มีเหยื่อ คนร้าย และ โอกาสทั้ง 3 อย่างนี้มารวมกันจะทำให้เกิดอาชญากรรม เรามาแยกประเด็นดูว่าที่เราไปสำรวจที่เป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยตรง จะได้ข้อมูลจากเหยื่อ จากเมื่อสักครู่นี้นำเสนอ ร้อยละ 6.9 จะเป็นส่วนน้อย ส่วนที่เหลือจากร้อยละ 6.9 เขาไม่ได้ เป็นเหยื่อ เขาจะให้ข้อมูลเราได้ไหม ว่าสาเหตุที่เกิด เกิดจากอะไร โดยที่เขาไม่ได้เป็นเหยื่อ แต่คนที่เป็เหยื่อจริงๆ แล้ว เขาจะให้ข้อมูลได้ อันนี้เป็นข้อมูลที่ตรง ส่วนคนร้ายที่ไปสู่มั่วอย่าง บางครั้งไปเจอคนร้ายจริงๆ ข้อมูลจะเปลี่ยน ข้อมูล ไม่เป็นความจริง เขาทำเพราะอะไร เหตุผลอะไร ส่วนโอกาสในการกระทำความผิด เป็นเรื่องของโอกาส ของส่วนบุคคล เป็นเรื่องของตัวเองว่าปล่อยโอกาส ทิ้งสรั้อยทองไหม ลืมของเป็นการปล่อยโอกาส ข้อมูลที่ออกสำรวจ ถ้าเป็นข้อมูล โดยตรงจะแจ้งความกับตำรวจตามโรงพักค่อนข้างจะแน่นอน เพิ่มเติมชนิดหนึ่งจากศูนย์วิทยุ ศูนย์รามา ศูนย์ผ่านฟ้า เกือบทุก สน. จะมีกองบังคับการจะมีศูนย์วิทยุอยู่จะรับแจ้งจากโทรศัพท์ จะรับแจ้งจาก 191 บางส่วนที่แจ้งจากศูนย์ วิทยุแล้วก็ไปแจ้งกับโรงพักแต่ส่วนมากแจ้งจากศูนย์วิทยุแล้วก็ไม่ไปแจ้งกับโรงพัก อันนี้ก็จะเป็สถิติอันหนึ่งสำหรับ อาชญากรรมที่เกิด ผู้ที่ไม่ไปแจ้งความแต่เป็นเหยื่อแล้วไม่ไปแจ้งความ เราต้องดูจากสาเหตุ ส่วนมากเป็นเรื่องอับอาย มากกว่า หรือไปแจ้งความแล้วตำรวจเฉยเฉยไม่สนใจคิดว่าทรัพย์สินสมบัติที่เสียไปไม่ได้คืนแล้ว ซึ่งก็เสียจรรยาตญ เมื่อแจ้งความ แล้วต้องไปขึ้นโรงขึ้นศาลก็ไม่ไปแจ้งความ หรือบางที่ไปแจ้งแล้วนั่งสอบปากคำแล้วเสียเวลาเล็กแล้วกลับบ้าน เป็นสถิติ จากโรงพักที่เคยเห็นมา ส่วนตัวคนร้ายผู้ก่อเหตุกับโอกาสในการก่อเหตุ ทางเราจะสำรวจกับคนทั่ว ๆ ไปเราสุ่มดู ดูว่า คน 100 คน จะไปเจอไหมว่าถ้าเป็นเชิงไม่เป็นความลับ คือมีชื่อมีที่อยู่ ลองตรวจสอบดูว่า 100 คน คนที่มีประวัติที่ เป็นอาชญากรรมมีเท่าไร 100 ที่ไปสำรวจว่าเป็นเหยื่อทั้งหมดหรือเป็นเหยื่อแค่ร้อยละ 7-8 หรือไม่มีคนที่เป็คนร้าย เลย อันนี้ก็ข้อมูลที่ค่อนข้างจะดี สมมติ 100 คน เจอคนที่เป็คนร้ายจริงสักคนเดียวอันนี้ก็คือว่าเปลี่ยนไม่มีใครที่เป็ คนร้ายแล้วจะให้ข้อมูลที่ถูกต้อง อันนี้เป็นข้อชี้แจงอีกนิดหนึ่งที่เราเห็นยังมีผู้บังคับบัญชาอีกหลายท่านที่มีประสบการณ์ที่ มากกว่านี้อีกเยอะ

นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์ : ข้อมูลจากพื้นที่ ประสบการณ์ที่เจอจริงในพื้นที่ปัญหาอาชญากรรมมันแนวโน้ม เป็นอย่างไร เพิ่มขึ้นหรือลดลง

พ.ต.ท. พรรณนพ เครือทิน : คือประชาชนเพิ่มมาก สถิติสูงขึ้นยอมรับ เมื่อก่อนนี้ประเทศไทยมี 20 ล้านคน อาชญากรรมมีไม่เท่าไร แต่ตอนนี้ 50-60 ล้านคน อาชญากรรมก็เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว ผมว่าที่จะเพิ่มขึ้นหรือไม่เพิ่ม ขึ้นไม่ได้อยู่ที่เราร่วมกันหรือไม่ร่วมกัน จากประชากรที่เพิ่มขึ้นสถิติก็น่าจะสูงตาม

นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์ : ตอนนี้มีนโยบายเรื่องสถิติใหม่ครับ และมีผลต่อการประเมินผลปฏิบัติงานอะไร หรือไม่

พ.ต.ท. พรรณนพ เครือทิน : มี ต่อประชาชน 100,000 คน ในโรงพักอาชญากรรมจะเกิดได้แค่ที่เปอร์เซ็นต์ สถิติตรงนี้ 1,000 ไม่น่าจะเกิน 4 คน แต่ละที่แต่ละการปกครองมันไม่เท่ากัน ประชากรแต่ละโรงพักแต่ละเขตไม่ เท่ากัน มีทั้งประชากรแฝง ประชากรจริงๆ ที่มีทะเบียนบ้าน มาจากแรงงานต่างด้าว จะสำรวจสถิติจากประชากรใน เขตปกครอง

พ.ต.ต.ดร. ชวนัสต์ เจนการ : จะมีข้อมูลของปี 2555 ถ้าเป็นอาชญากรรมประเภทชีวิตร่างกาย 40 คน ต่อ ประชากร 100,000 คน ถ้าเป็นคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินก็จะเป็น 80 คน ต่อ 100,000 คน เป็นค่าเฉลี่ยต่อทั่วประเทศ ถ้าคิดเป็นค่าร้อยละ ชีวิตร่างกาย 0.04 ของประทุษร้ายต่อทรัพย์สินก็ 0.08

นายเทวินทร์ อินทรจางค์ : มีผู้เข้าร่วมสัมมนาท่านใดจะสะท้อนมุมมองอะไรบ้าง ขอฟังจากทางตำรวจ

พ.ต.ท. สมโภช สุวรรณจรัส : ผมรับราชการมา 22 ปี ส่วนมากก็จะประจำอยู่ตามสถานีตำรวจ ปัญหาเรื่องของอาชญากรรมต่างๆเบื้องต้นนี้ ขอขอบคุณในเรื่องของข้อมูลดิบที่แท้จริงจะสามารถนำไปกำหนดแนวทางการป้องกันได้อย่างดี อย่างกรณีที่ท่าน สก. นางเล็ง แจ้งให้ทราบว่าคุณข้อมูลอาชญากรรมส่วนหนึ่งได้จากการรับแจ้งเป็นเลขคดี แต่อีกหลายๆ ส่วนที่ไม่เป็นเลขคดี คือ การรับแจ้งศูนย์วิทยุ การรับแจ้งจากทางโทรศัพท์ การรับแจ้งจากข้อมูลต่างๆ จากประชาชน เป็นเรื่องของการวิเคราะห์อาชญากรรม โดยการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจะเป็นข้อมูลดิบ จะไม่มาดูแลเฉพาะเพราะข้อมูลที่รับเลขคดี เพราะว่าไม่จำเป็นจะวางแผนในการป้องกันไม่ได้ เพราะอย่างในเรื่องของคดีต่างๆ นี้ คดีอาชญากรรมจะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ก็คือ กลุ่มที่ 1 อาชญากรรมที่สามารถควบคุมได้ กลุ่มที่ 2 คืออาชญากรรมที่ไม่สามารถควบคุมได้ อาชญากรรมที่สามารถควบคุมได้ ก็คือ อาชญากรรมที่เกิดกับประชาชนคนทั่วไปไปตามท้องถนน street crime ลัก วิ่ง ชิง ปล้น ต่างๆ การทำร้ายร่างกายในท้องถนน อีกส่วนหนึ่งอาชญากรรมที่ไม่สามารถควบคุมได้ ก็คือ อาชญากรรมที่เกิดในครอบครัว อาชญากรรมที่เกิดในส่วนของคอนโดที่พัก ในบริษัท ส่วนนี้ถ้าเราแยกออกมา จะมีการดำเนินการการป้องกันที่แตกต่างกันออกไป อย่างเรื่องของ street crime ซึ่งเป็นหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การเกิดเหตุบนท้องถนนเราต้องให้ข้อมูลที่แท้จริงว่าเกิดที่รายในรถเดือน รอบสัปดาห์ เพราะตอนนี้ทางด้าน ผบ.ตร. ให้ความสำคัญ การวิเคราะห์ข้อมูลอาชญากรรม เพื่อมาวางแผนหาทางป้องกัน เพราะฉะนั้นหลายๆ ท่านได้จัดทีมวิเคราะห์ ในการวิเคราะห์จะรวมหลายๆ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็น ฝ่ายป้องกัน ฝ่ายปราบปราม ฝ่ายสอบสวน ฝ่ายสืบสวน

เนื่องจากว่าฝ่ายสอบสวนจะเป็นเจ้าหน้าที่กระบวนการยุติธรรมส่วนแรกที่ต้องพบกับประชาชน ในเมื่อที่ประชาชนมาแจ้งความ ก็จะมีข้อมูล บางครั้งประชาชนไม่ต้องการให้เป็นคดี มาแจ้งไว้เป็นหลักฐานก็จะรวบรวม พบว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง จากนั้นฝ่ายสืบสวนก็ไปหาข้อมูลจากคนร้ายต่างๆ ที่ได้กระทำความผิด หรือบุคคลที่พันโทษไป ซึ่งลักษณะการกระทำผิดจะใกล้เคียงกันหรือคล้ายคลึงกัน เพื่อหาทางป้องกันไม่ให้เกิดเหตุ เมื่อเกิดเหตุมาแล้วก็ต้องวางแผนในการจับกุม ปราบปรามว่าจะจับกุมคนร้ายได้อย่างไรบ้าง สักครู่นี้พูดถึงสามเหลี่ยมอาชญากรรม ที่ท่านอาจารย์วันชัยพูดว่า ส่วนหนึ่งที่เกิดอาชญากรรมขึ้นจริงคือ ตัวท่านอาจจะมีการวางแผน ป้องกัน ระมัดระวังไม่ให้เกิด เพราะจริงๆ สามเหลี่ยมอาชญากรรม มี 3 ส่วน ด้วยกัน คือ เรื่องของเหยื่อ ผู้ก่อเหตุ ช่องโอกาส 3 อย่างมาบรรจบกันก็จะเกิดเหตุ อย่างตัวเหยื่อเองต้องมีการระมัดระวังป้องกันตัว อย่างการเดินถนน การใส่ทรัพย์สิน การถือกระเป๋า เป็นส่วนหนึ่งของการก่อให้เกิดเหตุอาชญากรรม อย่างเรื่องของการถือกระเป๋า คนร้ายมาเห็นมีช่องโอกาส ไม่มีตำรวจ ไฟไม่สว่าง ก็จะใช้วิธีการวิ่งราวได้ทันที อย่างเวลาการสะพายกระเป๋า สะพายออกข้างนอก คนร้ายก็จะง่ายต่อการกระทำ หลากๆ สิ่งหลายๆ อย่างเป็นองค์ประกอบ อย่างในเรื่องการกระทำผิดทางเพศ ถ้าเราไม่แต่งตัวล่อแหลมจะไม่เกิดเหตุนี้ได้ บางครั้งแต่งตัวล่อแหลม คนร้ายมีช่องโอกาส เพึ่งทานเหล้ามา มันก็ก่อเหตุได้ นี่เป็นส่วนหนึ่งของการลดช่องว่างในการก่ออาชญากรรมคือการลดเหยื่อ ในส่วนที่สองของคนร้ายเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจัดทำประวัติและติดตามพฤติกรรมต่างๆ ของคนในพื้นที่และบุคคลพันโทษ เพื่อไม่ให้พวกนี้มาก่อเหตุได้อีก ส่วนที่สามช่องโอกาส ช่องโอกาสมีหลายๆ ส่วน ในเรื่องของสภาพแวดล้อม แสงไฟ หรือตามบ้านเรือนที่ปล่อยให้ต้นไม้รก คนร้ายอาจใช้ช่องทางเข้าไปลักทรัพย์ในเคหสถานได้ ถ้าเราตัดช่องโอกาสทั้ง 3 นี้ออก โอกาสที่จะเกิดอาชญากรรมก็จะลดน้อยลง ในส่วนของท่านอาจารย์อัจฉริยา ในเรื่องของเด็กและเยาวชน คือจริงๆ แล้ว ผมอยู่กับการปฏิบัติงานของตำรวจมาก่อนข้างมาก ปัญหาของเด็กที่กระทำความผิดมา เนื่องจากผู้ใหญ่เองหรือการอาศัยช่องว่างของกฎหมาย คือเด็กที่กระทำความผิดแล้วอาจไม่ต้องรับโทษ ก็ใช้เด็กพวกนี้มาก่อความผิด มาเป็นตัวแทนของตัวเอง แต่คนที่อยู่เบื้องหลังเป็นขบวนการ ซึ่งปัญหาที่มากที่สุด ในตอนนี้ คือ การค้ายาเสพติดอาศัยเด็ก เวลาจับแล้วมีขั้นตอนหลายอย่าง เป็นขั้นตอนที่กฎหมายออกมาเพื่อจำกัด และคุ้มครองสิทธิของเด็ก เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถทำได้เหมือนประชาชนทั่วไป คนที่เป็นเยาวชนก็สามารถสอบสวนได้ในระดับหนึ่ง แต่เด็กต้องตั้งคณะกรรมการหลายๆ ส่วนเป็นกระบวนการที่ทำให้ยุ่งยาก รวมทั้งในการจับกุมมันต้องมีกระบวนการ ไม่ใช่อยู่ๆ เด็กจะไปจับได้เลย ส่วนนี้ก็จะเป็ช่องว่างที่ทำให้คนร้ายอาศัยตรงนี้มาประกอบ ส่วนของคุณวัชรินทร์ขอพูดในฐานะตำรวจ ในเรื่องของการล่อซื้อที่ว่า เมื่อล่อซื้อแล้ว ทำให้จำนวนการผลิตมาก วัตถุประสงค์คือต้องการตัดวงจร ตัดกระบวนการ ถ้าเราล่อซื้อจำนวนมาก จะทำให้ยาเสพติดที่เข้ามาในชุมชน สังคมจะลดน้อยลง ในส่วนนี้อีกส่วนหนึ่ง ในเรื่องของการทำผิดเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ปัญหาตัวนี้จริงๆ แล้วเกิดจากครอบครัวในการดูแลเด็ก ยอมรับว่าปัญหาครอบครัวในปัจจุบัน เนื่องจากว่าการดำรงชีวิตอยู่ทุกวันนี้ต้องอาศัยการดำรงชีพ ทุกคนต้องการหาเงินหาทอง เลี้ยงครอบครัว เลยไม่มีเวลามาดูแลเด็ก ก่อให้เด็กนั้นมีปัญหา แต่ทำอย่างไรเราถึงจะสร้างครอบครัวที่ดี เด็กที่มาก่อนอาชญากรรมก็จะน้อยลง เพราะฉะนั้นข้อมูลของการเกิดอาชญากรรมจริงๆ แล้วถ้าสอบถามจากทางประชาชนก็จะมีส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งบางครั้งประชาชนเกิดแล้วไปถามข้อมูล เขาก็ไม่บอก ต้องไปถามคนรอบข้าง อันไหนที่คิดว่าท้องถนนเกิดเหตุเยอะต้องไปถามชาวบ้านแถวนั้นซึ่งจะได้ข้อมูลอีกระดับหนึ่ง

นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์ : ฟังดูแล้ว แม้แต่ตำรวจเองทำงาน เหมือนกับว่าต้องใช้ข้อมูลอย่างน้อย 2 ระดับ คือ ข้อมูลที่ประชาชนแจ้งความ และบันทึกลงเป็นเลขคดี กับอีกส่วนหนึ่งคือบางทีอาจจะไม่มีได้มีการแจ้งโดยตรง อาจเป็นการแจ้งผ่านวิทยุ เป็นต้น

พ.ต.ท. สมโภช สุวรรณจรัส : ถูกต้องครับ บางครั้งการประชุมชน บางคนไม่ได้ประสบเหตุเอง ก็มาแจ้งให้ทราบ มีเหตุเกิดขึ้นบ่อยมากในชอชนี เพราะฉะนั้นเป็นแนวทางที่เราต้องหาข้อมูลทั้งหมด เพื่อมากำหนดและวางแนวทาง ในการป้องกัน

นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์ : ฉะนั้นข้อมูลในระบบไม่ได้บอกปัญหาจริงใช่ไหม ว่าจากประสบการณ์ของคุณิตโพล เคยทำงานเรื่องนี้ ครอบคลุมให้ความคิดเห็นสักหน่อย

ดร.อาภาศิริ สุวรรณนันท : โดยประสบการณ์ตัวเอง เคยร่วมทำวิจัยตั้งแต่ปี 2550 และเมื่อ 2555 ต่อ 2556 ก็ได้มีส่วนร่วมวิเคราะห์ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน แต่เนื่องจากว่าในช่วงนั้นที่เก็บข้อมูลนักวิจัยไม่ได้ลงไป เก็บข้อมูลแต่ให้ทางสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้ไปเก็บข้อมูล หลังจากที่เก็บข้อมูลแล้ว ทางมหาลัษยราชภัฏสวนดุสิตก็จะมีนักวิจัยนำข้อมูลจากสำนักแห่งชาติมาวิเคราะห์ สถิติอาชญากรรมอย่างนี้จะป็นไฉและมีข้อเสนอแนะช่วยกันในการปรับปรุงก็จะเป็นเล่มนี้ นำสถิติปี 55 มาวิเคราะห์ในสถิติอาชญากรรมทุกอย่าง ในข้อคิดเห็น จะขออนุญาตเข้าไปเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมเพราะพูดกันเยอะแล้ว ในส่วนของนักวิจัยอยากให้นำในส่วนของการวิจัยและของ ข้อเสนอแนะไปก่อให้เกิดผลส่นโยบาย เช่น ในปี 55- 56 เช่นเดียวกัน ในเรื่องของความเชื่อมั่น 4 อาชญากรรมค่อนข้างที่จะไม่เปลี่ยนแปลง จากการที่เก็บนำร่องมาแล้ว ในเรื่องของ cyber crime เพิ่มขึ้น ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถ้ามาดูจากนาร่องหรือในเล่มนี้ก็ตาม จะมีหนึ่งคำที่ว่าการที่เขาไม่แจ้งก็เป็นว่าคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีได้ ก็อยู่ในอันดับต้นอยู่ก็จะไปสอดคล้องกับความต้องการของเขาเองที่ว่า เขาต้องการให้บุคลากรกระทรวงยุติธรรมทำอะไร ก็บอกว่าประชาชนต้องการให้ติดตามตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีและมาลงโทษตามกฎหมายให้ได้ อันนี้ค่อนข้างจะสอดคล้องกันก็เลยคิดว่า น่าจะผลักดันไปสู่การสร้งนโยบาย โดยเฉพาะทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ว่า ถ้าคนที่ไม่เชื่อมั่นว่าตำรวจจะสร้างความเป็นธรรมหรือว่าจับกุมคนร้ายได้ก็จะมีผลกับสถิติอาชญากรรม(ในระบบ)เช่นกัน อย่างไรก็ตามอยากให้มีผลักดันไปสู่เชิงนโยบาย ทางเอแบคหรือในอนาคตที่จะทำต่อ หรือทางสำนักงานกิจการยุติธรรม หรือแม้แต่ท่าน สว. เองก็ตาม แม้แต่ท่านตำรวจทั้งหลายที่นั่งอยู่ตรงนี้ อาจจะผลักดันก็ได้ อาจจะผลักดันได้ในระดับหนึ่ง ในเรื่องของความเชื่อมั่นของการแจ้งความ อีกส่วนหนึ่งก็คือว่า ในส่วนของเชิงการวิจัย ในช่วงเวลาที่รอ เพราะตอนนั้นที่มันเป็นลักษณะเชิงปริมาณ คือเอาสถิติมาวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ จริงๆถ้าเป็นไปได้ในระหว่างที่รอให้เก็บข้อมูลได้ไม่ทั่วประเทศไม่ทั้งหมด อาจจะเอาส่วนนี้มาต่อยอดโดยการเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพ แล้วอาจจะลงไปสัมภาษณ์เพิ่มเติม เกี่ยวกับลักษณะการเป็นเหยื่อของเขา เพิ่มเติมขึ้นมาในระหว่างที่ยังไม่มีงบประมาณในการเก็บข้อมูล อีกอันหนึ่งคือเคยเสนอไปในงานวิจัยนี้เหมือนกันคือ ในกรณีที 6.9 หรือ 7 ใน 100 นี้ ก็ยังน่าจะมิตกหล่นอยู่บ้าง ในกรณีที่ไม่ไปแจ้ง หรือไปถามอาจจะไม่บอก อับอายอะไรแบบนี้ ถ้าป็นไปได้ในต่างประเทศไปดูในเว็บสำนักงานอาชญาวิทยา เขาจะมีเรื่องที่ทำให้ผู้ประสบเหตุอาชญากรรมสามารถที่จะรายงานหรือเข้าไปหน้าเว็บแล้วสามารถเข้าไปรายงาน ก็อาจจะป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้เราได้ข้อมูลอาชญากรรม น่าจะเสนอไปงานวิจัยถ้าเป็นไปได้ ว่า 6.9 จาก 100 น่าจะมีตกหล่นอีก

ดร.จันทร์แรม เรือนแป้น : มีบทบาทในการวิเคราะห์ข้อมูลปีก่อนนั้นที่ทำเหมือนกัน จากที่ฟังตอนต้นทราบว่า โครงการนี้เกิดขึ้นเพื่อต้องการทบทวนตัวเครื่องมือกับวิธีเก็บข้อมูล ซึ่งเครื่องมืออาจจะล้าสมัย อาจจะไม่รู้เหตุของอาชญากรรมประเภทใหม่ๆได้ หรือว่ามีรายละเอียดมากเกินไป ขณะที่วิธีเก็บข้อมูลตั้งข้อสงสัยว่า มันจะครอบคลุมหรือเปล่า ได้ข้อมูลอาชญากรรมตามที่เป็นจริงหรือเปล่า และคาดหวังว่าจะได้รับคำอธิบายในส่วนนี้ แต่อาจจะป็น

เพราะเวลาที่จำกัดที่เราจะได้รับข้อมูลจากท่าน และอยากจะทำให้ความเห็นตรงนี้สักนิดว่า จริงๆแล้วการเก็บข้อมูลสถิติ อาชญากรรม อาจจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ว่าเราจะเอาข้อมูลนี้มาใช้ประโยชน์เพื่ออะไร ถ้าเป็นไปอย่างที่ท่าน อาจารย์วันชัยพูดว่านำมาเพื่อป้องกัน ปรามปราม แก้ไขเสียยา ข้อมูลเท่าที่ให้นานี้ใช้ประโยชน์ใน 3 ส่วนนี้ได้ ครอบคลุมหรือเปล่า เพราะว่ารายละเอียดบางส่วน ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเหยื่อ ตัวผู้กระทำผิด หรือโอกาสการเกิดอาชญากรรมได้หายไปจากการเก็บข้อมูลครั้งนี้ แล้วก็แทนด้วยข้อมูลที่เป็นการรับรู้ การประเมิน ความคิดเห็นตามมุมมองของผู้ตอบ ไม่ปฏิเสธว่าข้อมูลการรับรู้ ความคิดเห็น มันให้ประโยชน์และมุมมองบางอย่าง แต่อยากจะถามว่าเราจะเอาข้อมูลตัวนี้มาใช้ประโยชน์ในการป้องกันแก้ไขตัว fact กับตัวข้อมูลเชิงประเมินอะไรมี ประโยชน์ในการทำหน้าที่ยากกว่ากัน อันนี้คือ ข้อสงสัย และจากท่านที่เป็นตำรวจให้ข้อมูล ดิฉันเชื่อว่าสิ่งที่สงสัย เป็นจริง นั่นคือผู้ปฏิบัติจริงๆอยากได้ fact อยากได้คำตอบว่าเกิดอย่างไร เกิดเมื่อไหร่ ที่ไหน บริบทแวดล้อมเป็น อย่างไร เมื่อเกิดแล้วเหยื่อจะรับมือกับสถานการณ์อย่างไร เพราะอะไรถึงเลือกวิธีนี้ วิธีนี้ได้ผลหรือไม่ต่อหน่วยงาน ทั้งในกระบวนการยุติธรรมและนอกกระบวนการยุติธรรมมีการ take action อย่างไร รายละเอียดตรงนี้ดิฉันคิดว่า สำคัญในการทำงานต่อ เพราะฉะนั้นอาจจะควบคุมเกี่ยวกับตัวเครื่องมือว่าสิ่งที่เราจะนำไปใช้งานความจริงแล้วอยากได้ อะไรแล้วให้ข้อมูลนั้นด้วย เพราะว่าการเก็บข้อมูลแต่ละครั้งมันครอบคลุม ถ้าเราได้ข้อมูลที่ครอบคลุมก็จะสะดวกมากขึ้น

อาจารย์วันชัย สอนศิริ : ผมเองเคยตั้งกระทู้ถามรองนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแต่งตั้งโยกย้ายตำรวจและ เฝอญผมเองอายุขนาดนี้ก็จะมีเพื่อนเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ ตำรวจรุ่นเดียวกัน ผู้การ รองผู้การ มักจะเล่าให้ฟังอยู่เสมอว่า มัน ต้องวิ่ง ต้องไปติดต่อ สารพัด แม้แต่รุ่นท่านทั้งหลายขณะนี้โยกย้ายที่ก็ต้องวิ่งเต้นกันสารพัด อันนี้เป็นความจริงที่ ท่านคงปฏิเสธไม่ได้ ผมตั้งกระทู้ถาม เวลาตอบก็ต้องตอบแบบหลักการ ต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถ แต่คุณเฉลิม ตอบว่า เพราะฉะนั้นเงินสักบาทกระผมไม่เอา สว.ที่เป็นตำรวจใหญ่ที่นั่งข้างผม เรียกผมไปกระซิบบอก อาจารย์วันชัย เวลาที่จะแต่งตั้งโยกย้ายตำรวจหรือไม่ว่ามี 6 บัญชี บัญชีที่ 1 สั่งได้และเป็นบัญชีต้องได้ ปฏิเสธเมื่อไหร่คือฟัง หายนะ แน่นนอน แปลว่าผู้มีอำนาจสั่งเลยว่าจะต้องได้ จะดีหรือไม่ดี มีความรู้ มีความสามารถหรือไม่ ต้องให้ เพราะถ้าไม่ให้ผมก็ อยู่ไม่ได้ บัญชีที่ 2 คือบัญชีญาติของผู้มีอำนาจ บัญชีที่ 3 คือบัญชีของผู้มีพระคุณ ใครก็ตามที่เคยมีพระคุณก็ต้องให้ แล้วท่านมาบอกว่ามีความรู้ความสามารถจะอยู่บัญชีไหน บัญชีที่ 4 คือบัญชีลูกน้องประเภทที่ติดสอยห้อยตาม บัญชีที่ 5 คือบัญชีของคนที่มีความสามารถพิเศษของหน่วย ไม่เอาไม่ได้แปลว่าเป็นมือฉมัง มือทำงาน ต้องเก็บเอาไว้ บัญชีที่ 6 คือ บัญชีของคนดี มีความรู้ความสามารถเหมือนพวกท่านทั้งหลาย ซึ่งมีอยู่ในบัญชีที่ 6 นอกนั้นโดนบัญชีอื่นเสียไปหมด นี่คือโลกของความเป็นจริง เพราะฉะนั้นระบบของการแต่งตั้งโยกย้าย ผมจึงได้ถามว่าบ้านเมืองของเราถึงคราวที่ จะต้องปรับ ต้องปฏิรูปกัน ถ้าตราบใดที่คนดีไม่มีสิทธิ์เข้ามาดำรงตำแหน่งแล้ว ยากมากจะ (ทำงาน) ได้ดีเพราะคนนั้นสั่ง คนนี้ให้เป็น แล้วถามว่าคนที่มาทำงานจะเป็นอย่างไร ปัญหาอาชญากรรมบางทีก็ไม่ได้เป็นเป้าหมายหลัก แต่ต้องยอมรับ ว่าอาชญากรรมทางการค้าธุรกิจเยอะขนาดนี้รุนแรงมาก ซึ่งแข่งขันกันทาง TV วิทยุ โทรทัศน์ ทั้งสื่อสารพัด โฆษณา ประชาสัมพันธ์ ธุรกิจเป็นพันพันล้าน ในทีวีดาวเทียม เคเบิลทีวี วิทยุชุมชน เมื่อถูกตัดหรือถูกจับ ก็ก่อตั้งบริษัทใหม่ ซึ่งตำรวจและเจ้าหน้าที่ตามไม่ทัน บางคนจะโดนปรับหรือโดนจับแต่ก็ยังคุ้มกับเงินที่เหลืออยู่เป็นพันพันล้าน ท่านไปดู ยาที่เสริมสมรรถภาพต่างๆ ธุรกิจพวกนี้ใช้เวลาระยะสั้นๆ ก็มีเงินไม่ต่ำกว่าสามพันล้าน จะโดนจับ โดนปรับบ้างแต่ก็ยัง เหลือเงินเป็นพันล้าน ซึ่งท่านจะเห็นว่า พวกนี้จะทุ่มโฆษณาอย่างแรง และเมื่อท่านไปดูข้อมูลจะพบว่า พวกนี้จะถูกจับ และปรับบ่อยมาก แต่ก็ยังเอาไม่อยู่ นั่นแปลว่าอาชญากรรมทางธุรกิจพวกนี้ร้ายและมีอิทธิพลมาก มีการแข่งขันสูงมาก เพราะฉะนั้นท่านจะสังเกตได้ไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรมหรือ สมอ. (สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม) ได้มาออก

รายการทีวี บอกว่าเหล็กที่ขายในท้องตลาดทุกวันนี้เป็นเหล็กที่ไม่ได้มาตรฐานทั้งหมดเรียกว่า เหล็กไม่เต็ม บ้านแต่ละหลังที่สร้างถูกโกงทั้งนั้น เพราะโกงบ้านในการก่อสร้างเฉพาะเหล็กมีกำไรไม่ต่ำกว่าสามแสนบาท แล้วถามว่าเคยมีเจ้าของบ้านคนไหนทบทวนมาเพื่อดูว่าเหล็กนี้เต็มหรือไม่เต็ม บ้านจัดสรรทุกแห่งทั่วประเทศใช้เหล็กไม่เต็มทั้งนั้น โกงทั้งนั้น และไม่มีข้อมูลสถิติใดที่บอกว่าบ้านถล่มเพราะเหล็กไม่เต็ม จากข้อมูลที่ผ่านมาพบว่าบ้านที่พังหรือทรุดนั้นเกิดจากเหล็กหรือคาน ไม่ได้เกิดจากเหล็กไม่เต็มที่เป็นโครงสร้างและก็ไม่เคยมีเจ้าของบ้านคนไหนที่รู้ และไม่มีเจ้าของบ้านคนนั้นที่จะทบทวนเพื่อพิสูจน์ว่าเหล็กที่เอามาสร้างเต็มหรือไม่เต็ม เพราะฉะนั้นการก่อสร้างทั้งหมดในหมู่บ้านจัดสรรเป็นนโยบายเกือบจะทุกโครงการว่าใช้เหล็กที่ไม่เต็ม นี่ก็เป็นอาชญากรรมที่เป็นธุรกิจเกือบพันล้านบาท แล้วถามว่ามีใครแจ้งความหรือได้ยินข่าวเรื่องนี้มากน้อยเท่าไร นอกจากวันหนึ่งที่ตำรวจ สบอ. ร่วมกับ ปคบ. ไปบุกทำลายและจับได้บางส่วนเสร็จเรียบร้อยแล้วเอาเหล็กนั้นมาขายต่อ เพราะฉะนั้นเมื่อมีเงินกับอำนาจมันทำให้กระบวนการอาชญากรรมมันเนียนไปหมด นี่ก็เป็นตัวอย่างอันหนึ่ง และการโฆษณาเกินจริงก็เป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง ที่โฆษณาว่าขายนั้นกินแล้วแบบนี้แบบนี้ หมอคูม่น้ำมนต์ พ่นน้ำหมากเสกคาถาส่งกระแสดิจ เป็นความผิดทั้งหมด และถามว่ามีคนสนใจเท่าไร พวกนี้ทำธุรกิจรวยเป็นพันล้าน ขายยาขวดละ 3,000 บาท ลองคำนวณว่าถ้าคนกินแสนคนเป็นจำนวนเงินเท่าไร และมีการยิงสเปดโฆษณาทุกวัน ซึ่งการทำเช่นนี้ทำให้มีเงินเข้ามามากมายมหาศาล เช่นที่วัดดาวเทียมดวงหนึ่ง เช่น เปิดเทวินทร์ชาแนล แล้วก็ขายสินค้าตัวนี้ตัวเดียว ชาแนลบางช่องขายกาแฟที่เพิ่มสมรรถภาพทางเพศอย่างเดียวเลี้ยงตัวเองได้ เพราะช่องทีวีค่าใช้จ่ายก็อยู่ในวง 3-5 ล้านบาท ซึ่งใน 1 เดือนต้องมีรายได้มากกว่า 5 ล้านบาทหรือประมาณ 10 ล้านบาท และทางตำรวจควรมีการปราบปรามกระบวนการที่เอารัดเอาเปรียบผู้บริโภค เพราะฉะนั้นอาชญากรรมแบบนี้ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานสินค้า การโฆษณาเกินจริง แต่ผู้ผลิตก็ยังผลิตเนื่องจากผลกำไรเยอะ ถึงแม้ว่าอาจจะเสี่ยงคุกเสี่ยงตารางบ้างแต่ผลตอบแทนเกินคาด เพราะฉะนั้นการคุ้มครองผู้บริโภคที่ดีที่สุดไม่ใช่เอาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือเจ้าหน้าที่มาตามไล่จับ แต่เป็นการปลูกให้ผู้บริโภคตื่น อย่ายหลงเชื่อง่าย และหากถามเหยื่อที่เจอ Call center เหตุผลเกิดจากตัวของเราเอง ถ้ามีโอกาสเมื่อไหร่ก็จะเป็นช่องทางที่คนร้ายสามารถลงมือได้ทันที อาชญากรรมทางธุรกิจมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะการเติบโตทางการค้า การต่อสู้ทางธุรกิจ ประการที่สอง อาชญากรรมที่พบเห็นในฐานะที่เป็นนายความ ซึ่งไม่น่าจะเป็นคดีความมากซักเท่าไรก็คืออาชญากรรมในครอบครัว การฟ้องร้องกันก็เป็นคดีทางแพ่ง เช่น ฟ้องหย่า แต่เบื้องหลังคือการทำร้ายทุบตีหรือทำร้ายกันและนำมาสู่การฟ้องร้องแยกทางกันไป ในที่สุด ประการต่อมาที่คนวิชรินทร์พูดคือ อาชญากรรมทางการเมือง ซึ่งไม่น่าเชื่อว่าจะเติบโตได้รวดเร็วมาก เหตุผลที่เพิ่มเติมคือว่า เดิมทีที่มีการซื้อเสียงมันเป็นการซื้อกันแบบปัจเจก ซึ่งถ้าอยากเราเป็น สส. หรือ สว. ก็ซื้อเพื่อตัวเองมันไม่ได้เป็นธุรกิจ ถ้าได้เป็นก็คือได้เป็น เหมือนเราขายของได้ตัวคนเดียวไม่ได้เป็นในเชิงธุรกิจแบบออกทีวี หรือทำให้มันใหญ่โต เพราะฉะนั้นการทะเลาะเบาะแว้งทางการเมืองหรือการทะเลาะกันก็จะทะเลาะกันอยู่ในสภา เป็นเกมทางการเมืองปกติ อภิปรายแล้วด่ากันไปด่ากันมาแล้วก็เลิกกันไป แต่พอการเมืองเป็นธุรกิจมากขึ้น แทนที่จะเป็นการซื้อโดยปัจเจกก็มีพ่อค้าแต่นายทุนเกิดขึ้นมา ท่านสังเกตดูได้จากในปัจจุบันคนเล่นการเมืองจะเป็นพ่อค้ามากกว่าอดีตข้าราชการ ไม่ว่าจะเป็นนักกฎหมาย อดีตนักกฎหมายหรือบุคคลทั่วไป กลายเป็นว่าพ่อค้าเป็นทุนทางการเมืองที่หนักอยู่ในสภาท่านจะเห็นว่าบางคนเป็นเพียงตัวประกอบเท่านั้นเอง แต่ตัวหลักหรือเบื้องหลังจริงๆ แล้วนั้นมาจากพ่อค้านักธุรกิจทั้งสิ้น แทนที่จะมีการซื้อเสียงแบบปัจเจกก็มีการซื้อตัวมาไว้ในสังกัด แปลว่าการเมืองก็เอาธุรกิจเข้ามาใช้ในระดับจังหวัดและขยายไปยังระดับประเทศ เวลาที่ทะเลาะกันในสภามันควรจะยุติและหยุดไว้แค่นั้นแต่ดึงชาวบ้านมาร่วมทะเลาะด้วย นักการเมืองก็ดึงชาวบ้านเข้ามาเป็นฐานในการทะเลาะกันจึงเกิดอาชญากรรมทางการเมืองสารพัดตามที่ท่านว่ามาและถ้าการเมืองยังใช้เงินเป็นตัวตั้งแบบนี้ มันก็จะเป็นเหตุของความขัดแย้ง นำความไม่สงบสุข

นำปัญหาอาชญากรรมเข้ามา เพราะผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ในการแก้ปัญหาอาชญากรรมนั้นไม่ได้ยืนอยู่บนพื้นฐานของ
คุณธรรมจริยธรรม การแต่งตั้งโยกย้ายก็เป็นไปตามที่สิ่งที่นักการเมืองต้องการไม่ได้คำนึงถึงคนดี คนมีความรู้
ความสามารถอย่างที่ท่านทั้งหลายได้ยินอย่างทุกวันนี้

นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์ : มีข้อมูลปัญหาอาชญากรรมหลายอย่างที่น่าสนใจ ในเรื่องของธุรกิจและ
การเมือง และมีคำถามว่าแล้วเราจะเจาะลึกแค่ไหนที่จะสามารถนำมาใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงได้

พ.ต.ต. ดร. ขวณัฐ เจนการ : จากที่ท่านได้ถามว่า เรื่องการสุ่มสำรวจตัวอย่างและมีการตัดข้อมูลจากการสำรวจ
ครั้งก่อนหรือไม่ ขอเรียนว่าในเรื่องของการตัดข้อมูล (ออกไป) จริงๆ แล้วในเรื่องการสำรวจรายละเอียดเป็นราย
อาชญากรรม การสำรวจถึงเหตุปัจจัยต่างๆที่อาจจะส่งผลทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นก็ยังคงมีอยู่ เพียงแต่ว่าในการเสวนา
ครั้งนี้มีข้อจำกัดในการนำเสนอทำให้นำเสนอข้อมูลได้ไม่ลึกมาก การสำรวจอาชญากรรมอาจจะแบ่งแบบสำรวจเป็น 2 ส่วน
ส่วนหนึ่งคือสำรวจวัดความเสี่ยงและความคิดเห็นเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรม กับอีกส่วนหนึ่งคือถ้าเกิดตกเป็นเหยื่อ
อาชญากรรมแล้วจะแบ่งอาชญากรรมเป็นกี่ประเภท ถ้าเกิดตกอยู่ในอาชญากรรมประเภทใดประเภทหนึ่งก็จะไปคุย
รายละเอียดเลยว่าขณะที่เป็นเหยื่ออาชญากรรมนั้นกำลังทำอะไรอยู่ มีเหตุไคร่ตรงกับอาชญากรรมหรือไม่ เป็นเรื่อง
เกี่ยวกับการเมาสุราหรือทะเลาะวิวาทหรือไม่หรือเป็นเรื่องส่วนตัวที่ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกัน มีระดับการป้องกัน
ภัยแค่ไหนซึ่งเหตุปัจจัยพวกนี้ยังสำรวจอยู่เพียงแต่ว่าไม่ได้นำเสนอในครั้งนี้และโดยคร่าวๆ แล้วในเรื่องของการสุ่มตัวอย่าง
จาก 2 ครั้งทั่วประเทศที่ผ่านมา เราพบปัญหาว่า หนึ่งเวลาที่เจ้าหน้าที่ไปสำรวจจะไปในเวลากลางวัน ซึ่งในเวลา
กลางวันจะสำรวจตามเรือสวนไร่นาก็จะไม่ค่อยมีปัญหาอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่ถ้าไปสำรวจตามเมืองขึ้นมาปรากฏว่า
คนไปทำงาน ตัวผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจริงๆ แล้วปรากฏว่าในเมืองมีความเสี่ยงที่จะเกิดปัญหาอาชญากรรม
มากกว่าเรือสวนไร่นา ซึ่งอาจจะเห็นสาเหตุที่ว่าเวลาที่เรารวก็ครั้งต่อที่ครั้งยอดอาชญากรรมภาคประชาชนไม่ต่างกัน
อาจจะเห็นสาเหตุมาจากตัวเจ้าหน้าที่ไปเก็บส่วนใหญ่ไปเก็บตามเรือสวนไร่นาแต่อาจจะไม่ได้เจอคนในเมือง และเรา
ก็เจอปัญหาเกี่ยวกับการสุ่มตัวอย่างครั้งก่อนหน้าว่า การสุ่มตัวอย่างเป็นลักษณะที่ว่าส่งเจ้าหน้าที่ไปเก็บข้อมูลที่บ้าน
พอไปเก็บข้อมูลที่บ้านแต่บ้านของเราจะมีการโยกย้ายถิ่นฐาน มีคนที่อยู่ต่างจังหวัดมาทำงานอยู่ในกรุงเทพหรือเมือง
ใหญ่ๆ ซึ่งเวลาในการจัดทำรอบคือจะจัดพื้นที่ในการสุ่มตัวอย่างจะยึดถือตามทะเบียนบ้านเป็นหลัก พอเป็นตาม
อพาร์ทเมนท์ซึ่งมีคนโยกย้ายถิ่นฐานเข้ามาเราก็จะไม่สามารถเข้าถึงได้ วิธีที่ดีที่สุดที่เราพยายามทดลองหาตัวเลือกจาก
หลายวิธีได้ข้อสรุปว่า เราจะใช้การเก็บที่ตัวแทนของครัวเรือนและให้บอกว่าในครัวเรือนหรือทะเบียนบ้านนั้น คนใน
ทะเบียนบ้านนั้นออกไปแล้วออกไปที่ไหน ถ้าสมมติว่าผู้ให้ข้อมูลอยู่ที่จังหวัดอ่างทองแต่มีลูกสาวไปทำงานในกรุงเทพ
แล้วไปประสบเหตุอาชญากรรมเหตุจะถูกนับเป็นที่เกิดที่กรุงเทพ พบว่าวิธีการนี้สามารถที่จะเก็บจำนวนเหตุของ
อาชญากรรมได้ดีกว่าวิธีการเดิม และไม่มีปัญหาในเรื่อง bias ในเรื่องของคนในพื้นที่ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ยังมีข้อจำกัดอยู่ใน
เรื่องของกรณีของกลุ่มคนต่างด้าวหรือคนต่างชาติก็ยังไม่สามารถเก็บข้อมูลในส่วนนี้ได้

นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์ : (การสำรวจที่ทำมา) ก็พบว่าข้อมูลยังคงเจาะลึกอยู่ ทั้งภาพกว้างและภาพลึก
เจาะเฉพาะคนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแต่ละประเภทยังคงมีการเก็บอยู่ และยังมีการพัฒนาวิธีการเก็บข้อมูลและ
วิธีการสุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เชื่อถือได้และครอบคลุมมากขึ้น ถ้าหากเราทำแบบนี้เราก็จะมีการพัฒนา
ทำให้ได้ข้อมูลปัญหาอาชญากรรม สาเหตุของปัญหาอาชญากรรม และความต้องการ ความคิดเห็นจากประชาชน
รวมถึงการประเมินผลของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอาชญากรรมซึ่งถ้าข้อมูลพวกนี้มีการทำอย่างมี
ประสิทธิภาพ เชื่อถือได้ ภาพในอนาคตที่เป็นไปตามที่อาจารย์วันชัยพูดถึง เช่น เอาข้อมูลพวกนี้มาเป็นตัวกำหนด

แผนในการปฏิบัติงานเพื่อที่จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนมากำหนดนโยบายในการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมในการแก้ปัญหาแต่ละเรื่องตามข้อมูลข้อเท็จจริงที่มีการสำรวจ รวมถึงการแต่งตั้งโยกย้าย โดยไม่ใช้เฉพาะบัญชีที่ 4-5 กว่าจะถึงบัญชีที่ 6 ความรู้ความสามารถหมดไปเลย ถูกบัญชีอื่นดึงไปหมด และอาจจะมีบัญชีหนึ่งประเมินจากข้อมูลข้อเท็จจริงเอามาประกอบในการให้รางวัลและการตอบแทนในการแต่งตั้งโยกย้ายเจ้าหน้าที่ ถ้ากลับไปถึงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานถ้ามีการใช้ข้อมูลพวกนี้เพื่อนำมาประกอบการทำงานและการประเมินผลการทำงานของท่าน พวกท่านคิดว่าจะมีประโยชน์หรือไม่

ร.ต.ต. อนันต์ ประสงค์ใจ : ในส่วนของการประเมินมันมีโครงการบังคับของประชาชนที่สามารถทำให้ผู้บังคับบัญชาเป็นระดับอื่นได้ ซึ่งทางเราเองได้ทำขึ้นมาแล้วแต่ถ้ามีตรงนี้เสริมมาก็จะเป็นสิ่งที่ดีและคิดว่าเรื่องแบบนี้เหมาะสมที่จะเป็นตัวที่นำไปประเมินผู้ปฏิบัติ จากการที่ได้พบปะประชาชนแบบพื้นราก ชาวบ้านจริงๆแล้วเขาจะไม่บอกข้อมูลอะไรเลย ถ้าตำรวจคนนั้นไม่อยู่ในใจเขาเพราะว่ากลัว อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทางทีมของตำรวจหรือผู้ไปประเมินหรือไปสำรวจก็ต้องคำนึงถึงบริบทพื้นที่ตรงนั้น ท่านอยู่ในสภาพพื้นที่ของสังคมเป็นอย่างไร ตำรวจในพื้นที่นั้นเป็นอย่างไร ยุคนั้นยุคไหน ผมเชื่อว่ายุคของท่านตำรวจเอกดุ่ย แสงสิงแก้ว ได้จัดระบบให้พวกผมทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่มันมีปัญหาเรื่องสถานการณ์เท่านั้นเองที่ทำให้เราไม่สามารถขับเคลื่อนในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างเต็ม รูปแบบ บอกได้เลยว่าปัจจุบันนี้ปัญหาอาชญากรรมตามท้องถนนเป็นปัญหาที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด อยากให้เจาะลึกในเรื่องของทางสาธารณะให้มาก ในเรื่องของความเป็นส่วนตัว ส่วนบุคคล บอกได้เลยว่าตำรวจเข้าไปไม่ถึง การทำร้ายกันในบ้านหรือกองกันภายในบริษัทไม่มีทางเลย ถ้าตำรวจเจาะลึกในทางสาธารณะซึ่งใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ผมคิดว่าจะมีประโยชน์ต่อสังคมมาก เพราะว่าเราจะได้นำไปกำหนดแผนและขอให้ไปสำรวจในส่วนของการต้องการด้วยว่า ความจริงแล้วเขาต้องการอะไร เขาเรียกร้องการป้องกันตัวหรือป้องกันอาชญากรรมได้จากที่ไหนได้บ้าง

อาจารย์วันชัย สอนศิริ : ผลการสำรวจผมเสียใจว่าถ้าสำรวจแล้วเราทิ้งมันไป ผมอยากให้คณะผู้จัดทำสร้างกระแส เพราะเวลาที่ผมนั่งพิจารณางบประมาณหลายๆ เรื่องที่มีปัญหาอยู่ในสภา บางทีสถิติหรือข้อมูลที่ดีๆสามารถใช้อ้างอิงได้ มันก็มีส่วนที่จะผลักดันให้มีการปรับเปลี่ยน แก๊ซ หรือดำเนินการตามความต้องการของประชาชนได้ เพียงแต่มีแล้วนั้นมันเงียบ เก็บใส่ลิ้นชักแล้วมันไม่ดัง ก็เลยอยากฝากคณะที่ทำมีเจตจำนงและความตั้งใจจริงว่าเมื่อทำเสร็จแล้ว ทำยังไงให้มันเป็นกระแส เพราะกระแสนั้นติดอยู่ในความรู้สึกที่สะท้อนออกมาว่าอาชญากรรมนี้มีรุนแรงแล้วหรือไม่ แต่ถ้าสำรวจแล้วมาพูดกันในกลุ่มหรือเก็บไว้ไม่รู้จะทำทำไม มันไม่มีการผลักดันที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก๊ซ แต่ผมยอมรับว่าเวลาประเมินงบประมาณหรือทุกเรื่องที่เรานำมาพูดกัน หลายเรื่องเหล่านี้ผมว่า ถ้าทำให้มันเป็นกระแสดังหลายเรื่องบางครั้งเรานำเอาไปพูดในสภานิติบัญญัติผมเห็นว่าเขานำเอาไปปรับ ไปแก๊ซ แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าท่านจะเล่นจุดไหน แต่ถ้าทำแล้วเล็ก แบบนี้ก็เหมือนไม่ทำ ไม่ทำจะดีกว่า แต่ถ้าทำแล้วต้องเป็นมรรคเป็นผลในการขยายต่อไป

พ.ต.ท. ศรุต จันท์เกษ : จากที่ได้ดูเอกสารที่ทางคณะผู้จัดงานเสวนาได้แจกมานั้น ผมขอติงตรงที่ว่าในความพึงพอใจของตำรวจ จริงๆ แล้วกระบวนการยุติธรรมก็มีหลายฝ่าย แต่บางทีในช่วงที่มาประเมินภารกิจตำรวจเราเยอะ ช่วงที่ท่านไปประเมินอาจจะช่วงวิกฤตการเมืองแต่จริงแล้วตำรวจมียุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนองค์กรเยอะมาก และหลายด้าน บางทีประชาชนที่ไปสำรวจอาจจะไม่รู้ภารกิจของตำรวจที่ชัดเจน บางทีตำรวจของเราก็เหมือนฮีโร่ เพราะเราถูกฝึกมา บางครั้งชาวบ้านก็คิดว่าคุณเป็นตำรวจคุณต้องทำได้ทุกเรื่องแม้กระทั่งเรื่องงูเข้าบ้าน บางทีมาปรึกษาแต่เขาอาจจะเจอตำรวจที่อยู่ออฟฟิศไม่ได้ อยู่ สน. อาจจะไม่ได้ข้อมูลมาตรงตามที่สำรวจมา แต่จริงๆ ต้องยอมรับ

ว่าเป็นข้อมูลเดิมๆ ที่ว่าตำรวจเป็นด่านแรกในการคลุกคลีกับประชาชน บางครั้งอาจจะได้ข้อมูลไม่เต็มที่ แต่ผมยืนยันว่า ตำรวจทุกคนยินดีรับแจ้งเหตุ ถึงแม้ไม่รับแจ้งเราก็ทำงานเต็มร้อยอยู่แล้วหรือปริมาณงานในพื้นที่เดียวกันตำรวจรับแจ้ง มาประมาณ 20 เรื่อง ฝ่ายปกครองยังไม่มีซักเรื่องแล้วประสิทธิภาพในการมัดมือชกกว่าแล้วใครจะมัดหนักกว่ากันแต่จริงๆ แล้วตำรวจทำงานด้วยความดีใจ

พ.ต.ท. สมโภช สุวรรณจรัส : ในเมื่อมีการเก็บข้อมูลแล้ว อยากให้มีการกำหนดแนวทางเมื่อมีข้อมูล การใช้ ข้อมูลให้เป็นประโยชน์จะอย่างไรให้มันเกิดกับประชาชนมากที่สุด อย่างผมพูดในฐานะของตำรวจ ทุกวันนี้อย่างที่ ท่าน สน.หัวหมากพูด คือทุกเรื่องอยู่ที่ตำรวจหมดแล้วบางครั้งผู้บังคับบัญชาเราเองก็มองว่าเป็นหน้าที่ของตำรวจ ต้องดำเนินการไม่ให้เกิดเหตุ ยกตัวอย่างในเรื่องของธนาคาร ร้านทอง ร้านสะดวกซื้อหรือเซเว่นต่างๆ ซึ่งจริงๆ แล้ว มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับธุรกิจ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่เขาได้ผลประโยชน์ แต่เขากลับไม่เสียสละในเรื่องของการมีส่วนร่วม ในการป้องกัน อย่างเช่นบางธนาคารสังเกตดูว่าสาเหตุที่ถูกปล้น จี้ เพราะไม่มี รปภ. ไม่มีการวางระบบรักษาความปลอดภัย เมื่อมีการไปแนะนำแล้วก็ไม่ได้ทำ เพราะเขามองว่าเขามีเงินประกัน แต่ภาพที่ออกมาคือตำรวจโดนมาตลอด เพราะฉะนั้นจริงๆ แล้วก็อยากฝากท่านอาจารย์วันชัยในฐานะของนักกฎหมายถ้าเป็นไปได้ในอนาคตอาจจะออก กฎหมายให้กับผู้ที่มีพื้นที่ดูแลส่วนตัวมีการป้องกันตัวเองในลักษณะนี้ ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ไปดูแลประชาชนที่เดิน ตามถนนหรือไม่สามารถป้องกันตัวเองได้อย่างจริงจัง โดยสมมติว่าร้านทองควรมีการวางระบบการป้องกัน มี รปภ. กล้องวงจรปิดที่ชัดเจนและในส่วนในพื้นที่สาธารณะ โรงแรม ก็ต้องมีการวางระบบให้ชัดเจน ร้านเซเว่น ร้านสะดวก ซื้อให้มีการระวังป้องกันเองส่วนหนึ่ง ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจไปดูแลประชาชนผู้เดินถนนซึ่งเป็นผู้ที่เดือดร้อนจริงๆ เพราะ ไม่เช่นนั้นเวลากการปฏิบัติจริงๆ ต้องทุ่มกำลังลงไปดูธนาคาร ร้านค้าทอง ร้านสะดวกซื้อ เพื่อไม่ให้เกิดเหตุ แต่บางที ปล้นเซเว่นเงิน 1-2 พัน แต่ผู้บังคับบัญชาให้ความสนใจ ตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจเองก็ลำบากใจ แต่จริงๆ แล้วบางตัวอย่าง เป็นชาวบ้านธรรมดา เช่น ร้านเสริมสวย บางทีมีเงินเยอะแยะแต่โจรไปจี้ มันต่างกับร้านเซเว่นซึ่งผู้บังคับบัญชาให้ ความสนใจ ซึ่งจริงๆ แล้วการวางระบบในเรื่องของกฎหมาย เรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคม มีความรับผิดชอบต่อ ส่วนรวม แต่จริงๆ แล้วในทุกวันนี้ทุกคนมองว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องเป็นผู้ปฏิบัติอย่างเดียว แต่ลืมนึกไปว่าทุกคนก็ เสมือนเป็นตำรวจคนแรกในการป้องกัน ตัวอย่างเช่น ของ สน.บางรักเอง เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมาที่จับแกงค์ลัทธิอ้วนผอมได้ ที่ลัทธิมาทั่วกรุงเทพเป็นร้อยๆ คัน มีการฆ่าแหละรถจริงๆ แล้วเกิดเหตุมาตั้งแต่ปีที่แล้ว ซึ่งตัวผมเองและตำรวจที่เข้า ชุมชนได้รับฟังข้อมูลของชาวบ้าน เก็บข้อมูลจากกล้องวงจรปิด วางแผนในการสกัดจับ ป้องกันจนสามารถจับกุมตัวได้ และใช้เวลาค่อนข้างนาน แต่ชาวบ้านอาจจะไม่ทราบว่าเป็นเรื่องราวที่ค่อนข้างจะยุ่งยาก ไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะพวกนี้ เป็นแก๊งค์ที่มีกระบวนการ ซึ่งเราต้องใช้วิธีที่จะต้องจับกุมให้ได้ นี่คือนอกตัวอย่างให้ดูว่าบางที่ชาวบ้านอาจจะไม่เข้าใจว่า การทำงานของตำรวจบางครั้งมันยุ่งยากรวมทั้งมันมีภารกิจที่ค่อนข้างจะเยอะ ถ้าถามว่ามีอะไรแล้วคิดไม่ออกก็โทร 191 ุงเข้าบ้าน สัมภาษณ์เจอรถ ทุกสิ่งทุกอย่างคือตำรวจหมด แต่ลืมนึกไปว่าตำรวจมีต้นทุนทางสังคมต่ำ แต่เวลาที่มีความเดือดร้อน ก็เรียกถึงตำรวจ แต่เวลาไปเก็บข้อมูลก็ฝากในเรื่องที่ว่าบางครั้งในการเก็บข้อมูลอาจจะไปเจอคนที่มือคืดต่อเจ้าหน้าที่ ตำรวจก็จะให้ค่าที่เป็นลบ เพราะกรณีคนที่ถูกเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีหรือไม่ชอบเจ้าหน้าที่ตำรวจ เวลาที่เก็บข้อมูลก็จะให้ ข้อมูลเป็นลบหมด ก็ขอฝากวิธีการนิดนึง

นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์ : เราก็ได้ข้อมูลหลากหลายรอบด้าน ทางท่านคณะผู้ดำเนินการก็คงนำไป ประเมินและสรุปว่า เราจะอย่างไรต่อไปและหาวิธีที่จะทำให้การทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นำไปใช้ประโยชน์ได้ มากขึ้น รวมถึงที่จะนำไปใช้ในเชิงนโยบาย ก็เป็นส่วนที่เราต้องคิดต่อไป ขอขอบคุณทุกท่าน สวัสดิ์ครับ